

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะ
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยอิงการออกแบบ

พล เหลืองรังษี

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะ
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยอิงการออกแบบ

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยอิงการออกแบบ"
ของ พล เหลืองรังษี
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยาภาณุจันต์ ไตพิทักษ์)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ บัวสนธ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาภาณีชัย)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองภาณุจันต์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดชัยแดนใต้: การวิจัยอิงการออกแบบ
ผู้วิจัย	พล เหลืองรังษี
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยาภาณุจันต์ โตพิทักษ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564
คำสำคัญ	วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, การวิจัยอิงการออกแบบ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดชัยแดนใต้ แบ่งการวิจัยเป็น 4 ระยะ ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองรูปแบบ คือ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิจัย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาพบว่า นักศึกษาครูที่ออกปฏิบัติการสอนไม่สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือวิจัยในชั้นเรียนได้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเน้นด้านทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ และนักศึกษาครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ส่งผลให้เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันด้านความเชื่อทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ผู้สอนจึงควรสอนหลักการจัดการเรียนรู้แบบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาควบคู่กับการสอนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 2) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดชัยแดนใต้ เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานร่วมกับหลักการจัดการเรียนรู้แบบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มี 6 องค์ประกอบ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข โดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิจัยเพื่อ

พัฒนาการเรียนรู้และการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา การเรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานการวิจัย และการฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย

3) นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม หลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ในสังคมพหุวัฒนธรรมมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการวิจัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จังหวัดชายแดนใต้ และมีความพึงพอใจในภาพรวมของรูปแบบระดับมากที่สุด

Title	A MODEL FOR DEVELOPING RESEARCH COMPETENCY FOR LEARNING DEVELOPMENT OF TEACHER STUDENTS AT A MULTICULTURAL SOCIETY THE SOUTHERN BORDER PROVINCE: A DESIGN-BASED RESEARCH
Author	POL LUANGRANGSEE
Advisor	Assistant Professor Dr. Krittayakan Topithak
Co-Advisor	Assistant Professor Aumporn Lincharoen, Ph.D.
Academic Paper	Ph.D. Dissertation in Educational Research and Evaluation - (Type 2.1), Naresuan University, 2021
Keywords	Research for learning development, Multicultural, Design based research

ABSTRACT

The purpose of this design-based study was to improve a model for developing research competency in order to enhance teacher students' learning in a multicultural society; the southern border provinces. The study consists of 4 phases: phase 1 was to study the condition of problems conditions and development guidelines in the development of research competency for the development of learning. Phase 2 was to create and assessed the quality of the model in the development of research competency for the development of learning. Phase 3 was to study a tryout's results of a model in the development of research competency. Phase 4 was to evaluate and improve a model in the development of research competency for the development of learning. A total of 30 Bachelor of education students, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University, who enrolled in research methodology course in semester 2, 2020 were purposive selected to take part and try out a model in this study.

The results of the study were demonstrated as follows: Firstly, the outcomes of the condition problems investigation and the development guidelines found that teacher students who practiced teaching could not even conduct a

research or classroom research to improve learning. The main reason is the process of teaching paying more attention to theory than practice. Moreover, they lacked a good strategy or knowledge about learning management in a multicultural society. According to these reasons, there has been a barrier in management of learning especially in the class that learners had different backgrounds, such as religion beliefs, cultures, and traditions. Teachers should therefore teach the principles of multicultural education management along with teaching research for learning development. Secondly, a model for developing research competency for learning development of teacher students at a multicultural society in the southern border provinces aims at practical skills in the sense of research skills to improve learning in a multicultural society. To construct a model, research-based learning management together with learning management in a multicultural society were used. These two concepts comprises of 6 components, objective, learning management, measurement and evaluation, results, and condition. There have been 4 main procedures in learning management: 1) study research content to improve and manage learning in a multicultural study, 2) self-study research process, 3) exchanging knowledge from research studies, and 4) practice writing a research proposal. Thirdly, after trying out a model, the result revealed that teacher students gained higher level of research competency than during and before piloting periods with the differences at the statistical level of .05. Finally, the outcomes of the assessment and enhancement of the development of research competency for the development of learning of teacher students in multicultural societies benefit the development of research competency of teacher students in the southern border provinces. Participants also demonstrated the highest level of satisfaction towards a model in respect of gaining the development of research competency to enhance teacher students' learning.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาดไทย ที่สนับสนุนทุนการศึกษาและให้ผู้วิจัยลาศึกษาเต็มเวลา ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยาภาณุจันทร์ โต้พิทักษ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ปมเพาะความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ บัวสนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาภาวิชัย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำเพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ประเมินรูปแบบที่ม้นักออกแบบที่มีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ขอขอบคุณผู้ประสานงานและนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยมหาดไทย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิสสา เลียงรื่นรมย์ ที่ให้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ขอขอบคุณ ดร.สุปราณี หมื่นยา (รุ่นพี่) ที่ให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณทุกกำลังใจที่มีให้ผู้วิจัยเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุน คอยรับฟังปัญหา และขอบคุณน้องสาวที่ให้ความช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ คุณประโยชน์ที่พึงได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มอบแต่บิดา มารดา น้องสาว ผู้บ่มเพาะความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ.....	13
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้.....	32
ตอนที่ 3 แนวคิดการวิจัยอิงการออกแบบ.....	49
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	71

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	73
ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้.....	81
ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	86
ระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	89
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้.....	91
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนา การเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	96
ตอนที่ 3 ผลการศึกษากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	109
ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	135
บทที่ 5 บทสรุป.....	138
สรุปผลการวิจัย.....	138
อภิปรายผล	141
ข้อเสนอแนะ	144
บรรณานุกรม	146
ภาคผนวก.....	155

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ความแตกต่างระหว่างการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้กับการวิจัยทั่วไป	43
ตาราง 2 ความแตกต่างระหว่างสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้กับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม.....	55
ตาราง 3 วิธีดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ	71
ตาราง 4 โครงสร้างแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้	74
ตาราง 5 โครงสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคม พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ (ก่อนการหาคุณภาพของเครื่องมือ)	77
ตาราง 6 โครงสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคม พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ (หลังการหาคุณภาพของเครื่องมือ).....	79
ตาราง 7 โครงสร้างแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	83
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้.....	94
ตาราง 9 เกณฑ์การให้คะแนนโครงสร้างวิจัย	100
ตาราง 10 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	106
ตาราง 11 ผลการประเมินความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองใช้รูปแบบ (N=30)	109
ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านความรู้ วิจัยในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=30)	109

ตาราง 13 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ครูในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ (N=30).....	110
ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำสมรรถนะด้าน ความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=30)	111
ตาราง 15 ผลการประเมินด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองใช้รูปแบบ (N=30).....	111
ตาราง 16 ผลการประเมินโครงสร้างวิจัยของนักศึกษาครูที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัด ชายแดนใต้ (N=30).....	113
ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านทักษะ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=30)	114
ตาราง 18 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ (N=30).....	114
ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำสมรรถนะด้าน ทักษะ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=30).....	115
ตาราง 20 ผลการพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคล ก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองใช้ รูปแบบ (N=30).....	116
ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล (N=30).....	117
ตาราง 22 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลจากการทดลองใช้ รูปแบบ (N=30).....	117
ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำสมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล (N=30).....	118

ตาราง 24 ชื่อเรื่องวิจัยของนักศึกษาคูที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	119
ตาราง 25 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ (N=31)	135

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 ขั้นตอนการจัดเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน.....	19
ภาพ 2 องค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้.....	53
ภาพ 3 องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	53
ภาพ 4 องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในสังคมพหุวัฒนธรรม	54
ภาพ 5 องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	55
ภาพ 6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	70
ภาพ 7 วิธีดำเนินการวิจัย.....	72
ภาพ 8 ร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้.....	105
ภาพ 9 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ (หลังการประเมินรูปแบบ)	108
ภาพ 10 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ	110
ภาพ 11 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ	115
ภาพ 12 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลจากการทดลองใช้รูปแบบ	118

ภาพ 13 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ในสังคม
 พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้..... 137

ภาพ 14 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ในสังคม
 พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้..... 140

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ความรุนแรงของปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ประกอบด้วยจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลา มีมาอย่างช้านานและเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความละเอียดอ่อน ซับซ้อน และเชื่อมโยงหลายมิติ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม ประเพณีไทย ความเชื่อตามหลักศาสนา ความมั่นคง การแก้ปัญหาจึงดำเนินการได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากต้องดำเนินการให้สอดคล้องเป็นทิศทางเดียวกันและครอบคลุมทุกมิติที่เป็นสาเหตุของปัญหา สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2562) ได้สรุปปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้เป็นรายด้านดังนี้ ด้านการเมืองคือการผนวกดินแดนรัฐปัตตานีเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรสยามจากสนธิสัญญากำหนดเขตแดนระหว่างสยามและอังกฤษ เมื่อพ.ศ. 2542 ด้านเศรษฐกิจคือปัญหาความยากจนที่เกิดจากสภาพสังคมแบบปิดของคนไทยมุสลิมจังหวัดชายแดนใต้ ทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจตามมา ด้านสังคมและวัฒนธรรมคือสังคมและวัฒนธรรมศาสนาอิสลามในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ถูกปิดทับด้วยนโยบายต่าง ๆ ของรัฐที่มีนโยบายพยายามสร้างความเป็นไทยแก่สังคมจังหวัดชายแดนใต้ แม้ว่าปัญหาจังหวัดชายแดนใต้เกิดขึ้นเป็นเวลานานแต่เสมือนว่าภาครัฐและประชาชนยังมีความรู้ความเข้าใจและการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมค่อนข้างน้อย จนกระทั่งเป็นปัญหาต่อเนื่องถึงปัจจุบัน ด้านการศึกษาคือเจตคติของประชาชนที่เป็นคนไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูต่อการศึกษายาสามัญของภาครัฐที่เกรงว่าจะเป็นเครื่องมือทำให้กลืนวัฒนธรรมมลายู ทำให้ค่านิยมที่จะศึกษาตามโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาหรือปอเนาะมีมากกว่าโรงเรียนสามัญของรัฐบาล สาเหตุปัญหาข้างต้นเมื่อเชื่อมโยงกับความแตกต่างด้านศาสนา เชื้อชาติ และภาษา ส่งผลให้จังหวัดชายแดนใต้จำเป็นต้องเผชิญสถานการณ์ความไม่สงบที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะยุติ

จากมูลเหตุความไม่สงบของจังหวัดชายแดนใต้ ส่วนหนึ่งเกิดจากความหลากหลายด้านวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเป็นความหลากหลายด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างจากบริบทสังคมอื่น ๆ ในประเทศไทย การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของแต่ละวัฒนธรรมที่เรียกว่าการบูรณาการวัฒนธรรม (Cultural Integration) หรือพหุวัฒนธรรม (Cultural Pluralism) หมายถึง การที่สังคมยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมไม่พยายามครอบงำซึ่งกันและกัน (อมรา พงศาพิชญ์, 2545) สังคมพหุวัฒนธรรมในจังหวัดชายแดนใต้ประกอบด้วยกลุ่มวัฒนธรรมชาวไทยมุสลิมภาคใต้ ชาวไทยถิ่นใต้ และชาวไทยเชื้อสายจีนที่ต่างต้อง

เรียนรู้อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ผ่านวัฒนธรรมไทยกลาง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมหลักประจำชาติ สิทธิชัยทองมาก วุฒิชัย เนียมเทศ เรชา ชูสุวรรณ และฤทัยชนนี สิทธิชัย (2561) ได้อธิบายว่าคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ มีความแตกต่างจากพื้นที่อื่นในประเทศไทย ปัจจัยด้านการศึกษาท้องถิ่นมีความเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นค่อนข้างสูง ทั้งด้านภาษา ศาสนา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และชาติพันธุ์ ซึ่งเป้าหมายคุณภาพการศึกษาย่อมมีความแตกต่างจากพื้นที่อื่นด้วยเช่นกัน ดังนั้น การเข้าใจบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมจะสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม Banks (2001) ได้อธิบายหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา คือ การบูรณาการเนื้อหา (Content Integration) เป็นการนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่าง ๆ มาสอดแทรกหรือบูรณาการเนื้อหาเดิม กระบวนการสร้างองค์ความรู้ (The Knowledge Construction Process) เป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้าจากการฟัง พูด อ่าน เขียน และแลกเปลี่ยนอภิปรายความคิดเห็น การลดอคติ (Prejudice Reduction) เป็นการปลูกฝังเจตคติทางเชื้อชาติในทิศทางบวกและปลูกฝังเจตคติค่านิยมความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน และหลักความเสมอภาค (Equity Pedagogy) เป็นการสอนที่จะเอื้ออำนวย สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากกลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง วุทธิศักดิ์ โภชนกุล (2551 อ้างถึงใน กิฟละห์ มาโซ, 2555) ได้อธิบายว่า เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมคือการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาซึ่งมีผู้เรียนจากวัฒนธรรมที่หลากหลาย ชนชั้นทางสังคม เชื้อชาติ และกลุ่มชน โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความเท่าเทียมกันในสถานศึกษา เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียน การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมยังได้กำหนดเป้าหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการพัฒนาเจตคติทางบวกต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ กลุ่มชน และศาสนา เนื่องจากผู้เรียนมักมีความเชื่อ ความเข้าใจ และเจตคติที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ดังนั้น สถานศึกษาจะต้องมีกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับความเสมอภาคที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Baruth and Manning (1991) ได้กล่าวว่าเป้าหมายของพหุวัฒนธรรมที่ควรมีคือเข้าใจและยอมรับความแตกต่างและคล้ายคลึงระหว่างวัฒนธรรม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บัญญัติ ยงย่วน, ปณิตดา ธนเศรษฐกร, และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2553) กิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา เป็นการมุ่งเน้นและกระตุ้นให้ครูผู้สอนสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตกับเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลาง และผลการศึกษานโยบายการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่าโรงเรียนประถมศึกษา พื้นที่ชายขอบภาคเหนือ ควรพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นให้สามารถนำไปบูรณาการกับการเรียนการ

สอนได้ (ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2557) ความเป็นพหุวัฒนธรรมของประชาชนเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้การแก้ปัญหาที่มีความล่าช้าและไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

วิธีการแก้ปัญหาความไม่สงบที่จะส่งผลให้เกิดสันติสุขระยะยาวคือการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความเป็นพหุวัฒนธรรมของพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 4 กำหนดความหมายว่าการศึกษาหมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากจิตสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นอกจากนี้ มาตรา 6 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จากมาตรา 4 และมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 สรุปได้ว่าการศึกษามีส่วนทำให้สังคมมีความสันติสุข สังคมไทยมีความคาดหวังว่าครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังคำกล่าวที่ว่าครูเป็นบุคคลที่ควรเคารพเทิดทูน มีความเสียสละ เพื่อความเจริญงอกงามของศิษย์ ชาติบ้านเมืองจะเจริญเพราะประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีจากครูที่มีคุณภาพ การพัฒนาครูให้มีคุณภาพต้องเริ่มจากการพัฒนาผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต เพราะบุคคลที่สำเร็จการศึกษาย่อมคาดหวังจะเป็นครู ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ จึงเป็นองค์กรที่มีภารกิจในการผลิตบัณฑิตครู โดยการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาครูให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่ติดตามที่สังคมคาดหวัง เช่น มีความรอบรู้วิทยาการต่าง ๆ มีความสามารถถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ และทักษะไปยังผู้เรียน มีความชำนาญวิชาที่สอน ความเป็นครูวิชาชีพ มีความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด ตลอดจนมีบุคลิกภาพเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้เรียน บทบาทครูมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันผลิตครูมีมาตรฐานวิชาชีพตามที่กำหนด จึงจำเป็นต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ กำกับ และดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ องค์กรที่ทำหน้าที่ดังกล่าวคือสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาหรือที่เรียกทั่วไปว่าคุรุสภา แม้ว่าสถาบันผลิตครูไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับของคุรุสภาโดยตรง แต่หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครูจะต้องผ่านการรับรองจากคุรุสภาจึงสามารถจัดการเรียนการสอนได้ นอกเหนือจากการกำกับหลักสูตรครูให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพแล้ว คุรุสภายังมีบทบาทในการพัฒนามาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู โดยได้ประกาศมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 จำนวน 6 ด้านได้แก่ ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษา ในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ด้านเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และด้านการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยแต่ละด้านได้กำหนดสาระความรู้และสมรรถนะไว้ควบคู่กัน เช่น ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยสาระความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน โดยมีสมรรถนะที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 สมรรถนะ คือ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนได้ (สำนักนายกรัฐมนตรีย, 2563a)

สมรรถนะวิจัยที่คุรุสภาได้กำหนดในมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 สอดคล้องกับสมรรถนะวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ซึ่งระบุในสมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบ และนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนว่าครูจะต้องมีพฤติกรรมดังนี้ จัดทำแผนการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ และการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกัน และมีความสอดคล้องผลการวิจัยที่ผ่านมาของ นันทิยา ชัยชนะเลิศ (2552) ได้สังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะวิจัยของครูมี 3 องค์ประกอบคือ ความรู้ความสามารถในการทำวิจัย ทักษะในการทำวิจัย และเจตคติในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูตามที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้กำหนดจำนวน 2 สมรรถนะได้แก่ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ พีรพิศ พรหมทอง (2557) ได้สังเคราะห์สมรรถนะนักวิจัยในต่างประเทศ โดยศึกษาข้อมูลจากบริษัทที่ปรึกษาเอเปค และเดลลอต (Apec-Deloitte consulting, n.d.) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะนักวิจัยพบว่าสมรรถนะของนักวิจัยในปี ค.ศ. 2020 ควรมีสมรรถนะหลัก 3 ด้าน คือ สมรรถนะด้านวิทยาการ (Scientific Competencies) ทักษะด้านโครงการและการจัดการทีม (Project and Team Management Skills) และความสามารถส่วนบุคคลและทักษะสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น (Personal Aptitude and Interpersonal Skills)

สมรรถนะแต่ละวิชาชีพมีความแตกต่างกันตามลักษณะของงานเพื่อให้บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ได้พัฒนาตนเอง ตลอดจนเพื่อใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานหรือใช้สรรหาบุคลากร นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้นิยามคำว่าสมรรถนะที่มีความหมายสอดคล้องกัน McClelland (1973) อธิบายว่าสมรรถนะหมายถึงบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ โดยแบ่งสมรรถนะเป็น 2 กลุ่มคือสมรรถนะพื้นฐาน (Threshold Competencies) และสมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากผู้อื่น (Differentiating Competencies) คุณวุฒิวชิวิชาชีพไทย (2550) ได้กำหนดนิยามสมรรถนะไว้ 2 ลักษณะคือความหมายโดยทั่วไปสมรรถนะหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ ทักษะและเจตคติที่บูรณาการกันอย่างแนบแน่นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความหมายทางวิชาชีพสมรรถนะหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานอาชีพโดยใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่บูรณาการกันอย่างแนบแน่น เพื่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างมีประสิทธิภาพ สุรัชย์ พรหมพันธ์ (2554) ได้อธิบายว่าสมรรถนะมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะของบุคคลหรือพฤติกรรมของบุคคล (Attributes) จากนิยามและองค์ประกอบของสมรรถนะสรุปได้ว่าสมรรถนะหมายถึงคุณลักษณะหรือคุณสมบัติตามตำแหน่งงาน หน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคคลตามที่องค์กรกำหนด โดยทั่วไปแล้วสมรรถนะประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือด้านเจตคติ จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า สมรรถนะนักวิจัยหรือคุณสมบัตินักวิจัย คือ ลักษณะที่นักวิจัยแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิจัย โดยมีสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เพื่อให้ผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หรือครุศาสตรบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดชายแดนใต้ มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และแนวทางการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และนำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนต่อไป

จากการศึกษากรอบวิธีการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พบว่า แนวทางแก้ไขเพื่อให้ นักวิจัยทางการศึกษามีสมรรถนะมากยิ่งขึ้นทำได้ 2 ลักษณะคือลักษณะที่ 1 จากการประมวลประสบการณ์จากผู้ช่วยนักวิจัยสู่ นักวิจัยมืออาชีพจะเป็นเส้นทางที่สำคัญที่จะสร้างนักวิจัย และลักษณะที่ 2 วิธีวิจัยเป็นวิธีการเรียนรู้และวิธีการสอน การสอนนักวิจัยผู้สอนต้องให้ความสนใจกับวิธีสอนมากขึ้นและคำนึงเสมอว่าจะสอนอย่างไรให้ได้ผลที่ดีที่สุด (สมหวัง พิธยานุวัฒน์, 2539) และพบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่รู้ กล้าคิด และกล้าแสดงความคิดเห็นในทางวิชาการได้เป็นอย่างดีคือวิธีการสอนโดยใช้วิจัยหรือที่เรียกว่าการจัดการเรียนรู้โดย

ใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning: RBL) โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนักวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมา Wessels, I., et al. (2020) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ด้วยการวิจัย (RBL) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แก้ปัญหาได้ดีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา อาฟิฟิ ลาเต๊ะ (2560) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสถิติและทักษะการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสถิติสูงกว่าร้อยละ 80 ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และยวรี ผลพันธ์ (2559) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์พบว่า วิธีการจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครูได้

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) รวมทั้งประยุกต์ใช้แนวคิดการวิจัยอิงการออกแบบ (Design-Based Research: DBR) ซึ่งการวิจัยอิงการออกแบบเน้นกระบวนการและคำนึงถึงบริบท (Jen, E., Moon, S., & Samarapungavan, A., 2015) มุ่งออกแบบนวัตกรรมทางการศึกษาตามทฤษฎีการออกแบบ ด้วยการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Diana H. J. M. Dolmans, 2019) ทั้งนี้ เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครู โดยการวิเคราะห์ออกแบบพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตร สื่อ กิจกรรม และการนำผลการออกแบบสู่การปฏิบัติ อาศัยการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังระหว่างผู้วิจัยและผู้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง (สุวิมล ว่องวาณิช, 2559b) คุณลักษณะสำคัญของ DBR ตามแนวคิดของ Elderson (2002) และ Wang, Hannafin (2005) คือ ต้องปฏิบัติได้ (Pragmatic) เกิดจากสภาพการปฏิบัติงานจริง (Grounded) ลักษณะการทำงานแบบมีปฏิสัมพันธ์จากการทำซ้ำและยืดหยุ่น (Interactive, Iterative, and Flexible) บูรณาการ (Integrative) และยึดติดบริบท (Contextual) โดยมีกระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ทำความเข้าใจ (Empathize) นิยาม (Define) สร้างความคิดใหม่ (Ideate) สร้างต้นแบบ (Prototype) และทดสอบ (Test) ทั้งนี้เพื่อให้ได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัดชายแดนใต้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามกระบวนการการวิจัยและพัฒนา โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดขอนแก่น และมีจุดมุ่งหมายรองดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดขอนแก่น
4. เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดขอนแก่น

ความสำคัญของการวิจัย

ได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมืองที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง และนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานร่วมกับหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา โดยผู้รับผิดชอบการสอนรายวิชาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในขั้นตอนการออกแบบการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาครูเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง ได้แก่ การบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาคได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในจังหวัดขอนแก่น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ ตามขั้นตอนการวิจัย 4 ระยะ ดังนี้

1. ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดขอนแก่น

1.1.1 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้สอนรายวิชาวิจัยในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 คน ประกอบด้วย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และคณะศึกษาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

2) ขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานครินทร์ จังหวัดชายแดนใต้

1.2 การศึกษาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานครินทร์ จังหวัดชายแดนใต้

1) ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่ออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา มหาวิทยาลัย ฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 1,592 คน

2) ขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานครินทร์ จังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานครินทร์ จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานครินทร์ จังหวัดชายแดนใต้

1) ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ได้แก่ ทีมนักออกแบบ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้สอนรายวิชาวิจัยด้านการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการวิจัย หรือมีตำแหน่งทางวิชาการด้านการวิจัย ระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 2 คน

2) ขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานครินทร์ จังหวัดชายแดนใต้

2.2 การประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานครินทร์ จังหวัดชายแดนใต้

1) ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา โดยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาการวิจัยการศึกษาหรือวัด

และประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน โดยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้ประเมินความเหมาะสมและความถูกต้องของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

2) ขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ คุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิจัย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดชายแดนใต้

2. ขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิจัย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 30 คน และผู้สอน จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับการดำเนินการในระยะที่ 3

2. ขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสงขลา ที่มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานร่วมกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข มีวิธีการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 เรียน (Learn) คือ การเรียนเนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการกำหนดปัญหาของการวิจัย การตั้งชื่อเรื่องวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ตัวแปร ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การเลือกใช้สถิติเบื้องต้น การอ่านผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย และหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา ได้แก่ การบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค

ขั้นตอนที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-study) คือ การเรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเอง โดยการศึกษาจากรายงานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้ (Exchange Knowledge) คือ การแลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติ (Practice) คือ การฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัยด้วยตนเอง

สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง องค์ความรู้ของนักศึกษาครูที่มีต่อการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนโครงร่างวิจัยหรือรายงานการวิจัย

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาครูในการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะในการปฏิบัติด้านวิจัยตั้งแต่มีความสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล ความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล และความสามารถเขียนโครงร่างวิจัยหรือรายงานการวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาครูแสดงออกซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการมีจรรยาบรรณนักวิจัย มีความมุ่งมั่น มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมสามารถแก้ปัญหาชายแดนใต้ได้ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อจะดำเนินการวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

นักศึกษาครู หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563

การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ หมายถึง การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 โดยสัมภาษณ์ผู้สอนรายวิชาวิจัย การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

การพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ หมายถึง การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 โดยผู้วิจัยและทีมนักออกแบบร่วมกันพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ และประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความถูกต้องของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ หมายถึง การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 โดยทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ กับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิจัย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ หมายถึง การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 4 โดยประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครูและผู้สอน และสัมภาษณ์ผู้สอนด้านการใช้ประโยชน์และความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

การวิจัยเชิงการออกแบบ หมายถึง วิธีวิทยาการวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนานวัตกรรมการส่งเสริมการวิจัยแบบร่วมมือระหว่างผู้วิจัยกับผู้ปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง โดยมีกระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ทำความเข้าใจ นิยาม สร้างความคิดใหม่ สร้างต้นแบบ และทดสอบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

1. องค์ประกอบของรูปแบบ
2. การสร้างและพัฒนารูปแบบ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน
4. แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน
5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานในประเทศนิวซีแลนด์
6. แนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม
7. แนวคิดทฤษฎีพหุวัฒนธรรม
8. ทฤษฎีการผสมกลมกลืน
9. การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา
10. สภาพปัญหาการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ และบทบาทของครูในการจัดการ

การศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1. องค์ประกอบและประเภทของสมรรถนะ
2. สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู
3. สมรรถนะนักวิจัย
4. สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
5. ความแตกต่างระหว่างการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนกับการวิจัยทั่วไป
6. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
7. การพัฒนาเครื่องมือวัดสมรรถนะ
8. การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 3 แนวคิดการวิจัยอิงการออกแบบ

1. คุณลักษณะการวิจัยอิงการออกแบบ
2. หลักการออกแบบของการวิจัยอิงการออกแบบ

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

คำว่า รูปแบบ ต้นแบบ แบบจำลอง แบบแผน หรือคำอื่นที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน มาจากภาษาอังกฤษคำว่า Model ซึ่งมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้อธิบายความหมายและลักษณะของรูปแบบ ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2562) ได้สรุปความหมายคำว่ารูปแบบจาก English & English (1985) ดังนี้ 1) แบบจำลองของจริง 2) ต้นแบบที่ใช้เป็นแบบอย่าง 3) รูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล สัญลักษณ์ และหลักการของระบบ และ 4) แบบแผนตัวอย่างของการดำเนินงานที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ในระบบ สามารถจำแนกได้จากวิธีการนำเสนอแนวคิดของรูปแบบได้ 3 ลักษณะ ได้แก่

1. โมเดลเชิงบรรยาย เป็นการนำเสนอโดยใช้คำบรรยายระบุถึงแนวคิด หลักการ หรือตัวแปร และมีคำอธิบายถึงปรากฏการณ์ด้วยคำบรรยายแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด หลักการ หรือตัวแปรเหล่านั้น
2. โมเดลเชิงรูปภาพ เป็นการนำเสนอโดยใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์จำลองแสดงถึงแนวคิด หลักการ หรือตัวแปร และลากเส้นโยงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด หลักการ หรือตัวแปรเหล่านั้น
3. โมเดลเชิงคณิตศาสตร์ เป็นการนำเสนอโดยใช้สัญลักษณ์แทนแนวคิด หลักการ หรือตัวแปร และใช้ฟังก์ชันคณิตศาสตร์เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด หลักการ หรือตัวแปรเหล่านั้น

1. องค์ประกอบของรูปแบบ

Ivancevich และคณะ (1989) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของรูปแบบมี 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เป็นการกำหนดว่าจะสร้างและพัฒนารูปแบบเพื่อวัตถุประสงค์ในงานด้านใด ซึ่งโดยทั่วไปวัตถุประสงค์ของรูปแบบจะพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิผลที่ดีขึ้น
2. ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างและพัฒนารูปแบบต้องกำหนดรูปแบบที่สร้างขึ้นมาจากฐานคิดของทฤษฎีและหลักการใด
3. ระบบงานและกลไกของรูปแบบ เป็นสิ่งที่ใช้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักการและบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ
4. วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ เป็นการกำหนดภารกิจ กระบวนการ วิธีการ กิจกรรม และอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อให้รูปแบบบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

5. แนวทางการประเมินผลการดำเนินงานของรูปแบบ เป็นการกำหนดแนวทางและเครื่องมือในการประเมินผลรูปแบบตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบว่าเป็นไปตามระบบงานที่กำหนดหรือไม่ เพื่อใช้ในการตรวจสอบว่ารูปแบบทำหน้าที่ตามที่สร้างมาน้อยเพียงใด และเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

6. คำอธิบายประกอบรูปแบบ เป็นการอธิบายคำศัพท์เฉพาะที่นำมาใช้สร้างและพัฒนารูปแบบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำรูปแบบไปใช้

7. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ เป็นการระบุเงื่อนไขที่จำกัดของรูปแบบนั้น ๆ ที่จะทำให้การนำรูปแบบไปประสบความสำเร็จ และข้อควรระวังเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการใช้รูปแบบ

นอกจากองค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระสำคัญของรูปแบบ เครื่องมือ และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบทั้งหมดมาบรรจุในคู่มือ เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ที่สมบูรณ์ครบถ้วนต่อผู้สนใจศึกษาและนำรูปแบบไปใช้ในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม

ทิตินา แชมมณี (2560) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบและลักษณะของรูปแบบที่ใช้โดยทั่วไปจากคีฟส์ (Keeves, 1997) ได้แก่

1. องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบ คือ รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ ความคิดรวบยอด และความสัมพันธ์ และรูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้

1.2 โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์/ เรื่องนั้นได้

1.3 รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้

1.4 รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationships)

2. ลักษณะของรูปแบบที่ใช้โดยทั่วไป คือ เชิงเปรียบเทียบ เชิงภาษา เชิงคณิตศาสตร์ เชิงแผนผัง และเชิงสาเหตุ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ อย่างน้อย 2 สิ่งขึ้นไป รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์กายภาพ สังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์

2.2 รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางภาษา ใช้ภาษา (พูดและเขียน) รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์

2.3 รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางสูตรคณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากใช้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว

2.4 รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางแผนผัง แผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น

2.5 รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของสถานการณ์/ ปัญหาใด ๆ รูปแบบด้านศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่จะเป็นแบบนี้

ศักดิ์จิต มาศจิตต์ (2550) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 11 มีองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบพื้นฐานประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย หลักการ การมีส่วนร่วม และการกำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ องค์ประกอบโครงสร้าง องค์ประกอบกระบวนการดำเนินงาน และองค์ประกอบด้านการสนับสนุน

พิเชฐ โพธิ์ภักดี (2553) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 โครงสร้างและสาระสำคัญของรูปแบบ ส่วนที่ 3 การนำสู่การปฏิบัติและเงื่อนไขความสำเร็จ

สมชัย จรรยาไพบุลย์ (2555) ได้พัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ได้สรุปองค์ประกอบที่คล้ายกันว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ ระบบงานและกลไกของรูปแบบ วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และแนวทางการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบอย่างสมบูรณ์เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา

วศินี รุ่งเรือง (2562) ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพที่ส่งเสริมศิลปะการสอนของครู พบว่า รูปแบบมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นมา หลักการ วัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล และปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ

จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบที่มีความคล้ายคลึงกัน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ ผลผลิต และเงื่อนไขการใช้รูปแบบ ทั้งนี้ แต่ละรูปแบบจะมีลักษณะองค์ประกอบที่แตกต่างกันขึ้นกับการศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการออกแบบรูปแบบนั้น ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข

2. การสร้างและพัฒนารูปแบบ

พัฒนา พรหมณี ศรีสุภาวงศ์ เอี่ยมสะอาด และปณิตาน กระสังข์ (2560) ได้สรุปขั้นตอนที่สำคัญของการสร้างและพัฒนารูปแบบ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน หรือปัญหาจากเอกสารผลการวิจัย หรือการเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. กำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ
3. กำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วยรายละเอียดของวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ
4. การประเมินรูปแบบ เป็นการประเมินเพื่อทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยทั่วไปแล้วจะดำเนินการดังนี้ ประเมินความเป็นได้ในเชิงทฤษฎี เป็นการประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ โดยผู้เชี่ยวชาญ และประเมินความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ โดยนำรูปแบบไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง
5. การพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบ เมื่อพบข้อบกพร่องแล้ว ผู้สร้างและพัฒนาต้องนำมาปรับปรุงให้รูปแบบสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2557) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning: RBL) หรือการจัดการเรียนสอนที่เน้นการวิจัย (Research-Based Approach) เป็นเทคนิคหนึ่งในการสอนเชิงสร้างสรรค์ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจาก การวิจัยเป็นกระบวนการพัฒนาคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาตัวผู้เรียน ทำให้กล้าซักถาม ตั้งคำถาม เป็น ใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเต็ม (2537) นักวิจัยต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพิจารณาประเด็น หรือข้อมูลต่าง ๆ ผลจาก

การกระทำเช่นนี้ทำให้นักวิจัยมีความใฝ่รู้ มีความกระตือรือร้น มีเหตุมีผล เป็นผู้ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ เพราะผลของการวิจัยหรือข้อความรู้ที่ได้ทำให้สามารถเข้าใจ ทำนาย หรือควบคุมปรากฏการณ์ได้ และเป็นการเพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหา ดังนั้น RBL จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกระบวนการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนทำให้นักเรียนค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง หรืออีกลักษณะหนึ่งเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการวิจัย มีการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการวิจัยหรือผลการวิจัยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาสาระ (ทิตนา แคมมณี, 2560)

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า RBL เป็นเทคนิคการจัดการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนโดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการที่น่าเชื่อถือ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการดำเนินการวิจัยจริง หรือจำลองสถานการณ์ หรือเรียนรู้จากการศึกษาผลการวิจัยที่ผ่านมา

4. แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ (2560) ได้สังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานจากนักวิชาการและนักการศึกษา สรุปได้ว่า RBL เป็นโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในการสอนได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล ระบบปฏิสัมพันธ์ และผลที่เกิดกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีระดับการจัดการเรียนการสอน 7 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 ผู้เรียนศึกษาหลักการความรู้เบื้องต้นจากตำรา เอกสาร สื่อต่าง ๆ หรือจากคำบรรยายของผู้สอน แต่มีใช้ลักษณะเพียงแค่การอ่านหรือฟังแล้วจบไป แต่ต้องถกแถลง พูดคุยสนทนากันอย่างนักวิชาการ อ่านแล้วคิดอย่างไร เห็นอย่างไร เพราะเหตุใด อาจต้องมีตำราพื้นฐาน (Basic Text) ในสาขาวิชานั้น ๆ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แล้วนำมาอภิปรายเชิงวิชาการในชั้นเรียนต่อไป

ระดับที่ 2 เป็นการเรียนรู้ผลการวิจัยจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือจากคำบอกเล่าของผู้สอน การเรียนการสอนในระดับนี้เริ่มเกี่ยวข้องกับงานวิจัย ผู้เรียนต้องศึกษาข้อความรู้จากผลงานวิจัยของผู้อื่นแล้ววิเคราะห์ วิจารณ์ ถกแถลง อภิปราย พูดคุยแลกเปลี่ยนนักวิชาการ

ระดับที่ 3 เป็นการเรียนรู้โดยการศึกษาจากงานวิจัยโดยตรง การเรียนรู้ในลักษณะนี้ทำให้นักวิจัยจำได้มากกว่าการเรียนแบบเตรียมสอบ การเรียนการสอนในระดับนี้เป็นการทำให้เนื้อหาวิชาและกระบวนการวิจัยผสมผสานไปด้วยกันได้ ผู้เรียนจะได้ศึกษาว่าในศาสตร์ของตนนั้นมีวิธีการทำวิจัยหรือการหาความรู้ได้อย่างไร

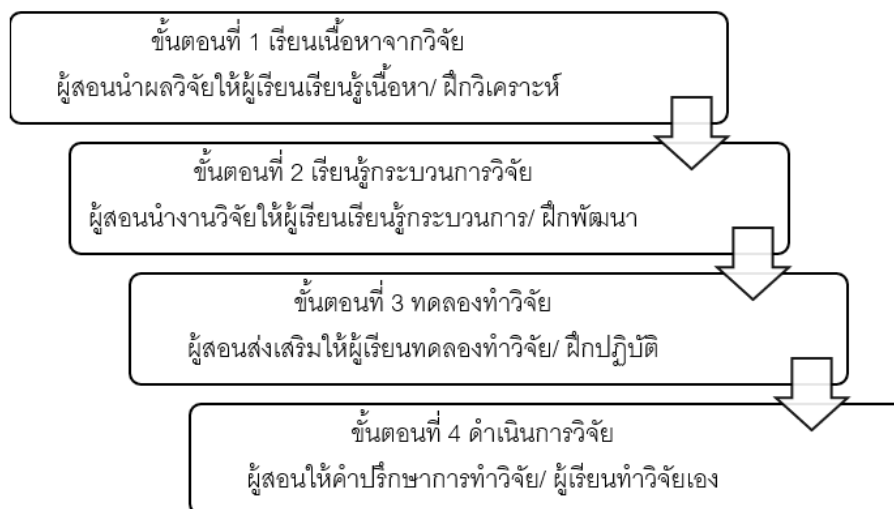
ระดับที่ 4 เป็นการทำรายงานเชิงวิจัย เมื่อผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการวิจัยในศาสตร์ของตน โดยศึกษาจากตัวอย่างในงานวิจัยระดับที่ 3 แล้ว ผู้เรียนควรสามารถทำรายงานเชิงวิจัยด้วยตนเองได้ อาจเป็นการทำกรณีศึกษา การสำรวจ หรือการวิจัยเอกสาร

ระดับที่ 5 เป็นการทำวิจัยขนาดเล็ก (Baby Research) เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับกระบวนการวิจัยในลักษณะของการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ขั้นนี้ถือว่าเป็นแบบฝึกหัดในการทำวิจัย ยังไม่เน้นความใหม่หรือความเป็นประโยชน์ของข้อความรู้จากผลงานวิจัย

ระดับที่ 6 เป็นการวิจัยภายใต้การนิเทศและ/หรือการเป็นผู้ช่วยนักวิจัยในโครงการวิจัยของอาจารย์ ผู้เรียนมีโอกาสสัมผัสการทำวิจัยจริงภายใต้การนิเทศของอาจารย์เจ้าของโครงการ จะได้เรียนรู้ขั้นตอนการวิจัยด้วยการลงมือปฏิบัติและยังได้ศึกษากระบวนการจัดโครงการวิจัยอีกด้วย

ระดับที่ 7 เป็นการทำวิจัยด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยถึงระดับหนึ่งควรสามารถทำวิจัยได้ด้วยตนเอง ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

วิธีการสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการวิจัยด้านการเรียนสอน แบ่งได้ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 การสอนโดยใช้วิจัยเป็นวิธีสอนคือให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทำวิจัยในระดับต่าง ๆ กลุ่มที่ 2 การสอนโดยให้ผู้เรียนร่วมทำโครงการวิจัยกับอาจารย์หรือเป็นผู้ช่วยวิจัยในโครงการวิจัยของอาจารย์ กลุ่มที่ 3 การสอนโดยให้ผู้เรียนศึกษางานวิจัยของอาจารย์ผู้สอนและของนักวิจัยที่ได้รับการยอมรับในศาสตร์ที่ศึกษา เพื่อเรียนรู้ว่าอะไรคือความรู้ชายแดน (Frontier of Knowledge) ในศาสตร์ของตน เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา เรียนรู้ผลการวิจัย เรียนรู้หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น กลุ่มที่ 4 การสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน เป็นการให้ผู้เรียนได้รับรู้ทฤษฎี ความรู้ใหม่ ๆ ในศาสตร์ของตนเป็นอย่างดี และยังเป็นการสร้างศรัทธาให้ผู้เรียนที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนมีโอกาสปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิธีการสอนของตนเองให้มีความทันสมัยทางวิชาการอยู่เสมอ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, และทัศนีย์ บุญเติม, 2537) (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2557) พวงผกา ปวีณบ่าเพ็ญ (2560) ได้สรุปขั้นตอนการจัดเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน 4 ขั้นตอน ดังภาพ 1

ภาพ 1 ขั้นตอนการจัดเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

ที่มา: พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ, 2560

RBL ควรเน้นขั้นตอนที่ 3 และขั้นตอนที่ 4 เป็นหลักคือการทำให้นักเรียนได้ลงมือทำวิจัยด้วยตนเองและมีผู้สอนให้คำปรึกษาจะเหมาะสมกว่ารูปแบบอื่น เพราะเป็นการฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ที่แท้จริง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ เข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้เมื่อสำเร็จการศึกษา ส่วนวิธีการอื่น เช่น ศึกษากระบวนการวิจัย หรือการใช้ผลการวิจัยประกอบการสอนนั้นมักนิยมในการสอนร่วมกับวิธีการสอนอื่นเป็นหลัก

เทวีกา ประดิษฐบุทกกา (2563) ได้สรุปแนวทางการสอนแบบวิจัยเป็นฐานมี 4 แนวทาง ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา วัตถุประสงค์ สถานการณ์ และศักยภาพของผู้เรียน ดังนี้

แนวที่ 1 ผู้สอนเป็นคนอ่านงานวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ของตนเองในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น นำเนื้อหาที่เป็นผลการวิจัยมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ หรือมาเล่าให้ผู้เรียนฟังเป็นการเรียนรู้เพิ่มเติม

แนวที่ 2 มอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้างานวิจัยด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ การเป็นผู้บริโภคงานวิจัย ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่ต้องเลือกงานวิจัยที่เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน หรือผู้สอนอาจต้องทำหน้าที่ในการสรุปองงานวิจัยให้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

แนวที่ 3 ผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยในการสอนคือ ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเข้าไปช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ต้องการ ซึ่งผู้สอนสามารถใช้กระบวนการวิจัยครบทุกขั้นตอนหรือใช้บางขั้นตอนตามความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และข้อจำกัดที่มี

แนวที่ 4 ให้ผู้เรียนลงมือทำวิจัยด้วยตนเอง โดยผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพมากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้

5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานในประเทศนิวซีแลนด์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานในประเทศนิวซีแลนด์ เป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้การศึกษามีคุณภาพ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้าและค้นพบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเรื่องที่สนใจศึกษาด้วยตนเอง โดยแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการ RBL (สุภาภรณ์ มาชัยวงศ์ และคณะ, 2561) การเชื่อมโยงการเรียนการสอนกับการวิจัยแบ่งได้ 4 แบบดังนี้

แบบที่ 1 สอนจากผลการวิจัย (Research-Led Teaching) เป็นการสอนที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้รับ ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอด ซึ่งเรียนรู้ผลการวิจัยจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระวิชาที่เรียน ตามหลักสูตรที่ผู้สอนเป็นผู้เลือก

แบบที่ 2 สอนจากกระบวนการวิจัย (Research-Oriented Teaching) เป็นการสอนที่ผู้สอนจะนำกระบวนการวิจัยมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะ แต่ผู้เรียนไม่ได้ลงมือปฏิบัติเอง รับรู้ผ่านการถ่ายทอดของผู้สอน

แบบที่ 3 สอนการทำวิจัย (Research-Based Teaching) เป็นรูปแบบที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทำงานวิจัยด้วยตนเอง เรียนรู้การทำวิจัยผ่านวิธีการสืบเสาะ วิธีนี้จะช่วยลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนให้น้อยลง

แบบที่ 4 สอนจากการสัมมนาผลการวิจัย (Research-Tutored Teaching) เป็นข้อที่เพิ่มจากแนวคิดของ Griffith การสอนวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้เลือกเรื่องวิจัยตามความสนใจของตนเอง ผู้เรียนได้ค้นคว้าศึกษางานวิจัยตามความสนใจของตนเอง และมีการอภิปรายร่วมกันในกลุ่มเล็ก โดยผู้สอนให้คำแนะนำในประเด็นที่ไม่สมบูรณ์กับผู้เรียน

จากการศึกษาแนวทาง RBL ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้สอนว่าจะใช้แนวทางใด โดยพิจารณาจากเหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชา วัตถุประสงค์ สถานการณ์ และศักยภาพของผู้เรียน นักวิชาการและนักการศึกษาได้เสนอแนวทาง RBL ที่สอดคล้องกันคือการสอนโดยศึกษาจากรายงานการวิจัยจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการวิจัย การสอนโดยมอบหมายให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยด้วยตนเองเพื่อสร้างประสบการณ์จริงให้แก่ผู้เรียนได้ศึกษาในสิ่งที่ตนสนใจศึกษา ทั้งนี้งานวิจัยที่ศึกษาอาจไม่จำเป็นต้องเป็นงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง เรียกรการทำวิจัยลักษณะนี้ว่าวิจัยขนาดเล็ก (Baby Research) ในการ

วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ RBL แบบให้ผู้เรียนลงมือทำวิจัยด้วยตนเอง เพื่อมุ่งพัฒนาด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยผู้สอนทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาโครงร่างวิจัยให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ

6. แนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับการขนานนามว่าพื้นที่พหุวัฒนธรรม เนื่องจากมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี ตลอดจนความเชื่อของกลุ่มคนที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตของสังคมและชุมชนจังหวัดชายแดนใต้ทั้ง 4 จังหวัดมีลักษณะสอดคล้องกับนิยามที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้

Grant, & Ladson-billings (1997) ได้สรุปว่าวัฒนธรรมหมายถึงค่านิยมและการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกในสังคมใดสังคมหนึ่ง ซึ่งปรากฏในรูปของเนื้อหาและกระบวนการอันเป็นผลมาจากการพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคมของคนในสังคมนั้น

Banks (2001) ได้สรุปนิยามของ Kroeber and Kluckhohn ว่าวัฒนธรรมที่เป็นที่ยอมรับในหมู่นักสังคมศาสตร์อย่างมากซึ่งหมายถึงแบบแผนพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกให้ปรากฏและไม่แสดงออกให้ปรากฏ ซึ่งแบบแผนพฤติกรรมเหล่านี้จะถ่ายทอดผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ และผ่านทางอำนาจในการปกครองบังคับบัญชาใช้กฎหมาย เช่น ผลงานศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี ส่วนวัฒนธรรมที่ไม่ปรากฏชัด เช่น ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม

ประเวศ วะสี (2550) ได้อธิบายว่าวัฒนธรรมหมายถึงวิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มชนที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ๆ สิ่งแวดล้อมแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน มนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมใดก็ต้องดิ้นรนต่อสู้ เรียนรู้ที่จะอยู่ให้ได้และอยู่ได้ดีในสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน วัฒนธรรมจึงมีความหลากหลายที่เรียกว่าความหลากหลายทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมต้องสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีทุกอย่างในนั้นมีคุณค่าร่วมกัน มีการทำมาหากิน ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ดูแลรักษาสุขภาพ มีการใกล้ชิดความขัดแย้ง มีความยุติธรรมในชุมชน มีศาสนาอยู่ในกรอบของวัฒนธรรม ฉะนั้นในวัฒนธรรมจะมีศาสนา อยู่เสมอ เพราะวิถีชีวิตร่วมกันต้องทำงาน ต้องมีกฎกติกา ขนบธรรมเนียมประเพณี มีภาษาสำหรับการสื่อสาร มีศิลปะสุนทรียกรรมต่าง ๆ มนุษย์จึงอยู่ได้เป็นพัน ๆ ปี เพราะเรื่องวัฒนธรรมทำให้เกิดความมั่นคง

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2563) ได้ระบุว่าสังคมหมายถึงคนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบ กฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน พหุหมายถึง มาก และวัฒนธรรมหมายถึงสิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมการแต่งกาย วิถีชีวิตของหมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมชาวเขา

จากความหมายของคำศัพท์ทั้งสามคำสรุปได้ว่า สังคมพหุวัฒนธรรมหมายถึงสังคมหรือชุมชนใดชุมชนหนึ่งที่มีการเจริญงอกงามตามบริบทที่เปลี่ยนไป คนในชุมชนอาศัยอยู่ร่วมกันและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จากวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา ความเชื่อที่มีเพียงหนึ่ง เมื่อผู้คนที่อาศัยอยู่ร่วมกันมีจำนวนมากขึ้น จึงทำให้ชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ มีวัฒนธรรมมากกว่าหนึ่งวัฒนธรรม

7. แนวคิดทฤษฎีพหุวัฒนธรรม

เกษม เพ็ญภินันท์ (2552) ได้อธิบายว่า พหุวัฒนธรรมเป็นมโนทัศน์ที่เกิดขึ้นช่วงปลายทศวรรษ 1970 ในประเทศออสเตรเลียและแคนาดา โดยมีสาเหตุจากความขัดแย้งเรื่องนโยบายการกีดกันทางวัฒนธรรมของรัฐ ปัญหาการแบ่งแยก กีดกันชนพื้นเมืองออกจากพื้นที่ทางสังคม ปัญหาการควบคุมรูปแบบทางวัฒนธรรม ซึ่งสร้างขึ้นโดยชาวยุโรปเป็นกลุ่มคนที่มีรูปแบบทางวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากลักษณะวัฒนธรรมและวิถีในการดำเนินชีวิตแบบกระแสหลัก แม้กระทั่งการใช้ภาษาถิ่นหรือภาษาอื่น ๆ แทนที่จะใช้ภาษาทางการ นอกจากนี้ยังรวมถึงการละเลยต่อวัฒนธรรมของชนพื้นเมืองดั้งเดิม ปัญหาดังกล่าวนี้เป็นสิ่งยอมรับได้ยากในสังคมเสรีนิยมและรัฐประชาธิปไตยที่สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานและความเสมอภาคของคนในสังคมต้องได้รับการประกันจากรัฐ และการเปิดกว้างของสังคมที่กลุ่มชนทุกคนย่อมได้รับการคุ้มครองเสรีภาพในการดำเนินชีวิต

ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมยังคงเป็นปัญหาหลักของรัฐประชาชาติสมัยใหม่เมื่อสงครามเย็นสิ้นสุดลงและการเมืองในระบบประชาธิปไตยเปิดกว้างขึ้น ทำให้รัฐต้องปรับเปลี่ยนนโยบายด้านวัฒนธรรมและยอมรับความหลากหลายด้านการดำเนินชีวิต อัตลักษณ์และคุณลักษณะความเป็นมนุษย์หรือความเป็นตัวตนของเขา ไม่สามารถลดทอนมาสู่ความเป็นวัฒนธรรมเดียวได้อีกต่อไป ขณะเดียวกันรัฐต้องเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนา ความเชื่อ เพศสภาพ และวัฒนธรรมย่อย (Subculture) จนในที่สุดรัฐบาลบางประเทศได้เสนอทางออกเกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับสังคมพหุวัฒนธรรม (Multicultural Society) โดยอาศัยแนวคิด พหุวัฒนธรรมนิยม (Multiculturalism) เป็นพื้นฐาน

ปัญหาเรื่องการกีดกันความหลากหลายทางวัฒนธรรมยังคงอยู่และทวีความรุนแรงจนเป็นเหตุให้เกิดความตึงเครียดทางการเมืองระหว่างกลุ่มคนต่าง ๆ ขณะที่ความพยายามของแนวคิดพหุวัฒนธรรมนิยมคือความต้องการธำรงรักษาความแตกต่างทางวัฒนธรรมให้อยู่ร่วมกันในสังคมให้ได้ บรรดานักทฤษฎีพหุวัฒนธรรมนิยมส่วนใหญ่จึงนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับการเมืองเรื่องการรับรู้ (The Politic of Recognition) เป็นทางออกสำคัญเพื่อให้การตระหนักและรู้จักผู้อื่นมีความสำคัญเทียบเท่ากับการเข้าใจสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเมืองเรื่องการรับรู้ เป็นหัวใจสำคัญของการธำรงรักษาความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรม เพราะว่าการรับรู้ผู้อื่นและความหลากหลายย่อมเกิดขึ้นภายใต้ความเข้าใจในความเสมอภาคของพลเมืองรัฐ และการคุ้มครองสิทธิในการดำเนินชีวิตทางวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลอีกด้วย ทั้งหมดจะนำมาซึ่งความเข้าใจ การสร้างการยอมรับหรือ

หนทางในการอยู่ร่วมกันและเป็นทางออกให้แก่ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองในระบอบประชาธิปไตย การยอมรับความแตกต่างเรื่องอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ดำรงอยู่อย่างหลากหลายในสังคม

8. ทฤษฎีการผสมกลมกลืน

การผสมกลมกลืนเป็นกระบวนการที่กลุ่มผู้ที่มีวัฒนธรรมรองยอมรับวัฒนธรรมจากวัฒนธรรมหลัก วัฒนธรรมรองได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมหลัก หรือการรวมกันของทั้งสองได้เกิดขึ้น เช่น กลุ่มวัฒนธรรมรองของชนชั้นกลางในประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งที่จริงวัฒนธรรมนี้มักถูกกำหนดให้เป็นวัฒนธรรมของชาติหรือวัฒนธรรมหลัก แต่อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมของชนชั้นกลางยังไม่ได้รับการยอมรับเป็นที่แพร่หลายจากกลุ่มสมาชิกที่มีวัฒนธรรมหลัก

Gordon (1964 อ้างถึงใน บังอร ร้อยกรอง, 2553) ได้กล่าวถึงกระบวนการผสมกลมกลืนขั้นตอนการพัฒนาเป็นลำดับดังนี้ 1) จะเปลี่ยนรูปแบบทางวัฒนธรรมกลุ่มตามวัฒนธรรมหลัก 2) มีการพัฒนาความสัมพันธ์กลุ่มกับกลุ่มที่มีวัฒนธรรมหลัก 3) มีความผูกพันกับกลุ่มที่มีวัฒนธรรมหลักโดยการแต่งงาน 4) การสูญเสียความรู้สึกของกลุ่มวัฒนธรรมรองและการแยกตัวออกจากกลุ่มวัฒนธรรมหลัก 5) ไม่มีการแบ่งแยก 6) ไม่มีอคติ 7) ไม่สร้างปัญหาการขัดแย้งใด ๆ ให้กับกลุ่มวัฒนธรรมหลัก แต่ละขั้นตอนเป็นระดับขั้นของการผสมกลมกลืน การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมเป็นขั้นตอนแรกของกลุ่มวัฒนธรรมใหม่ที่จะดำรงอยู่ต่อ และเป็นวิธีแรกที่จะติดต่อกับกลุ่มวัฒนธรรมหลักแล้วจึงมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบวัฒนธรรมดั้งเดิมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่ม โครงสร้างการผสมกลมกลืนได้เกิดขึ้นทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กัน และมีการรวมตัวของสมาชิกทั้งสองกลุ่มกลายเป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกันทางสังคม

การศึกษาระดับการผสมกลมกลืนของกลุ่มวัฒนธรรมหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา พบว่ากลุ่มอพยพแต่ละกลุ่มมีการผสมกลมกลืนทางโครงสร้าง นอกจากกลุ่มคนผิวขาวชาวโปรเตสแตนต์จากภาคเหนือและยุโรปตะวันตกนั้น เขาพบว่าการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมนั้นเกิดกับเกือบทุกกลุ่มที่ได้อาศัยอยู่ที่นี้เป็นอย่างน้อยหนึ่งชั่วอายุของผู้อพยพรุ่นแรก อย่างไรก็ตามผลสำเร็จของกลุ่มวัฒนธรรมนี้ทำให้ลดอคติและการแบ่งแยก หรือนำไปสู่การแต่งงานกับกลุ่มวัฒนธรรมหลักความสำเร็จอย่างทันใจของกระบวนการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมนี้ขึ้นกับปัจจัยหลายประการ รวมถึงสถานที่ตั้งและการแบ่งแยก หากกลุ่มชนกลุ่มต่าง ๆ แยกตัวจากพื้นที่ไปอาศัยในชนบท (ไม่ว่าจะสมัครใจหรือไม่) เช่นเดียวกับการที่มีชาวอินเดียนอาศัยในพื้นที่ที่รัฐจัดให้ นั่น กระบวนการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมจะช้ามาก การแบ่งแยกชนกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนกลุ่มน้อยแอฟริกันและชาวเม็กซิกันจำนวนมากที่ขาดโอกาสทางการศึกษาและประกอบอาชีพซึ่งจะทำให้ขั้นตอนการผสมกลมกลืนวัฒนธรรมล่าช้าออกไป หลังการศึกษาของ Gardon เป็นเวลา 26 ปีที่การผสมกลมกลืนทางโครงสร้างยังเป็นลักษณะเดิม

Michael theunissen (เกษม เพ็ญภินันท์, 2552 อ้างถึงใน ญัฐชานา มณีพุกษ์, 2554) ได้กล่าวว่าการรับรู้และการอยู่ร่วมกันของสรรพสิ่งที่แตกต่างกันอย่างมีความเสมอภาคต่อกัน โดยไม่มีฝ่ายใดสามารถมีอำนาจควบคุมหรืออยู่เหนืออีกฝ่ายหนึ่ง หากมีเพียงความสัมพันธ์ที่กำหนดการอยู่ร่วมกัน โดยที่ปัจเจกชนหนึ่ง ๆ ดำรงอยู่ท่ามกลางปัจเจกชนอื่น ๆ บนพื้นฐานที่ว่า ความแตกต่างคือความเสมอภาค กล่าวคือ ความสามารถที่จะธำรงรักษาความแตกต่างของตนเองคือสิทธิและเสรีภาพทางสังคมที่แต่ละคนสามารถแสดงออกได้อย่างเสมอภาคต่อกันในทางวัฒนธรรม

ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช (2552) ได้กล่าวถึงเส้นทางความหลากหลายทางวัฒนธรรมว่ามีใช้เรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นเพราะกระแสโลกาภิวัตน์แต่อย่างไรใด สังคมหนึ่ง ๆ ไม่ว่าจะในยุคสมัยใด ย่อมประกอบด้วยบุคคลหลายชาติ หลายวัฒนธรรม และหลายชนชั้น จนอาจพูดได้ว่าที่ใดมีสังคมที่นั่นย่อมมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม สังคมก่อนสมัยใหม่ยอมรับและไม่ปฏิเสธความหลากหลายทางวัฒนธรรม แต่ที่สำคัญสังคมนั้นมองความหลากหลายทางวัฒนธรรมคือความแตกต่างที่ไม่เท่าเทียมกัน (Hierarchical Diversity) ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ในสังคม เช่น สังคมระบอบวรรณะ หรือสังคมภายใต้ระบอบอาณานิคม คนในสังคมจะถูกกำหนดสถานะสูงต่ำไว้อย่างชัดเจน แต่ละกลุ่มก็จะมีวัฒนธรรมประจำกลุ่มที่ชัดเจนอีกเช่นกัน

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมต้องควบคู่ไปกับความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ความหลากหลายที่พบในสังคมสมัยใหม่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. หลอมรวมความหลากหลายเป็นหนึ่ง (Homogeneity/ Uniformity) แนวคิดนี้จะพบเห็นช่วงรอยต่อของสมัยใหม่สู่สังคมสมัยใหม่ ดังกรณีประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงศตวรรษที่ 20 เมื่ออเมริกาเปิดรับแรงงานจากชาติต่าง ๆ เข้าประเทศ เช่น ชาวไอริช เยอรมัน อิตาลี ยุโรป ตะวันออก คาทอลิก และยิว เฉพาะช่วงเวลา ค.ศ. 1800-1920 อเมริกามีคนอพยพเข้าในประเทศทั้งสิ้น 18 ล้านคนในปี ค.ศ. 1908 ชาวยิวอพยพจากอังกฤษในนาม Israel Zangwill แต่งบทละครชื่อ Melting Pot สหรัฐอเมริกาจึงเป็นดินแดนที่หลอมละลายอัตลักษณ์อันหลากหลายของคนต่างชาติต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม ให้กลายเป็นหนึ่งเดียวมุ่งเน้นกระบวนการให้กลุ่มชนเหล่านี้ปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมอเมริกันโดยละทิ้งวัฒนธรรมของตนเอง

2. ประนอมปรองดองความหลากหลาย (Diversity) แนวคิดนี้ก่อตัวหลังจากที่สังคมสมัยใหม่ได้ตั้งหลักปักฐานลงตัวแล้ว สามารถหลอมรวมความแตกต่างให้กลายเป็นหนึ่งเดียวจนเกินพอดี จึงต้องหันมาเรียกร้องให้ยอมรับความหลากหลายของกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านชาติพันธุ์ เพศสถานะ (Gender) ตลอดจนชนชั้น

3. ผสมผสานพันทาง (Hybridity) แนวคิดนี้มองอัตลักษณ์ของกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ว่า มิได้ชัดเจนตายตัวและเป็นหนึ่งเดียว แต่ผสมผสานและทับซ้อนกันอยู่ ลักษณะทั้ง 3 นี้ไม่ได้แยกขาดจากกันชัดเจนแต่ซ้อนทับกันอยู่ และความหลากหลายดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นและคลี่คลายในทุกสังคมในช่วงเวลาเดียวกัน

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงมีความพยายามที่นิยามความหลากหลายทางวัฒนธรรมใหม่ โดยเสนอว่าควรระมัดระวังความหลากหลายในลักษณะผสมผสานทางวัฒนธรรมใหม่ และควรระมัดระวังความหลากหลายลักษณะผสมผสานแบบพันทาง (Hybridity) แนวคิดนี้จะปฏิเสธความคิด ความเชื่อที่ว่า กลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ มีอัตลักษณ์อันเป็นลักษณะเฉพาะกลุ่มติดตัวมาแต่กำเนิด หรือโดยธรรมชาติ โดยเห็นว่าอัตลักษณ์เป็นสิ่งประกอบทางสังคมเป็นการเลือก คัด ตัดแต่ง เสริมและมีการเปลี่ยนแปลงสภาพอยู่ตลอดเวลา แนวคิดนี้จึงไม่เชื่อว่าความเป็นล้านนา ความเป็นไทย ความเป็นลาว มีอยู่เพียงหนึ่งเดียว หยดนิ่งและขาดจากกันอย่างชัดเจน

อมรา พงศาพิชญ์ (2545) กล่าวว่านโยบายชาตินิยมของรัฐบาลมีผลกระทบต่อกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นกับภูมิหลังของประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของกลุ่ม และองค์ประกอบทางวัฒนธรรมอื่น ๆ เช่น ศาสนา ความเชื่อ ความขัดแย้งที่สำคัญที่สุดคือความขัดแย้งด้านอุดมการณ์ เพราะต่างฝ่ายต่างยึดมั่นว่าอุดมการณ์ของตัวเองดีกว่าผู้อื่น ความคิดเรื่องอิสรภาพ เสรีภาพทางความคิด ความเชื่อที่แตกต่างกันมีผลต่อการสร้างความขัดแย้งที่ทวีความรุนแรงขึ้นได้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, และรุ่งเรือง สุขากริมย์ (2550) ได้กล่าวว่าโลกมีความเจริญมากขึ้น การคมนาคมมีความสะดวกมากขึ้น การเคลื่อนย้ายคนและวัฒนธรรมจึงมากขึ้นตาม สิ่งนี้ทำให้เกิดสังคมใหม่ที่เรียกว่าสังคมพหุวัฒนธรรม (Cultural Pluralism) ซึ่งเมื่อมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเกิดขึ้น ข้อขัดแย้งทางความคิดและความเชื่อระหว่างคนในสังคมจึงมีมากขึ้น เมื่อความเจริญทางด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสารมีมากขึ้นจนถึงยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีลักษณะฉับไว กว้างไกล ไร้พรมแดน การถ่ายทอดข้อมูลจากสังคมหนึ่งไปอีกสังคมหนึ่งทำได้ง่ายและรวดเร็ว ซึ่งสิ่งนี้มีอิทธิพลต่อความเชื่อและพฤติกรรมของมนุษย์ ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Interaction) ของมนุษย์ในสังคมโลกมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นักวิชาการได้เสนอแนวคิดว่าการปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมมีลักษณะที่สอดคล้องและขัดแย้งจึงมีความจำเป็นที่สังคมต้องเลือกวิธีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในหลายรูปแบบ ได้แก่ ปรับตัวทางวัฒนธรรม (Cultural Adaptation) การสังสรรค์ทางวัฒนธรรม (Acculturation) การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม (Cultural Assimilation) การบูรณาการทางวัฒนธรรม (Cultural Integration) และทวิลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Double Ethic Identity) จำเป็นต้องพัฒนาทางกระบวนการกลุ่มเกลาสังคมให้เหมาะสมกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง

นอกจากนั้น อมรา พงศาพิชญ์ (2545) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Interaction) มีทั้งลักษณะที่สอดคล้องและขัดแย้งและมีรายละเอียดที่แตกต่างกันได้แก่

1. การปรับตัว (Adaptation) ทางวัฒนธรรมหมายถึงวัฒนธรรมในรูปวัตถุและวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ ซึ่งรวมถึงระบบความคิด ความเชื่อ วิถีชีวิต พฤติกรรมของสมาชิกในสังคม

2. การสังสรรค์ในวัฒนธรรมหรือการผสมผสานทางวัฒนธรรม (Acculturation) และการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม (Assimilation)

3. การบูรณาการทางวัฒนธรรม (Cultural Integration) คือ การยอมรับความหลากหลายของวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของแต่ละวัฒนธรรมด้วยความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมคือการมีวัฒนธรรมที่หลากหลายร่วมกันและไม่ได้มีการพยายามครอบงำซึ่งกันและกัน หมายความว่าเกิดบูรณาการทางวัฒนธรรม บางครั้งใช้คำว่าพหุวัฒนธรรม (Cultural Pluralism)

4. ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (Cultural Conflict) การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมและการสังสรรค์ทางวัฒนธรรม อาจสร้างความขัดแย้ง ถ้าสมาชิกไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน โดยปกติกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีชนบทรรมนิยมประเพณี ความเชื่อ และภาษาพูดร่วมกัน มักจะไม่มี ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม

นิตี เอียวศรีวงศ์ (2551) กล่าวว่าปัจจุบันลักษณะพหุวัฒนธรรมในสังคมไทยมองเห็นได้เด่นชัดขึ้น ซึ่งน่าจะมาจากงานวิชาการที่ทำให้มองเห็นความเชื่อทางศาสนาที่แตกต่าง มองเห็นภาษาที่แตกต่าง กลุ่มนักวิชาการเห็นว่าสังคมไทยจริง ๆ แล้ว เป็นสังคมที่มีความหลากหลายมาก เช่นเดียวกับที่ สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ (2553) กล่าวว่าเอเชียอาคเนย์เป็นดินแดนที่มีความซับซ้อนหลากหลายทั้งภาษาและชาติพันธุ์มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ประเทศไทยซึ่งตั้งอยู่ใจกลางเอเชียอาคเนย์จึงเป็นดินแดนที่ประกอบขึ้นด้วยประชากรที่มีความหลากหลายทางด้านภาษา วัฒนธรรม ชาติพันธุ์ เป็นอย่างมาก ประชากรมากกว่า 70 ล้านคนประกอบขึ้นจากกลุ่มชาติพันธุ์ภาษาทั้งสิ้นกว่า 70 กลุ่ม กระจายอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของประเทศไทย ลักษณะปัญหาสังคมพหุวัฒนธรรมในสังคมไทยจะปรากฏขึ้นอย่างหลากหลาย ลักษณะแรกคือการเรียกร้องสิทธิลักษณะทางวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยในชาติ ลักษณะที่สองคือความขัดแย้งกับวัฒนธรรมของกลุ่มชนท้องถิ่นดั้งเดิมที่รุนแรงมากขึ้นเพราะการบังคับใช้กฎหมาย การละเลยหรือการมองไม่เห็นความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ลักษณะที่สามคือการเมืองที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์คนพลัดถิ่นซึ่งจะเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน การเคารพสิทธิของความเป็นที่เท่าเทียมกัน ลักษณะที่สี่คือความขัดแย้งและอคติเกี่ยวกับวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต (Life Style) ที่แตกต่างกัน เช่น วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มคนต่าง ๆ จากสภาพปัญหาของลักษณะพหุวัฒนธรรมในสังคมไทย จึงต้องทำความเข้าใจ ความหมายและความซับซ้อนของพหุวัฒนธรรม ประเด็นแรกคือความเข้าใจพหุวัฒนธรรมในบริบททางประวัติศาสตร์ของปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรมและการต่อสู้ทางการเมือง ประเด็นที่สองคือ

ความเข้าใจทางพหุวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นมุมมองเกี่ยวกับอัตลักษณ์และชาติพันธุ์ ประเด็นที่สามคือ ความเข้าใจพหุวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นปฏิบัติการของการปรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันเพื่อสร้างสังคมที่ยอมรับพหุวัฒนธรรมมากขึ้น และประเด็นที่สี่คือความเข้าใจพหุวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นทฤษฎีการเมืองและนโยบายเกี่ยวกับการเป็นพลเมือง

บรรจง ฟ้ารุ่งสาธ (2550) กล่าวถึงพหุวัฒนธรรมกับปัญหาด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษาและการส่งเสริมบทบาททางการศึกษาของชุมชนท้องถิ่นว่าปัจจุบันรัฐมุ่งส่งเสริมบทบาทของชุมชนให้มีบทบาทในการจัดการศึกษา ดังนั้น การศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน การศึกษาสามัญ วิชาชีพ การเรียนศาสนา และระดับชั้นต้องมีการสอดแทรกบทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการจัดการศึกษา ทั้งนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่สนับสนุนให้องค์กรของท้องถิ่นได้มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของรัฐ การศึกษาตามจารีตประเพณี การศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่สนับสนุนบทบาทของชุมชนท้องถิ่นของตนเอง (มาตรา 41 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562) ดังนั้น การกระจายอำนาจทางการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งสำหรับการแก้ปัญหาการจัดการศึกษาท้องถิ่นรวมทั้งด้านหลักสูตรการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมวัฒนธรรม การจัดบุคลากรการศึกษา การสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

การทำความเข้าใจอันดีต่อกันจึงควรเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กหรือวัยเรียน ซึ่งเด็กจะมีโอกาสได้รู้จักและพบปะสังสรรค์กันเป็นเวลานานในการใช้ชีวิตที่โรงเรียน เพราะนักเรียนได้ใช้เวลาในโรงเรียนได้เรียนรู้ รู้จักกัน เข้าใจซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการสร้างความเป็นเพื่อนเป็นพื้นฐานที่ดีต่อไปในอนาคตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข โรงเรียนจึงเป็นสถานที่ที่เป็นศูนย์รวมของคนต่างชาติพันธุ์ ต่างภาษา ต่างศาสนา และต่างวัฒนธรรม ดังที่ แพร ศิริศักดิ์คำเกิง (2550) กล่าวว่าโรงเรียนทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจในความแตกต่างต่างคนต่างเรียนรู้และซึมซับความเข้าใจกันโดยอัตโนมัติ

บัณฑิตย สมะฮอน และคณะ (2549) กล่าวถึงแนวคิดสังคมไทยกับพหุวัฒนธรรมว่าประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ มีกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่มอาศัยอยู่ในประเทศ กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอำนาจการปกครองประเทศคือกลุ่มชาติพันธุ์ที่เรียกว่าเป็นชนกลุ่มใหญ่ และกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่มีอำนาจการปกครองประเทศคือชนกลุ่มน้อย สังคมไทยจัดว่าเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมหรือสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งความหลากหลายนี้ครอบคลุมถึงเรื่องชาติพันธุ์ ภาษา ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ศาสนา และความเชื่อ ที่ผ่านมาปัญหาเรื่องชนกลุ่มน้อยและชนกลุ่มใหญ่นี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือลักษณะที่ชนกลุ่มน้อยและชนกลุ่มใหญ่พอที่จะมีความสัมพันธ์เข้ากันได้ เพราะชนกลุ่มน้อยมีความรู้สึกตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมใหญ่ อาจมีปัญหาบ้างก็ไม่ใช่อุปสรรคใหญ่กับลักษณะที่

ชนกลุ่มน้อยและชนกลุ่มใหญ่มีความเข้ากันไม่ได้ และเป็นปฏิปักษ์ต่อกันโดยเปิดเผย ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อชนกลุ่มน้อยมีความรู้สึกกว่าชนกลุ่มใหญ่กีดกันและดูถูก ทำให้ไม่มีสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมใหญ่ เช่น กลุ่มแบ่งแยกดินแดน (Separatist Group) และกลุ่มก่อการร้าย (Terrorist Group) ทั้งนี้ความเข้ากันได้หรือไม่ได้ขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ ทางด้านวัฒนธรรม การเมืองและเศรษฐกิจ รวมทั้งประวัติความเป็นมาของสองกลุ่มที่สัมพันธ์กันและรวมไปถึงนโยบายของรัฐบาลแต่ละยุคด้วย

9. การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา

นักวิชาการและนักการศึกษาได้อธิบายแนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้นำเสนอเฉพาะที่สอดคล้องกับบริบทของสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ โดย Banks (2001) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา 5 มิติดังนี้

1. การบูรณาการเนื้อหา (Content Integration) คือ การที่ครูผู้สอนยังคงสอนวิชาต่าง ๆ เหมือนที่เคยสอนมา ขณะเดียวกันได้นำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่าง ๆ มาสอดแทรก บูรณาการเนื้อหาเดิมที่กำลังสอนอยู่ โดยครูอาจนำข้อมูลสารสนเทศจากกลุ่มวัฒนธรรมของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน โรงเรียน หรือชุมชนมายกตัวอย่างหรืออภิปรายร่วมกัน ซึ่งวิธีนี้นอกจากจะเหมาะสมกับการสอนวิชาทางด้านภาษาและสังคมศึกษาแล้ว ยังสามารถสอดแทรกในวิชาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ได้ด้วย เช่น การสอดแทรกประวัติศาสตร์ของบุคคลสำคัญที่คิดค้นทฤษฎี ความรู้ต่าง ๆ จากกลุ่มคนสีผิว

2. กระบวนการสร้างองค์ความรู้ (The Knowledge Construction Process) มิติดังกล่าวจะมีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่าความรู้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร องค์ประกอบทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ชนชั้นทางสังคมของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลมีอิทธิพลต่อการก่อเกิดความรู้นั้น ๆ อย่างไร ข้อสรุป กรอบการอ้างอิง ทรรศนะ และความลำเอียงของคนในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ เกิดขึ้นจากปัจจัยใด ดังนั้น การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาในมิตินี้สถานศึกษาและครูจะต้องเปลี่ยนจากการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนจดจำเป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้า จากการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนอภิปรายความคิดเห็นเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตัดสินใจ เกิดความเข้าใจผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างจากตน เข้าใจถึงทรรศนะการมองโลกของพวกเขา

3. การลดอคติ (Prejudice Reduction) มิติดังกล่าวเชื่อว่าเด็กส่วนใหญ่ที่เข้าโรงเรียนมาพร้อมกับเจตคติต่อเชื้อชาติ ชาติพันธุ์อื่น ๆ ในทางลบ ซึ่งสะท้อนถึงเจตคติของพ่อแม่ ผู้ปกครองของพวกเขาเช่นกัน ดังนั้น แนวคิดสำคัญคือทำอย่างไรที่สถานศึกษาและครูจะปลูกฝังเจตคติทางเชื้อชาติในทิศทางบวกและปลูกฝังเจตคติค่านิยมความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียนโดยการจัดหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติต่อเชื้อชาติในทางบวกและมีค่านิยมแบบ

ประชาธิปไตยด้านกิจกรรม 4 ประการ ดังนี้ การให้การเสริมแรงนักเรียน การให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างของทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม การปรับเปลี่ยนหลักสูตร และการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความร่วมมือและมีการติดต่อสัมพันธ์กัน

4. หลักความเสมอภาค (Equity Pedagogy) มิตินี้มุ่งเน้นให้ครูปรับวิธีการสอนที่จะเอื้ออำนวย สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างชาติ ต่างวัฒนธรรมประสบความสำเร็จในการเรียน โดยครูส่งเสริมให้นักเรียนจากกลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง ทั้งการอภิปรายแสดงความคิดเห็น การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

5. การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน (An Empowering School Culture and Social Structure) มิตินี้เน้นการปรับวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยผู้บริหาร ครู บุคลากรทุกคนในโรงเรียน ผู้ปกครอง นักเรียนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การสร้างบรรยากาศของความร่วมมือกัน การปรับรูปแบบการสื่อสารที่เอื้อต่อสมาชิกทุกคนในโรงเรียน ปรับหลักสูตรและการสอน รวมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนทุกกลุ่ม

แนวทางจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาข้างต้นสอดคล้องกับของ Cortes (1996 อ้างถึง ใน จิรภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์, 2555) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมว่ามีหลักสำคัญที่ต้องศึกษาอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) แนวคิดหรือมโนทัศน์ (Idea or Concept) แนวทางการปฏิรูปทางการศึกษา (Educational Reform Movement) และกระบวนการทางการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรม (Process) แนวคิดทางพหุวัฒนธรรมจะต้องจัดเพื่อผู้เรียนทุกคนโดยไม่แบ่งแยก เพศ ชนชั้นทางสังคม กลุ่มชน เชื้อชาติ หรือลักษณะทางวัฒนธรรม จะต้องมีความเท่าเทียมกันที่จะได้รับการเรียนรู้ในสถานศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ในสถานศึกษา และมุ่งให้ผู้เรียนได้รับการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่สุดที่สถานศึกษา 2) การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมเป็นแนวทางในการปฏิรูปทางการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องยากมากที่จะเปลี่ยนแปลงสถาบันการศึกษาซึ่งมีผู้เรียนจำนวนมาก หลากหลายชนชั้น มีความแตกต่างทางเพศ เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ให้มีโอกาสที่เท่าเทียมกันทางการศึกษา ดังนั้น การปฏิรูปการศึกษาตามแนวการศึกษาพหุวัฒนธรรมจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาของสถานศึกษาในลักษณะองค์รวม ไม่ได้จำกัดเฉพาะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเท่านั้น 3) การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมเป็นกระบวนการ มีเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่มีเสรีภาพและความยุติธรรมจะต้องมีการจัดความคิดที่เป็นอคติและการแบ่งแยกของกลุ่มต่าง ๆ ในผู้เรียนให้หมดไป โดยเป็นกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความเท่าเทียมกันทางการศึกษาแก่ผู้เรียนทุกคน

อีกทั้งยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในพหุวัฒนธรรมไว้หลายมาตรา (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2563b) ดังนี้

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 10 การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา 60(3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษา สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่ม ตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการจัดการศึกษาแบบองค์รวมคือจัดกิจกรรมพร้อม ๆ กัน ทั้งด้านการศึกษาเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค ที่ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียม ส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

10. สภาพปัญหาการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ และบทบาทของครูในการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

พหุวัฒนธรรมศึกษาเกิดขึ้นเพื่อต้องการให้นักเรียนทราบถึงกลุ่มคน และได้คุ้นเคยกับความหลากหลายในสังคม ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิต ภาษา ศาสนา วัฒนธรรมและมุมมองที่แตกต่างกับของตนเอง โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพหุวัฒนธรรมคือการสร้างความรู้เชิงบวกที่มีต่อพหุวัฒนธรรม เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีคุณค่า และมีความเป็นมิตรหรือนับถือบุคคลที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกับของตนนักเรียนทุกคนมาโรงเรียนพร้อมด้วยลักษณะที่ต่างกันไป ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะต้องได้รับการยอมรับจากครูและถือเป็นรากฐานสำหรับการจัดหลักสูตรในการเรียน นั่นคือจะต้องมีการรับรู้ความแตกต่างมากกว่าที่จะเพิกเฉยความแตกต่างเหล่านั้น ถือเป็นเรื่องสำคัญที่นักเรียนแต่ละคนจะต้องรับทราบและภูมิใจในกลุ่มชนของตนตลอดจนกลุ่มชนอื่น ๆ ในชั้นเรียน การยอมรับกลุ่มชนเช่นนั้นถือเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างครูและนักเรียนหรือระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานในกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นควรมีการเน้นลักษณะ เฉพาะของกลุ่มชนในกระบวนการศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาขั้นต่อไป (สุริรัช ชูชื่น, 2555)

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะให้เกิดความเท่าเทียมกันในทางการศึกษาและในการเสริมสร้างเจตคติ ค่านิยมทางเชื้อชาติที่ถูกต้องให้กับนักเรียน โดยผ่านกระบวนการสอนและการกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ไม่ลำเอียง โดยครูต้องมีเจตคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนเป็นไปในทิศทางบวก ยอมรับแนวคิดเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายจะต้องมีความรู้ เจตคติและทักษะการสื่อสารในชั้นเรียน สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนและจัดกิจกรรมในบทเรียนอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม นอกจากนั้นครูประจำชั้นหรือประจำวิชาในสังคมพหุวัฒนธรรมศึกษาคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเจตคติเรื่องการยอมรับในบุคคลและกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างจากตน ไม่ว่าจะความแตกต่างนั้นจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา หรือวัฒนธรรม ครูจะต้องปราศจากความอคติความลำเอียงต่อนักเรียนที่มีลักษณะแตกต่างจากตน และเรียนรู้นักเรียนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารและการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม และส่งเสริมการยอมรับกันและกัน (บัญญัติ ยงยวน จิระพันธ์ เตมะ และอินทรา หิรัญสาย, 2550) ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัดชายแดนใต้คือการบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้มิติกระบวนการสร้างองค์ความรู้ซึ่งเป็นแนวทางการจัดการการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมตามที่ Banks (2001) ได้เสนอ และแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน เพื่อออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

เนื่องจากทั้งสองแนวทางมีลักษณะการจัดการเรียนรู้และมีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับสมรรถนะวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คือการมุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และท้ายที่สุดคือเพื่อให้ได้องค์ความรู้หรือข้อค้นพบในประเด็นที่สนใจ

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะเริ่มจากการนำเสนอบทความวิชาการเมื่อปี ค.ศ. 1960 ของ David C. McClelland นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ดีของบุคคล (Excellent Performer) ในระดับทักษะความรู้ ความสามารถ โดยกล่าวว่าการวัดเชาว์ปัญญาและการทดสอบบุคลิกภาพยังไม่เหมาะสมในการทำนายความสามารถหรือสมรรถนะบุคคลได้ เพราะไม่ได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงได้ (เซวาร์ตน์ เตมียกุล, 2552) ต่อมาได้มีนักวิชาการต่างประเทศและนักวิชาการไทยได้กำหนดนิยามความหมายของสมรรถนะไว้มากมาย ดังนี้

Scott (1997 อ้างถึงใน สุภิญญา รัชมีธรรมโชติ, 2547) อธิบายว่าสมรรถนะหมายถึงกลุ่มของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะ (Attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมีผลกระทบต่องานหลักของตำแหน่งหนึ่ง ๆ โดยกลุ่มความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะดังกล่าว สัมพันธ์กับผลงานของตำแหน่งนั้น ๆ และสามารถวัดผลเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ และเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้ โดยผ่านการฝึกอบรมและการพัฒนา

McClelland (1973) อธิบายว่าสมรรถนะหมายถึงบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลซึ่งผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ

อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ (2547) สรุปนิยามสมรรถนะคือคุณลักษณะของบุคคลได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติต่าง ๆ ประกอบด้วยค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายภาพ และอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นและสอดคล้องกับความเหมาะสมขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องสามารถจำแนกผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ต้องมีคุณลักษณะเด่น ๆ อะไร หรือลักษณะสำคัญอะไรบ้าง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือสาเหตุที่ทำงานแล้วไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดคุณลักษณะบางประการ

สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2548) ให้ความหมายสมรรถนะคือคุณลักษณะพฤติกรรมที่เป็นผลจากทักษะความรู้ ทักษะความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร

เทื่อน ทองแก้ว (2550) อธิบายว่าสมรรถนะเป็นความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นของบุคคลในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีผลงานได้ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดหรือสูงกว่า

คุณวุฒิวชิษาชีพไทย (2550) ได้กำหนดนิยามความหมายสมรรถนะไว้ 2 ลักษณะคือ ความหมายทั่วไป สมรรถนะหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ทักษะและเจตคติที่บูรณาการอย่างแนบแน่นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสมรรถนะตามความหมายทางวิชาชีพหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานอาชีพ โดยใช้ความรู้ ทักษะและเจตคติที่บูรณาการอย่างแนบแน่น เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จ้ำรงค์ศักดิ์ คงคาสวัสดิ์ (2553) ได้ให้ความหมายว่าสมรรถนะหมายถึงทักษะ ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ แรงจูงใจ หรือคุณลักษณะที่เหมาะสมของบุคคลที่สามารถปฏิบัติงานให้ประสพผลสำเร็จ

กฤติน กุลเพ็ง (2554) ได้ให้ความหมายว่าสมรรถนะหมายถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่จำเป็น และมีผลทำให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานใน ความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น

ผู้วิจัยสรุปความหมายสมรรถนะจากนิยามสมรรถนะตามที่นักวิชาการให้ความหมายได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะหรือคุณสมบัติตามตำแหน่งงาน หน้าที่ และความรับผิดชอบ ซึ่งแต่ละตำแหน่งอาจมีคุณลักษณะแตกต่างกันตามที่องค์กรกำหนด โดยทั่วไปแล้วสมรรถนะ ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล หรือด้านเจตคติ ซึ่งบุคคลที่มีสมรรถนะตามที่กำหนดมักประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในวิชาชีพ นั้น ๆ

1. องค์ประกอบและประเภทของสมรรถนะ

สุรชัย พรหมพันธ์ (2554) ได้อธิบายว่าสมรรถนะมีองค์ประกอบ 3 ประการ ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวพันกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ได้แก่

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับจากประสบการณ์

2. ทักษะ (Skill) หมายถึง การกระทำสิ่งนั้นซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งของชีวิต และของวิชาชีพหลายครั้งจนเกิดความชำนาญและทักษะ ประกอบด้วย ทักษะทั่วไป (Generic Skill) เป็นทักษะที่มนุษย์ต้องใช้ทุกวันเพื่อการมีชีวิตอยู่ ทักษะวิชาชีพ (Profession Skill) หมายถึง ทักษะที่มนุษย์จำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในการเลี้ยงชีพ

3. คุณลักษณะของบุคคลหรือพฤติกรรมของบุคคล (Attributes) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล ภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่คุณเชื่อว่าเป็น เช่น การควบคุมอารมณ์และความเครียด การมองโลกในแง่ดี ความกระตือรือร้น การรักษาความลับ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีกาลเทศะ

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ (2552) ได้กล่าวว่าการกำหนดความสามารถหรือสมรรถนะแบ่งเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ KSA โดยมีความหมายแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกส่งสมมาจากการศึกษาทั้งในสถาบันการศึกษา การฝึกอบรม/ สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับทั้งผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างวิชาชีพ

2. ทักษะ (Skill) หมายถึง สิ่งที่ต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้น โดยต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้น แบ่งทักษะเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการบริหาร/ จัดการงาน (Management Skills) หมายถึง ทักษะในการบริหารควบคุมงาน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับระบบความคิดและการจัดการในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ และทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Skills) หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงานหรือกลุ่มงานที่แตกต่างกันไป

3. คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล คุณลักษณะส่วนบุคคลนั้นจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมา และไม่ค่อยจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป

McClelland (1973) แบ่งประเภทสมรรถนะเป็น 2 กลุ่มคือสมรรถนะกลุ่มพื้นฐาน และกลุ่มสมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากผู้อื่น ดังนี้

1. สมรรถนะพื้นฐาน (Threshold Competencies) หมายถึง ความรู้หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน สมรรถนะพื้นฐานจะไม่ทำให้บุคคลมีผลงานแตกต่างจากผู้อื่น

2. สมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากผู้อื่น (Differentiating Competencies) หมายถึง มุ่งเน้นการใช้ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะอื่น ๆ (รวมถึง ค่านิยม แรงจูงใจ และเจตคติ) ที่ทำให้บุคคลทำงานสูงกว่ามาตรฐาน ช่วยทำให้งานเกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสมรรถนะที่นักวิชาการให้ความสำคัญในการพัฒนาให้เพิ่มขึ้นในบุคคลมากกว่าสมรรถนะพื้นฐาน

อรัญศักดิ์ คงคาสวัสดิ์ (2553) ได้สรุปประเภทสมรรถนะเป็น 2 ประเภทคือสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง คุณลักษณะ สมรรถนะความสามารถ คุณสมบัติที่ทุกคนในองค์กรจะต้องมีเหมือนกันไม่ว่าคน ๆ นั้น จะมีตำแหน่งใด อยู่หน่วยงานใดก็ตาม

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) หมายถึง คุณลักษณะ สมรรถนะ ความสามารถ คุณสมบัติของคนทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ จะต้องมีเพื่อให้สามารถทำงาน ในตำแหน่งงานนั้น ๆ ได้อย่างประสบความสำเร็จ

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ (2552) ได้แบ่งสมรรถนะที่ใช้กันอยู่ในองค์กรและที่จะต้องนำมาใช้ เป็นเกณฑ์ในการประเมินเพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อนของพนักงานเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่

1. ความสามารถหลัก (Core Competency: CC) เป็นพฤติกรรมที่ต้องการให้พนักงาน ทุกคนมีและเมื่อพนักงานทุกคนปฏิบัติเหมือนกัน พฤติกรรมเหล่านี้จะกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร (Corporate Culture) เน้นไปที่พฤติกรรมที่แสดงออกของคนในองค์กร เน้นไปที่การแสดงออกของ คนในองค์กร ความสามารถหลักเป็นพฤติกรรมร่วมที่อยากให้พนักงานทุกคนปฏิบัติเหมือนกัน จะต้อง มีจำนวนไม่มากนัก 3-5 ตัว ต้องเป็นตัวหลัก ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร

2. ความสามารถด้านการบริหารจัดการ (Managerial Competency: MC) เป็นความ สามารถที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงานให้ประสบความสำเร็จ โดยเน้นความสามารถตามระดับ ตำแหน่งงาน

3. ความสามารถในงาน (Functional Competency: FC) เป็นความสามารถที่ เกี่ยวข้องกับงานเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไปตามลักษณะงาน (Job Description) ที่ได้รับมอบหมาย ในแต่ละตำแหน่งงาน

จากการจัดองค์ประกอบและประเภทของสมรรถนะตามมุมมองของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่าสมรรถนะแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง องค์ความรู้ ตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Attribute) หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลที่กำหนด พฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก ซึ่งทุกองค์กรสามารถนำสมรรถนะไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับ บริบทขององค์กรและตามลักษณะงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในองค์กรต่อไป

3. สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู

คณะกรรมการคุรุสภาได้ประกาศรายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์ วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 137 ตอนพิเศษ 109ง สรุปได้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูพึงมีมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู (สำนัก นายกรัฐมนตรี, 2563a) ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1 สาระความรู้

1.1.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลกและสังคม

1.1.2 แนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 สมรรถนะ

1.2.1 รอบรู้บริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา

1.2.2 ประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ให้กับ
ผู้เรียนได้

2. จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษา ในการวิเคราะห์
และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

2.1 สารความรู้

จิตวิทยาเพื่อการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพครอบคลุม

2.1.1 จิตวิทยาพัฒนาการ

2.1.2 จิตวิทยาการศึกษา

2.1.3 จิตวิทยาให้คำปรึกษา

2.2 สมรรถนะ

2.2.1 เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน

2.2.2 ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพได้

2.2.3 ให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

3. เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการ
เรียนรู้

3.1 สารความรู้

3.1.1 เนื้อหาวิชาเอก

3.1.2 หลักสูตร

3.1.3 ศาสตร์การสอน

3.1.4 เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

3.2 สมรรถนะ

3.2.1 รอบรู้ในเนื้อหาของสาขาวิชาเอกที่สอน และบูรณาการองค์ความรู้ใน
วิชาเอกสำหรับการเรียนการสอนได้

3.2.2 วิเคราะห์ จัดทำ ใช้ ประเมิน และพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาได้

3.2.3 จัดทำแผนการเรียนรู้ และนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผล
จริงได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน

3.2.4 บริหารจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

3.2.5 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้

- 3.2.6 แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียนได้
- 3.2.7 ประยุกต์ใช้ หรือพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
4. การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน
- 4.1 สารระความรู้
- 4.1.1 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 4.1.2 การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน
- 4.2 สมรรถนะ
- 4.2.1 วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้
- 4.2.2 เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้
- 4.2.3 ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนได้
5. การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
- 5.1 สารระความรู้
- 5.1.1 การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
- 5.1.2 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 5.1.3 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
- 5.2 สมรรถนะ
- ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
6. การออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา
- 6.1 สารระความรู้
- การประกันคุณภาพการศึกษา
- 6.2 สมรรถนะ
- จัดการคุณภาพ พัฒนา และประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้
- จากสารระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู สรุปได้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูพึงมีสมรรถนะด้านการวิจัย 2 สมรรถนะ ได้แก่ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนได้

4. สมรรถนะนักวิจัย

สมรรถนะนักวิจัยหรือคุณสมบัตินักวิจัย หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับวิจัย นักวิชาการและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับวิจัยได้ให้ความเห็นว่าสมรรถนะนักวิจัยควรมีคุณสมบัติดังนี้

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้กำหนดสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู จำนวน 2 สมรรถนะ ได้แก่ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ (สำนักนายกรัฐมนตรี้, 2563a)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้กำหนดสมรรถนะ ตัวบ่งชี้ และพฤติกรรมหรือทักษะ ในสมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบ และนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้องครหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนว่าครูจะต้องมีพฤติกรรมดังนี้

1. จัดทำแผนการวิจัย และดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบตามแผนดำเนินการการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ

3. การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทปัญหาที่คล้ายคลึงกัน

นันทิยา ชัยชนะเลิศ (2552) สังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยของครูมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถในการทำวิจัย ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดปัญหาการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย การระบุตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือหรือนวัตกรรมมาใช้ในการวิจัย การออกแบบการวิจัยแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย การใช้เทคนิคและวิธีการจัดเก็บข้อมูลวิจัยชนิดต่าง ๆ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานและแปลผล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีการวิจัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2. องค์ประกอบด้านทักษะในการทำวิจัย ประกอบด้วย การวางแผนการวิจัย การสร้างเครื่องมือการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานผลการวิจัย การใฝ่หาความรู้ในการวิจัยอยู่เสมอ ความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหา มีมนุษยสัมพันธ์ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงานเป็นทีม มีความขยันหมั่นเพียร

3. องค์ประกอบด้านเจตคติในการทำวิจัย ประกอบด้วย การรับรู้ว่าคุณมีความสามารถทำการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมให้ประสบผลสำเร็จได้ การรับรู้ว่าการทำวิจัยทำให้มีโอกาสพบปะและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ การรับรู้ว่าการทำวิจัยทำให้เกิดความภาคภูมิใจจากการปฏิบัติในตนเอง การรับรู้ว่าคุณมีส่วนร่วมในการทำวิจัยมีความภาคภูมิใจในการเรียนรู้จากการปฏิบัติในสภาพจริง การรับรู้ว่าคุณได้รับการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้ครูทำการวิจัย การรับรู้ว่าคุณมีความสามารถเท่าเทียมกันในการวิจัย การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสสะท้อนความคิดการเรียนรู้การวิจัยและพัฒนาของตนเอง มีความเต็มใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายด้วยตนเองแทนการควบคุมโดยผู้อื่น ใ้วางใจยอมรับข้อเสนอแนะของบุคคลอื่นในกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง มีเจตคติที่ดีต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมฝึกปฏิบัติโดยใช้กระบวนการกลุ่มหรือทีมงาน มีความภาคภูมิใจในผลการวิจัยของตนเอง เห็นคุณค่า และประโยชน์ของการวิจัย มีความมุ่งมั่นต่อการวิจัย มีความพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนด้วยการวิจัย มีความใฝ่รู้ในเรื่องการวิจัยด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

พีรพิธ พรหมทอง (2557) ได้สังเคราะห์สมรรถนะนักวิจัยในต่างประเทศ โดยศึกษาข้อมูลจากบริษัทที่ปรึกษาเอเปคและเดลลอยด์ (Apec-Deloitte Consulting, n.d.) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สมรรถนะนักวิจัย สรุปข้อมูลได้ดังนี้ บริษัทที่ปรึกษาเอเปคและเดลลอยด์ (Apec-Deloitte Consulting, n.d.) เป็นบริษัทที่ปรึกษาการศึกษาสมรรถนะและทักษะของนักวิจัยในปี ค.ศ. 2020 ควรมีสมรรถนะใด โดยบริษัททำการสัมภาษณ์นักวิจัยอาวุโส ผู้บริหารแผนกลยุทธ์และผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล 80 คน ซึ่งมีตำแหน่งระดับสูงในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 8 ประเทศ ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมนี ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สวิสเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา โดยประเด็นคำถามสนใจว่า นักวิจัยอาวุโส ผู้บริหารแผนและกลยุทธ์ และผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคลมีความคาดหวังต่อสมรรถนะและทักษะของนักวิจัยอย่างไรในปี ค.ศ. 2020 บริษัทที่ปรึกษานำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสรุป ผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะของนักวิจัยในปี ค.ศ. 2020 ควรมีสมรรถนะหลัก 3 ด้าน ในแต่ละด้านมีองค์ประกอบย่อยรวมจำนวน 20 องค์ประกอบ โดยได้ระบุสัญลักษณ์ * (ดอกจัน) หมายถึง องค์ประกอบสำคัญที่ต้องการในอนาคต ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะด้านวิทยาการ (Scientific Competencies) ประกอบด้วย ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Knowledge) ความสามารถเรียนรู้และปรับตัว (Ability to Learn and Adapt) ความสามารถที่จะกำหนดประเด็นการวิจัย (Ability to Formulate a Research Issue) ความสามารถวิเคราะห์ได้และเข้าใจวิธีการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่ล้ำเลิศ (Capacity for Analysis and Grasp of Sophisticated IT Tools)* ความสามารถที่จะทำงานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย (Ability to Work in an Interdisciplinary Environment)* ความสามารถที่จะประสานความรู้ทุกภาคส่วนเข้ามารวมกันได้ (Ability to Incorporate Existing Knowledge)

2. ทักษะด้านโครงการและการจัดการทีม (Project and Team Management Skills) ประกอบด้วย สามารถทำงานเป็นทีมได้ (Ability to Work in Team) สามารถพัฒนาเครือข่าย (Ability to Develop a Network)* ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills) สามารถที่จะประเมินปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ (Ability to Assess) ทักษะด้านภาษา (Language Skills)* เข้าใจเรื่องธุรกิจและมีทักษะการจัดการ (Business Culture and Management Skills)* ทักษะด้านการจัดการโครงการ (Project Management Skills) สามารถจะเป็นคนจัดการได้และนำทีมไปสู่ทิศทางแห่งการพัฒนา (Ability to Manager and Steer Teams) ตระหนักความเกี่ยวข้องของการวิจัยและผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม (Awareness of the Pertinence of the Research and its Impact on the Environment)*

3. ความสามารถส่วนบุคคลและทักษะสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น (Personal Aptitude and Interpersonal Skills) ประกอบด้วย มีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เปิดใจกว้าง (Open-Minded Approach) มีแรงจูงใจและให้ตัวเองมีส่วนเกี่ยวข้อง (Motivation/ Involvement) มีความสามารถปรับตัว (Adaptability) มีความสามารถประเมินได้ด้วยตนเอง (Ability to Self-Assess)

Vitae (2009) องค์กรที่สนับสนุนพัฒนาทางอาชีพ การศึกษาต่อ และทำวิจัยของนักวิจัยของประเทศอังกฤษ ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากสภาการวิจัยอังกฤษ (Research Councils UK) ได้ศึกษาสมรรถนะนักวิจัยโดยการศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับสมรรถนะของนักวิจัยคือ การนิยามขอบเขตของการทบทวนและการค้นหาวรรณกรรม โดย Vitae ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของนักวิจัยในมหาวิทยาลัย สถาบันการวิจัย และหน่วยงานการวิจัยของภาครัฐในประเทศอังกฤษ แล้วนำสมรรถนะหลักแต่ละที่มาสรุปและแบ่งกลุ่มตามความถี่ของแต่ละสมรรถนะหลักได้ดังต่อไปนี้

1. ผลงานวิจัยให้ประโยชน์ทางวิชาการและนำไปพัฒนาการวิจัยได้ (Contribution to and Development of Research)
2. มีภาวะผู้นำและการจัดการ (ประกอบด้วยการบริหารคน)
3. มีความเชี่ยวชาญและทักษะ (Expertise/ Skill)
4. การสื่อสาร การมีอิทธิพล และการเจรจาต่อรอง (Communications Influence and Negotiate)
5. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
6. มีความคิดริเริ่ม แก้ปัญหาและตัดสินใจ (Initiative Problem-Solving and Decision Making)
7. บริการและส่งผลงานต่อสังคม (Service and Delivery)

8. สอนและเรียนรู้ (Teaching and Learning)
9. การวางแผน จัดระบบ และสร้างขีดความสามารถ (Planning Organization and Building Capacity)
10. พัฒนาการทางอาชีพและปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง (Career Development and Continual Improvement)
11. สนับสนุนนักเรียนหรือผู้มีส่วนได้เสีย (Supporting Students/ Stakeholders)
12. รู้จักแลกเปลี่ยน เชื่อมโยงเครือข่ายและสร้างความสัมพันธ์ (Liaison Networking and Relationships)
13. ทำงานตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ (University/ Work Environment)
14. ให้ความรู้กระจายแพร่หลายไปยังที่ต่าง ๆ (Dissemination)
15. สามารถปรับตัวและยืดหยุ่น (Adaptability/ Flexibility)
16. ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism)
17. มีความคิดสร้างสรรค์และคิดวิเคราะห์ได้ (Creative/ Analytical Thinking)
18. คิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic Thinking)
19. มีความสามารถจัดการทรัพยากร (Managing Resources)
20. ใช้ความรู้ ทักษะ และความสามารถเป็น (Technical Competency)
21. เชื่อมโยงกับประชาสังคม (Community)
22. ใช้นวัตกรรมในการสอน (Innovation in Teaching)
23. การยอมรับผิด (Accountability)
24. มีการพัฒนาความรู้ทางธุรกิจ (Business Development)
25. สร้างทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills)
26. จัดการงานได้ (Managing Work)
27. ใช้ความพยายามอย่างสูงทั้งทางความรู้สึก ทางกาย และอารมณ์ (Sensory Physical and Emotional Demands)

5. สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Research for Learning Development) เป็นกระบวนการค้นหาความรู้ความจริงอย่างมีระบบ ที่มุ่งนำผลวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาคำถามจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยผู้สอนเป็นผู้ทำวิจัยและเป็นผู้นำผลการวิจัยของตนเองไปใช้ จึงอาจกล่าวได้ว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) หรือเรียกทั่วไปว่าวิจัยในชั้นเรียนนั่นเอง (เพ

ชราวตี จงประดับเกียรติ, 2561) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

สมบุญ ตันยะ (2544) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยหวังที่จะให้ลูกศิษย์ของตนมีการพัฒนาด้านต่าง ๆ ในทางที่ดีที่ชอบมากยิ่งขึ้น

วรรณวิ ม้าลำพอง (2557) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ครูใช้ค้นคว้าหาความจริงเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา หรือพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อสืบค้นสภาพที่เป็นจริง หาสาเหตุของปัญหา และแสวงหาวิธีแก้ปัญหาเชิงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู อันเป็นผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และเป็นกระบวนการที่ใช้ตรวจสอบผลสำเร็จของการใช้นวัตกรรมการสอนที่ครูพัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาตามวัยอย่างเต็มศักยภาพ

สุวิมล ว่องวานิช (2559a) การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหมายถึงการวิจัยที่ทำโดยผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน หรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

ใคร	ผู้สอนในห้องเรียน
ทำอะไร	ทำการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา
ที่ไหน	ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน
เมื่อไร	ขณะที่การเรียนการสอนกำลังเกิดขึ้น
อย่างไร	ด้วยวิธีการวิจัยที่มีวงจรทำงานอย่างต่อเนื่องและสะท้อนกลับการทำงานของตนเอง (Self-Reflection) โดยมีขั้นตอนการทำงานตามวงจร PAOR ดังนี้

Plan คือ การวางแผนหลังจากที่วิเคราะห์และกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข

Act คือ การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด

Observe คือ การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

Reflect คือ การสะท้อนผลหลังจากปฏิบัติงานให้ผู้ที่มีส่วนร่วมได้วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานต่อไป

เพื่อจุดมุ่งหมายใด เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน
ลักษณะเด่น เป็นกระบวนการวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็ว โดยผู้สอนนำวิธีการ
แก้ปัญหาที่ตนเองคิดขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันทีและ
สังเกตผลการแก้ปัญหา มีการสะท้อนผลและแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียน เป็นการวิจัยแบบ
ร่วมมือ (Collaborative Research)

6. ความแตกต่างระหว่างการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อกับการวิจัยทั่วไป

แม้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อและการวิจัยทั่วไปจะเป็นการหาความรู้ เพื่อตอบสนอง
วัตถุประสงค์ตามกระบวนการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้เช่นเดียวกัน แต่การวิจัยทั้งสองประเภทมีความ
แตกต่างกันในประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้

ตาราง 1 ความแตกต่างระหว่างการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อกับการวิจัยทั่วไป

ประเด็น ความแตกต่าง	ประเภทการวิจัย	
	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ	การวิจัยทั่วไป
1. ผู้ดำเนินการวิจัย	ผู้สอนที่ปฏิบัติการในชั้นเรียน	นักวิจัย/ นักศึกษา/ ผู้ที่สนใจ ที่ไม่ได้ปฏิบัติการในชั้นเรียน
2. ความถูกต้องตามระเบียบ วิธีการวิจัย	มีความยืดหยุ่นกับระเบียบวิธีการวิจัย ตามหลักวิชาการ	มีความสอดคล้องกับระเบียบวิธีการ วิจัย การทบทวนเอกสาร ทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามหลัก วิชาการ
3. วัตถุประสงค์การวิจัย	แคบ (ใช้แก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่อง)	กว้าง (สร้างข้อความรู้ทั่วไป)
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	ไม่เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปอ้างอิง ไปยังกลุ่มอื่น	เน้นการวิเคราะห์ที่สรุปอ้างอิงได้
5. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	ไม่เกิน 4 เดือน (1 ภาคการศึกษา)	ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เวลามากกว่า 4 เดือน
6. รายงานการวิจัย	มีความยืดหยุ่นสูงขึ้นกับผู้วิจัย โดยอาจดำเนินการเป็นวิจัยตามหลัก วิชาการ (5 บท) รายงานการวิจัย 5-10 หน้า รายงานการวิจัยหน้าเดียว	เป็นไปตามหลักวิชาการ (5 บท)

7. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

นักวิชาการและนักการศึกษาได้อธิบายกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่สอดคล้องแนวทางเดียวกัน สรุปได้ว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มีกระบวนการวิจัยที่สำคัญดังนี้

1. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นการสำรวจสภาพปัญหาที่พบในผู้เรียน จากนั้นจึงวิเคราะห์ว่าปัญหานั้น เกิดจากสาเหตุอะไรและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหา
2. การวางแผน เป็นขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการ และวางแผน เพื่อลงมือปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามลักษณะของสภาพปัญหาที่ค้นพบ
3. การลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้วางแผนไว้ แม้ว่าผู้สอนจะมีการวางแผนการวิจัยไว้แล้ว แต่เมื่อปฏิบัติอาจมีข้อจำกัดหรือข้อค้นพบใหม่ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้สอนจึงไม่ควรยึดติดกับแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า แต่ควรยืดหยุ่นกับแผนที่กำหนดไว้และสามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การสะท้อนผลการปฏิบัติการ เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการเป็นขั้นตอนสุดท้ายหลังจากที่ผู้สอนได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาผู้เรียนแล้ว การดำเนินการขั้นตอนนี้ผู้สอนต้องสะท้อนผลการปฏิบัติสิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร หรือแก้ไขปัญหาค้นพบได้มากน้อยเพียงใด พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะหากพบปัญหาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจะดำเนินการอย่างไร หรืออาจให้ความเห็นถึงอุปสรรคระหว่างปฏิบัติการเพื่อที่จะสามารถป้องกันในครั้งต่อไปหากพบสภาพปัญหาของผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

จากนิยามและกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน สรุปได้ว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไม่ใช่ภาระงานใหม่ของผู้สอน แต่เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้แสวงหาคำตอบเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามสภาพปัญหาที่ค้นพบ ซึ่งผู้สอนสามารถนำกระบวนการไปประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติได้

8. การพัฒนาเครื่องมือวัดสมรรถนะ

การพัฒนาเครื่องมือวัดสมรรถนะมีลักษณะใกล้เคียงกับการพัฒนาแบบทดสอบมีจุดมุ่งหมายเดียวกันเพื่อให้เครื่องมือที่จะใช้วัดมีคุณภาพและสามารถวัดคุณลักษณะได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด นักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบทดสอบดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550) ได้อธิบายว่าแบบทดสอบหมายถึง ชุดคำถามหรือกลุ่มงานใด ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมบางอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาให้ผู้สอบสังเกตได้และวัดได้

ศิริชัย กาญจนวสี (2556) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบว่าเป็นเครื่องมือวัดผลชนิดหนึ่งซึ่งประกอบด้วยชุดของข้อความที่ใช้วัดกลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมเกี่ยวกับความสามารถทางสมอง

หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ หรือทักษะการดำเนินงานของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลภายใต้สถานการณ์ที่เป็นมาตรฐาน และมีการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้คะแนนที่ชัดเจน

ผู้วิจัยสรุปนิยามแบบทดสอบตามที่นักการศึกษาอธิบายได้ว่า แบบทดสอบหมายถึง ข้อความหรือกลุ่มของข้อความที่มีลักษณะเป็นคำถามที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้วัดความสามารถ พฤติกรรม หรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปตัดสินคุณค่าต่อไป

9. การออกแบบการทดสอบ

นักวัดผลต้องตอบคำถามหลักเพื่อใช้ในการออกแบบการทดสอบ 3 ประการ ได้แก่ วัดอะไร วัดอย่างไร และควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนอย่างไร โดยมีแนวทางการออกแบบ (ชัยวิชิต เเชียรชนะ, 2552) ดังนี้

1. วัดอะไร เป็นคำถามแรกที่นักวัดผลต้องทำการตีความหมายให้ได้ว่าวัดอะไร ต้องทราบเป้าหมายหรือสิ่งที่ต้องการจะทำการวัด เช่น การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม และนำไปสู่การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการต่อไป

2. วัดอย่างไร เมื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม และกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการแล้ว จากนั้นเป็นการตรวจสอบคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดนั้นสามารถใช้เครื่องมือหรือวิธีการวัดที่มีคุณภาพได้อย่างไร และจะใช้เครื่องมือชนิดใด เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์

3. ควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนอย่างไร ตัวแปรแทรกซ้อนในที่นี้หมายถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อการทดสอบ ซึ่งนักวิจัยและนักวัดผลไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในระหว่างการทดสอบ เช่น การพิมพ์แบบทดสอบไม่ชัดเจน ข้อคำถามสามารถเดาคำตอบได้ หรือความไม่พร้อมของสถานที่ที่ใช้ในการสอบ ซึ่งผลกระทบจากลักษณะตัวอย่างข้างต้นอาจส่งผลต่อการทดสอบทำให้คะแนนที่ได้ไม่สอดคล้องกับความสามารถที่แท้จริงของผู้สอบ

10. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบต้องมีความชัดเจนสิ่งที่จะประเมินผู้เรียน เพื่อให้มั่นใจว่าแบบประเมินผลสามารถประเมินได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาตามหลักสูตร ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย/ วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน การกำหนดคุณลักษณะที่ต้อง การประเมินด้วยการศึกษาข้อมูลจากหลักสูตร จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยจะต้องแปลงออกมาเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ หรือที่เรียกว่าการทำวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

2. ออกแบบการทดสอบและเตรียมตารางวิเคราะห์แบบประเมิน การออกแบบการทดสอบสามารถวางแผนได้พร้อมกับการจัดการเรียนการสอนว่า จะมีการทดสอบกี่ครั้ง ช่วงใด แต่ละครั้งที่ทดสอบต้องการวัดและประเมินผลครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ใดบ้าง

3. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตารางวิเคราะห์แบบประเมิน เมื่อผู้วิจัยกำหนดรูปแบบสิ่งที่จะประเมินแล้วให้ดำเนินการเขียนคำถามตามวัตถุประสงค์ ระดับพฤติกรรม ทั้งนี้การสร้างแบบทดสอบที่ต้นักวิจัยต้องสร้างข้อคำถามให้มากกว่าความต้องการ เพื่อใช้คัดเลือกแบบทดสอบ

4. คัดเลือกแบบทดสอบ ผู้วิจัยต้องคัดเลือกแบบทดสอบโดยคำนึงถึงความตรงตามเนื้อหาการเรียนหรือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความถูกต้องตามหลักการเขียนและการใช้ ภาษา ความเหมาะสมของตัวलग และความถูกต้องของตัวเลือกที่ถูก นอกจากการคัดเลือกแบบทดสอบตามข้อกำหนดแล้วนักวิจัยสามารถพิจารณาแบบทดสอบในลักษณะอื่น ๆ ร่วมด้วยดังนี้

- 4.1 คำสั่งที่ชัดเจน อธิบายวิธีการตอบในแต่ละประเภท
- 4.2 ภาษาหรือคำที่เข้าใจง่ายและสั้นกระชับ
- 4.3 หากข้อความในคำถามมีค่าที่มีความหมายเชิงนิเสธ เช่น ยกเว้น ไม่ใช่ ไม่ถูกต้อง ให้เน้นคำหรือข้อความนั้น
- 4.4 หลีกเลี่ยงการใช้คำที่ขึ้นนำคำตอบ
- 4.5 ไม่นำแบบทดสอบที่มีข้อโต้แย้ง หรือยังไม่ได้ข้อสรุปมาออกแบบทดสอบ
- 4.6 หลีกเลี่ยงการใช้คำ ภาษา หรือเนื้อหาที่มีความลำเอียงต่อเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ภูมิภาค เป็นต้น
- 4.7 หลีกเลี่ยงคำถามที่สามารถตอบได้โดยใช้ความรู้รอบตัว
- 4.8 พยายามเขียนแบบทดสอบให้มีรูปแบบการวัดที่หลากหลาย และสามารถวัดความสามารถทางสมองได้หลายระดับ

4.9 จำนวนตัวเลือกควรสร้างให้เหมาะสมกับระดับผู้รับการทดสอบ เช่น ปฐมวัย 2-3 ตัวเลือก ประถมศึกษา 3-4 ตัวเลือก มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา 4-5 ตัวเลือก และไม่ควรรู้จำนวนตัวเลือกมากเกินไป

- 4.10 หลีกเลี่ยงการสร้างตัวเลือกที่มีลักษณะ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือถูกทุกข้อ
- 4.11 หลีกเลี่ยงการใช้คำตอบที่เหมือนหรือใกล้เคียงกับข้อความที่ปรากฏในคำถาม

4.12 ใช้ตัวเลือกที่มีความสอดคล้อง เป็นเอกพันธ์กับตัวเลือกอื่น เพราะหากมีตัวเลือกใดที่แตกต่างจากตัวเลือกอื่น อาจบ่งชี้ว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด

เมื่อได้จำนวนแบบทดสอบตามที่ต้องการแล้ว จึงจัดเรียงแบบทดสอบโดยคำถามที่ประเมินเนื้อหาเดียวกันหรือวัตถุประสงค์เดียวกันให้เรียงใกล้กัน เรียงแบบทดสอบจากง่ายไปยาก และกระจายคำตอบที่ถูกไม่ให้ยู่ติดกันเป็นจำนวนมาก

5. จัดเรียงแบบทดสอบเข้าสู่แบบประเมิน เป็นการแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ คือ คำชี้แจงที่เกี่ยวกับการทดสอบ ส่วนเนื้อหาคือคำถาม และส่วนกระดาษคำตอบ

6. ตรวจสอบและประเมินแบบทดสอบก่อนนำไปใช้ เมื่อจัดเรียงแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ควรตรวจสอบและประเมินแบบทดสอบก่อนนำไปใช้ในประเด็นหลักดังต่อไปนี้

6.1 ความสมดุล สัดส่วนของแบบทดสอบตรงตามตารางวิเคราะห์แบบทดสอบหรือไม่ และข้อคำถามเป็นตัวแทนของเนื้อหาหรือไม่

6.2 ความสอดคล้อง แบบทดสอบวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

6.3 ความชัดเจน ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายและถูกต้องตามหลักวิชาการหรือไม่

6.4 ความเป็นอิสระ คำถามข้อใดข้อหนึ่งเป็นคำตอบของข้ออื่นหรือไม่

6.5 การจัดเรียง ประเด็นที่ควรตรวจสอบ คือ วัตถุประสงค์เดียวกันควรจัดเรียงกลุ่มเดียวกัน และเรียงลำดับตามความยาก โดยให้ข้อคำถามที่ง่ายขึ้นก่อน

6.6 คำชี้แจง มีคำชี้แจงที่ชัดเจนว่าผู้ตอบจะต้องทำอย่างไร มีระยะเวลาในการสอบหรือไม่

6.7 การเว้นระยะ ระยะห่างข้อคำถามมีความเหมาะสมกับการอ่าน และหากเป็นแบบทดสอบอัตนัย ควรมีพื้นที่ให้เพียงพอต่อการตอบ

6.8 การพิมพ์ ตรวจสอบคำที่ผิดว่ามีหรือไม่

7. วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุงแบบทดสอบ การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ คือ การวิเคราะห์คำตอบจากผู้ทำการทดสอบโดยใช้วิธีทางสถิติ เช่น ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก เมื่อนักวิจัยได้ผลจากการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบแล้ว นักวิจัยควรพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบเพื่อนำไว้ในครั้งต่อไป ทั้งนี้ต้องมั่นใจว่าการทดสอบแต่ละครั้งจะไม่มี การเผยแพร่แบบทดสอบ

11. การหาคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ก่อนนำเครื่องมือไปใช้นักวิจัยต้องตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินและนำไปทดลองใช้ตามลำดับ เพราะหากเครื่องมือที่สร้างไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพน้อยจะส่งผลให้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มีความคลาดเคลื่อนสูง การหาคุณภาพของเครื่องมืออาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การหาความตรง ความเที่ยง ความยากง่าย อำนาจจำแนก (พล เหลืองรังษี, 2561)

1. ความตรง (Validity) หมายถึง ความแม่นยำของเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการจะวัด หรือสามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด ความตรงแบ่งได้ 3 ประเภทหลัก ได้แก่ ความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-Related Validity)

1.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เป็นความตรงเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตรวจสอบเนื้อหาของเครื่องมือว่าเนื้อหาข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหาของเรื่องที่ต้องการวัดหรือไม่

1.2 ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) เป็นความตรงที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือสามารถวัดได้ครอบคลุมขอบเขต ความหมาย หรือครบตามคุณลักษณะ โดยปกติความตรงตามโครงสร้างจะใช้กับตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะแฝง เช่น เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม

1.3 ความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-Related-Validity) เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ของเครื่องมือวัดนั้นกับเกณฑ์ภายนอกบางอย่าง แบ่งเป็น 2 ประเภทย่อย คือ ความตรงตามสภาพการณ์ (Concurrent Validity) หรือความตรงร่วมสมัย หมายถึง ความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัดที่สร้างขึ้นกับคะแนนที่ได้จากแบบวัดอื่น ๆ ที่กำหนดไว้แล้วในช่วงเวลาเดียวกัน หรือวิธีการอื่น ๆ ที่วัดสภาพปัจจุบัน และความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง ความสามารถของเครื่องมือที่บอกผลที่วัดขณะนั้นได้ถูกต้องตามสภาพที่แท้จริงในอนาคต โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของเครื่องมือกับคะแนนเกณฑ์สัมพันธ์ซึ่งจะปรากฏในอนาคต

2. ความเที่ยง (Reliability) หมายถึง ความคงเส้นคงวาของการวัด การนำเครื่องมือไปทดสอบกับตัวอย่างในงานวิจัยก็ครั้งก็จะได้ผลการทดสอบความไม่ต่างกัน

3. ความยากง่าย (Difficulty) ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือวัดด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความถนัด เครื่องมือประเภทนี้ต้องมีคุณภาพด้านความยากง่าย ซึ่งแทนค่าด้วย P โดยจะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่าความยากง่ายที่เหมาะสมจะต้องจำแนกผู้ตอบได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีค่าระหว่าง .20-.80

4. อำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Discrimination) หมายถึง ความสามารถของแบบทดสอบที่จำแนกคนเก่งกับคนอ่อนออกจากกัน ค่า r มีค่าระหว่าง -1.00-1.00 แบบทดสอบที่มีคุณภาพมีค่า r ระหว่าง .20-1.00

เครื่องมือวัดสมรรถนะที่ดีต้องสามารถวัดคุณลักษณะได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด ดังนั้นก่อนนำเครื่องมือไปใช้ ผู้พัฒนาเครื่องมือจะต้องดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามหลักวิชาการคือ การตรวจสอบความตรง ความเที่ยง ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ตอนที่ 3 แนวคิดการวิจัยอิงการออกแบบ

การวิจัยอิงการออกแบบ (Design-Based Research: DBR) มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การวิจัยในกระบวนการออกแบบนวัตกรรมและการทดลองสิ่งประดิษฐ์ที่ พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยได้ประโยชน์ทั้งนักวิจัยที่เกิดการเรียนรู้ระหว่างการทำให้วิจัย ได้ผลผลิตเป็น นวัตกรรมและได้หลักการออกแบบที่นำไปใช้ในวงกว้าง ลักษณะสำคัญของการวิจัยอิงการออกแบบ คือการทำงานที่เป็นการทวนซ้ำระหว่างการวิจัยเพื่อปรับนวัตกรรมให้สามารถใช้งานได้จริงกับผู้เรียน การ วิจัยอิงการออกแบบเป็นวิธีวิทยาการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนของครู โดยการวิเคราะห์ออกแบบพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตร สื่อ กิจกรรม และการนำผลการออกแบบสู่การปฏิบัติ โดยเป็นการวิจัยที่อาศัยการทำงานแบบร่วมมือ รวมพลังระหว่างผู้วิจัยและผู้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง (สุวิมล ว่องวานิช, 2559b)

1. คุณลักษณะการวิจัยอิงการออกแบบ

สุวิมล ว่องวานิช (2559b) ได้สรุปคุณลักษณะสำคัญของการวิจัยอิงการออกแบบตาม แนวคิดของ Elderson (2002) และ Wang, Hannafin (2005) คือ ต้องปฏิบัติได้ (Pragmatic) เกิด จากสภาพการปฏิบัติงานจริง (Grounded) มีลักษณะของการทำงานแบบมีปฏิสัมพันธ์จากการทำซ้ำ และยืดหยุ่น (Interactive, Iterative, and Flexible) มีการบูรณาการ (Integrative) และยึดติด บริบท (Contextual) โดยมีคุณลักษณะดังนี้

Wang, & Hannafin (2005 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2559b) อธิบายว่าคุณลักษณะ ของการวิจัยแบบ DBR ต้องเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ เพราะเป้าหมายของการวิจัยแบบนี้ต้องการแก้ปัญหาที่ เกิดขึ้นจริงในการทำงาน มีการออกแบบตัวแทรกแซง (Intervention) โดยในขณะเดียวกันต้องการมี ขยายหรือปรับหลักการที่ใช้ในการออกแบบ (Design Principle) หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การวิจัยทาง การศึกษาแบบดั้งเดิมให้ความสำคัญกับการทดสอบทฤษฎีเดิมที่มีอยู่แล้วผ่านการทดลองในบริบทที่มี การควบคุม นักวิจัยจะนำทฤษฎีหรือผลการวิจัยก่อนหน้ามาใช้เป็นหลักในการออกแบบการเรียนการ สอน แต่ DBR จะไม่มุ่งเน้นที่การทดสอบทฤษฎีหรือไม่ได้สนใจจะทดสอบว่าทฤษฎีต่าง ๆ นั้นใช้ได้มาก น้อยเพียงใด แต่จะให้ความสำคัญกับกระบวนการออกแบบ โดยเชื่อมโยงทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การออกแบบการเรียนการสอนตลอดช่วงระยะเวลาของกระบวนการ วิจัย ดังนั้น การวิจัยจะใช้การ ออกแบบและการปรับปรุงทฤษฎีต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อจะทำให้ได้ทฤษฎีที่ใช้ในการปฏิบัติในชีวิต จริง อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการทำงานทางการศึกษา

การวิจัยทางการศึกษาแบบดั้งเดิมผู้วิจัยส่วนใหญ่เป็นครูซึ่งจะมีการทำงานเพียงลำพัง แต่ DBR ครูจะทำงานร่วมกับนักวิชาการที่อยู่นอกโรงเรียน นอกจากนี้ยังใช้เวลาในการทำวิจัย ค่อนข้างยาวนาน เนื่องจากต้องปรับปรุงการออกแบบและทฤษฎีที่นำมาใช้อยู่ตลอดเวลาและอย่าง ต่อเนื่อง ลักษณะปัญหาวิจัยที่นำมาใช้ในกระบวนการวิจัยคือ เป็นปัญหาที่เกิดจากสภาพปัญหาในการ

ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและมีการนำทฤษฎีมาใช้เป็นฐานของการวิจัยที่บ่งบอกถึงผลลัพธ์ของการวิจัย ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งคือมีการบูรณาการวิธีการวิจัย (Research Methods) หลายวิธีในการศึกษา โดยใช้กระบวนการทัศน์ของการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ขึ้นกับความจำเป็นของการวิจัยแต่ละครั้ง นักวิจัยที่ใช้ DBR ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการวิจัยเชิงผสม (Multiple Mixed-Method Research) ตลอดระยะเวลาของการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลวิจัยจากหลายแหล่ง และนำข้อมูลนั้นมาตรวจสอบยืนยันเพื่อให้ได้ข้อค้นพบมีความน่าเชื่อถือ

Ederson (2002) ได้ชี้ให้เห็นว่าผลผลิตจากการวิจัยแบบ DBR นอกจากได้ผลที่นำไปใช้แล้วยังได้ทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบด้วย โดยจำแนกทฤษฎีเป็น 3 ประเภทได้แก่ ทฤษฎีประเภทแรกคือทฤษฎีโดเมน (Domain Theories) เกิดจากการวิเคราะห์ปัญหา (Problem Analysis) ที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายสถานการณ์ของการเรียนรู้ที่อาจเกี่ยวกับนักเรียน (นักเรียนเรียนรู้อย่างไร) หรือเกี่ยวข้องกับครู (ครูสอนอย่างไร) หรือบรรยากาศการเรียนรู้ (บรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้เป็นอย่างไร) องค์ประกอบของทฤษฎีจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ทฤษฎีประเภทที่สองคือกรอบการออกแบบ (Design Framework) เป็นผลจากการออกแบบที่ได้จากขั้นตอนการหาแนวทางการแก้ปัญหา (Design Solution) ผลลัพธ์ที่ได้จากการออกแบบเป็นสิ่งที่นำไปปฏิบัติ ทฤษฎีประเภทที่สามคือวิธีวิทยาการออกแบบ (Design Methodologies) เป็นกระบวนการออกแบบทั่วไป มีลักษณะที่ช่วยชี้แนวทางการออกแบบเน้นการให้แนวทาง (Guidelines) ในกระบวนการทำงานมากกว่าผลผลิต ช่วยชี้แนะให้เห็นว่าจะสามารถนำวิธีการออกแบบนี้ไปประโยชน์ในการปฏิบัติได้อย่างไร รวมทั้งลักษณะของผู้เชี่ยวชาญที่ควรเกี่ยวข้องในการวิจัยเป็นใคร และบทบาทของแต่ละคนเป็นอย่างไร

2. หลักการออกแบบของการวิจัยอิงการออกแบบ

Wang, & Hannafin (2005 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2559b) ได้อธิบายว่า DBR ต่างจากการออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Design) ตรงที่การออกแบบการเรียนการสอนเป็นเรื่องที่ทำในบริบทหรือความต้องการจำเป็นเฉพาะและเป็นเรื่องท้องถิ่น (Local) แต่ DBR เป็นการศึกษาที่เป็นระบบ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างทฤษฎีการออกแบบที่อิงบริบท ปฏิบัติได้ และน่าเชื่อถือ มีหลักวิชา เข้มแข็ง และมีการสืบสอบที่ทำซ้ำ ต้องการให้ข้อค้นพบสรุปอ้างอิงได้ ดังนั้นกิจกรรมการออกแบบและการวิจัยจึงไม่แยกส่วนออกจากกัน หลักการ DBR มี 9 ประการได้แก่

หลักการที่ 1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อให้เข้าใจสภาพเกิดขึ้นและจุดเน้นของการออกแบบ

หลักการที่ 2 การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทฤษฎีและแผนการศึกษาขั้นต้น มีการกำหนดเป้าหมายการทำงาน วางแผนกิจกรรมการออกแบบทั้งหมด แผนการทำงานจะมี

คำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการวิจัยแต่ละระยะ ที่มอดอกแบบ ผู้เกี่ยวข้องในการวิจัย วิธีวิจัย ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการออกแบบแผนนี้ต้องยืดหยุ่นสามารถปรับได้ในกระบวนการออกแบบ

หลักการที่ 3 มีการทำวิจัยในสถานการณ์จริง

หลักการที่ 4 ทำงานแบบร่วมมือใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติ

หลักการที่ 5 ใช้วิธีวิจัยอย่างเป็นระบบและมีจุดมุ่งหมายชัดเจน

หลักการที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลทันที ต่อเนื่อง และย้อนกลับได้

หลักการที่ 7 ปรับการออกแบบอย่างต่อเนื่อง

หลักการที่ 8 เก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับบริบทที่จะช่วยชี้แนวทางการนำหลักการต่าง ๆ ในการออกแบบไปประยุกต์ใช้

หลักการที่ 9 การสรุปอ้างอิงการออกแบบที่มีความตรง

ธนาภา จิวทอง (2560) ได้สรุปหลักการออกแบบที่เสนอโดย Van Den Akker (1999) ว่าเป็นหลักการที่นักออกแบบยึดเป็นแนวปฏิบัติในการตัดสินใจในการออกแบบ มีเป้าหมายเพื่อให้ นักออกแบบเข้าใจแนวทางการดำเนินงานและดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน หลักการออกแบบนี้เป็น ข้อความที่เกี่ยวข้องกับหลักการแก้ไขปัญหาที่พัฒนาโดย Van Den Akker (1999) ดังนี้

“If you want to design intervention X for the purpose/function Y in context Z, then you are best advised to give that intervention the characteristics A,B, and C (substantive emphasis), and to do that via produces K, L, and M (procedural emphasis), because of arguments P, Q, and R”

“ถ้าคุณต้องการออกแบบตัวแทรกแซง X เพื่อวัตถุประสงค์หรือฟังก์ชัน Y ในบริบท Z คุณควรจะให้การแทรกแซงดังกล่าวเป็นลักษณะ A, B และ C (จุดเน้นที่พูดเรื่องเนื้อหาสาระ) และทำผ่านกระบวนการ K, L และ M (จุดเน้นเชิงกระบวนการ) เนื่องจากเหตุผล P, Q และ R”

ข้อความดังกล่าวเปรียบเสมือนหลักและเงื่อนไขการออกแบบตัวแทรกแซงที่นักวิจัยต้องนำไปพิจารณาประกอบการดำเนินการออกแบบ นอกจากนี้จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับ DBR สรุปได้ว่าหลักการออกแบบของ DBR ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ทำความเข้าใจ (Empathize) เป็นกระบวนการระบุผู้ใช้หรือกลุ่มเป้าหมาย สภาพปัญหา บริบท รวมถึงการเก็บข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจถึงสภาพปัญหา บุคคล สถานที่ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการศึกษา

2. นิยาม (Define) เป็นการกำหนดปัญหา ระบุความต้องการ หรือเป้าหมายการดำเนินงาน และวิธีการประเมินผลเพื่อนำไปใช้หาวิธีออกแบบเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

3. สร้างความคิดใหม่ (Ideate) ขั้นตอนนี้เป็นการรวมคำศัพท์ 2 คำไว้ด้วยกัน คือ ความคิด (Idea) และการสร้างสรรค์ (Create) เป็นการกำหนดแนวคิดและหลักการแก้ปัญหาโดยอิงจากทฤษฎีดั้งเดิม (Existing Principles) ร่วมกับหลักการออกแบบนวัตกรรม

4. สร้างต้นแบบ (Prototype) เป็นการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาเป็นต้นแบบแนวทางการแก้ปัญหาหรือต้นแบบนวัตกรรม ถือเป็นความร่วมมือระหว่างผู้วิจัยและผู้ออกแบบ

5. ทดสอบ (Test) เป็นการประเมินหรือทดสอบต้นแบบที่ออกแบบขึ้นเพื่อทำการประเมินความเป็นไปได้ของต้นแบบก่อนการนำไปทดลองใช้จริง

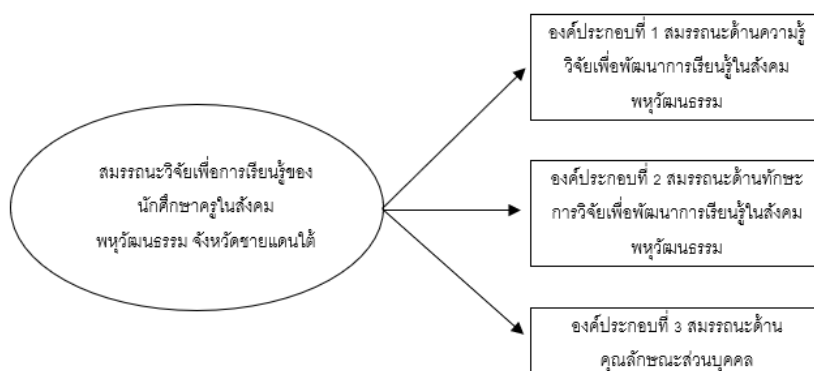
ผู้วิจัยนำแนวคิดการวิจัยเชิงการออกแบบมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำความเข้าใจ ดำเนินการโดยศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ และศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ และศึกษาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

ขั้นตอนที่ 2-4 ได้แก่ นิยาม สร้างความคิดใหม่ และสร้างต้นแบบ ดำเนินการโดยการพัฒนาและประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและความถูกต้องของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ขั้นตอนที่ 5 ทดสอบ ดำเนินการโดยทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ และประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

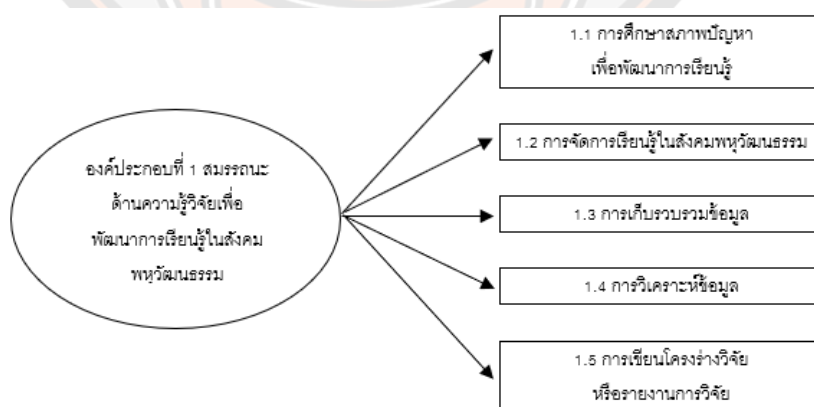
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ดังภาพ 2 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม 5 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม 5 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 3 ตัวบ่งชี้

ภาพ 2 องค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของนักศึกษาครูในสังกัด มหุวิทยาลัยนครราชสีมา จังหวัดชัยแดนใต้

องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อในสังกัด มหุวิทยาลัยนครราชสีมา หมายถึง องค์ความรู้ของนักศึกษาครูที่มีต่อการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อในสังกัด มหุวิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ได้แก่

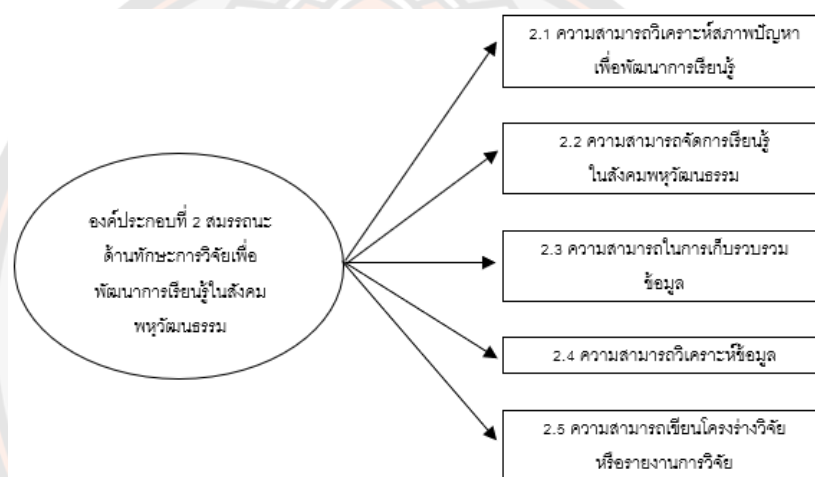
1. การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ
2. การจัดการเรียนรู้อในสังกัด มหุวิทยาลัยนครราชสีมา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การเขียนโครงร่างหรือรายงานการวิจัย

ภาพ 3 องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อในสังกัด มหุวิทยาลัยนครราชสีมา

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาครูในการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ได้แก่

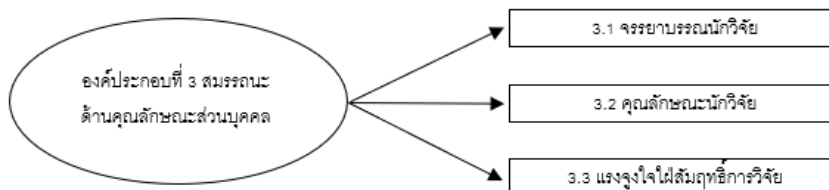
1. ความสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
2. ความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
3. ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล
5. ความสามารถเขียนโครงร่างวิจัยหรือรายงานการวิจัย

ภาพ 4 องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวบ่งชี้คุณลักษณะหมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาครูแสดงออกซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าจะดำเนินการวิจัยให้ประสบความสำเร็จ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. จรรยาบรรณนักวิจัย
2. คุณลักษณะนักวิจัย
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การวิจัย

ภาพ 5 องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปความแตกต่างระหว่างสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้กับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตาราง 2 ความแตกต่างระหว่างสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้กับสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

ประเด็น ความแตกต่าง	ประเภทการวิจัย	
	วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในสังคมพหุวัฒนธรรม
1. สมรรถนะด้านความรู้ วิจัย	1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนโครงร่างวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย	1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนโครงร่างวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย 2. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
2. สมรรถนะด้านทักษะ การวิจัย	1. ความสามารถในการกำหนดปัญหาการวิจัย การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย การสืบค้นข้อมูล การเลือกตัวอย่างเพื่อการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย การใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การแปลผลข้อมูล การเขียน	1. ความสามารถในการกำหนดปัญหาการวิจัย การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย การสืบค้นข้อมูล การเลือกตัวอย่างเพื่อการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย การใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การแปลผลข้อมูล

ประเด็น ความแตกต่าง	ประเภทการวิจัย	
	วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในสังคมพหุวัฒนธรรม
	<p>โครงร่างวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>การเขียนโครงร่างวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม</p> <p>2. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม 4 มิติ ได้แก่ การบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลอคอคติ และหลักความเสมอภาค</p>
<p>3. สมรรถนะด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล</p>	<p>1. คุณลักษณะด้านจรรยาบรรณนักวิจัย คือ มีคุณธรรมทางวิชาการ และอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย</p> <p>2. คุณลักษณะนักวิจัย คือ มีความรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย</p> <p>3. คุณลักษณะด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การวิจัย คือ มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย</p>	<p>1. คุณลักษณะด้านจรรยาบรรณนักวิจัย คือ มีคุณธรรมทางวิชาการ มีพื้นฐานความรู้ในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย</p> <p>2. คุณลักษณะนักวิจัย คือ ยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และมีความรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย</p> <p>3. คุณลักษณะด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การวิจัย คือ มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยและมีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมสามารถแก้ปัญหาชายแดนใต้ได้</p>

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานวิจัยและบทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยอิงการออกแบบ ดังต่อไปนี้

บัญญัติ ยงย่วน, ปันดดา ธนเศรษฐกร, และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองรูปแบบ การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนมีความแตกต่างทางวัฒนธรรม สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการอยู่อาศัยและกิจกรรมในชุมชน เป็นบรรยากาศที่เอื้อต่อการสร้างทัศนคติที่ดี ระหว่างคนไทยกับคนต่างชาติ เนื่องจากคนไทยจะเป็นเจ้าของที่ดินและเป็นนายจ้าง ในขณะที่คน ต่างชาติจะเป็นลูกจ้างทำงานในไร่ ในสวน ตั้งบ้านเรือนอยู่บนที่ดินของนายจ้าง ด้วยเหตุนี้เด็กไทยกับ เด็กต่างชาติจะพบกันที่โรงเรียนแล้ว นอกโรงเรียนก็ยังมีโอกาสได้เล่นกันอีก แม้ว่าเด็กไทยจะดูมี สถานะที่เหนือกว่าเด็กต่างชาติ แต่ด้วยความที่เป็นเพื่อนนักเรียนชั้นเดียวกันหรือโรงเรียนเดียวกัน มีกิจกรรมทำร่วมกันทั้งในและนอกโรงเรียน ก็เอื้อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อกันได้

2. กิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นและกระตุ้นให้ครูผู้สอนสอดแทรกบูรณาการเนื้อหา ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ ขนบประเพณี และวิถีชีวิตของคนเชื้อสายพม่า มอญ กะเหรี่ยง ลาว ไปกับเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลาง ในลักษณะของการยกตัวอย่างประกอบ การใช้สื่อของจริง สื่อ รูปภาพ การสาธิตให้ดู และการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงในส่วนของรูปแบบการสอน ได้ส่งเสริมให้ ครูใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กไทย และเด็กต่างศา ได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน รวมทั้งให้มีการคละกลุ่มนักเรียนที่มีเพศ และความสามารถต่างกันให้อยู่กลุ่มเดียวกัน เพื่อให้เด็กได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิด ทัศนคติ ได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอ และ เรียนรู้ที่จะปรับตัวกับเพื่อนต่างเชื้อชาติ วัฒนธรรม

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557) ได้ศึกษาการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่า โรงเรียนประถมศึกษา พื้นที่ชายขอบภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สำหรับเด็กชนเผ่าโรงเรียนประถมศึกษา พื้นที่ชายขอบภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพปัญหาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่า โรงเรียนประถมศึกษา พื้นที่ชายขอบภาคเหนืออยู่ในระดับน้อย มีปัจจัยที่เป็นปัญหาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ ได้แก่ โรงเรียนจัดทำเว็บไซต์เพื่อจัดสารสนเทศให้กับเด็กชนเผ่าและชุมชน โรงเรียนนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามาประเมินติดตามผลการศึกษาโรงเรียนร่วมมือกับชุมชนจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลการวิจัยมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาให้สอดคล้องกับเด็กชนเผ่าโรงเรียนน่านโยบายสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชนเผ่า

2. แนวทางการจัดการศึกษานั้นโรงเรียนต้องร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จและเป็นประโยชน์แก่เด็กชนเผ่าในชุมชน การพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นให้สามารถนำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาสำหรับเด็กชนเผ่าให้มีโอกาสทางการศึกษาทัดเทียมกับนักเรียนที่อยู่ในชุมชนเมือง

พีรพิช พรหมทอง (2557) ได้ศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของนักวิจัยในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะในงานสำหรับตำแหน่งนักวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นักวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยควรมีความรู้ 3 เรื่อง ทักษะ 6 เรื่อง และสมรรถนะ 4 เรื่องดังนี้

1. ความรู้ จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานการใช้เครื่องมือและจรรยาบรรณด้านการวิจัย ความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์และเรื่องนั้น ๆ และความรู้งานบริหารและธุรการ

2. ทักษะ จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ ทักษะการบริหารโครงการวิจัย ทักษะการบริการวิชาการ ทักษะการสอนและใช้เทคโนโลยี ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะด้านภาษา และทักษะการเขียนและนำเสนอผลงานทางวิชาการ

3. สมรรถนะ จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ ความสามารถรับรู้ประเด็นวิจัยและความต้องการของสังคม ความสามารถบูรณาการ รักในการทำงานวิจัย และความสามารถเข้าถึงทรัพยากรวิจัย

สุรสิทธิ์ สิทธิอมร (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตน สำหรับครูมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนา สำหรับครูมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาสำหรับครูมัธยมศึกษา เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ ความสามารถของตน สำหรับครูมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตน สำหรับครูมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

1. สมรรถนะทางด้านการวิจัยและพัฒนาสำหรับครูมัธยมศึกษาที่จำเป็นประกอบด้วย 3 มิติดังนี้ ด้านความรู้ 13 ตัวบ่งชี้ได้แก่ เนื้อหาสาระทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา ความสำคัญของการวิจัยและพัฒนา การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย การกำหนดปัญหาการวิจัย การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัย การออกแบบการวิจัย การเขียนคำโครงการวิจัย การใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการวิจัย การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัยและพัฒนา ด้านทักษะ 12 ตัวบ่งชี้ได้แก่ การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย การกำหนดปัญหาการวิจัย การค้นหาเลือกและใช้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การใช้เครื่องมือการวิจัยประเภทต่าง ๆ ได้

อย่างเหมาะสม การสรุปความคิดให้เป็นข้อยุติ และนำไปใช้อ้างอิงได้อย่างกว้างขวาง การมีระบบระเบียบในการเขียนรายงานการวิจัย การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัย การออกแบบการวิจัย การใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาผู้เรียน การเรียนรู้จากการปฏิบัติในสภาพจริง การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยและการเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์แบบองค์รวม และการวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา ด้านเจตคติ 12 ตัวบ่งชี้ได้แก่ มีความใฝ่รู้ในเรื่องการวิจัยและพัฒนาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความภาคภูมิใจในการเรียนรู้จากการปฏิบัติในสภาพจริง มีความภาคภูมิใจในผลการวิจัยและพัฒนาของตนเอง การรับรู้ว่าคุณมีความสามารถเท่าเทียมกันในการวิจัยและพัฒนา เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยและพัฒนา มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายด้วยตนเองแทนการควบคุมโดยผู้อื่น การไว้วางใจยอมรับข้อเสนอแนะของบุคคลอื่นในกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง มีเจตคติที่ดีต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมฝึกปฏิบัติโดยใช้กระบวนการกลุ่มหรือทีมงาน การรับรู้ว่าการกระจายอำนาจจากฝ่ายบริหารให้ครูทำการวิจัยและพัฒนา มีโอกาสสะท้อนคิดการเรียนรู้การวิจัยและพัฒนาของตนเอง มีความมุ่งมั่นต่อการวิจัยและพัฒนา และการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถทำการวิจัยและพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จได้

2. ครูมัธยมศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านวิจัยและพัฒนาทั้ง 3 ด้าน โดยปัจจัยความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือด้านเจตคติ รองลงมาคือด้านความรู้ และด้านทักษะ

3. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตน ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน หลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบการพัฒนา ขั้นตอนการพัฒนาของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล

4. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตน การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนา ก่อนและหลังการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลัง และการรับรู้ความสามารถของตนพบว่า หลังการพัฒนาครูมีสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อการวิจัยและพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยและพัฒนา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตนพบว่า หลังการพัฒนาครูมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยและพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จตุภูมิ เขตจัตุรัส และสมพงษ์ พันธุ์รัตน์ (2559) ได้ศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะด้านสถิติเพื่อการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะด้านสถิติเพื่อการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐาน ในรายวิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษาพิเศษ ผลการศึกษาพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษาพิเศษ สามารถออกแบบโดยใช้กลยุทธ์วิจัยเป็นฐานแบบให้นักศึกษาทำวิจัยโดยร่วมกันกำหนดปัญหาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสร้างจิตสำนึกที่ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมนำกระบวนการวิจัยและสถิติมาใช้ในการหาคำตอบ

2. นักศึกษามีคะแนนความรู้ด้านสถิติเพื่อการวิจัย ผ่านเกณฑ์การประเมินอย่างน้อยร้อยละ 70 ทุกคน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานวิจัยได้

3. นักศึกษาสามารถทำวิจัยได้และมีผลงานวิจัยด้านการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ทักษะกระบวนการทางด้านการวิจัยและสถิติอย่างมีประสิทธิภาพ

4. นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการใช้สถิติเพื่อการวิจัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์พัฒนาขึ้นมีประโยชน์ในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และยุวี ผลพันธ์ (2559) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาครูมีสมรรถนะในการวิจัยตามสิ่งที่เป็นภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านจรรยาบรรณมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการวิจัย และด้านความรู้ในการวิจัย ตามลำดับ ในส่วนของสมรรถนะการวิจัยตามสิ่งที่จะเป็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านจรรยาบรรณมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านความสามารถในการวิจัย และด้านความรู้ในการวิจัย ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงค่าดัชนีความต้องการจำเป็น สมรรถนะการวิจัยพบว่าด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ ด้านความรู้ในการวิจัย และด้านความสามารถในการวิจัย (เท่ากัน) รองลงมาคือด้านจรรยาบรรณ

2. โมเดลเชิงสาเหตุความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 10.810 ที่องศาอิสระเท่ากับ 17 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.866 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GF) เท่ากับ 0.996 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGF) เท่ากับ 0.988 และค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.005

3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครุมี 10 แนวทาง ดังนี้ จัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) จัดระบบพี่เลี้ยงและระบบการโค้ช (Coaching) ให้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย หรือครูต้นแบบด้านการวิจัย ฝึกอบรมระยะสั้น ให้ความรู้เกี่ยวกับมนทัศน์การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จัดระบบชุมชนเชิงวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ทดลองทำวิจัยผ่านกระบวนการปฏิบัติจริง ให้นักศึกษาฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ ทำวิจัยร่วมกันระหว่างอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่เลี้ยงกับนักศึกษาครุ จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัย ตลอดจนจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่พร้อมสำหรับการทำวิจัย บูรณาการและสอดแทรกจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรมนักวิจัยที่เหมาะสมระหว่างการจัดการเรียนการสอนและการทำวิจัย เพื่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดีต่อการวิจัย การมีแบบอย่างที่ดีในด้านการวิจัย โดยการถอดบทเรียนคุณลักษณะนักวิจัยที่ดีเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกการวิเคราะห์ และมีระบบเครือข่ายในระดับคณะวิชา เช่น นักศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา และระดับสถาบันเครือข่ายเพื่อเป็นศูนย์กลางในการทำวิจัยร่วมกันและซึมซับคุณลักษณะการเป็นนักวิจัยที่ดี

จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีความสามารถในการทำวิจัยบรรลุตามเกณฑ์การประเมินในทุกมิติ อยู่ในระดับพอใช้ถึงดีมาก อีกทั้งมีผลการเรียนรู้ด้านการวิจัยที่สัมพันธ์กับทักษะการทำงานวิจัยและคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับสูง หมายความว่า นักศึกษาสามารถใช้ความรู้ไปสู่การปฏิบัติการทำวิจัย โดยสรุปแต่ละด้านดังนี้

1.1 ผลการเรียนรู้ด้านการวิจัย ผลการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดในกระบวนการเรียนรู้ และการทำงานของนักศึกษาได้บรรลุตามเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ดี และดีมาก แบ่งเป็นระดับดีมากจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ระดับดีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36 และระดับพอใช้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32

1.2 ทักษะการทำงานวิจัย ผลการพัฒนาทักษะการทำงานวิจัยของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาได้ใช้ทักษะในการทำวิจัยเริ่มตั้งแต่การวางแผนก่อนเริ่มทำงานการดำเนินงานตามแผน การเก็บรวบรวมข้อมูล การสรุปผลการวิจัย การจัดทำรายงาน และทักษะการนำเสนอ เมื่อประเมินในแต่ละทักษะแล้วนักศึกษาบรรลุตามเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ดี และดีมาก ซึ่งแบ่งเป็นระดับดีมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และระดับพอใช้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36

1.3 คุณภาพของงานวิจัย ผลการประเมินคุณภาพพบว่า งานวิจัยมีคุณภาพบรรลุตามเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ดี และดีมาก แบ่งเป็นระดับดีมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ระดับดี จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 36 และระดับพอใช้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นต่อประเด็นการจัดการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การวิจัยเป็นฐานอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (Mean 4.72, S.D. 0.50) ซึ่งประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือนักศึกษามีกิจกรรมแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน (Mean 4.91, S.D. 0.30) รองลงมาคือนักศึกษาได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของรายวิชา (Mean 4.86, S.D. 0.36) และนักศึกษามีกิจกรรมปฏิบัติจริงหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการเรียนรายวิชานี้ (Mean 4.86, S.D. 0.36)

3. สรุปผลการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐาน นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ โดยการปฏิบัติ มีบทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned) ทั้งจากในห้องเรียนและนอกเหนือจากชั้นเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ คิดวิเคราะห์คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนการทำงานร่วมกัน (Collaboration) จนเกิดการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ (Creative Idea) หมายความว่า งานวิจัยขนาดย่อมที่เกิดจากงานในหน้าที่ปฏิบัติและเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในงานที่รับผิดชอบ ตลอดจนการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์จากการทำงานวิจัยครั้งนี้ไปยังเพื่อน ชุมชน สังคม

อาฟิฟี่ ลาเต๊ะ (2560) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่โดยใช้วิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสถิติและทักษะการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสถิติ และทักษะการวิจัยจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่โดยใช้วิจัยเป็นฐานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่โดยใช้วิจัยเป็นฐานส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสถิติสูงกว่าร้อยละ 80 ส่วนทักษะการวิจัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งนักศึกษาได้สะท้อนจากบันทึกการเรียนรู้อยู่ในการเรียนรายวิชานี้ว่าตนเองได้ลงมือปฏิบัติการวิจัยจริง และได้เห็นกระบวนการที่ชัดเจนขึ้น อีกทั้งเข้าใจสถิติพื้นฐานที่เคยเรียนมาด้วยเมื่อได้เรียนรายวิชานี้ และได้แสดง

ศักยภาพของตนเอง ได้รับประสบการณ์ตรงทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนจนเกิดความภาคภูมิใจ ในผลงานของตน ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถนำผลงานวิจัยไปนำเสนอในเวทีวิชาการระดับชาติที่มีแต่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและคณาจารย์ได้ด้วย

ปิยวรรณ บุญเพ็ญ ยุทธนา ไชยจุกุล และศุภวิทย์ โยเหลา (2561) ได้ศึกษาสมรรถนะวิจัยและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ: กรณีศึกษานักวิจัยในมหาวิทยาลัยแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายของสมรรถนะวิจัยและการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จในมุมมองของนักวิจัยในมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า ความหมายของสมรรถนะวิจัยในมุมมองของนักวิจัยในมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติคือ คุณลักษณะส่วนบุคคลที่สะสมในตัวเองรวมถึงความสามารถหรือทักษะที่ตนได้ฝึกฝนและปฏิบัติมาอย่างเชี่ยวชาญ ซึ่งคุณลักษณะและความสามารถดังกล่าวนี้ ได้ช่วยส่งเสริมให้บุคคลสามารถนำออกมาใช้เพื่อปฏิบัติงานวิจัยในสาขาของตนเองหรือที่ตนเองรับผิดชอบได้จนเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายและแผนงานที่ตนตั้งไว้ ทั้งนี้ผลงานดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือสามารถเพิ่มพูนความรู้ในสาขาของตนและเกิดผลกระทบต่อสังคมได้อย่างแท้จริง โดยแบ่งสมรรถนะออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้ในการทำวิจัย (Knowledge) คือ ต้องมีความรู้ในสาขาวิชาของตนเองอย่างลึกซึ้งซึ่งว่าตนเองสร้างสรรค์ผลงานวิจัยบนพื้นฐานของกรอบแนวคิดหรือทฤษฎีอะไรและจะมุ่งค้นพบอะไรที่แตกต่างไปจากเดิมที่มี และที่สำคัญต้องรู้ว่ามียังมีความรู้อื่นใดอีกที่สาขาวิชาต้องการ และจะใช้กระบวนการวิจัยมาช่วยค้นหาองค์ความรู้หรือผลลัพธ์ของการศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาได้อย่างไร ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องเกิดจากการที่เกาะติดประเด็นที่ต้องการศึกษา หรือเรียกว่าต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาที่ค่อนข้างแน่น และจะสามารถต่อยอดความรู้ที่ได้นั้นออกไปในลักษณะใด ดังนั้นในส่วนเรื่องนี้ของการเป็นนักคิดหรือการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับการเป็นนักวิจัย เพราะต้องหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ให้สาขาวิชาของตนเองอยู่ตลอดเวลา

2. สมรรถนะด้านทักษะและความสามารถในการทำวิจัย (Skill) คือ นอกจากสมรรถนะแรกที่นักวิจัยในสาขานั้น ๆ จะต้องมีเป็นพื้นฐาน ส่วนสำคัญของการเป็นนักวิจัยคือต้องเข้าใจและมีความรู้เรื่องในเรื่องของกระบวนการวิจัยที่ถูกต้อง นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีรวมไปถึงกระแสของระเบียบวิธีวิจัยที่เปลี่ยนแปลงไป การมีวิธีดำเนินการวิจัยใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ตอบหรือค้นหาคำตอบของงานวิจัยในรูปแบบใหม่ ๆ ที่ค่อนข้างหลากหลาย และมีวิธีการที่ซับซ้อนขึ้น ทำให้นักวิจัยต้องมีความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา ไม่หยุดนิ่ง ซึ่งความสามารถด้านการวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้ เริ่มตั้งแต่การสืบค้นหาข้อมูลงานวิจัย การเขียนวัตถุประสงค์ การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือ การเลือกใช้สถิติ เพราะหากขั้นตอนใด ๆ ในการทำงานวิจัยผิดพลาดไปจะทำให้งานวิจัยนั้นไม่น่าเชื่อถือและลดคุณค่าของผลงานลง ทั้งนี้เรื่องของทักษะด้านภาษาหรือความสามารถในการสืบค้น

และการคัดเลือกข้อมูลเฉพาะที่จำเป็นในงานวิจัย เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งบนโลกที่มีข้อมูลมากมาย (Big Data) ในปัจจุบัน

3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Attribute) คือ คุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่ช่วยส่งเสริมและทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น คือ ความอดทน ความมุ่งมั่น ซึ่งเกือบจะเป็นลักษณะพื้นฐานของการทำงานทั่วไป แต่การเป็นวิจัยที่ประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องมีความอดทนและความมุ่งมั่นต่อการดำเนินงานวิจัย การทำซ้ำแล้วซ้ำอีก การค้นหาแล้วค้นหาอีกโดยไม่ย่อท้อในสิ่งที่ตนเองอยากหาคำตอบคือ คุณลักษณะเด่นที่นักวิจัยจะเกิดความสำเร็จได้ ทั้งนี้คุณลักษณะดังกล่าวขึ้นอยู่กับพื้นฐานของคำว่าสนใจหรือค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองชอบนั่นเอง คุณลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องมีในการเป็นนักวิจัยที่ดีคือ ความสามารถในการประสานงานและการประสานสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เนื่องจากธรรมชาติของงานวิจัยจำเป็นต้องติดต่อและประสานงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลของงานวิจัย รวมไปถึงการทำงานร่วมกันเป็นทีมกับผู้ร่วมทีมงาน ดังนั้น การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมีทีมงานที่แข็งแกร่งจะทำให้สามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จ และเสร็จสิ้นตามเป้าหมาย นอกจากนี้แล้วเรื่องของความสามารถในการจัดสรรและบริหารเวลาเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักวิจัยที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากภาระงานไม่ได้มีเพียงเรื่องของ การวิจัย แต่มีภาระงานด้านอื่น ๆ เข้ามาอีกมากมาย รวมไปถึงเรื่องส่วนตัว ความสามารถในการจัดสรรเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ทำให้งานวิจัยสำเร็จได้

4. สมรรถนะด้านพฤติกรรมที่องค์กรคาดหวัง (Behavior Desirable) คือ คุณลักษณะหรือความคาดหวังที่องค์กรอยากให้นักวิจัยเป็น กล่าวคือ เป้าหมายหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่มาเป็นตัวกำหนดขอบเขตหรือทิศทางของการวิจัย เนื่องจากนักวิจัยไม่สามารถทำงานวิจัยบนพื้นฐานความอยากรู้หรือความสนใจของตนเองได้ จำเป็นต้องใช้งบประมาณหรืออุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อสนับสนุนในการดำเนินงานวิจัย ดังนั้น ลักษณะหรือรูปแบบของงานวิจัยที่นักวิจัยจะสามารถผลิตหรือศึกษาได้ จำเป็นต้องอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมายของแหล่งทุนหรือสถาบันที่ตนเองสังกัดอยู่ นักวิจัยต้องมีความสามารถในการใช้องค์ความรู้ในสาขาวิชาของตนเองที่มีมาใช้เพื่อศึกษาหรือตอบโจทย์และประเด็นปัญหาดังกล่าวตามที่องค์กรของตนกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ให้ได้

พิมพ์ปวีณ์ สุวรรณโณ และศุภลักษณ์ สิ้นธนา (2561) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน และเพื่อศึกษาทักษะการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.84 คิดเป็นร้อยละ 72.79 ของคะแนนเต็ม และจำนวนนักศึกษาที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ขึ้นไป เท่ากับ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 76.74 ของนักเรียนทั้งหมด และมีคะแนนทักษะการวิจัย โดยเฉลี่ยเท่ากับ 15.14 คิดเป็นร้อยละ 74.63 ของคะแนนเต็ม และนักศึกษาที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 86.04

วิชาการซ์ อาทิตวารากูล และอิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล (2562) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้การวิจัยอิงการออกแบบเพื่อพัฒนากระบวนการชี้แนะทางปัญญาร่วมกับกลยุทธ์อภิปัญญาเพื่อส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระบวนการชี้แนะทางปัญญาร่วมกับกลยุทธ์อภิปัญญาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิจัยของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผลการศึกษาพบว่า

1. กระบวนการชี้แนะทางปัญญาร่วมกับกลยุทธ์อภิปัญญาเพื่อส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีองค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ กระบวนการและเงื่อนไขการนำกระบวนการไปใช้ ขั้นตอนของกระบวนการประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักดังนี้ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อมได้แก่ สร้างความไว้วางใจ กำหนดแผนการชี้แนะ ให้สาระแก่นักวิจัย ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการชี้แนะได้แก่ ผสานความรู้ ตกผลึกความคิด สู่การปฏิบัติ ชี้แนะเพื่อสร้างการเรียนรู้ สะท้อนผลการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 ทบทวนไตร่ตรองได้แก่ สะท้อนงานบุคคล สะท้อนกระบวนการ และเงื่อนไขสำหรับผู้รับชี้แนะ ต้องใช้กลยุทธ์อภิปัญญาเพื่อกำกับการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินการคิด

2. การประยุกต์ใช้การวิจัยอิงการออกแบบเพื่อพัฒนากระบวนการชี้แนะทางปัญญาร่วมกับกลยุทธ์อภิปัญญาเพื่อเสริมสมรรถนะการวิจัย เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี หรือหลักการเพื่อนำไปสู่การออกแบบ พัฒนาและปรับปรุงโดยการทำงานร่วมกันระหว่างผู้วิจัยในฐานะนักวิจัย (Researcher) และกลุ่มตัวอย่างในฐานะผู้ปฏิบัติการ (Practitioners) เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของกลุ่มเป้าหมายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ให้มากที่สุด ทั้งนี้การออกแบบกระบวนการต้องอาศัยกลุ่มคนหลายฝ่ายในการทำงานร่วมกันทั้งผู้ปฏิบัติการและนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญ

นิตยา เกิดแย้ม วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารณณ์ อัจฉรา นิยมมาภา และสุพจน์ เกิดสุวรรณ (2562) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า

1. สมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร อาจารย์ส่วนใหญ่มีสมรรถนะทางการวิจัยในสภาพปัจจุบันทั้ง 3 ด้านคือ ความรู้ความเข้าใจในทางการวิจัย ทักษะการวิจัย และจิตวิสัยระดับปานกลาง และมีสมรรถนะการวิจัยที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้านระดับมากระหว่างกันผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีความต้องการจำเป็นที่จะพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยด้านความรู้ความเข้าใจในทางการวิจัยมากที่สุด รองลงมาคือการพัฒนาด้านทักษะทางการวิจัย และสุดท้ายคือความต้องการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยด้านจิตวิสัย

2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วยความนำหลักการพัฒนาสมรรถนะ วัตถุประสงค์ และสาระการพัฒนาสมรรถนะ องค์ประกอบที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยสมรรถนะที่ต้องพัฒนาโดยมหาวิทยาลัย มีการบริหารจัดการงานวิจัย จัดระบบทีมวิจัย จัดระบบเครือข่าย จัดระบบที่ปรึกษา จัดระบบฝึกอบรม และจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ส่วนแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยโดยตนเอง ประกอบด้วยสมรรถนะที่ต้องพัฒนาคือ ความรู้ความเข้าใจในทางการวิจัยได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการเขียนโครงการวิจัย หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และการกำหนดปัญหาการวิจัย ทักษะทางการวิจัยได้แก่ ทักษะการกำหนดปัญหา การกำหนดตัวแปร การนำผลการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน การใช้กระบวนการวิจัยแสวงหาคำตอบ และการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย จิตวิสัยได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลที่ต้องทำวิจัยด้วยความกระตือรือร้น มีความสุขเสมอที่ได้ทำวิจัย ใช้วิธีการวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ ทำงานวิจัยเพราะความสามารถพัฒนาการเรียนการสอนได้ ทำวิจัยควบคู่กับการปฏิบัติงานอยู่เสมอ ใช้ความเพียร พยายาม วิจารณ์ข้อดีข้อเสียในการแสวงหาคำตอบ และมีจรรยาบรรณนักวิจัย การพัฒนาเครือข่ายการวิจัย ได้แก่ เปิดโอกาสให้ตนเองทำวิจัยที่เปิดกว้าง ทั้งนี้ต้องมีเป้าหมายของเครือข่ายที่ชัดเจน มีหน่วยงานประสานงานเพื่อกระตุ้นการทำวิจัย สมาชิกต้องมาจากศาสตร์ที่แตกต่าง มีสิ่งสนับสนุนการทำวิจัย และมีกิจกรรมเกี่ยวกับกับวิจัยร่วมกัน การวางแผนการพัฒนาตนเอง การพัฒนาความรู้ และการนำผลการวิจัยไปใช้ และองค์ประกอบที่ 3 ปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย นโยบายมหาวิทยาลัย ผู้บริหาร อาจารย์ และการประเมินผล

Jen, E., Moon, S., & Samarapungavan, A. (2015) ได้ศึกษาการใช้วิจัยอิงการออกแบบความเป็นเลิศด้านการศึกษา (Using Design-Based Research in Gifted Education) ผลการศึกษาพบว่า การวิจัยอิงการออกแบบ (DBR) เป็นกรอบระเบียบวิธีการใหม่ที่ได้รับการพัฒนาในบริบทของวิทยาศาสตร์การเรียนรู้ ซึ่งไม่ได้ถูกใช้บ่อยในด้านความเป็นเลิศด้านการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการอื่น ๆ DBR จะเน้นกระบวนการและคำนึงถึงบริบทมากขึ้น ซึ่งมีประโยชน์กับนักวิจัยในสาขาการศึกษา คุณสมบัติที่สำคัญของ DBR คือการศึกษาในภาพรวมของสิ่งที่ผ่านมา การ

ใช้ DBR ขึ้นอยู่กับทั้งการทบทวนเอกสารและประสบการณ์ของนักวิจัย ในการใช้ DBR เป็นกรอบในการศึกษาเชิงประจักษ์ DBR ถูกนำมาใช้มากขึ้นเรื่อย ๆ ในด้านการศึกษาทั่วไปและตามจุดประสงค์การวิจัยที่แตกต่างกัน DBR สามารถช่วยให้นักวิจัยและนักการศึกษาเข้าใจว่ารูปแบบการปฏิบัตินั้นใช้งานได้ดีจริงมากกว่าการทำงานแบบปกติ

Diana H. J. M. Dolmans (2019) ได้ศึกษาการใช้ทฤษฎีการวิจัยอิงการออกแบบเพื่อฝึกปฏิบัติและวิจัยสามารถทำให้การเรียนรู้ด้วยปัญหามีผลดีขึ้น (How Theory and Design-Based Research Can Mature PBL Practice and Research) ผลการศึกษาพบว่า 5 ทศวรรษที่ผ่านมาสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งเปลี่ยนมาใช้ในการเรียนรู้ด้วยปัญหา (PBL) แม้จะประสบความสำเร็จในการนำไปใช้ทั่วโลกสถาบันหลายแห่งยังคงประสบปัญหาในการสอนทำให้เกิดคำถามว่าจะฝึกปฏิบัติและวิจัยของ PBL ได้อย่างไร นอกจากนี้ยังพบว่าวิธีใหม่ในการเชื่อมโยงทฤษฎีและการปฏิบัติคือ การวิจัยอิงการออกแบบ (DBR) ซึ่งรวมการออกแบบการสอนตามทฤษฎีการออกแบบ ด้วยการตรวจสอบการปฏิบัติการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ไม่มีวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับทุกขนาดในการแก้ไขปัญหาที่พบใน PBL ควรระมัดระวังในการหาข้อสรุปเกี่ยวกับวิธีการ PBL ไม่มีวิธีแก้ปัญหาเดียวทำงานได้ดีที่สุดภายใต้เงื่อนไขทั้งหมด อย่างน้อยที่สุด DBR สามารถช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นว่าทำไม PBL ถึงมีลักษณะบางอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งตามทฤษฎีอาจทำงานในบริบทเฉพาะ ทฤษฎีนี้สามารถช่วยอธิบายว่าปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนใน PBL

Brew, A., & Saunders, C. (2020) ได้ศึกษาความรู้สึกของครูในการจัดการเรียนรู้บนฐานวิจัย (Making Sense of Research-Based Learning in Teacher Education) ผลการศึกษาพบว่า

1. เป้าหมายในการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานวิจัย คือ เพื่อปรับปรุงการเรียนสอน ทำความเข้าใจกับการวิจัยเชิงประจักษ์ และความก้าวหน้าในอาชีพ
2. การปฏิบัติตนและความกังวลในการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานวิจัย คือ การสร้างความสมดุลระหว่างความเป็นอิสระและแนวทางในกระบวนการวิจัย เสริมสร้างมุมมองที่หลากหลายผ่านการยอมรับปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การบูรณาการโอกาสในการตอบสนองและข้อเสนอแนะ และการใช้ประโยชน์จากประสบการณ์การวิจัยของตนเองเพื่อให้เข้าใจการวิจัยของครูก่อนการสอน

Wessels, I. et al. (2020) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยการวิจัย: การวิเคราะห์ก่อน-หลังทางสังคมศาสตร์ (Is Research-Based Learning Effective? Evidence from a Pre-Post Analysis in The Social Sciences) ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้ด้วยการวิจัย (RBL) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ใช้แก้ปัญหาได้ดีเมื่อพูดถึงรูปแบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา เพื่อปรับปรุงทักษะการวิจัยที่เกี่ยวข้องและเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่แนะนำสำหรับนักเรียน แม้ว่า RBL จะนิยมในสังคมวิทยาศาสตร์แต่แท้จริงแล้ว RBL เหมือนได้รับการตั้งขึ้นสำหรับสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ ดังนั้น จึงทำการศึกษาก่อนการทดสอบหลังการสอบ

กับนักเรียน 952 คน ที่ลงทะเบียนเรียนใน 70 หลักสูตร RBL ที่มหาวิทยาลัย 10 แห่งของประเทศเยอรมันและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในด้านความรู้ ความเข้าใจ และการจัดการวิจัยแบบสร้างแรงจูงใจ แบบจำลองคะแนนการเปลี่ยนแปลงบ่งชี้ว่านักเรียนเพิ่มการจัดการความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัย ขณะที่การจัดการวิจัยที่สร้างแรงบันดาลใจส่วนใหญ่ลดลง ความสนใจของอาจารย์ในงานของนักเรียนทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงความสนใจและความสุขในการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้สอนได้สอดแทรกบูรณาการเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ ขนบประเพณี และวิถีชีวิตกับเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลาง ส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ความเชื่อได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันและเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

2. สมรรถนะนักวิจัยทางการศึกษาหรือสมรรถนะวิจัยของครู มีสมรรถนะที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ เป็นเนื้อหาสาระทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เช่น การกำหนดปัญหาการวิจัย การออกแบบการวิจัย การเขียนเค้าโครงการวิจัย ด้านทักษะ เช่น ความสามารถกำหนดปัญหาการวิจัย การเขียนเค้าโครงการวิจัย และด้านเจตคติหรือคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่ช่วยส่งเสริมและทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จได้ เช่น มีจรรยาบรรณนักวิจัย มีความใฝ่รู้ในเรื่องการวิจัยและพัฒนาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย

3. การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู คือ การจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน จะทำให้นักศึกษามีทักษะในการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ โดยการปฏิบัติจากบทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned) ทั้งในห้องเรียนและการค้นคว้าด้วยตนเอง

4. การอิงการออกแบบ เป็นวิธีการที่มุ่งออกแบบนวัตกรรมทางการศึกษาตามทฤษฎีการออกแบบ ด้วยการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครู โดยการวิเคราะห์ออกแบบพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตร สื่อ กิจกรรม และการนำผลการออกแบบสู่การปฏิบัติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อออกแบบกรอบแนวคิดการวิจัย ในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคม พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยอิงการออกแบบ ดังนี้

1. สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่

1.1 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู โดยคณะกรรมการคุรุสภาได้ประกาศ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 137 ตอนพิเศษ 109ง (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2563a) ในมาตรฐานที่ 4 มีสาระความรู้ด้านการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และมีสมรรถนะที่ เกี่ยวข้อง คือ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนได้

1.2 สมรรถนะนักวิจัย ประกอบด้วย ด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม ด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล

1.3 แนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย การบูรณาการ เนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค (Banks, 2001)

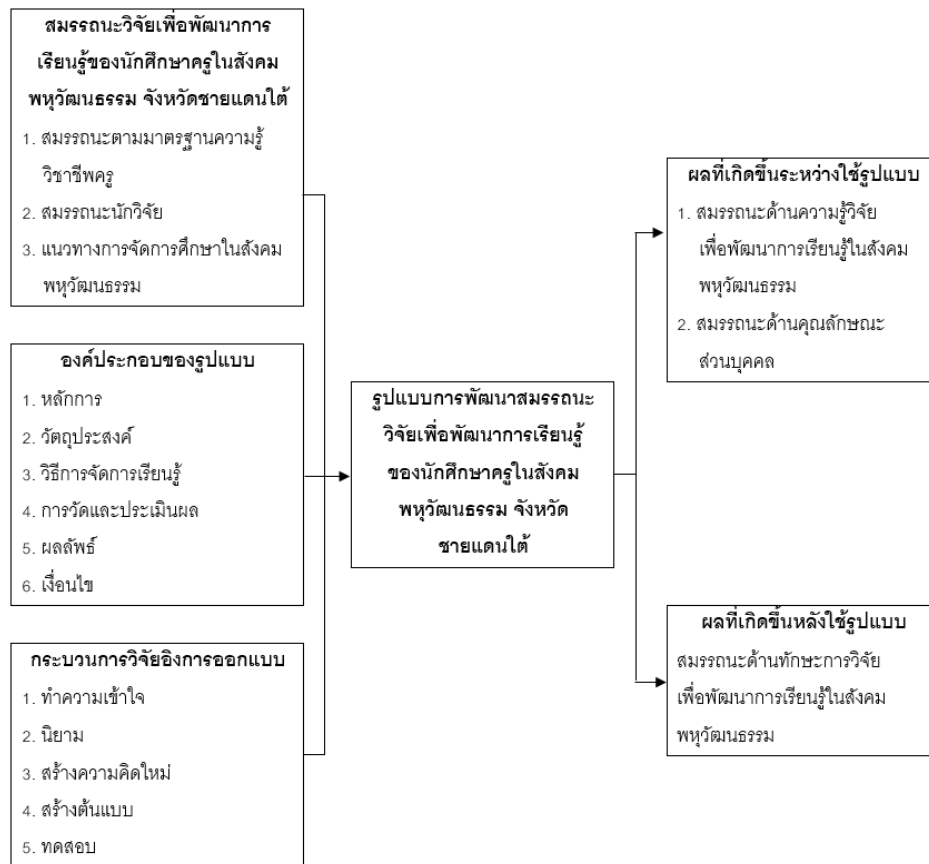
2. องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข มีวิธีการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การเรียนเนื้อหา วิจัยและหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา การเรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเอง การ แลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานการวิจัย และการฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย

3. กระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ทำความ เข้าใจ นิยาม สร้างความคิดใหม่ สร้างต้นแบบ และทดสอบ (ธนาภา จิวทอง, 2560)

หลังจากที่นักศึกษาครูได้ใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จะมีผลที่เกิดขึ้นดังนี้

1. ผลที่เกิดขึ้นระหว่างใช้รูปแบบ ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ใน สังคมพหุวัฒนธรรม และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

2. ผลที่เกิดขึ้นหลังใช้รูปแบบ ได้แก่ สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ใน สังคมพหุวัฒนธรรม

ภาพ 6 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูใน
สังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยอิงการออกแบบ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research
and Development) ผู้วิจัยแบ่งวิธีดำเนินการวิจัยตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็น 4 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ
เรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

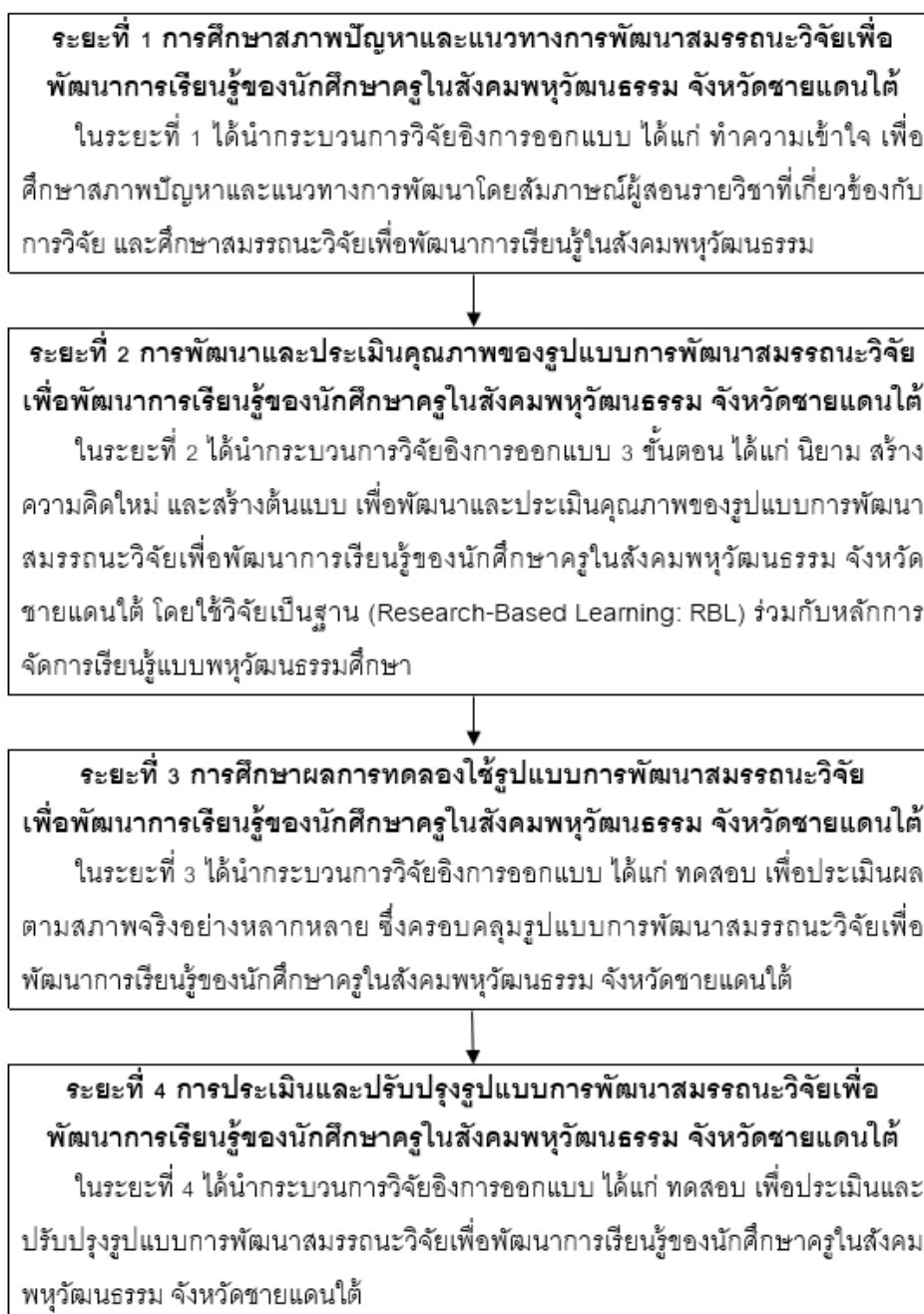
ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

โดยในแต่ละระยะมีกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบมาเกี่ยวข้องดังนี้

ตาราง 3 วิธีดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ

การวิจัยและพัฒนา	การวิจัยอิงการออกแบบ
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัด ชายแดนใต้	1. ทำความเข้าใจ (Empathize)
ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนา สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุ วัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้	2. นิยาม (Define) 3. สร้างความคิดใหม่ (Ideate) 4. สร้างต้นแบบ (Prototype)
ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัด ชายแดนใต้	5. ทดสอบ (Test)
ระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัด ชายแดนใต้	5. ทดสอบ (Test)

ภาพ 7 วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 ผู้วิจัยนำขั้นตอนของกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ ได้แก่ ทำความเข้าใจมาประยุกต์ใช้ โดยผู้วิจัยทำความเข้าใจกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาครู โดยทำความเข้าใจสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ และศึกษาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ มีวิธีการออกแบบตามระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้สอนรายวิชาวิจัยในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 1 คน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1 คน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี จำนวน 1 คน และคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi Structure Interview) มีโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

ตาราง 4 โครงสร้างแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ประเด็น	รายการ
1. ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์	1.1 ชื่อ-สกุล 1.2 วุฒิการศึกษา 1.3 ตำแหน่งทางวิชาการ 1.4 ประสบการณ์การสอนวิชาวิจัย
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	2.1 วิธีการจัดการเรียนรู้ 2.2 การมอบหมายงาน 2.3 วิธีการวัดและประเมินผล 2.4 ปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ 2.5 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามและสร้างข้อคำถามแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

2. วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และข้อเสนอแนะด้านความถูกต้องชัดเจนของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาการวิจัย การศึกษาหรือวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน จากนั้นปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ในการตัดสินค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ กรณีที่ค่า IOC มากกว่า .50 ถือว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (กฤษฎากาญจน์ โต้พิทักษ์, 2563) ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามมีค่าความสอดคล้องระหว่าง .80-1.00

3. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานผู้สอนรายวิชาวิจัยในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. ประสานงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือเพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
3. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยและเครื่องมือการวิจัยไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอข้อมูล โดยการพรรณนาวิเคราะห์และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

2. การศึกษาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ มีวิธีการออกแบบตามระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่ออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,592 คนดังนี้

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	314	คน
มหาวิทยาลัยทักษิณ	270	คน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	260	คน
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	385	คน
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา	96	คน
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี	160	คน
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	107	คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา มหาวิทยาลัย

ฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ที่ออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 385 คน มีวิธีการได้มาดังนี้

2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์จำนวน 20 เท่าต่อ 1 พารามิเตอร์ ซึ่งเป็นไปตามที่ Hair และคณะ (2010 อ้างถึงใน ปกรณ์ ประจันบาน, 2561) ได้เสนอว่าขนาดตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างต้องไม่ต่ำกว่า 100 ตัวอย่าง และมีสัดส่วนจำนวนเท่าของขนาดตัวอย่างต่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าเป็น 10-20 ตัวอย่างต่อ 1 พารามิเตอร์ เมื่อพิจารณาจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าโมเดลในการวิจัยพบว่า มีจำนวน 16 พารามิเตอร์ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบจัดส่งไปรษณีย์ อาจส่งผลต่อการตอบกลับไม่เป็นไปเป้าหมายที่กำหนด ผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน

2.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ประชากรกำลังศึกษา ดังนี้

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	76	คน
มหาวิทยาลัยทักษิณ	65	คน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	63	คน
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	93	คน
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา	23	คน
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี	39	คน
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	26	คน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และสร้างข้อคำถามเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 42 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามเพิ่มร้อยละ 25 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) รวมเป็นข้อคำถามจำนวน 55 ข้อดังนี้

ตาราง 5 โครงสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคม
พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ (ก่อนการหาคุณภาพของเครื่องมือ)

ประเด็น	รายการ
1. ข้อมูลทั่วไป	1.1 สถาบันที่กำลังศึกษา 1.2 เพศ 1.3 อายุ
2. ด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ 2.1 ด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ 2.2 ด้านหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	เป็นแบบมาตราประมาณค่า ชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 17 ข้อ ได้แก่ 3.1 ด้านความสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ จำนวน 3 ข้อ 3.2 ด้านความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม จำนวน 4 ข้อ 3.3 ด้านความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 3 ข้อ 3.4 ด้านความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 3 ข้อ 3.5 ค้านความสามารถเขียนโครงร่างและรายงานการวิจัย จำนวน 4 ข้อ
4. ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	เป็นแบบมาตราประมาณค่า ชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ 4.1 ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย จำนวน 5 ข้อ 4.2 ด้านคุณลักษณะนักวิจัย จำนวน 6 ข้อ 4.3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การวิจัย จำนวน 4 ข้อ

2. วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และข้อเสนอแนะด้านความถูกต้องชัดเจนของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการวิจัยการศึกษาหรือวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน จากนั้นปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและคัดเลือกข้อคำถาม โดยข้อคำถามที่นำมาใช้มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ในการตัดสินค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ กรณีที่ค่า IOC มากกว่า .50 ถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (กฤษยา

กาญจน์ โต้พิทักษ์, 2563) ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามมีค่าความสอดคล้องระหว่าง .80-1.00

3. เมื่อปรับปรุงข้อความคำถามและคัดเลือกข้อคำถามแล้ว จากนั้นจัดพิมพ์และนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน เพื่อทำการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ ดังนี้

3.1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ทำการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-1.00 (พล เหลืองรังษี, 2561) ข้อคำถามด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีค่าความยากง่ายระหว่าง .32-.72 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อและคะแนนรวมที่นอกเหนือจากข้อนั้น กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าระหว่าง .407-.789 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าวิกฤต (.221) แสดงว่า คำถามทุกข้อสามารถจำแนกคุณลักษณะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้

3.3 สมรรถนะด้านด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อและคะแนนรวมที่นอกเหนือจากข้อนั้น กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าระหว่าง .608-.806 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าวิกฤต (.221) แสดงว่า คำถามทุกข้อสามารถจำแนกคุณลักษณะด้านด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลได้

4. การวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) ใช้กับนักศึกษาที่ออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ใช้เกณฑ์การพิจารณาคือมีค่าเป็นบวกและมีค่ามากกว่า .70 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2539) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยง พบว่า ความเที่ยงทั้งฉบับ มีค่า .915 ด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีค่า .736 ด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีค่า .925 และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่า .928

5. จัดพิมพ์เครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 42 ข้อ โดยมีโครงสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะ ดังตาราง 5 เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 385 คน

ตาราง 6 โครงสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคม
พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ (หลังการหาคุณภาพของเครื่องมือ)

ประเด็น	รายการ
1. ข้อมูลทั่วไป	1.1 สถาบันที่กำลังศึกษา 1.2 เพศ 1.3 อายุ
2. ด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ 2.1 ด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 12 ข้อ 2.2 ด้านหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา จำนวน 3 ข้อ
3. ด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	เป็นแบบมาตราประมาณค่า ชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ 3.1 ด้านความสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ จำนวน 3 ข้อ 3.2 ด้านความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม จำนวน 3 ข้อ 3.3 ด้านความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 3 ข้อ 3.4 ด้านความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 3 ข้อ 3.5 ค้านความสามารถเขียนโครงร่างและรายงานการวิจัย จำนวน 3 ข้อ
4. ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	เป็นแบบมาตราประมาณค่า ชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ 4.1 ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย จำนวน 3 ข้อ 4.2 ด้านคุณลักษณะนักวิจัย จำนวน 3 ข้อ 4.3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การวิจัย จำนวน 3 ข้อ

ตัวอย่างข้อคำถามวัดสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ในสังคมพหุวัฒนธรรม

- ข้อที่ 1 “ด.ช.ทศพล ขาดเรียนเป็นประจำ” ควรตั้งคำถามการวิจัยว่าอย่างไร จึงเหมาะสมที่สุด
- โรงเรียนมีปัญหาอะไรทำไม ด.ช.ทศพล ขาดเรียน
 - จะแก้ปัญหากการขาดเรียนของ ด.ช.ทศพล อย่างไร
 - ทางบ้าน ด.ช.ทศพล มีปัญหาอะไร จึงต้องขาดเรียน
 - เพราะเหตุใด ด.ช.ทศพล จึงขาดเรียนเป็นประจำ

ข้อที่ 2 การสอนโดยให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และในสังคม ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม

- ก. การลดอคติ
- ข. การบูรณาการเนื้อหา
- ค. หลักความเสมอภาค
- ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้

**ตัวอย่างข้อคำถามวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ในสังคมพหุวัฒนธรรม**

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
1. ความสามารถกำหนดปัญหาการวิจัย					
2. ความเสมอภาคในการจัดการเรียนรู้					

ตัวอย่างข้อคำถามวัดสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
1. มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม					
2. มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมสามารถ แก้ปัญหาชายแดนใต้ได้					

6. วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 7 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพื่อขอข้อมูลเบื้องต้น

2. ประสานงานผู้รับผิดชอบการออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

3. ประสานงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือเพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

4. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปยังผู้รับผิดชอบการออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของ Hair et al. (2010 อ้างถึงใน ปกรณ์ ประจันบาน, 2561) คือ $p\text{-value} \geq .05$, $CFI \geq .90$, $TLI \geq .90$, $RMSEA < .05$, $SRMR < .05$

ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งผู้วิจัยนำขั้นตอนของกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ ได้แก่ นิยาม สร้างความคิดใหม่ และสร้างต้นแบบ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบ และการประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยและทีมนักออกแบบได้ระดมความคิดเห็นเพื่อเสนอความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ มีวิธีการออกแบบตามระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ทีมนักออกแบบ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้สอนวิชาวิจัยด้านการศึกษาหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยที่มีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการวิจัย หรือมีตำแหน่งทางวิชาการด้านการวิจัยระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยดำเนินการโดยประยุกต์ใช้ขั้นตอนของกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ ดังนี้

1. นิยาม โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานและหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา
2. สร้างความคิดใหม่ โดยการระดมความคิดเห็นจากทีมนักออกแบบเพื่อเสนอความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้
3. สร้างต้นแบบ โดยการจัดทำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยนำผลจากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ผลการศึกษาเอกสาร และผลการระดมความคิดเห็นของทีมนักออกแบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีคุณสมบัติตามที่กำหนด เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์เป็นทีมนักออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้
2. ประสานงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือถึงทีมนักออกแบบ
3. ดำเนินการประสานงาน และส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อดำเนินการออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอข้อมูล โดยการพรรณนาวิเคราะห์และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

2. การประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ เป็นการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้องของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ มีวิธีการออกแบบตามระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาการวิจัยการศึกษา หรือวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ เป็นมาตรฐานประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น โดยมีโครงสร้างดังนี้

ตาราง 7 โครงสร้างแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ประเด็น	รายการ
1. หลักการ	1.1 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์ครอบคลุมส่วนประกอบอื่น ๆ ทั้งหมดในรูปแบบ 1.2 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน 1.3 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา
2. วัตถุประสงค์	2.1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้
3. วิธีการจัดการเรียนรู้	3.1 วิธีการจัดการเรียนรู้มีสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน 3.2 วิธีการจัดการเรียนรู้มีสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา 3.3 วิธีการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล

ประเด็น	รายการ
4. การวัดและประเมินผล	4.1 การวัดผลในรูปแบบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 4.2 การวัดผลในรูปแบบมีความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ 4.3 การวัดผลในรูปแบบทั้งสามครั้งมีความสอดคล้องกัน 4.4 การประเมินผลในรูปแบบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 4.5 การประเมินผลในรูปแบบมีความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ 4.6 การประเมินผลในรูปแบบทั้งสามครั้งมีความสอดคล้องกัน
5. ผลลัพธ์	5.1 ผลลัพธ์ของรูปแบบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
6. เงื่อนไข	6.1 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 6.2 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ 6.3 ระยะเวลาการใช้รูปแบบมีความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้

มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับน้อยที่สุด

**การหาคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ
นักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา**

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างข้อคำถามแบบประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ได้

2. วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาแบบประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ได้ โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และข้อเสนอแนะด้านความถูกต้องชัดเจนของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาการวิจัยการศึกษาหรือวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน จากนั้นปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ในการตัดสินค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ กรณีที่ค่า

IOC มากกว่า .50 ถือว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (กลยุทธ์กาญจน์ โดพิทักษ์, 2563) ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามมีค่าความสอดคล้องระหว่าง .80-1.00

3. จัดพิมพ์แบบประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

4. วิเคราะห์ความเหมาะสมและความถูกต้องของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (ผู้เชี่ยวชาญคนละกลุ่มกับขั้นตอนที่ 2) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการวิจัยการศึกษาหรือวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 เป็นต้นไป แสดงว่า มีความเหมาะสมและความถูกต้องระดับมาก (รัตนะ บัวสนธ์, 2562) กรณีที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 ถือว่าต้องปรับปรุงในประเด็นการประเมินนั้น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานผู้เชี่ยวชาญ โดยมีคุณสมบัติตามที่กำหนด เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

2. ประสานงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญ

3. ดำเนินการประสานงาน และส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยกับประเด็นการประเมินในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยกับประเด็นการประเมินในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยกับประเด็นการประเมินในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยกับประเด็นการประเมินในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยกับประเด็นการประเมินในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 ผู้วิจัยนำขั้นตอนของกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ ได้แก่ ทดสอบ (Test) มาประยุกต์ใช้ มีวิธีการออกแบบตามระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา โดยเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 30 คน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1. ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิจัย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
2. มีภูมิลำเนาในจังหวัดนครราชสีมา
3. ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว

ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา คือ แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบหลายช่วงเวลา โดยการประเมินสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3 ครั้ง คือ ก่อนการทดลองใช้รูปแบบ ระหว่างการทดลองใช้รูปแบบ และหลังการทดลองใช้รูปแบบ ซึ่งการประเมินลักษณะนี้จะสามารถบอกแนวโน้มของการได้รับการทดลองว่ามีแนวโน้มเช่นใด เพิ่มขึ้น หรือลดลง หรือมีพัฒนาการอย่างไรบ้าง (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2552) ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงเวลาในการประเมินสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ดังนี้

การประเมินครั้งที่ 1 ก่อนการทดลองใช้รูปแบบ ผู้สอนดำเนินการประเมินสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ก่อนการทดลองใช้รูปแบบ

การประเมินครั้งที่ 2 ระหว่างการทดลองใช้รูปแบบ ผู้สอนดำเนินการประเมินสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ระหว่างการทดลองใช้รูปแบบหลังจากที่ได้เริ่มทดลองใช้รูปแบบ 1 เดือน

การประเมินครั้งที่ 3 หลังการทดลองใช้รูปแบบ ผู้สอนดำเนินการประเมินสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หลังจากได้ทดลองใช้รูปแบบในทุกขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งได้จากการวิจัยในระยะที่ 2

2. เครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งได้จากการวิจัยในระยะที่ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. ประสานงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือเพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
3. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยและดำเนินการตามที่ประสานงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แบบวัดซ้ำ (One way Repeated Measure ANOVA) เพื่อทดสอบแนวโน้มการทดลองใช้รูปแบบจำนวน 3 ด้านดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 1.1 ตอบตรงตามที่เฉลยให้ 1 คะแนน
- 1.2 ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรม และผลการประเมินโครงร่างวิจัย ซึ่งเป็นการประเมินจากผู้สอน ดังนี้

2.1 คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรม เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 75 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมในระดับน้อย

- 1 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ใน
สังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อยที่สุด
- 2.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) ดังนี้
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อยที่สุด
- 2.3 การประเมินโครงร่างวิจัย เป็นการประเมินแบบแยกเป็นรายด้าน
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะ
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 9 ข้อ
คะแนนเต็ม 45 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้
- 3.1 เกณฑ์การให้คะแนน
- 5 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) ดังนี้
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ
นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ คือ นักศึกษาครูจำนวน 30 คน และผู้สอน
จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ในระยะที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัย
เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ประกอบด้วยข้อ
คำถามจำนวน 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามสำรวจความพึงพอใจรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบ
มาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ประกอบด้วยข้อคำถาม
จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ประโยชน์ที่ได้รับ และความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบ แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้กับ
ผู้สอนที่ทดลองใช้รูปแบบ จำนวน 1 คน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างข้อคำถามแบบสำรวจความ
พึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ
นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ และแบบสัมภาษณ์ผู้สอนด้านการใช้ประโยชน์
และด้านความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

2. วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อ
รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัด

ชายแดนใต้ และแบบสัมภาษณ์ผู้สอนด้านการใช้ประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบ โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และข้อเสนอแนะด้าน ความถูกต้องชัดเจนของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาการวิจัยการศึกษาหรือวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตร และการสอน จำนวน 2 คน จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ในการตัดสินค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ กรณีที่ค่า IOC มากกว่า .50 ถือว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (กฤษยากาญจน์ โต้พิทักษ์, 2563) ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามมีค่าความสอดคล้อง 1.00

3. จัดพิมพ์แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการพัฒนา สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ และแบบสัมภาษณ์ด้านการใช้ประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาครูและผู้สอนที่มีต่อรูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดน ใต้ จำนวน 31 คน และสัมภาษณ์ผู้สอนจำนวน 1 คน เพื่อประเมินด้านการใช้ประโยชน์และด้านความ เป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบ โดยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการพัฒนา สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ เป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอข้อมูล โดยการพรรณนาวิเคราะห์และสร้างข้อสรุป แบบอุปนัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยเชิงการออกแบบ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษารทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

1.1 วิธีการจัดการเรียนรู้วิชาวิจัย

ผู้สอนรายวิชาวิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้วิชาวิจัย สรุปได้ว่า ควรให้ความรู้เกี่ยวกับวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เช่น การกำหนดปัญหาของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และฝึกการเขียนโครงร่างวิจัยด้วยตนเอง เพราะวิธีการนี้จะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการวิจัยเพิ่มขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า

...วิธีการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน เป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และฝึกทักษะด้านการวิจัยได้เป็นอย่างดี

(ผู้สอนคนที่ 1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2564)

...ควรเน้นการสอนให้นักศึกษาครูสามารถออกแบบการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียน

(ผู้สอนคนที่ 2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 สิงหาคม 2564)

1.2 วิธีการมอบหมายงาน

ผู้สอนรายวิชาวิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการมอบหมายงานวิชาวิจัย สรุปได้ว่า ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จากการอ่านรายงานการวิจัย บทความวิจัย และให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนให้ผู้เรียนที่ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างวิจัยเพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะมากขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า

...วิธีการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน เป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้และฝึกทักษะด้านการวิจัยได้เป็นอย่างดี

(ผู้สอนคนที่ 3, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 สิงหาคม 2564)

...การเขียนโครงร่างวิจัยมีความสำคัญต่อการเรียนวิจัย

(ผู้สอนคนที่ 4, ผู้ให้สัมภาษณ์, 6 สิงหาคม 2564)

1.3 วิธีการวัดและประเมินผล

ผู้สอนรายวิชาวิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลวิชาวิจัย สรุปได้ว่า ผู้สอนควรมีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น การถาม-ตอบ การทดสอบ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างจัดการเรียนรู้ การให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างวิจัย โดยเน้นด้านการปฏิบัติ เพราะการเรียนภาคทฤษฎีจะไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ดังคำกล่าวที่ว่า

...ควรมีการประเมินผลจากการปฏิบัติจริง ร่วมกับการประเมินทางทฤษฎี

(ผู้สอนคนที่ 1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2564)

...การวัดผลและประเมินผลในวิชาวิจัย ไม่ควรวัดและประเมินจากการสอบและจากการฝึกปฏิบัติเท่านั้น แต่ควรดำเนินการตลอดการภาคการศึกษา เพื่อจะได้ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

(ผู้สอนคนที่ 2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 สิงหาคม 2564)

1.4 ปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนรายวิชาวิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนรู้วิชาวิจัย สรุปได้ว่า เมื่อนักศึกษาออกปฏิบัติการสอนไม่สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อะไรหรือวิจัยในชั้นเรียนได้ เนื่องจากขาดทักษะการทำวิจัยและนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันด้านความเชื่อทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ดังคำกล่าวที่ว่า

...นักศึกษาครูมีประสบการณ์ในการทำวิจัยค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นการเรียนภาคทฤษฎีเป็นหลัก ผู้สอนจึงควรให้นักศึกษาครูได้ทดลองเขียนโครงร่างวิจัย หรือรายงานการวิจัยเล็ก ๆ ที่เรียกว่า Baby Research

(ผู้สอนคนที่ 3, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 สิงหาคม 2564)

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ผู้สอนรายวิชาวิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ สรุปได้ว่า ควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ อาจจัดการเรียนรู้เพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญคือการพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า

...ควรจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนในจังหวัดชายแดนใต้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

(ผู้สอนคนที่ 2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 สิงหาคม 2564)

...ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และบางอำเภอของจังหวัดสงขลา มีความแตกต่างกันหลายด้าน โดยเฉพาะเรื่องความเชื่อ วัฒนธรรม ที่สืบทอดกันมาช้านาน นักศึกษาครูจึงควรมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข และเกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างเพื่อน

(ผู้สอนคนที่ 2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 สิงหาคม 2564)

3. ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	b	SE	R ²	e
R1		.164*	.068	.027	.973
	L1	.236**	.012	.854	.010
	L2	.255**	.012	.913	.006
	L3	.238**	.013	.728	.021
	L4	.151**	.016	.268	.062
	L5	.137**	.018	.182	.085
R2		.883**	.195	.779	.221
	L6	.464**	.030	.568	.164
	L7	.533**	.031	.656	.149
	L8	.512**	.031	.627	.156
	L9	.582**	.035	.642	.189
	L10	.555**	.031	.701	.132
R3		.764**	.172	.584	.416
	L11	.365**	.029	.498	.134
	L12	.347**	.029	.461	.141
	L13	.380**	.029	.533	.127
Chi-Square = 72.251		df = 56	P = .0708	CFI = .993	TLI = .991
RMSEA = .030		SRMR = .039			

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนข้อมูลในตาราง C แทน สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา R1 แทน องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (L1) การจัดการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (L2) การเก็บรวบรวมข้อมูล (L3) การวิเคราะห์ข้อมูล (L4) การเขียนรายงานการวิจัย (L5) R2 แทน องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ ความสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (L6) ความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (L7) ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล (L8) ความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล (L9) ความสามารถเขียนรายงานการวิจัย (L10) R3 แทน องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัว คือ จรรยาบรรณนักวิจัย (L11) คุณลักษณะนักวิจัย (L12) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การวิจัย (L13)

จากตาราง 7 พบว่า ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 72.251 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่า df เท่ากับ 56 ค่า CFI เท่ากับ .993 ค่า TLI เท่ากับ .991 ค่า RMSEA เท่ากับ .030 และค่า SRMR เท่ากับ .039 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (R1) เท่ากับ .164 ด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (R2) เท่ากับ .883 และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (R3) เท่ากับ .764 แสดงว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดชายแดนใต้ ควรมุ่งพัฒนาด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เนื่องจากมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ สรุปได้ว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ควรใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานและหลักการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา

2. วิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีค่ามากที่สุด ดังนั้น รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาให้นักศึกษามีทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

3. ระดมความคิดเห็นจากทีมนักออกแบบเพื่อเสนอความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ สรุปได้ว่า ผู้เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะวิจัยควรผ่านการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ และวิชาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เข้ารับการพัฒนาสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม โดยมีระยะเวลาการใช้รูปแบบไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง และระหว่างที่ใช้รูปแบบควรประเมินสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างน้อย 3 ครั้ง เพื่อจะได้ติดตามผลการพัฒนาของผู้เข้ารับการพัฒนา ดังคำกล่าวที่ว่า

...ระยะเวลาการพัฒนานักศึกษาครู ควรระบุเวลาที่ใช้ในการพัฒนาให้ชัดเจนว่าไม่ต่ำกว่า 48 ชั่วโมง เพราะเนื้อหาที่พัฒนามีจำนวน 5 เรื่อง หากใช้เวลาพัฒนา 1 ภาคการศึกษาจะไม่เหมาะสมกับเนื้อหา

(นักออกแบบคนที่ 1, ผู้ให้สัมภาษณ์, 7 สิงหาคม 2564)

...การประเมินการจัดการเรียนรู้ควรประเมินไม่ต่ำกว่า 3 ครั้ง คือ การประเมินก่อนการใช้รูปแบบ ระหว่างการใช้รูปแบบ และหลังการใช้รูปแบบ โดยด้านความรู้ประเมินโดยนักศึกษา ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลประเมินโดยผู้สอน

(นักออกแบบคนที่ 2, ผู้ให้สัมภาษณ์, 8 สิงหาคม 2564)

...การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 เรื่องควรเขียนแผนเป็นกรอบกว้าง ๆ เพื่อให้ผู้สอนจะนำไปประยุกต์หรือปรับปรุงได้ต่อไป

(นักร้องแบบคนที่ 3, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 สิงหาคม 2564)

จากผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและผลการระดมความคิดเห็นของทีมนักออกแบบ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาร่างรูปแบบดังภาพ 8 มีจำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข ดังนี้

ความเป็นมาของรูปแบบ

สังคมไทยมีความคาดหวังว่าครูเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ดังคำกล่าวที่ว่าครูเป็นบุคคลที่ควรเคารพเทิดทูน มีความเสียสละ เพื่อความเจริญงอกงามของศิษย์ ครูมีความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติ ชาติบ้านเมืองจะเจริญได้เพราะประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีจากครูที่มีคุณภาพ การพัฒนาครูให้มีคุณภาพต้องเริ่มจากการพัฒนาผู้กำลังศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต เพราะบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทั้งสองหลักสูตรนี้ย่อมคาดหวังที่จะเป็นครู

คุรุสภาได้ประกาศมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 จำนวน 6 ด้าน โดยแต่ละด้านได้กำหนดสมรรถนะความรู้และสมรรถนะไว้ควบคู่กัน เช่น ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยสาระความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน โดยมีสมรรถนะที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 สมรรถนะคือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ (สำนักนายกรัฐมนตรีย, 2563a)

ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิจัย และบูรณาการวิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Banks (2001) เพื่อให้ นักศึกษาครูได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันสอดคล้องกับบริบทของสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ได้อย่างเหมาะสม โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน แบบให้ผู้เรียนลงมือทำวิจัยด้วยตนเอง ร่วมกับแนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา เพื่อออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ

พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่

- องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

หลักการ

เป็นรูปแบบการพัฒนาจากการปฏิบัติด้วยความร่วมมือและยอมรับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างหลากหลาย

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

วิธีการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 เรียน (Learn) คือ การเรียนเนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การเรียนเนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ ได้แก่
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ดังนี้ การกำหนดปัญหาของการวิจัย การตั้งชื่อเรื่องวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 8 ชั่วโมง ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ดังนี้ ตัวแปร ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 8 ชั่วโมง ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ดังนี้ การเลือกใช้สถิติเบื้องต้น และการอ่านผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย จำนวน 4 ชั่วโมง ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ดังนี้ การเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย
2. การเรียนเนื้อหาการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา 1 แผนการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ดังนี้ การบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค

ขั้นตอนที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-study) คือ การเรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเอง โดยการศึกษาจากรายงานการวิจัย จำนวน 20 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้ (Exchange Knowledge) คือ การแลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานการวิจัยด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติ (Practice) คือ การฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัยด้วยตนเอง

การวัดและประเมินผล

การประเมินตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย โดยมีเกณฑ์การประเมินผลดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1.1 ตอบตรงตามที่เฉลยให้ 1 คะแนน

1.2 ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และผลการประเมินโครงร่างวิจัย ซึ่งเป็นการประเมินจากผู้สอน ดังนี้

2.1 คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 75 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อยที่สุด

2.2 การประเมินโครงร่างวิจัย เป็นการประเมินแบบแยกเป็นรายด้าน (Analytical Approach) มีเกณฑ์การให้คะแนนโครงร่างวิจัย ดังนี้

ตาราง 9 เกณฑ์การให้คะแนนโครงร่างวิจัย

ประเด็นประเมิน		เกณฑ์การประเมิน				
		1	2	3	4	5
1.	การกำหนด ปัญหาการ วิจัย	กำหนดปัญหา วิจัยโดยไม่ อ้างอิงผลที่ ผ่านมา	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้ และมี องค์ประกอบ ของชื่อเรื่อง อย่างน้อย 1 ใน 3	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้ และมี องค์ประกอบ ของชื่อเรื่อง อย่างน้อย 2 ใน 3	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้ และมี องค์ประกอบ ของชื่อเรื่อง ครบถ้วน
2.	การกำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัยไม่ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง และ สภาพปัญหา	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง และ สภาพปัญหา แต่ต้อง ปรับปรุงภาษา ที่ใช้	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง สภาพ ปัญหา และมี ความกระชับ ชัดเจน
3.	การสืบค้น ข้อมูล	รู้จักแหล่งที่ใช้ ในการสืบค้น ข้อมูลการวิจัย แต่ไม่สามารถ สืบค้นได้	สืบค้นข้อมูล การวิจัย แต่ สิ่งที่สืบค้นยัง ไม่สอดคล้อง กับชื่อเรื่อง	สืบค้นข้อมูล การวิจัย และ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง 1-3 เรื่อง	สืบค้นข้อมูล การวิจัย และ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง 4-5 เรื่อง	สืบค้นข้อมูล การวิจัย และ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง 4-5 เรื่อง ย้อนหลัง ไม่เกิน 7 ปี
4.	การบูรณาการ เนื้อหา ระหว่างวิชา	ไม่มีการบูรณา การเนื้อหาวิจัย กับวิชาอื่น	มีการบูรณา การเนื้อหา วิจัยกับวิชา อื่นที่ไม่ใช่ วิชาเอก	มีการบูรณา การเนื้อหา วิจัยกับ วิชาเอก	มีการบูรณาการ เนื้อหาวิจัยกับ วิชาเอก และ วิชาอื่น	มีการบูรณา การเนื้อหาวิจัย กับวิชาเอก และวัฒนธรรม ตามบริบท สังคมของ สถานศึกษา

ประเด็นประเมิน		เกณฑ์การประเมิน				
		1	2	3	4	5
5.	กระบวนการ สร้างองค์ ความรู้มีใน การจัดการ เรียนรู้	ไม่มี กระบวนการที่ แสดงให้เห็นถึง การสร้างองค์ ความรู้	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนจำ เนื้อหา	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนค้นคว้า ข้อมูล	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนค้นคว้า ข้อมูล และ นำเสนอ	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนค้นคว้า ข้อมูล และ ร่วมกัน อภิปราย
6.	การจัดการ เรียนรู้มีความ เสมอภาค	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนไม่มีส่วน เกี่ยวข้อง	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้องต่ำ กว่าร้อยละ 50 ของผู้เรียน ทั้งหมด	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้อง ระหว่างร้อยละ 51-80 ของผู้เรียน ทั้งหมด	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้องสูง กว่าร้อยละ 80	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้องสูง กว่าร้อยละ 80 และยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง
7.	การเลือก ตัวอย่าง เพื่อการวิจัย	ไม่ระบุจำนวน ประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้ และ จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้ และ จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ได้ถูกต้อง	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้ จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างได้ ถูกต้อง และมี วิธีการเลือก กลุ่มตัวอย่าง
8.	การสร้างและ หาคุณภาพ เครื่องมือการ วิจัย	ระบุเครื่องมือ การวิจัย	ระบุเครื่องมือ การวิจัย และ วิธีการสร้าง เครื่องมือ แต่ มีประเด็นต้อง แก้ไข	ระบุเครื่องมือ การวิจัย และ วิธีการสร้าง เครื่องมือได้ ถูกต้อง	ระบุเครื่องมือ การวิจัย วิธีการสร้าง เครื่องมือได้ ถูกต้อง และ วิธีการหา คุณภาพของ เครื่องมือ แต่ ไม่ครบถ้วน	ระบุเครื่องมือ การวิจัย วิธีการสร้าง เครื่องมือได้ ถูกต้อง และ วิธีการหา คุณภาพของ เครื่องมือ ครบถ้วน

ประเด็นประเมิน		เกณฑ์การประเมิน				
		1	2	3	4	5
9.	การเลือก วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล ที่สอดคล้อง กับ วัตถุประสงค์ การวิจัย	ไม่ระบุวิธีการ เก็บรวบรวม ข้อมูล	มีวิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล วิจัย แต่ไม่ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ การวิจัย	มีวิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล วิจัย และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ การวิจัยไม่ ครบทุกข้อ	มีวิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล วิจัย และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ การวิจัยทุกข้อ แต่มีประเด็น ต้องแก้ไข	มีวิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล วิจัย และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ การวิจัยทุกข้อ และครบถ้วน
10.	การเลือกใช้ สถิติที่ เหมาะสมกับ การวิจัย	ไม่ระบุวิธีการ เลือกใช้สถิติใน การวิเคราะห์ ข้อมูล	-	-	ระบุวิธีการ เลือกใช้สถิติ ในการ วิเคราะห์ ข้อมูลได้ ถูกต้อง แต่ไม่ ครบตาม วัตถุประสงค์ การวิจัย	ระบุวิธีการ เลือกใช้สถิติใน การวิเคราะห์ ข้อมูลได้ ถูกต้องและ ครบถ้วนตาม วัตถุประสงค์ การวิจัย
11.	การใช้ โปรแกรม วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน	รู้จักโปรแกรม วิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐาน แต่ไม่ สามารถใช้ได้	ใช้โปรแกรม วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน ได้เฉพาะการ ตั้งค่าตัวแปร	ใช้โปรแกรม วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน โดยการตั้ง ค่าตัวแปร และบันทึก ข้อมูลที่ได้จาก การเก็บรวบรวม ข้อมูลได้	ใช้โปรแกรม วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน โดยการตั้ง ค่าตัวแปร บันทึกข้อมูลที่ ได้จากการ เก็บรวบรวม ข้อมูลและวิเคราะห์ ข้อมูลได้ แต่ ไม่ครบตาม วัตถุประสงค์ การวิจัย	ใช้โปรแกรม วิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐาน โดย การตั้งค่าตัว แปร บันทึก ข้อมูลที่ได้จาก การเก็บรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ตาม วัตถุประสงค์ การวิจัยได้ ถูกต้อง

ประเด็นประเมิน		เกณฑ์การประเมิน				
		1	2	3	4	5
12.	การแปลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย	-	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้บางประเด็น	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ได้ถูกต้อง แต่ไม่สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ได้	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และอธิบายผลการวิเคราะห์ได้ถูกต้อง
13.	การเขียนโครงร่างวิจัย	เขียนโครงร่างวิจัยได้เฉพาะต่ำกว่า 2 บท และมีประเด็นการแก้ไข	-	เขียนโครงร่างวิจัยได้ 2 บท โดยมีประเด็นการแก้ไขระหว่าง 1-20 จุด	เขียนโครงร่างวิจัยได้ 3 บท โดยมีประเด็นการแก้ไขระหว่าง 11-20 จุด	เขียนโครงร่างวิจัยได้ 3 บท โดยมีประเด็นการแก้ไขต่ำกว่า 10 จุด
14.	การเขียนรายงานการวิจัย	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาไม่ครบถ้วน และส่งช้ากว่าที่กำหนด 1-2 วัน	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาไม่ครบถ้วน แต่ส่งภายในวันที่วันที่กำหนด	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาครบถ้วน มีประเด็นการแก้ไข 11-20 จุด แต่ส่งช้ากว่าวันที่กำหนด 1-2 วัน	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาครบถ้วน มีประเด็นการแก้ไขระหว่าง 11-20 จุด และส่งภายในวันที่กำหนด	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาครบถ้วน โดยมีประเด็นการแก้ไขต่ำกว่า 10 จุด และส่งภายในวันที่กำหนด
15.	การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม	-	มีการศึกษาผลการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	มีการนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเขียนโครงร่างวิจัย แต่มีประเด็นต้องแก้ไข	มีการนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเขียนโครงร่างวิจัย หรือใช้ในการจัดการเรียนรู้	มีการนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเขียนโครงร่างวิจัย และการจัดการเรียนรู้

3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 9 ข้อ คะแนนเต็ม 45 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

ผลลัพธ์

สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

เงื่อนไข

1. ผู้เข้าร่วมพัฒนาเป็นผู้ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
2. ระยะเวลาการพัฒนาไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

หลักการ	วัตถุประสงค์
<p>เป็นรูปแบบการพัฒนาจากการปฏิบัติด้วยความร่วมมือและยอมรับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างหลากหลาย</p>	<p>เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้</p>
วิธีการจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
 <p>Learn ← ขั้นตอนที่ 1 เรียนเนื้อหาวิจัยและการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา</p> <p>Self study ← ขั้นตอนที่ 2 เรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเองโดยการศึกษารายงานงานการวิจัย</p> <p>Exchange knowledge ← ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานวิจัยด้วยตนเอง</p> <p>Practice ← ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย</p>	<p>การประเมินตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม อย่างหลากหลาย</p>
ผลลัพธ์	เงื่อนไข
<p>สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เข้าร่วมพัฒนาเป็นผู้ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 2. ระยะเวลาการพัฒนาไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

ภาพ 8 ร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

2. ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ เป็นการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมและด้านความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ มีผลการประเมินดังนี้

ตาราง 10 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ประเด็นการประเมิน	ด้านความเหมาะสม			ด้านความถูกต้อง		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. หลักการ						
1.1 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์						
ครอบคลุมส่วนประกอบอื่น ๆ ทั้งหมดใน						
รูปแบบ	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
1.2 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์กับ						
วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
1.3 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์กับวิธีการ						
การจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา	4.80	.45	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.93	.15	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์						
2.1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบมี						
ความสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
3. วิธีการจัดการเรียนรู้						
3.1 วิธีการจัดการเรียนรู้มีสัมพันธ์กับ						
วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
3.2 วิธีการจัดการเรียนรู้มีสัมพันธ์กับ						
วิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรม						
ศึกษา	4.60	.55	มากที่สุด	4.80	.45	มากที่สุด
3.3 วิธีการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง						
กับการวัดและประเมินผล	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.87	.18	มากที่สุด	4.93	.15	มากที่สุด
4. การวัดและประเมินผล						
4.1 การวัดผลในรูปแบบความสอดคล้อง						
กับวัตถุประสงค์	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด

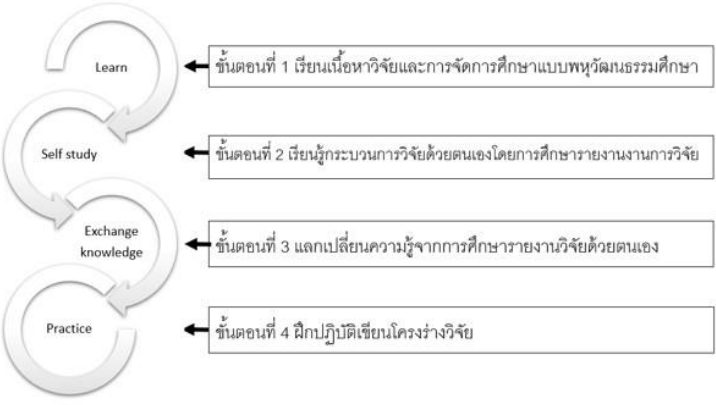
ประเด็นการประเมิน	ด้านความเหมาะสม			ด้านความถูกต้อง		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
4.2 การวัดผลในรูปแบบมีความสอดคล้อง กับวิธีการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
4.3 การวัดผลในรูปแบบทั้งสามครั้งมี ความสอดคล้องกัน	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
4.4 การประเมินผลในรูปแบบความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
4.5 การประเมินผลในรูปแบบมีความ สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
4.6 การประเมินผลในรูปแบบทั้งสามครั้ง มีความสอดคล้องกัน	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
5. ผลลัพธ์						
5.1 ผลลัพธ์ของรูปแบบมีความสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
6. เงื่อนไข						
6.1 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาคือ กับวัตถุประสงค์	4.80	.45	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
6.2 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาคือ กับวิธีการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
6.3 ระยะเวลาการใช้รูปแบบมีความ สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้	5.00	.00	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.93	.15	มากที่สุด	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยผลการประเมินรูปแบบ	4.96	.07	มากที่สุด	4.99	.02	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า

1. ผลการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.96 หมายความว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ประเด็นการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านดังนี้ วัตถุประสงค์ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ มีค่าเฉลี่ย 5.00 หลักการ เงื่อนไข มีค่าเฉลี่ย 4.93 และวิธีการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.87

2. ผลการประเมินคุณภาพด้านความถูกต้องของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดชัยแดนใต้ มีค่าเฉลี่ย 4.99 หมายความว่า รูปแบบมีความถูกต้องในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ประเด็น การประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านดังนี้ หลักการ วัตถุประสงค์ การวัด และประเมินผล ผลลัพธ์ เงื่อนไข มีค่าเฉลี่ย 5.00 และวิธีการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.93

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้เพิ่มข้อมูลผลลัพธ์โดยระบุสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง 3 ด้าน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ไขรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดชัยแดนใต้ ดังนี้

หลักการ	วัตถุประสงค์
เป็นรูปแบบการพัฒนาจากการปฏิบัติด้วยความร่วมมือและยอมรับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดชัยแดนใต้ ที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างหลากหลาย	เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง ได้
วิธีการจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
 <p>Learn ← ขั้นตอนที่ 1 เรียนเนื้อหาวิจัยและการจัดการศึกษาแบบบูรณาการศึกษาศาสตร์</p> <p>Self study ← ขั้นตอนที่ 2 เรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเองโดยการศึกษารายงานงานการวิจัย</p> <p>Exchange knowledge ← ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานวิจัยด้วยตนเอง</p> <p>Practice ← ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย</p>	การประเมินตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง อย่างหลากหลาย
ผลลัพธ์	เงื่อนไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง 2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เข้าร่วมพัฒนาเป็นผู้ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 2. ระยะเวลาการพัฒนาไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

ภาพ 9 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดชัยแดนใต้ (หลังการประเมินรูปแบบ)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ
นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ผู้วิจัยนำเสนอผลการทดลองใช้รูปแบบ ดังนี้

ตาราง 11 ผลการประเมินความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ก่อน ระหว่าง
และหลังการทดลองใช้รูปแบบ (N=30)

ผลการประเมิน	\bar{X}	S.D.
ก่อนการทดลองใช้รูปแบบ	6.93	1.44
ระหว่างการทดลองใช้รูปแบบ	7.80	.93
หลังการทดลองใช้รูปแบบ	13.00	1.20

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าคะแนนระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและคะแนนก่อนการทดลองใช้รูปแบบ

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านความรู้วิจัยใน
สังคมพหุวัฒนธรรม (N=30)

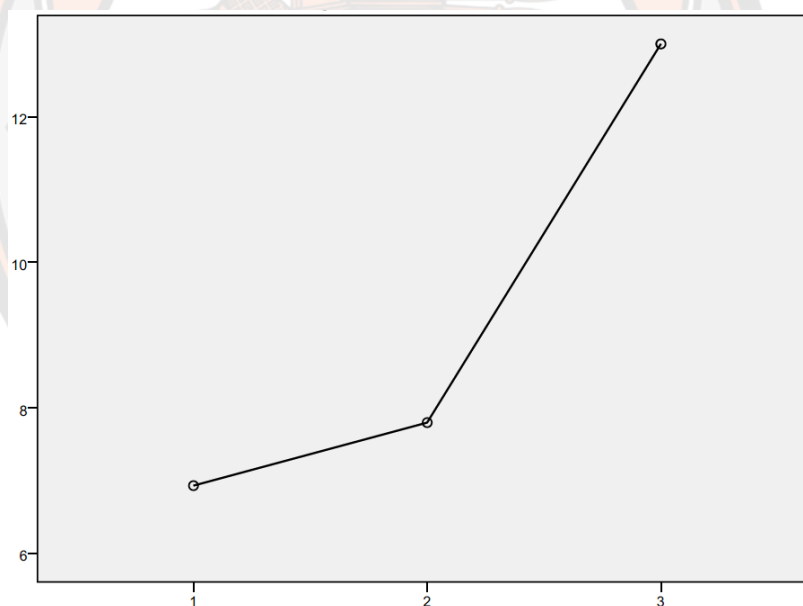
วิธีการ	Value	F	Hypothesis df	Error df	sig	Partial Eta Squared
Wilks' Lambda	.071	184.127	2.00	28.00	.000	.929

จากตาราง 12 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูใน
สังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ (N=30)

แนวโน้ม	Type III sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.	Partial Eta Squared
Linear	552.067	1	552.067	372.902	.000	.928
Quadratic	93.889	1	93.889	105.625	.000	.785

จากตาราง 13 พบว่า แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ เป็นแนวเส้นตรง (Linear) และเส้นโค้ง (Quadratic) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ผลการทดสอบมีแนวโน้มเป็นทั้งเส้นตรงและเส้นโค้ง ดังนี้

ภาพ 10 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูใน
สังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำสมรรถนะด้านความรู้วิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=30)

การประเมิน		Mean	Std.	Sig	95% Confidence Interval for Difference	
I	J	Difference (I-J)	Error		Lower Bound	Upper Bound
1	2	-.867	.208	.001	-1.394	-.339
	3	-6.067	.314	.000	-6.865	-5.268
2	1	.867	.208	.001	.339	1.394
	3	-5.200	.309	.000	-5.984	-4.416
3	1	6.067	.314	.000	5.268	6.865
	2	5.200	.309	.000	4.416	5.984

จากตาราง 14 พบว่า

1. คะแนนหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าคะแนนระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและคะแนนก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. คะแนนระหว่างการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คะแนนระหว่างการทดลองใช้รูปแบบต่ำกว่าคะแนนหลังการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 ผลการประเมินด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองใช้รูปแบบ (N=30)

ประเด็นการประเมิน	ก่อน		ระหว่าง		หลัง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ความสามารถกำหนดปัญหาการวิจัย	2.10	.31	3.93	.52	4.35	.80
2. ความสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย	2.10	.31	3.77	.43	4.61	.67
3. ความสามารถสืบค้นข้อมูล	2.73	.45	3.97	3.20	4.48	.57
4. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชา	2.03	.18	3.63	.56	4.45	.51
5. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการสร้างองค์ความรู้	2.70	.54	3.90	.31	4.42	.51
6. ความเสมอภาคในการจัดการเรียนรู้	2.03	.18	4.03	.32	4.48	.57

ประเด็นการประเมิน	ก่อน		ระหว่าง		หลัง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
7. ความสามารถเลือกตัวอย่างเพื่อการวิจัย	2.77	.43	3.73	.45	4.35	.66
8. ความสามารถสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	2.03	.18	3.83	.38	4.26	.82
9. ความสามารถเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	2.77	.43	3.10	.31	4.23	1.02
10. ความสามารถเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย	2.13	.35	3.67	.48	4.61	1.12
11. ความสามารถใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	1.97	.18	3.67	.48	4.29	1.30
12. ความสามารถแปลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย	2.73	.45	3.17	.46	4.16	1.55
13. ความสามารถในการเขียนโครงร่างวิจัย	2.13	.35	3.17	.38	4.26	1.63
14. ความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัย	2.10	.31	3.07	.25	4.16	1.86
15. ความสามารถในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม	1.93	.25	3.03	.18	4.03	2.09
ผลรวมค่าเฉลี่ย	34.27	2.86	53.67	2.25	63.33	4.01

จากตาราง 15 พบว่า ผลการประเมินด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและผลการประเมินก่อนการทดลองใช้รูปแบบ โดยมีประเด็นการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ ความสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ความสามารถเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย และความเสมอภาคในการจัดการเรียนรู้

ตาราง 16 ผลการประเมินโครงสร้างวิจัยของนักศึกษาครูที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ
วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จังหวัดชายแดนใต้
(N=30)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.
1. การกำหนดปัญหาการวิจัย	4.63	.49
2. การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย	4.20	.61
3. การสืบค้นข้อมูล	4.27	.52
4. การบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชา	4.03	.41
5. กระบวนการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนรู้	3.30	1.06
6. การจัดการเรียนรู้มีความเสมอภาค	5.00	.00
7. การเลือกตัวอย่างเพื่อการวิจัย	4.37	.49
8. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	3.40	.56
9. การเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	4.40	.50
10. การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย	4.67	.48
11. การใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	4.53	.51
12. การเขียนโครงสร้างวิจัย	3.47	.51

จากตาราง 15 พบว่า ประเด็นการประเมินโครงสร้างวิจัยของนักศึกษาครูที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จังหวัดชายแดนใต้ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้มีความเสมอภาค การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย และการกำหนดปัญหาการวิจัย

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านทักษะการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=30)

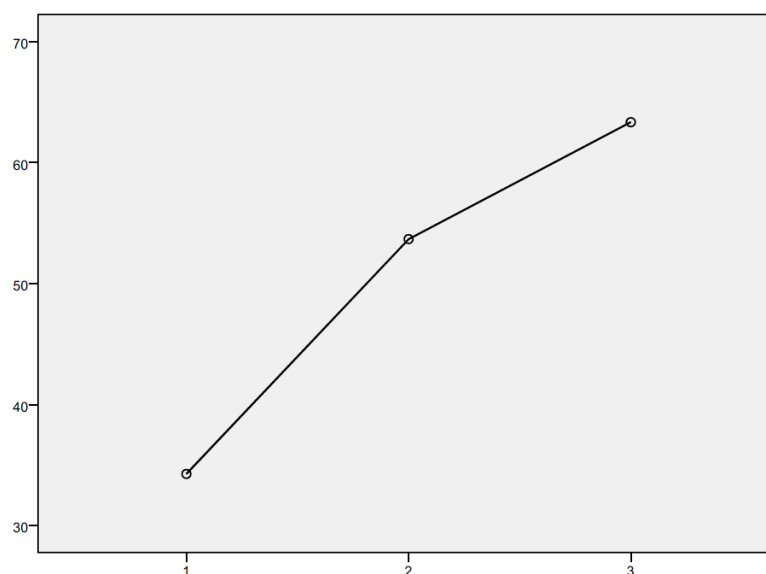
วิธีการ	Value	F	Hypothesis df	Error df	sig	Partial Eta Squared
Wilks' Lambda	.017	794.651	2.000	28.000	.000	.983

จากตาราง 17 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ (N=30)

แนวโน้ม	Type III sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig	Partial Eta Squared
Linear	12673.067	1	12673.067	809.632	.000	.965
Quadratic	473.689	1	473.689	79.876	.000	.734

จากตาราง 18 พบว่า แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ เป็นแนวเส้นตรง (Linear) และเส้นโค้ง (Quadratic) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ผลการทดสอบมีแนวโน้มเป็นทั้งเส้นตรงและเส้นโค้ง ดังนี้

ภาพ 11 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูใน
สังคมพหุวัฒนธรรมจากการทดลองใช้รูปแบบ

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำสมรรถนะด้านทักษะ
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=30)

การประเมิ	Mean	Std.	Sig	95% Confidence Interval for Difference		
				Difference (I-J)	Error	Lower Bound
1	2	-19.400	.507	.000	-20.687	-18.113
	3	-29.067	1.022	.000	-31.662	-26.471
2	1	19.400	.507	.000	18.113	20.687
	3	-9.667	.926	.000	-12.021	-7.313
3	1	29.067	1.022	.000	26.471	31.662
	2	9.667	.926	.000	7.313	12.021

จากตาราง 19 พบว่า

1. ผลการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและผลการประเมินก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าผลการประเมินก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบต่ำกว่าผลการประเมินหลังการทดลองทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 ผลการพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคล ก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองใช้รูปแบบ (N=30)

ประเด็นการประเมิน	ก่อน		ระหว่าง		หลัง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. มีคุณธรรมทางวิชาการ เช่น ไม่ลอกเลียนงานวิจัยผู้อื่น และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลที่ได้จากการวิจัย	2.83	.65	3.63	.56	5.00	.00
2. มีพื้นฐานความรู้ในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	2.63	.67	3.93	.37	4.70	.47
3. อุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย	2.33	.48	3.13	.73	4.97	.18
4. ยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน	2.93	.25	3.73	.45	4.83	.38
5. มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	2.63	.56	3.63	.77	4.37	.89
6. มีความรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย	2.57	.50	3.67	.48	4.73	.45
7. มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย	2.57	.50	3.57	.77	4.17	.83
8. เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	2.70	.47	3.40	.50	4.70	.47
9. มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมสามารถแก้ปัญหาชายแดนใต้ได้	2.13	.86	3.47	.51	4.70	.47
ผลรวมค่าเฉลี่ย	23.33	3.56	32.17	2.52	42.17	2.52

จากตาราง 20 พบว่า ผลการพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคลหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและผลการประเมินก่อนการทดลองใช้รูปแบบ โดยมีประเด็นการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ มีคุณธรรมทางวิชาการ เช่น ไม่ลอกเลียนงานวิจัยผู้อื่น และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลที่ได้จากการวิจัย อุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (N=30)

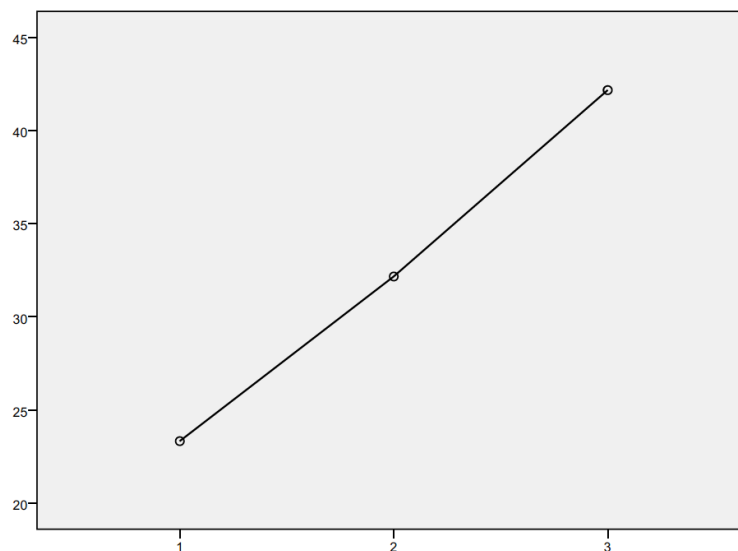
วิธีการ	Value	F	Hypothesis df	Error df	sig	Partial Eta Squared
Wilks' Lambda	.041	330.613	2.000	28.000	.000	.959

จากตาราง 21 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลจากการทดลองใช้รูปแบบ (N=30)

แนวโน้ม	Type III sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig	Partial Eta Squared
Linear	5320.417	1	5320.417	637.351	.000	.956
Quadratic	6.806	1	6.806	1.510	.229	.049

จากตาราง 22 พบว่า ผลการทดสอบแนวโน้มรูปแบบ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นแนวเส้นตรง (Linear) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ผลการทดสอบมีแนวโน้มเป็นเส้นตรง ดังนี้

ภาพ 12 แนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลจากการทดลองใช้รูปแบบ

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยจากการวัดซ้ำสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (N=30)

การประเมิน		Mean	Std.	Sig	95% Confidence Interval for Difference	
I	J	Difference (I-J)	Error		Lower Bound	Upper Bound
1	2	-8.833	.665	.000	-10.522	-7.145
	3	-18.833	.746	.000	-20.729	-16.938
2	1	8.833	.665	.000	7.145	10.522
	3	-10.000	.536	.000	-11.362	-8.638
3	1	18.833	.748	.000	16.938	20.729
	2	10.000	.536	.000	8.638	11.362

จากตาราง 23 พบว่า

1. ผลการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและผลการประเมินก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าผลการประเมินก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการประเมินระหว่างการทดลองใช้รูปแบบต่ำกว่าผลการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 ชื่อเรื่องวิจัยของนักศึกษาครูที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัด
ชายแดนใต้

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	บูรณาการ เนื้อหา	บูรณาการ องค์ ความรู้	สร้าง องค์ ความรู้	ลดยอดติ ภาค	เสมอ ภาค	วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	พหุวัฒนธรรม	
1. การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1. จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีและวัฒนธรรมในชุมชน ผ่านนิทานพื้นบ้าน ซึ่งใช้เป็นสื่อการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านจะมีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นวิถีชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน มาแสดงความคิดเห็นร่วมกัน	1. จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีและวัฒนธรรมในชุมชน ผ่านนิทานพื้นบ้าน ซึ่งใช้เป็นสื่อการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านจะมีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นวิถีชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน มาแสดงความคิดเห็นร่วมกัน	
2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้นิทานพื้นบ้านร่วมกับเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นนักเรียนมุสลิม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	2. นักเรียนมีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถีชุมชนและวัฒนธรรมที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านร่วมกัน	1. จัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญที่มีการบูรณาการเนื้อหาในนิทานพื้นบ้านและวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นตามความสนใจของนักเรียน โดยเนื้อหาในนิทานพื้นบ้านจะมีความสอดคล้องกับวิชาการ	

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา	การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
	มัธยม	บูรณาการ	พหุวัฒนธรรม
	ศึกษา	เนื้อหา	
		สร้าง	
		องค์	
		ความรู้	
โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาครุ อำเภอ			
หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา			
			<p>งานและอาชีพ วิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ที่ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างรายวิชาได้เป็นอย่างดี</p> <p>2. การใช้เทคนิค KWL Plus เป็นการเรียนแบบร่วมมือ ที่นักเรียนมีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยปราศจากอคติ</p>
			<p>1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL plus ร่วมกับแผนผังความคิด เป็นกระบวนการกลุ่ม ที่ให้ทุกคนช่วยเหลือกัน ให้เกียรติเคารพความคิดเห็นต่อกันอย่างเสมอภาค โดยปราศอคติ บนพื้นฐานความรู้เดิมที่มี ช่วยกันเรียบเรียงถ้อยคำภาษาในการเขียนเรียงความ</p>
			<p>2. มีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่นที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กำลังศึกษายู่ด้วย โดยการหารือกับอาจารย์ผู้สอนต่างสาขาวิชาที่คาดว่าจะนำเนื้อหาสู่การกำหนดเนื้อเรื่องของการเขียนเรียงความของนักเรียน ได้แก่ สังคมศึกษา การงานและอาชีพ วิทยาศาสตร์</p>

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม			
	ประถม	มัธยม	บูรณาการ	สร้างองค์ความรู้	สร้างองค์ความรู้	ลดอคติ	เสมอภาค	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา	
	ศึกษา	ศึกษา	เนื้อหา	องค์ความรู้	องค์ความรู้	อคติ	ภาค	พัฒนา	พัฒนา	พัฒนา		
4. การพัฒนาการสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโรงเรียนธรรมศึกษา อำเภอบางบาล จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1. การจัดการเรียนรู้พัฒนาการเขียนสะกดคำยากให้นักเรียนมุสลิมที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เป็นการส่งเสริมความรักและภาคภูมิใจในภาษาไทย และความเสมอภาคในการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่เด็กมุสลิม 2. มีการบูรณาการกับวิชาอื่นที่มีคำสมาสคำสนธิที่เป็นศัพท์วิชาการด้วย
5. การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์วรรณคดีไทย เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบหนท โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับเกม Wordwall ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านทร จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1. จัดบรรยายภาคการจัดการเรียนรู้ที่ลดการแบ่งแยก ความแตกต่างของเด็กในชั้นเรียน และให้นักเรียนมีส่วนร่วม โดยเลือกใช้การจัดการจัดเรียนรู้แบบ 4 MAT มากิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนององความสนใจของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์วรรณคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขด้วยเกม Wordwall 2. การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ช่วยให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการเรียนรู้วรรณคดีมากขึ้น นักเรียนมีโอกาสนำประสบการณ์ของตนเองมาแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาของวรรณคดี

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา					การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม			วิธีการจัดการการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	
	ประถม	มัธยม	บูรณาการ	สร้าง	ลดอคติ	เสมอภาค	บูรณาการ	สร้าง	ลดอคติ	เสมอภาค
	ศึกษา	ศึกษา	เนื้อหา	องค์ความรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง การสร้างค่าประสมของน้ำกับเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพะตงประธานศรีวิชนน์ โดยการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับเกม Kahoot	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7. พัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ร่วมกับเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังคมอิสลามวิทยา ที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

1. การจัดการเรียนรู้เลือกใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับเกม Kahoot เป็นวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกลุ่ม ที่จะช่วยผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันได้เรียนร่วมกันอย่างเสมอภาค ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

2. กระบวนการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น เป็นกระบวนการกลุ่ม ที่ให้ทุกคนร่วมค้นหาและสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ทุกคนจึงช่วยเหลือกัน ให้เกียรติ เคารพความคิดเห็นต่อกันอย่างเสมอภาค บนพื้นฐานความรู้เดิมของแต่ละคน

1. จัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญที่มีการบูรณาการเนื้อหาในนิทานพื้นบ้านและวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นตามความสนใจของนักเรียน โดยเนื้อหาในนิทานพื้นบ้านจะมีความสอดคล้องกับวิชาการงานและอาชีพ วิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ที่ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างรายวิชาได้เป็นอย่างดี

2. การใช้เทคนิค CIRC เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่นักเรียนมีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยปราศจากอคติ

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม		
	ประถม	มัธยม	บูรณาการ	สร้าง	ลดอคติ	เสมอภาค	มรรคา	เนื้อหา	องค์ความรู้	ผล	พัฒนา
	ศึกษา	ศึกษา	เนื้อหา	องค์ความรู้	ความ	รู้	✓	✓	✓	✓	✓
8. การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จากวรรณกรรม โดยใช้เทคนิค 4MAT ร่วมกับเกม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกเมฆ อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9. การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านควนเมียง อำเภอควนเมียง จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

1. จัดบรรยายภาคการเรียนรู้ที่ลดการแบ่งแยก ความแตกต่างของเด็กในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์วรรณกรรม โดยตามประสบการณ์ และความสนใจของตนเอง ทำให้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์วรรณกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข สนุกสนานกับเกม Kahoot เป็นการศึกษาความรู้รอบยอด้วยตัวเอง

2. การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ช่วยให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการเรียนรู้วรรณกรรมมากขึ้น นักเรียนมีโอกาสนำเสนอประสบการณ์ของตนเองมาแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา

1. การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยใช้แผนที่ความคิด เป็นกระบวนการกลุ่ม ที่ให้ทุกคนช่วยเหลือกัน ให้เกียรติเคารพความคิดต่อกันอย่างเสมอภาค โดยปราศอคติ ช่วยกันเรียบเรียงด้วยคำภาษาในการเขียนเรียงความ

2. มีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่นที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผ่านเนื้อเรื่องของเรียงความของนักเรียน ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา	การจัดการเรียนรู้ในสังคม	วิธีการจัดการการเรียนรู้ในสังคม
	ประถม มัธยมศึกษา	การจัดการเรียนรู้ในสังคม	การพัฒนา
	มัธยมศึกษา	บูรณาการ	พัฒนา
	ศึกษา	เนื้อหา	พัฒนา
		องค์	พัฒนา
		ความรู้	พัฒนา
10. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสรุปความ จากวรรณคดีไทย โดยใช้แผนที่ความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนเนียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓
11. การพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดี โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหารเทวรังสีประจักษ์รังสรรค์ จังหวัดพัทลุง	✓	✓	✓

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความ โดยใช้แผนที่ความคิด เป็นกระบวนการกลุ่ม ที่ให้ทุกคนช่วยเหลือกัน แสดงความคิดเห็นอย่างเสมอภาค โดยปราศอคติช่วยกันเรียบเรียงย่อคำภาษาในการเขียนสรุปความจากวรรณคดีไทย

2. มีการบูรณาการเนื้อหาของวรรณคดีกับวิชาสังคม และวิทยาศาสตร์ ผ่านเนื้อเรื่องของวรรณคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของตัวละคร ซึ่งมักจะสอดคล้องกับเหตุการณ์เรื่องราวในชีวิตประจำวัน

1. จัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดี โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น มาเรียบเรียงเขียนขึ้นใหม่เป็นสารคดี เล่าเรื่องท้องถิ่นของนักเรียน

2. นักเรียนมีความเสมอภาคในการเลือกเนื้อหาข้อมูลท้องถิ่นของตน มานำเสนอในรูปแบบสารคดีเกี่ยวกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	บูรณาการ เนื้อหา	สร้าง องค์ ความรู้	สร้าง องค์ ความรู้	ลดอคติ	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค	บูรณาการ เนื้อหา	สร้าง องค์ ความรู้	ลดอคติ	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค
12. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วรรณคดี เรื่องขุนช้างขุนแผน โดย จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนควนโดนวิทยา จังหวัดสตูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
13. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สะกิดคำของนักเขียนชั้นประถมศึกษา- ศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT โรงเรียนบ้านโก ตา อำเภอลงู จังหวัดสตูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

1. จัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยโดยการบูรณาการเรื่องราวเกี่ยวกับ
วิถีและวัฒนธรรมในวรรณคดี กับวิชาสังคม ศาสนา ประวัติศาสตร์
และการงานอาชีพ ซึ่งเป็นเรื่องจะมีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นวิถีชุมชน
และวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน มาแสดงความ
คิดเห็นร่วมกัน และสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบในวรรณคดีเรื่อง
ขุนช้างขุนแผน

2. นักเรียนมีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถี
ชุมชนและวัฒนธรรมที่ปรากฏในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน
ร่วมกัน

1. จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน
เป็นกลุ่มในการแข่งขันกันเขียนสะกิดคำที่ทุกคนในกลุ่มจะมีบทบาท
ช่วยกันอย่างเสมอภาค

2. การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และศัพท์ทางเทคโนโลยี จึง
เป็นการบูรณาการร่วมกับวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคอมพิวเตอร์
ให้นักเรียนได้เรียนรู้การเขียนสะกิดคำอย่างถูกต้อง

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา					การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม					วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				
	มัธยมศึกษา		มัธยมศึกษา		มัธยมศึกษา	บูรณาการ		สร้างองค์ความรู้	ลดอคติ		เสมอภาค		พัฒนา		พัฒนา
	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14. การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดควนเนียง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15. การพัฒนาความรู้วรรณคดีไทยเรื่อง ราชธิดา ทอน กำเนิดมะกะโท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีนครมุนี ดัวยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิกซอว์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

1. จัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนมาประกอบเป็นแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ทำให้นักเรียนมีความเพลิดเพลินเสมือนการอ่านการ์ตูน เป็นการปรับลดอคติในข้อบกพร่องของทักษะการออกเสียงควบกล้ำ และมีการเรียนรู้จากการได้รับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ

2. มีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่น ผ่านเรื่องราวสาระที่เกี่ยวข้องกับศศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพ วิทยาศาสตร์ และสังคมได้อย่างกลมกลืน

1. จัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยโดยการบูรณาการเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีและวัฒนธรรมในวรรณคดี กับวิชาสังคม ศาสนา ประวัติศาสตร์ และการงานอาชีพ ซึ่งเนื้อเรื่องจะมีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นวิถีชุมชน และวัฒนธรรมของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน มาแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบในวรรณคดีเรื่องราชธิดา

2. นักเรียนมีความเสมอภาคในการบทบาทภาระบงานการทำงาน เพื่อการเรียนรู้ของกลุ่มด้วยเทคนิคจิกซอว์ ที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมานำเสนอความรู้และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในวรรณคดีเรื่องราชธิดา

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม		
	ประถม	มัธยม	บูรณาการ	สร้าง	ลดอคติ	เสมอภาค	มรรคา	สร้าง	องค	ความรู้	
	ศึกษา	ศึกษา	เนื้อหา	องค์ความรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
16. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโปะหมอ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1. จัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำยาก มีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่นที่นักเรียนกำลังเรียนด้วย ซึ่งเป็นคำที่ทับศัพท์ภาษาอังกฤษและวิชาคอมพิวเตอร์ และคำบาลีสันสกฤตที่เกี่ยวข้องกับวิชาพุทธศาสนา และสังคม ให้นักเรียนได้เรียนรู้การเขียนสะกดคำอย่างถูกต้อง 2. การใช้แบบฝึกทักษะที่มอบหมายให้นักเรียนได้เรียนรู้ตัวอักษรอย่างเสมอภาค
17. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโฆสิต อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ ที่นักเรียนมีความเสมอภาคและมีอิสระในการถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด ผ่านถ้อยคำภาษาในการเขียนเป็นเรียงความ 2. มีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่น ผ่านภาพการ์ตูนที่จะนำมาสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการเรียนรู้เนื้อหาในเรื่องความของนักเขียน
18. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทย ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโฆสิต จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1. จัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญที่มีการบูรณาการเนื้อหากับวิชาอื่น ผ่านเรื่องราวที่มีความสอดคล้องกับวิชาการงานและอาชีพ วิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ที่ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างรายวิชาได้เป็นอย่างดี

ติ

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	บูรณาการ เนื้อหา	สร้าง องค์ ความรู้	สร้าง องค์ ความรู้	ลดอคติ ภาค	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค	พหุวัฒนธรรม	พหุวัฒนธรรม
19. การพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องประสบการณ์โดยใช้แบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมุสลิมศึกษา จังหวัดสตูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	2. การใช้เทคนิค SQ4R เป็นการเรียนรู้ด้วยการค้นหาคำตอบด้วยตนเองจากเรื่องราวที่อ่าน ทำให้นักเรียนมีความเสมอภาคในการเรียนรู้ 1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่อง ประสบการณ์ โดยใช้แบบฝึกการเขียน เป็นให้เปิดโอกาสให้นักเรียน มีอิสระทางความคิดด้วยความเสมอภาค ในการเขียนถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด และประสบการณ์ ผ่านถ้อยคำภาษาได้เป็นอย่างดี
20. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องตำนาน โดยใช้วิธีการสอนแบบใช้เกมบิงโกและวิธีการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรักเมืองไทย ๒ (บ้านโตเมงช้างงา) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	2. มีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่น ผ่านเนื้อเรื่องที่เขียนถ่ายทอดประสบการณ์ เรียบเรียงเป็นองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอดคล้องกับประสบการณ์เรียนในวิชาอื่นที่กำลังเรียนด้วย 1. จัดการเรียนรู้โดยใช้เกม ทำให้เกิดความเสมอภาคในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่นักเรียนจะมีความสนุกสนานที่ได้ร่วมเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนด้วยความเสมอภาค เป็นการลดอคติในความแตกต่างระหว่างบุคคล 2. มีการบูรณาการร่วมกับวิชาพลศึกษา ที่นักเรียนจะได้เรียนรู้กฎกติกา มารยาทในเกมบิงโก และเคารพกติการ่วมกัน

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา	การจัดการเรียนรู้ในสังคม	วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคม
ประถม	มัธยม	บูรณาการ	บูรณาการ
ศึกษา	ศึกษา	เนื้อหา	พัฒนาธรรม
ศึกษา	ศึกษา	องค์	พัฒนาธรรม
ความรู้	ความรู้	ความรู้	ความรู้
21. การพัฒนาทักษะการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับวิธีการสอนแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหวังดี จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓
22. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ เรื่อง ท้องถิ่นของเราจังหวัดสงขลา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓

1. จัดการเรียนรู้การเขียนสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา มีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่นที่นักเรียนกำลังเรียนด้วย ซึ่งเป็นคำที่ทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และวิชาคอมพิวเตอร์ และคำบาลีสันสกฤตที่เกี่ยวข้องกับวิชาพุทธศาสนา และสังคม ให้นักเรียนได้เรียนรู้การเขียนสะกดคำอย่างถูกต้อง

2. การใช้แบบฝึกทักษะใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับวิธีการสอนแบบซิปปา ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน จึงเกิดความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นและเรียนรู้ร่วมกัน

1. จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ที่มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดสงขลา และการเรียนในวิชาสังคม ประวัติศาสตร์ การงานอาชีพ และวิทยาศาสตร์ ผ่านเนื้อเรื่องที่สอดคล้องในท้องถิ่น

2. นักเรียนมีความเสมอภาคในการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ผ่านชุดกิจกรรมที่มีเนื้อหาข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่ทุกคนจะมีพื้นฐานความรู้ใกล้เคียงกัน

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	บูรณาการ เนื้อหา	สร้าง องค์ ความรู้	สร้าง องค์ ความรู้	ลดอคติ เสมอ ภาค	ลดอคติ เสมอ ภาค	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค	เสมอ ภาค
23. การพัฒนาความสามารถในการเขียนคำมาตราตัวสะกดแม่กลอน และแม่กกด โดยใช้เกมกระดาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพะตงประชาสันติศรีวิชน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
24. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพะตงประชาสันติศรีวิชน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคม

พหุวัฒนธรรม

1. จัดการเรียนรู้โดยใช้เกม ทำให้เกิดความเสมอภาคในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่นักเรียนจะมีความสนุกสนานที่เข้าร่วมเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนด้วยความเสมอภาค เป็นการลดอคติในความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. มีการบูรณาการร่วมกับวิชาพลศึกษา ที่นักเรียนจะได้เรียนรู้กฎกติกา มารยาทในการเล่นเกมกระดาน และเคารพกติการ่วมกัน

1. การจัดการเรียนรู้เลือกใช้เทคนิคกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้น เป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มให้นักเรียนร่วมสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่จะช่วยผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างเสมอภาค ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

2. มีการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้น กับวิชาพลศึกษา และวิชาสังคม ในการทำงานกลุ่ม ที่ให้ทุกคนร่วมคิดวิเคราะห์ จากการรวบรวมความรู้ด้วยกันช่วยเหลือกัน ให้เกียรติ เคารพความคิดเห็นต่อกัน เรียนรู้บทบาทหน้าที่ในกลุ่ม เช่นเดียวกับภาคการศึกษาวิชาพลศึกษา

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				
	ประถม	มัธยม	อุดมการ	สร้างองค์ความรู้	สร้างองค์ความรู้	ลดอคติ	เสมอภาค	มัธยม	อุดมการ	สร้างองค์ความรู้	สร้างองค์ความรู้	ลดอคติ	เสมอภาค
	ศึกษา	ศึกษา	เนื้อหา	ความรู้	ความรู้	เนื้อหา	เสมอภาค	มัธยม	อุดมการ	สร้างองค์ความรู้	สร้างองค์ความรู้	ลดอคติ	เสมอภาค
25. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรักเมืองไทย ๒ (บ้านโดนงช้าง) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
26. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องราวท้องถิ่นปัตตานี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 จังหวัดปัตตานี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

1. การจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการกับวิชาอื่น ผ่านเรื่องราวในเนื้อหาที่ให้นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในชีวิตประจำวัน ด้วยกระบวนการกลุ่มให้นักเรียนร่วมสร้างความรู้ด้วยตนเอง (constructivist)

2. การทำงานกลุ่มที่ทุกคนกันจับใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านร่วมกัน จึงมีความเสมอภาคในการเรียนรู้ร่วมกัน ให้เกียรติเคารพความคิดเห็นต่อกัน เป็นการลดอคติในการเรียนรู้

1. จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ที่มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดปัตตานี และการเรียนในวิชาสังคม ประวัติศาสตร์ การงานอาชีพ และวิทยาศาสตร์ ผ่านเนื้อเรื่องที่สอดคล้องในท้องถิ่น

2. นักเรียนมีความเสมอภาคในการฝึกทักษะการอ่านจับใจความผ่านเรื่องราวในท้องถิ่นปัตตานี ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่ทุกคนจะมีพื้นฐานความรู้เช่นเดียวกัน

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	
	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	บูรณาการ เนื้อหา	สร้าง องค์ ความรู้	สร้าง องค์ ความรู้	ลดอคติ	เสมอ ภาค	พัฒนา วัฒนธรรม		
27. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้บทบาทสมมติ ร่วมกับสมุดภาพ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเขารักเกียรติ อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	1. จัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาสังคม เพื่อนำเรื่องราวการใช้คำราชาศัพท์มาสร้างเป็นเนื้อเรื่องตามบทบาทสมมติ แล้วสรุปองค์ความรู้ลงในสมุดภาพ
28. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาษาดิน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบบันได 5 ขั้นร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสะกอม อำเภोजันนะ จังหวัดสงขลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	2. การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและนำเสนอบทบาทที่กลุ่มมอบหมาย จึงมีการเสมอภาคในการเรียนรู้ร่วมกัน
										1. การจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคกระบวนการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น เป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มให้นักเรียนร่วมสร้างความรู้ด้วยตนเอง เชียนออกมาเป็นแผนผังความคิด จึงเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างเสมอภาค ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน
										2. มีการบูรณาการกับวิชาพลศึกษา และวิชาสังคม ในการทำงานกลุ่มที่ให้ทุกคนร่วมคิดวิเคราะห์ร่วมกัน ให้เกียรติ เคารพความคิดเห็นต่อกัน เรียนรู้บทบาทหน้าที่ในกลุ่ม

ชื่อเรื่องวิจัย	ระดับการศึกษา				การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม				
	ประถม	มัธยม	บูรณาการ	สร้างองค์ความรู้	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.8	ม.9
	ศึกษา	ศึกษา	เนื้อหา	องค์ความรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
29. การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิค GPAS 5 steps ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวนาริเฉลิม อำเภอมือง จังหวัดสงขลา					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
30. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์ โดยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของ Murdoch (MIA) ร่วมกับแผนที่ความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่สมบูรณกุลถลยา จังหวัดสงขลา					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตาราง 24 พบว่า ชื่อเรื่องวิจัยของนักศึกษาครูที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยมีประเด็นที่สอดคล้องกับปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.00 พัฒนาการอ่าน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30 พัฒนาการทักษะการเขียน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.33 และความรู้เกี่ยวกับวรรณคดี 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และ

1. การจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการกับวิชาอื่น ผ่านเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยใช้เทคนิค GPAS 5 steps ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มให้นักเรียนร่วมสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2. การทำงานกลุ่มที่ให้ทุกคนร่วมคิดวิเคราะห์ร่วมกัน ให้เกียรติเคารพความคิดเห็นต่อกัน เรียนรู้บทบาทหน้าที่ในกลุ่มอย่างเสมอภาค

1. การจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการกับวิชาอื่น ผ่านเรื่องราวในเนื้อหาที่ให้นักเรียนอ่านจับใจความและคิดวิเคราะห์ ด้วยกระบวนการกลุ่มให้นักเรียนร่วมสร้างความรู้ด้วยตนเอง เขียนออกมาเป็นแผนที่ความคิด

2. การทำงานกลุ่มที่ให้ทุกคนร่วมคิดวิเคราะห์ร่วมกันจากเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน จึงมีความเสมอภาคในการเรียนรู้ร่วมกัน ให้เกียรติ เคารพความคิดเห็นต่อกัน

สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ด้านความเสมอภาค 30 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00 การบูรณาการเนื้อหา 27 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 90.00 การสร้างองค์ความรู้ 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.33 และการถอดคดี 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ
นักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดชัยแดนใต้

ผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินความพึงพอใจดังนี้

1. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา
ครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดชัยแดนใต้

ตาราง 25 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดชัยแดนใต้ (N=31)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ระยะเวลาของการใช้รูปแบบการพัฒนามีความเหมาะสม	4.29	0.70	มาก
2. แนวคิดที่ใช้ในรูปแบบการพัฒนาเน้นทักษะการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	4.19	0.70	มาก
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในรูปแบบการพัฒนาคงครอบคลุม สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	4.58	0.62	มากที่สุด
4. เกณฑ์การประเมินโครงร่างวิจัยมีความยุติธรรม	3.94	0.73	มาก
5. ตัวบ่งชี้สมรรถนะวิจัยครอบคลุมวัตถุประสงค์ของรูปแบบ การพัฒนา	4.32	0.65	มาก
6. ช่วงเวลาในการประเมินมีความเหมาะสม	4.55	0.51	มากที่สุด
7. รูปแบบการพัฒนาสามารถนำไปประยุกต์ในการจัดการ เรียนการสอนได้	4.68	0.48	มากที่สุด
8. รูปแบบการพัฒนาช่วยแก้ไขปัญหาจังหวัดชัยแดนใต้ใน ระยะยาวได้	4.58	0.56	มากที่สุด
9. คู่มือรูปแบบการพัฒนาคงครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การ พัฒนา	4.32	0.65	มาก
10. นักศึกษาสามารถเขียนโครงร่างวิจัยได้ดีกว่าก่อนการใช้ รูปแบบการพัฒนา	4.74	0.45	มากที่สุด
11. ความพึงพอใจในภาพรวมของการได้รับการพัฒนา สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	4.81	0.40	มากที่สุด
12. ประโยชน์ที่ได้รับในภาพรวมของใช้รูปแบบการพัฒนา สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	4.74	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.48	0.19	มาก

จากตาราง 25 พบว่า นักศึกษาครูและผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ความพึงพอใจในภาพรวมของการได้รับการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ค่าเฉลี่ย 4.80 นักศึกษาสามารถเขียนโครงร่างวิจัยได้ดีกว่าก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนา และประโยชน์ที่ได้รับในภาพรวมของใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ค่าเฉลี่ย 4.74

2. ผลการประเมินด้านการใช้ประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยการสัมภาษณ์ผู้สอนสรุปได้ดังนี้

2.1 ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้รูปแบบ

นักศึกษาครูมีความรู้เกี่ยวกับวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม สามารถเขียนโครงร่างวิจัยโดยประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มีคุณลักษณะของครูวิจัยเพิ่มขึ้น มีวิธีการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การทดสอบก่อน ระหว่าง หลังใช้รูปแบบ การสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนมีเกณฑ์การให้คะแนนโครงร่างวิจัยที่ชัดเจน

2.2 ความเป็นไปได้ของรูปแบบในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ โดยเฉพาะวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีทักษะการปฏิบัติผ่านวิธีการการค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ มีแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัยและแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างจากการสอนวิจัยที่ผ่านมาที่ไม่ได้สอนเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรม

จากผลการศึกษาการทดลองใช้รูปแบบ และผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครูและผู้สอนที่มีต่อรูปแบบ สรุปได้ว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ดังภาพ 13 สามารถพัฒนาสมรรถนะวิจัยด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของ

นักศึกษาครูได้ โดยนักศึกษาครูและผู้สอนมีความพึงพอใจในภาพรวมของการได้รับการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูระดับมากที่สุด

หลักการ	วัตถุประสงค์
เป็นรูปแบบการพัฒนาจากการปฏิบัติด้วยความร่วมมือและยอมรับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดชัยภูมิ ที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างหลากหลาย	เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดชัยภูมิ ได้
วิธีการจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
 <p>Learn ← ขั้นตอนที่ 1 เรียนเนื้อหาวิจัยและการจัดการศึกษาแบบบูรณาการศึกษาศาสตร์</p> <p>Self study ← ขั้นตอนที่ 2 เรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเองโดยการศึกษารายงานงานวิจัย</p> <p>Exchange knowledge ← ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานวิจัยด้วยตนเอง</p> <p>Practice ← ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย</p>	การประเมินตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง อย่างหลากหลาย
ผลลัพธ์	เงื่อนไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง 2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เข้าร่วมพัฒนาเป็นผู้ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 2. ระยะเวลาการพัฒนาไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

ภาพ 13 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดชัยภูมิ

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้: การวิจัยเชิงการออกแบบ เป็นการวิจัยและพัฒนา มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ออกปฏิบัติการสอนไม่สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือวิจัยในชั้นเรียนได้ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายด้านวัฒนธรรม

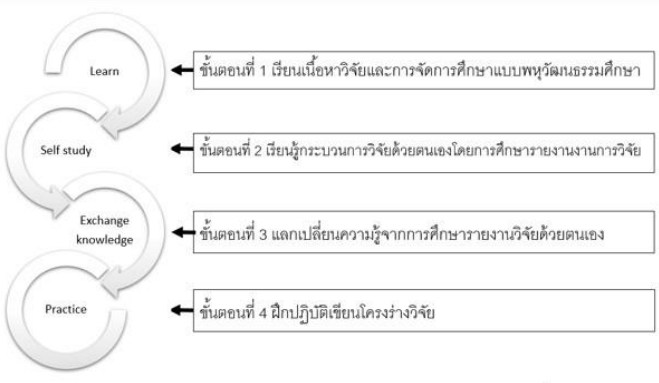
1.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ สรุปได้ว่า ผู้สอนควรใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน เพราะวิธีการนี้จะมุ่งเน้นให้นักศึกษาครูได้ฝึกการเขียนวิจัยมากกว่าการเรียนรู้ทฤษฎี และควรสอนวิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษาครูได้นำไปประยุกต์กับการสอนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีองค์ประกอบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ พบว่า ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 72.251 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่า df เท่ากับ 56 ค่า CFI เท่ากับ .993 ค่า TLI เท่ากับ .991 ค่า RMSEA เท่ากับ .030 และค่า SRMR เท่ากับ .039 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีองค์ประกอบด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม มากที่สุด แสดงว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

ครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดชัยภูมิ ควรมุ่งพัฒนาด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ใน
สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

2. ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดชัยภูมิ

2.1 ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา
ครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดชัยภูมิ จากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนา
รูปแบบ การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และการระดมความคิดเห็นของทีมนักออกแบบ สรุปได้
ว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
จังหวัดชัยภูมิ เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ใน
สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานร่วมกับหลักการจัดการเรียนรู้
แบบมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและ
ประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข โดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ เรียน คือ การเรียน
เนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการจัดการศึกษาแบบมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ เรียนรู้ด้วยตนเอง คือ
การเรียนรู้กระบวนการวิจัยโดยการศึกษาจากรายงานการวิจัยด้วยตนเอง แลกเปลี่ยนความรู้ คือ การ
แลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานการวิจัยและฝึกปฏิบัติ คือ การฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย

หลักการ	วัตถุประสงค์
เป็นรูปแบบการพัฒนาจากการปฏิบัติด้วยความร่วมมือและยอมรับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดชายแดนใต้ ที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัย ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างหลากหลาย	เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดชายแดนใต้
วิธีการจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
 <p>Learn ← ขั้นตอนที่ 1 เรียนเนื้อหาวิจัยและการจัดการศึกษาแบบบูรณาการศึกษาศึกษา</p> <p>Self study ← ขั้นตอนที่ 2 เรียนผู้กระบวนกรวิจัยด้วยตนเองโดยการศึกษารายงานงานการวิจัย</p> <p>Exchange knowledge ← ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานวิจัยด้วยตนเอง</p> <p>Practice ← ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย</p>	การประเมินตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดชายแดนใต้
ผลลัพธ์	เงื่อนไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัย 2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัย 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เข้าร่วมพัฒนาเป็นผู้ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 2. ระยะเวลาการพัฒนาไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

ภาพ 14 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดชายแดนใต้

2.2 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดชายแดนใต้ พบว่า ผลการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 4.96 หมายความว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และผลการประเมินคุณภาพด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ย 4.99 หมายความว่า รูปแบบมีความถูกต้องในระดับมากที่สุด

3. ผลการศึกษาค้นคว้าทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยในจังหวัดชายแดนใต้ พบว่า นักศึกษาครูมีสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัย หลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และชื่อเรื่องวิจัยของนักศึกษาครูที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบสอดคล้องกับปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 40.00) และสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้แบบมหาวิทยาลัย ดังนี้ ความเสมอภาค การบูรณาการเนื้อหา การสร้างองค์ความรู้ และการลดอคติ ตามลำดับ

4. ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักศึกษาครูและผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.48 และจากการประเมินด้านการใช้ประโยชน์และด้านความเป็นไปได้โดยการสัมภาษณ์ผู้สอนสรุปได้ว่า นักศึกษาครูมีความรู้เกี่ยวกับวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และสามารถประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้ และผู้สอนสามารถนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบโดยเฉพาะวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษาครูมีทักษะการปฏิบัติ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักศึกษาที่ออกปฏิบัติการสอนไม่สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือวิจัยในชั้นเรียนได้ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายด้านวัฒนธรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning: RBL) เพราะวิธีการนี้มีส่วนช่วยให้นักศึกษาครูมีความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเพิ่มขึ้น ผ่านวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญดังนี้ การเรียนเนื้อหา การเรียนรู้กระบวนการวิจัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเขียนโครงร่างวิจัย ซึ่งควรเน้นขั้นตอนในการเขียนโครงร่างวิจัยเป็นหลัก เนื่องจากนักศึกษาครูได้ลงมือเขียนวิจัยด้วยตนเองและมีผู้สอนให้คำปรึกษาจะเหมาะสมกว่ารูปแบบอื่น ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์, และทัศนีย์ บุญเต็ม (2537; ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2557; ทิศนา ขัมมณี, 2560; พวงผกา ปวีณบําเพ็ญ, 2560) สรุปได้ว่า RBL เป็นเทคนิคการจัดการเรียนการสอนวิธีหนึ่ง que ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนโดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการที่น่าเชื่อถือ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการดำเนินการวิจัยจริง หรือจำลองสถานการณ์ หรือเรียนรู้จากการศึกษาผลการวิจัยที่ผ่านมา และในส่วน of วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นั้น ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางจัดการเรียนรู้ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ดังนี้ ความเสมอภาค การบูรณาการเนื้อหา การสร้างองค์ความรู้ และการลดอคติ เพราะแนวทางทั้งสี่อาจมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนที่อยู่ในห้องเรียนเดียวกันเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี หลักของศาสนา ที่มีความแตกต่างกัน และมีส่วนให้เกิดความเสมอภาคระหว่างผู้เรียนภายในห้องเรียน เพราะผู้เรียนมีโอกาสอภิปราย แสดงความคิดเห็น

ทำงานร่วมกัน เมื่อใช้วิธีการดังกล่าวนี้ซ้ำ ๆ และต่อเนื่องอาจมีส่วนช่วยให้เกิดการล่อติระหว่างกลุ่มสังคมที่มีบริบทต่างกันยอมรับกันและกันอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการผสมกลมกลืนในการยอมรับของวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน หรือเกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมในอนาคตได้นอกเหนือจากความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีแล้ว ผลการวิจัยครั้งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของบัญญัติ ยงย่วน, ปันดดา ธนเศรษฐกร, และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นและกระตุ้นให้ครูผู้สอนสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ ขนบประเพณี และวิถีชีวิตของคนเชื้อสายพม่า มอญ กะเหรี่ยง ลาว และสอดคล้องกับการวิจัยของชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557) ได้ศึกษาการจัดการ ศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่าโรงเรียนประถมศึกษา พื้นที่ชายขอบภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการจัดการศึกษานั้นโรงเรียนต้องร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นให้สามารถนำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนได้

2. ผลการพัฒนาารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ พบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนที่มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโดยทั่วไปแล้วองค์ประกอบพื้นฐานของรูปแบบควรมีหลักการเพื่อแสดงลักษณะภาพรวมของรูปแบบว่ามีลักษณะอย่างไร ใช้ทฤษฎีอะไรในการพัฒนาารูปแบบ วัตถุประสงค์และผลลัพธ์เพื่อระบุให้ผู้ใช้เห็นว่าผลที่รูปแบบมุ่งหวังให้เกิดหลังจากใช้รูปแบบมีอะไรบ้าง วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่ออธิบายขั้นตอนหรือกระบวนการที่จะใช้รูปแบบให้บรรลุตามวัตถุประสงค์จะต้องทำอย่างไร การวัดและประเมินผลเพื่ออธิบายให้ผู้ใช้รูปแบบได้ทราบและปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการวัดผลและประเมินได้อย่างเหมาะสม และเงื่อนไขเป็นการระบุเกี่ยวกับเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จะทำให้การใช้รูปแบบมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของ Ivancevich et al. (1989; ทิศนา แคมมณี, 2560) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบที่มีความคล้ายคลึงกันได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ ผลผลิต และเงื่อนไขการใช้รูปแบบ ทั้งนี้ แต่ละรูปแบบจะมีลักษณะองค์ประกอบที่แตกต่างกันขึ้นกับการศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการออกแบบรูปแบบนั้น ๆ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของศักดิ์จิตต์ มาศจิตต์ (2550) ได้พัฒนาารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 11 มีองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบพื้นฐาน ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย หลักการ การมีส่วนร่วม และการกำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ องค์ประกอบโครงสร้าง องค์ประกอบกระบวนการ

ดำเนินงาน และองค์ประกอบด้านการสนับสนุน พิเชฐ โพธิ์ภักดี (2553) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 โครงสร้างและสาระสำคัญของรูปแบบ ส่วนที่ 3 การนำสู่การปฏิบัติและเงื่อนไขความสำเร็จ วคินี รุ่งเรือง (2562) ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพที่ส่งเสริมศิลปะการสอนของครู พบว่ารูปแบบมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นมา หลักการ วัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล และปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ

ทั้งนี้ จากการใช้วิธีการดำเนินการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนาผ่านกระบวนการวิจัยอิงการออกแบบ (Design-Based Research: DBR) พบว่า นักศึกษาคูมีความรู้เกี่ยวกับวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และสามารถประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้ และผู้สอนสามารถนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ โดยเฉพาะวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษาคูมีทักษะการปฏิบัติ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่ากระบวนการวิจัยอิงการออกแบบเริ่มจากผู้วิจัยจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของการวิจัยได้อย่างตรงประเด็น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคูในสังคมพหุวัฒนธรรม และมีวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ควรมุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งพบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านทักษะการวิจัยมีค่ามากที่สุด เมื่อผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการวิจัยแล้ว จากนั้นเป็นการนิยาม สร้างความคิดใหม่ สร้างต้นแบบ ในขั้นตอนนี้เป็นการระดมความคิดเห็นจากทีมนักออกแบบเพื่อร่วมกันพัฒนารูปแบบจึงทำให้รูปแบบที่ได้มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะทีมนักออกแบบเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการบริหารคณะที่มีหลักสูตรด้านการศึกษา และในขั้นตอนสุดท้ายเป็นการประเมินด้านการใช้ประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้สอนที่ใช้รูปแบบพบว่ารูปแบบมีประโยชน์ในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคูได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของสุวิมล ว่องวานิช (2559b) DBR มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การวิจัยในกระบวนการออกแบบนวัตกรรมและมีลักษณะสำคัญของการวิจัยอิงการออกแบบคือการทำงานที่เป็นการทำงานซ้ำระหว่างการวิจัยเพื่อปรับนวัตกรรมให้สามารถใช้ได้จริงกับผู้เรียน และสอดคล้องผลการวิจัยของ Jen, E., Moon, S., & Samarapungavan, A. (2015) ได้ศึกษาการใช้วิจัยอิงการออกแบบความเป็นเลิศด้านการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การวิจัยอิงการออกแบบเน้นกระบวนการซึ่งมีประโยชน์ต่อนักการศึกษาได้เข้าใจรูปแบบการปฏิบัติใช้งานได้จริง

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ พบว่า นักศึกษาครูมีสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม หลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าระหว่างการทดลองใช้รูปแบบและก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่า วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในรูปแบบมีขั้นตอนการเรียนรู้เนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ การเรียนรู้กระบวนการวิจัยโดยการศึกษาจากรายงานการวิจัยด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความรู้ คือ การแลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานการวิจัย และการฝึกปฏิบัติ คือ การฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย ซึ่งเป็นแนวคิดแนวความคิดการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของจตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการทำวิจัยบรรลุตามเกณฑ์การประเมินในทุกมิติ อีกทั้งมีผลการเรียนรู้ด้านการวิจัยที่สัมพันธ์กับทักษะการทำงานวิจัยและคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิมพ์วิมล สุวรรณโณ, และศุภลักษณ์ สินธนา (2561) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยมากขึ้น นอกจากนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ Wessels, I. et al. (2020) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยการวิจัย: การวิเคราะห์ก่อน-หลังทางสังคมศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้ด้วยการวิจัย (RBL) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ใช้แก้ปัญหาได้ดีในการสอนระดับอุดมศึกษา และปรับปรุงทักษะการวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้เรียน ปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยทำให้ได้ข้อค้นพบ คือ สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม ดังนี้ ด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม คือ การที่นักศึกษาครูมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนโครงร่างวิจัย ด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม คือ ความสามารถของนักศึกษาครูในการปฏิบัติกรวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการฝึกปฏิบัติวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนโครงร่างวิจัย จนเกิดทักษะในการปฏิบัติ และด้าน

คุณลักษณะส่วนบุคคล คือ พฤติกรรมที่นักศึกษาครูแสดงออกซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการมีจรรยาบรรณ นักวิจัย มีความมุ่งมั่น มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรม สามารถแก้ปัญหาชายแดนใต้ได้ โดยใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข มีวิธีการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ 1) การเรียนเนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ศึกษา 2) การเรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเอง 3) การแลกเปลี่ยนความรู้ และ 4) การฝึกปฏิบัติ เขียนโครงร่างวิจัย ดังนั้น หากสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดชายแดนใต้ที่ต้องการนำรูปแบบไปใช้ควร ทำการศึกษาและทำความเข้าใจคู่มือการใช้รูปแบบให้ชัดเจน ตลอดจนมีกระบวนการติดตามนักศึกษา ครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นส่วน หนึ่งของวิธีการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนใต้ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาารูปแบบสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จนกระทั่งถึง ขั้นตอนการเขียนรายการวิจัย เพื่อให้ นักศึกษาครูเกิดสมรรถนะวิจัยที่ครบถ้วน

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาเครื่องมือวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ครอบคลุม เนื้อหาด้านความรู้วิจัย และมีเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่สามารถใช้ประเมินได้ ชัดเจน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤติน กุลเพ็ง. (2554). *เทคนิคการล้มภาษณ์งานตามเครื่องมือ Competency*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- กฤชยากาญจน์ โตพิทักษ์. (2563). *การประเมินการปฏิบัติ แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กีฬละห์ มาโซ. (2555). *ผลของการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีสรคณิยมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิจารณ์ญาณ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เกษม เพ็ญภินันท์. (2552). *ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมในมนุษยศาสตร์. รวมบทอภิปรายและบทความวิจัยจากการประชุมวิชาการระดับชาติ, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: วิภาษา.
- คุณวุฒิวินิจฉัย. (2550). *ความหมายของสมรรถนะ*. สืบค้น 22 มีนาคม 2563 จาก <http://www.thaivq.org>
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส, และสมพงษ์ พันธุ์รัตน์. (2559). *ผลการพัฒนาสมรรถนะด้านสติเพื่อการวิจัยของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐาน*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 39(2), 87-96.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2560). *ผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิจัยเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา*. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(2), 100-119.
- จิรภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์. (2555). *การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย (รายงานผลการวิจัย)*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- เจ็จันท์ จงสถิตอยู่, และรุ่งเรือง สุขภิรมย์. (2550). *รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยคุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของประเทศต่าง ๆ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม), สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์กรมหาชน).

- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2552). *การพัฒนาแบบวัดกลยุทธ์การเรียนรู้แบบพหุมิติสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต), กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2557). การจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่าโรงเรียนประถมศึกษา พื้นที่ชายขอบภาคเหนือ. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัยวิจัย*, 6(1), 7-14. สืบค้น 7 พฤษภาคม 2564 จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/26169/22209>
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช. (2552). ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรม: จากหลอมรวมเป็นหนึ่งสู่ผสมผสานพันทาง. *รวมบทอภิปรายและบทความวิจัยจากการประชุมวิชาการระดับชาติ, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: วิชาษา.
- เชาวรัตน์ เตเมียกุล. (2552). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, และยุวี ผลพันธุ์. (2559). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์. *วารสารวิชาการ veridian E-journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(2), 230-246. สืบค้น 23 กุมภาพันธ์ 2563 จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/issue/view/5439>
- ณัฐชานา มณีพฤกษ์. (2554). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนศิลปะที่ส่งเสริมการเห็นคุณค่าในพหุวัฒนธรรมระดับประถมศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2552). *การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ทิชากร์ อาทิตวรากุล, และอิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2562). การประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงการออกแบบเพื่อพัฒนากระบวนการชี้แนะทางปัญญาร่วมกับกลยุทธ์อภิปัญญาเพื่อส่งเสริมการวิจัยของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม*, 9(2), 111-122. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์ 2563 จาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/e-jodil/article/view/231117>
- ทิตนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เทวีกา ประดิษฐบาทุกา. (2563). การสอนแบบวิจัยเป็นฐาน. สืบค้น 30 มีนาคม 2563 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/566827>
- เทือน ทองแก้ว. (2550). *สมรรถนะ (Competency): หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ธนาภา จิวทอง. (2560). การประยุกต์ใช้การวิจัยประสบการณ์ผู้ใช้และการวิจัยอิงการออกแบบเพื่อพัฒนาต้นแบบการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการวิจัยแบบร่วมมือของครู (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรงค์ศักดิ์ คงคาสวัสดิ์. (2553). เริ่มต้นอย่างไร เมื่อจะนำ Competency มาใช้ในองค์กร. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- นันทิยา ชัยชนะเลิศ. (2552). การวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาเชิงรายเขต 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นิตยา เกิดแย้ม วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ อัจฉรา นิยมมาภา, และสุพจน์ เกิดสุวรรณ. (2562). รูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. *ลักทอง: วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทมส.)*, 25(2), 78-93.
- นิตี เอียวศรีวงศ์. (2551). *ชาตินิยมกับพหุวัฒนธรรม*. สืบค้น 25 มีนาคม 2563 จาก <https://prachatai.com/journal/2008/12/19495>.
- บรรจง ฟ้ารุ่งสาธ. (2550). ประมวลองค์ความรู้ในพหุวัฒนธรรมศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 18(2), 19-43.
- บังอร ร้อยกรอง. (2553). การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม (วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุขฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญญัติ ยงย่วน ปันตดา ธนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ. (2553). การพัฒนารูปแบบการจัดการ การศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม.
- บัญญัติ ยงย่วน, จิระพันธ์ เตมะ, และอินทิตรา หิรัญสาย. (2550). การสำรวจการยอมรับความ หลากหลายวัฒนธรรมของรัฐในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 16(5), 741-758.
- บัณฑิตย สมะออน, สุภาคีพรรณณ ตั้งตรงไพโรจน์. (2549). *พหุวัฒนธรรมศึกษากับการพัฒนาการศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาปอเนาะ*. กรุงเทพฯ: ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์การพิมพ์.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2561) *เทคนิคการวิเคราะห์และประยุกต์โมเดลสมการโครงสร้างสำหรับงานวิจัย และประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. พิษณุโลก: เอที กราฟฟิกเซ็นเตอร์.

- ประเวศ วะสี. (2550). *ระบบการศึกษาที่คุ้มครองนำความรู้*. นนทบุรี: เจริญผล.
- ปิยวรรณ บุญเพ็ญ, ยุทธนา ไชยจุล, และดุชนิ โยเทลา. (2561). สมรรถนะวิจัยและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ: กรณีศึกษานักวิจัยในมหาวิทยาลัยแห่งชาติ. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(1), 73-88.
- พล เหลืองรังษี. (2561). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สหมิตรพัฒนาการพิมพ์ (1992)
- พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ. (2560) การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน. *ศึกษาศาสตร์สารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 1(2), 62-71.
- พัฒนา พรหมณี, ศรีสุภางค์ เอี่ยมสะอาด, และปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนา รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 6(2), 128-135.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2550). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: แฮสส์ ออฟเคอร์มิสท์.
- พิเชษฐ โปธิ์ภักดี. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์วิวัฒน์ สุวรรณโน, และศุภลักษณ์ สินธนา. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 13(1), 161-170.
- พีรพิช พรหมทอง. (2557). *สมรรถนะที่พึงประสงค์ของนักวิจัยในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชราวดี จงประดับเกียรติ. (2561). *วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. สืบค้น 13 เมษายน 2563, จาก <http://petcharawadee3.blogspot.com/2008/11/7.html>.
- แพร ศิริศักดิ์ดำเกิง. (2550). *SOUTH Volume 4: ก่อนกาลไม่มีสมานฉันท์เราอยู่กันอย่างไร*. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). *หลักและเทคนิคการสอนระดับอุดมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วี.พรีน (1991).
- รัตนะ บัวสนธ์. (2562). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

- วรรณวิ ม้าลำพอง. (2557). การวิจัยกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 7(2), 28-36.
- วศินี รุ่งเรือง. (2562). รูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพที่ส่งเสริมศิลปะการสอนของครู (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศักดิ์จิต มาศจิตต์. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 11 (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2562). *ทฤษฎีการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชัย จรรยาไพบูลย์. (2555). รูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมบูรณ์ ต้นยะ. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 7(12), 53-62.
- สมหวัง พิธยานุวัฒน์. (2539). การพัฒนาสมรรถนะของนักวิจัยทางการศึกษา. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 8(1), 1-9.
- สมหวัง พิธยานุวัฒน์, และทัศนีย์ บุญเต็ม. (2537). การสอนแบบ Research Based Learning. *วิธีวิทยาการวิจัย*, 6(1), 1-14.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *กลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุุชฎีสถาลาดพร้าว.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2563) *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. สืบค้น 24 มีนาคม 2563 จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2563a). ประกาศคณะกรรมการคุุชฎีสถา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุุชฎีสถา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 137(ตอนพิเศษ 109 ง), สืบค้น 9 พฤษภาคม 2563 จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2563/E/109/T_0010.PDF

- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2563b). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 136(ตอนที่ 57 ก), สืบค้น 5 มีนาคม 2563 จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/057/T_0049.PDF
- สำนักวิชาการ, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). *นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี 2540-ปัจจุบัน*. สืบค้น 9 กันยายน 2562, จาก https://library2.parliament.go.th/ejournal/content_af/2558/nov2558-1.pdf
- สิทธิชัย ทองมาก วุฒิชัย เนียมเทศ เรชา ชูสุวรรณ และฤทัยชนนี สิทธิชัย. (2561). เพลียวหลังแลหน้าคุณภาพการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(ฉบับพิเศษ), 186-198.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2547). Competency: เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้. *Productivity*, 9(53), 44-48.
- สุธีรัช ชูชื่น. (2555). พหุวัฒนธรรมศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้...ทางเลือกหรือทางรอด?. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 8(2), 123-136.
- สุภาภรณ์ มาชัยวงศ์ สุทธิวรรณ ปิติภาคย์พงษ์ มงคล จัตโรโสภิน และวิภารัตน์ แสงจันทร์. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานในประเทศนิวซีแลนด์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 8(1), 12-22.
- สุรัชย์ พรหมพันธ์. (2554). *ข้าแห่งสมรรถนะเพื่อการพัฒนา Competency*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- สุรสิทธิ์ สิทธิอมร. (2558). *การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตน สำหรับครูมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต)*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุวิมล ว่องวานิช, ชยุดม ภิรมย์สมบัติ, และกนิษฐ์ ศรีเคลือบ. (2560). *การพัฒนาชุดความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตครู (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: ศูนย์นวัตกรรมและการเรียนรู้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2559a). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2559b). *วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา จุดประกายความคิดใหม่*. กรุงเทพฯ: ไอคอนพรีนติ้ง.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์, ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร, อิสระ ชูศรี, และมยุรี ถาวรพัฒน์. (2553). *การจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-มลายูถิ่น) ในโรงเรียนพื้นที่สี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

- อมรา พงศาพิชญ์. (2545). *ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (วิธีวิทยาและบทบาทในประชาสังคม)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์. (2547). แนวความคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency) เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง. *จุฬาลงกรณ์วารสาร*, 16, 57-72.
- อาฟีฟี ลาเต๊ะ. (2560). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสถิติและทักษะการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา*, 15(2), 120-132.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2552). *การจัดทำแผนพัฒนาบุคคลากรรายบุคคล (Individual development plan)*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- Banks, J. A. (2001). *Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum and Teaching*. Boston.
- Baruth, L. G., & Manning, M. L. (1991). *Multicultural counseling and psychotherapy: A lifetime perspective*. New York: Merrill.
- Brew, A., & Saunders, C. (2020). Making sense of research-based learning in teacher education. *Teaching and Teacher Education*, 87, 102935.
- Diana H. J. M. Dolmans. (2019). How theory and design-based research can mature PBL practice and research. *Advances in Health Sciences Education*. Retrieved May 7, 2020, from <https://doi.org/10.1007/s10459-019-09940-2>.
- Edelson, D. C. (2002). Design research: What we learn when we engage in design. *The Journal of the Learning sciences*, 11(1), pp. 105-121.
- Grant, C. A, & Ladson-Billing, G. (1997). *Dictionary of Multicultural Education*. Phoenix, Arizona: Oryx Press.
- Ivancevich, J. H., Donnelly, J. H., & Gibson, J. L. (1989). *Management: Principles and Functions* (4th ed.). Boston, MA: Riched D. Inwin.
- Jen, E., Moon, S., & Samarapungavan, A. (2015). Using design-based research in gifted education. *Gifted Child Quarterly*, 59(3), 190-200.
- McClelland, D. C. (1973). Testing for Competence rather than for Intelligence. *American Psychologist*, 28, 1-14.
- Vitae. (2009). *Review of Literature relating to competency frameworks for researchers*. Retrieved March 12, 2020, from [http:// www.vitae.ac.uk](http://www.vitae.ac.uk).

Wessels, I., Rueß, J., Gess, C., Deicke, W., & Ziegler, M. (2020). Is research-based learning effective? Evidence from a pre–post analysis in the social sciences. *Studies in Higher Education*, 1-15. Retrieved May 7, 2020, from <https://doi.org/10.1080/03075079.2020.1739014>

ภาคผนวก

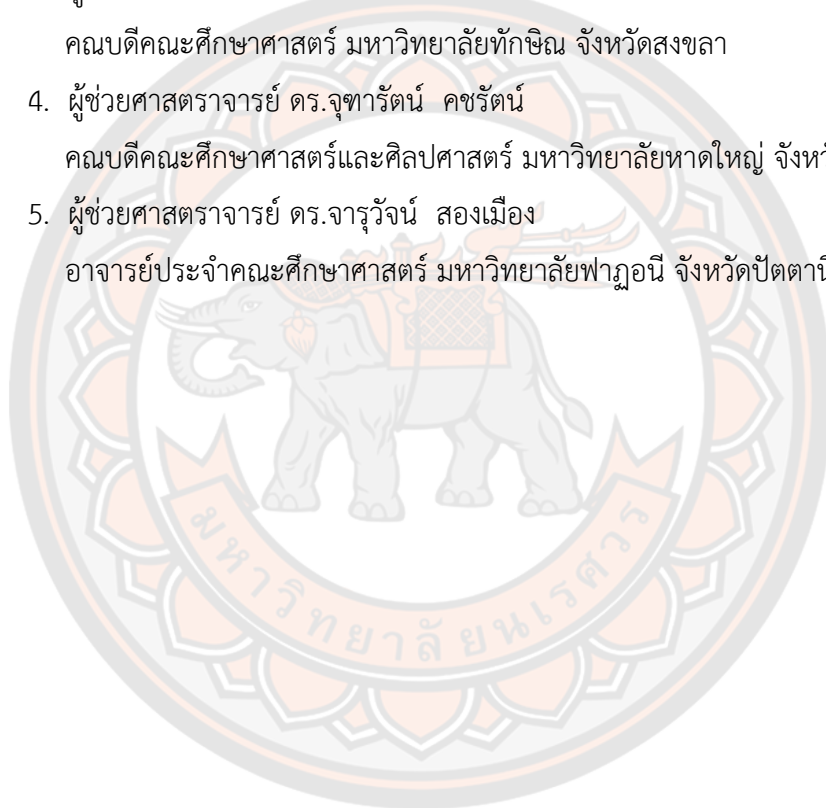
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและทีมนักออกแบบ

ผู้เชี่ยวชาญประเมินความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือวิจัยและประเมินรูปแบบ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ธรรมสังการ
อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟี ลาเต๊ะ
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี
3. รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ ประธาน
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ คชรัตน์
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุฮัมมัดสกรี มั่นยูนุ
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี จังหวัดปัตตานี

ทีมนักออกแบบ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหีม
รองคณบดีฝ่ายพัฒนาระบบและโครงสร้างองค์กร คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ธรรมสัจการ
อาจารย์ประจำ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระหมวงค์
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ คชรรัตน์
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวัจน์ สองเมือง
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี จังหวัดปัตตานี

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

คำชี้แจง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา วิธีการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ด้วยความเคารพ

พล เหลืองรังษี

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล _____
2. วุฒิการศึกษา _____
3. ตำแหน่งทางวิชาการ _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา วิธีการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1. ท่านมีวิธีการจัดการเรียนรู้วิชาวิจัยอย่างไร

2. ท่านมีวิธีการมอบหมายงานอย่างไร

3. ท่านมีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างไร

4. ท่านมีปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนรู้หรือไม่ ถ้ามีคืออะไร

5. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม
จังหวัดชายแดนใต้ ควรดำเนินการอย่างไร

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์

**แบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้**

คำชี้แจง

แบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

ตอนที่ 4 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักศึกษาตอบแบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ที่ตรงกับความจริงและความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อนักศึกษาแต่อย่างใด

พล เหลืองรังษี

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

- ข้อ 3. ครูผู้สอนสังเกตพบว่า “นักเรียนที่มีความสามารถวิชาภาษาอังกฤษมากมักมีคะแนนความสามารถวิชาวิทยาศาสตร์น้อย และนักเรียนที่มีความสามารถทางคำนวณสูงมักมีความสามารถทางวิทยาศาสตร์สูงด้วย” หากท่านได้รับมอบหมายให้ศึกษาความจริงจากข้อสังเกตนี้ จะใช้วิธีการแบบใด
- การวิจัยเชิงสำรวจ
 - การศึกษารายกรณี
 - การวิจัยเชิงคุณภาพ
 - การวิจัยเชิงสัมพันธ์
- ข้อ 4. การบูรณาการเนื้อหาในการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมเป็นอย่างไร
- การบูรณาการเนื้อหาระหว่างบท
 - การบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชาต่าง ๆ
 - การบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชากับวัฒนธรรมไทย
 - การบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชากับวัฒนธรรมในสังคมนั้น ๆ
- ข้อ 5. ครูพลใช้วิธีการสอนแบบวิจัยเป็นฐานตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม
- การลดอคติ
 - การบูรณาการเนื้อหา
 - หลักความเสมอภาค
 - กระบวนการสร้างองค์ความรู้
- ข้อ 6. การสอนโดยให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม
- การลดอคติ
 - การบูรณาการเนื้อหา
 - หลักความเสมอภาค
 - กระบวนการสร้างองค์ความรู้
- ข้อ 7. “ด.ญ.ปรารธนา ไม่ชอบ ทำงานรวมกลุ่มกับเพื่อน” ควรใช้วิธีการใดในการรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา
- การสังเกต
 - การทดสอบ

- ค. การสัมภาษณ์
ง. การใช้แบบสอบถาม
- ข้อ 8. ในงานวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของครูต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้เครื่องมือชนิดใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ก. แบบสัมภาษณ์
ข. แบบสังเกตพฤติกรรม
ค. แบบทดสอบอิงเกณฑ์
ง. แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
- ข้อ 9. ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามในแบบวัดควรมีค่าเท่าใด
- ก. .20-.80
ข. .05-.80
ค. .20-1.00
ง. .05-1.00
- ข้อ 10. ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ “สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู โรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้สถิติใดในการนำเสนอ
- ก. การทดสอบที
ข. ค่าเฉลี่ย และร้อยละ
ค. การทดสอบไคว์สแควร์
ง. การวิเคราะห์ความแปรปรวน
- ข้อ 11. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ไม่จำเป็น ต้องมีสิ่งใด
- ก. งบประมาณที่ใช้ในการวิจัย
ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ค. สภาพปัญหา
ง. บทคัดย่อ
- ข้อ 12. ลำดับการเขียนรายงานวิจัยเป็นอย่างไร
- ก. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
ข. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
ค. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > สรุป

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ง. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการ

วิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

กรณีศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบวิธีการสอน 2 วิธี ได้แก่ วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง และวิธีการสอนแบบปกติ โรงเรียนแห่งนี้มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,200 คน โดยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน และนักเรียน 170 คน ผู้สอนเลือกห้องป.2/1 มีนักเรียนจำนวน 32 คน ใช้วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง และห้องป.2/2 มีนักเรียนจำนวน 36 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติ นักเรียนทั้งสองห้องเป็นห้องที่ผู้วิจัยสอน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังเรียน จงตอบคำถามข้อที่ 13-15 จากกรณีศึกษา

ข้อ 13. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีกี่คน

ก. 32 คน

ข. 68 คน

ค. 170 คน

ง. 1,200 คน

ข้อ 14. ตัวแปรต้นคืออะไร

ก. วิธีการสอนแบบปกติ

ข. วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี

ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ง. วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง

ข้อ 15. การวิจัยครั้งนี้ควรใช้สถิติใดในการทดสอบ

ก. Mean

ข. Dependent t-test

ค. Independent t-test

ง. One-way ANOVA

ตอนที่ 3 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

- 5 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ความสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้					
1. ความสามารถกำหนดปัญหาการวิจัย					
2. ความสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย					
3. ความสามารถสืบค้นข้อมูล					
ความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม					
4. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหา ระหว่างวิชา					
5. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการสร้าง องค์ความรู้					
6. ความเสมอภาคในการจัดการเรียนรู้					

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล					
7. ความสามารถเลือกตัวอย่างเพื่อการวิจัย					
8. ความสามารถสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย					
9. ความสามารถเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย					
ความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล					
10. ความสามารถเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย					
11. ความสามารถใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน					
12. ความสามารถแปลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย					
ความสามารถเขียนโครงร่างและรายงานการวิจัย					
13. ความสามารถในการเขียนโครงร่างวิจัย					
14. ความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัย					
15. ความสามารถในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม					

ตอนที่ 4 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

- 5 หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมาก
 3 หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
จรรยาบรรณนักวิจัย					
1. มีคุณธรรมทางวิชาการ เช่น ไม่ลอกเลียนงานวิจัยผู้อื่น และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลที่ได้จากการวิจัย					

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
2. มีพื้นฐานความรู้ในการจัดการเรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม					
3. อุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย					

คุณลักษณะนักวิจัย					
4. ยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน					
5. มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม					
6. มีความรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย					
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การวิจัย					
7. มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย					
8. เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย					
9. มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมสามารถ แก้ปัญหาชายแดนใต้ได้					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

**แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้**

คำชี้แจง

ข้อมูลจากการประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วยข้อคำถาม 17 ข้อ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือท่านประเมินตรงกับความจริงและความคิดเห็นของท่าน ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยกับรายการประเมินในระดับน้อยที่สุด

ด้วยความเคารพ

นายพล เหลืองรังษี

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม					ความถูกต้อง					ความคิดเห็น
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4.3 การวัดผลในรูปแบบทั้งสามครั้ง มีความสอดคล้องกัน											
4.4 การประเมินผลในรูปแบบความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์											
4.5 การประเมินผลในรูปแบบมีความ สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้											
4.6 การประเมินผลในรูปแบบทั้งสาม ครั้งมีความสอดคล้องกัน											
5. ผลลัพธ์											
5.1 ผลลัพธ์ของรูปแบบมีความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์											
6. เงื่อนไข											
6.1 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาคือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์											
6.2 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาคือ สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้											
6.3 ระยะเวลาการใช้รูปแบบมีความ สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้											

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมิน

**แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้**

คำชี้แจง

ข้อมูลจากการสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ผู้วิจัยขอความร่วมมือประเมินความพึงพอใจตรงกับความจริงและความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

พล เหลืองรังษี

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประเด็นการประเมิน	ความพึงพอใจ					ความคิดเห็น เพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
9. คู่มือรูปแบบการพัฒนาครอบคลุมกับ วัตถุประสงค์การพัฒนา						
10. นักศึกษาสามารถเขียนโครงร่างวิจัยได้ ดีกว่าก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนา						
11. ความพึงพอใจในภาพรวมของการได้รับ การพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ของนักศึกษาครู						
12. ประโยชน์ที่ได้รับในภาพรวมของใช้ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู						

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมิน

แบบสัมภาษณ์ผู้สอนด้านการใช้ประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบ
การพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ คืออะไร

2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม
จังหวัดชายแดนใต้ มีความเป็นไปได้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาจังหวัด
ชายแดนใต้ ได้หรือไม่

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ค ผลการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาแบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
1. ท่านมีวิธีการจัดการเรียนรู้วิชาวิจัยอย่างไร	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
2. ท่านมีวิธีการมอบหมายงานอย่างไร เช่น จัดทำโครงร่างวิจัยหรือรายงานการวิจัย รายบุคคล/ กลุ่ม	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
3. ท่านมีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างไร	1	1	0	1	1	.80	นำไปใช้ได้
4. ท่านมีปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนรู้อะไรบ้าง	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
5. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ควรดำเนินการอย่างไร	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้

2. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมการจัดกลุ่มค่าตัวแปรข้อมูลทั่วไป และความตรงเชิงเนื้อหา แบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม							
1. สถาบันที่กำลังศึกษา 1) ☐ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ 2) ☐ มหาวิทยาลัยทักษิณ 3) ☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา 4) ☐ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 5) ☐ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขต ยะลา 6) ☐ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี 7) ☐ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
2. เพศ 1) ☐ ชาย 2) ☐ หญิง	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
3. อายุ 1) ☐ น้อยกว่า 20 ปี 2) ☐ 20-22 ปี 3) ☐ มากกว่า 22 ปี	1	1	1	1	1	.80	นำไป ใช้ได้
สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม							
1. “ด.ช.ทศพล ขาดเรียนเป็นประจำ” ควรตั้งคำถามการ วิจัยอย่างไร จึงเหมาะสมที่สุด	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
<p>ก. โรงเรียนมีปัญหาอะไรทำไม ด.ช.ทศพล ขาดเรียน</p> <p>ข. จะแก้ปัญหาคารขาดเรียนของ ด.ช.ทศพลอย่างไร</p> <p>ค. ทางบ้าน ด.ช.ทศพล มีปัญหาอะไร จึงต้องขาดเรียน</p> <p>ง. เพราะเหตุใด ด.ช.ทศพล จึงขาดเรียนเป็นประจำ</p>							
<p>2. ข้อใดเหมาะสมที่สุดที่จะเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัยด้วยระบบดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ก. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัยหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ข. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัยก่อนและหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ค. เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัย</p>	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
<p>ง. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัย</p>							
<p>3. ครูผู้สอนท่านหนึ่งสังเกตเห็นว่า “นักเรียนที่มีความสามารถวิชาภาษาอังกฤษมากมักมีคะแนน</p>	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
<p>ความสามารถวิชาวิทยาศาสตร์น้อย และนักเรียนที่มีความสามารถทางคำนวณสูงมักมีความสามารถทางวิทยาศาสตร์สูงด้วย” หากท่านได้รับมอบหมายให้ศึกษาความจริงจากข้อสังเกตนี้ จะใช้วิธีการวิจัยแบบใด</p> <p>ก. การวิจัยเชิงสำรวจ</p> <p>ข. การศึกษารายกรณี</p> <p>ค. การวิจัยเชิงคุณภาพ</p> <p>ง. การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์</p>							
<p>4. “ต.ญ.ปรารถนา <u>ไม่ชอบ</u> ทำงานรวมกลุ่มกับเพื่อน” ควรใช้วิธีการใดในการรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา</p> <p>ก. การสังเกต</p> <p>ข. การทดสอบ</p> <p>ค. การสัมภาษณ์</p> <p>ง. การใช้แบบสอบถาม</p>	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
<p>5. หัวข้อวิจัย “ความพึงพอใจของครูต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้เครื่องมือชนิดใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>ก. แบบสัมภาษณ์</p> <p>ข. แบบสังเกตพฤติกรรม</p> <p>ค. แบบทดสอบอิงเกณฑ์</p> <p>ง. แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า</p>	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
<p>6. ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดควรมีค่าเท่าใด</p> <p>ก. .20-.80</p> <p>ข. .05-.80</p>	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
ค. .20-1.00 ง. .05-1.00							
7. ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ “สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูโรงเรียนรังษิวิทย์าลัย” ควรใช้สถิติข้อใดในการนำเสนอ ก. การทดสอบที ข. ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ค. การทดสอบไควสแควร์ ง. การวิเคราะห์ความแปรปรวน	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
8. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ <u>ไม่จำเป็น</u> ต้องมีสิ่งใด ก. งบประมาณที่ใช้ในการวิจัย ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ค. สภาพปัญหา ง. บทคัดย่อ	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
9. จงเรียงลำดับการเขียนรายงานวิจัย ก. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล > เอกสาร และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ข. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > เอกสารและ รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล >	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ ได้

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ค. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ง. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ							
กรณีศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบ วิธีการสอน 2 วิธี ได้แก่ วิธีการสอนแบบสถานการณ์ จำลอง และวิธีการสอนแบบปกติ โรงเรียนแห่งนี้มีจำนวน นักเรียนทั้งหมด 1,200 คน โดยเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน และนักเรียน 170 คน ผู้สอนเลือกห้องป.2/1 มีนักเรียนจำนวน 32 คน ใช้วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง และห้องป.2/2 มี นักเรียนจำนวน 36 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติ นักเรียนทั้ง สองห้องเป็นห้องที่ผู้วิจัยสอน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและ หลังเรียน จงตอบคำถามข้อที่ 10-16 จากกรณีศึกษา							
1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีกี่คน 0. ก. 32 คน ข. 68 คน ค. 170 คน ง. 1,200 คน	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ข้อใดเป็นตัวแปรต้น	1	1	1	1	1	1.00	นำไป

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
1. ก. วิธีการสอนแบบปกติ ข. วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ง. วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง							ใช้ได้
1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบใด 2. ก. แบบอย่างง่าย ข. แบบเป็นระบบ ค. แบบเจาะจง ง. แบบบังเอิญ	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการทดลองแบบใด 3. ก. แบบก่อนทดลอง ข. แบบกึ่งทดลอง ค. แบบทดลองแท้ ง. ถูกทุกตัวเลือก	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ประชากรที่เป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้คือใคร 4. ก. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ข. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ค. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ง. นักเรียนทั้งโรงเรียน	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 การวิจัยครั้งนี้ควรใช้สถิติใดในการทดสอบจึงมีความ	1	1	1	1	1	1.00	นำไป

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
5. เหมาะสมที่สุด ก. Mean ข. Dependent t-test ค. Independent t-test ง. One-way ANOVA							ใช้ได้
1 ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 6. ก. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน ข. แบบทดสอบก่อนเรียน ค. แบบทดสอบหลังเรียน ง. แผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ข้อความใดคือความหมายที่ถูกต้องของการบูรณาการ 7. เนื้อหาในการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การบูรณาการเนื้อหาระหว่างบท ข. การบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชาต่าง ๆ ค. การบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชา กับวัฒนธรรม ไทย ง. การบูรณาการเนื้อหาระหว่างวิชา กับวัฒนธรรม ในสังคมนั้น ๆ	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 วิธีการสอนที่สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างชาติ ต่าง 8. วัฒนธรรมประสบความสำเร็จในการเรียน ตรง ก. การลดอคติ	0	1	1	1	1	.80	นำไป ใช้ได้
ก. การลดอคติ							

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้							
1 ครูพลใช้วิธีการสอนแบบวิจัยเป็นฐานตรงกับมิติใดของ 9. การจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้	1	1	1	0	1	.80	นำไป ใช้ได้
2 การสอนโดยให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างเชื้อชาติ 0. และวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม ตรงกับ มิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม							
1. ความสามารถกำหนดปัญหาการวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
2. ความสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
3. ความสามารถสืบค้นข้อมูล	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
4. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหา ระหว่างวิชา	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
5. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการสร้างองค์	1	1	1	1	1	1.00	นำไป

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
ความรู้							ใช้ได้
6. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยการลดคติระหว่างผู้เรียน	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
7. มีความเสมอภาคในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
8. ความสามารถเลือกตัวอย่างเพื่อการวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
9. ความสามารถสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้อง 0. กับวัตถุประสงค์การวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย 1.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถแปลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถเขียนโครงร่างวิจัย 4.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถเขียนรายงานการวิจัย 5.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม 6.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 ความสามารถนำเสนอผลการวิจัย 7.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล							
1. มีคุณธรรมทางวิชาการ เช่น ไม่ลอกเลียนงานวิจัยผู้อื่น และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลที่ได้จากการวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
2. มีพื้นฐานความรู้ในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุ วัฒนธรรม	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
3. อุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
4. พึ่งนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	0	1	1	1	1	.80	นำไป ใช้ได้
5. พึ่งเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
6. ยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน	1	1	1	1	0	.80	นำไป ใช้ได้
7. มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
8. ดูแลปกป้องสิทธิประโยชน์ และรักษาความลับของกลุ่มตัว อย่าง	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
9. ปฏิบัติงานวิจัยโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 0. มีความรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 1. มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้

รายการ	ความเห็น ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า ความ สอดคล้อง	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
1 มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย 2.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 3.	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 มีความรับผิดชอบในการศึกษาวิจัยให้สำเร็จตามเป้าหมาย 4. ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1.00	นำไป ใช้ได้
1 มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบ 5. พหุวัฒนธรรมศึกษาสามารถแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนใต้ ได้	0	1	1	1	1	.80	นำไป ใช้ได้

3. ผลการปรับแก้ข้อความแบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับปรุง
สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
2. ข้อใดเหมาะสมที่สุดที่จะเป็น วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการศึกษา ในชั้นเรียนเรื่องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพล วิทยาลัยด้วยระบบดูแลช่วยเหลือ ก. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3	2. ข้อความใดเหมาะสมที่สุดที่จะเป็น วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการศึกษา พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน พลวิทยาลัยด้วยระบบดูแลช่วยเหลือ ก. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อความเดิม สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม	ข้อความหลังปรับปรุง สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม
<p>โรงเรียนพลวิทยาลัยหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ข. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัยก่อนและหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ค. เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัย</p> <p>ง. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัย</p>	<p>โรงเรียนพลวิทยาลัยหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ข. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัยก่อนและหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ค. เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัย</p> <p>ง. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัย</p>
<p>3. ครูผู้สอนท่านหนึ่งสังเกตพบว่า “นักเรียนที่มีความสามารถวิชาภาษาอังกฤษมากมักมีคะแนนความสามารถวิชาวิทยาศาสตร์น้อย และนักเรียนที่มีความสามารถทางคำนวณสูงมักมีความสามารถทางวิทยาศาสตร์สูงด้วย” หากท่านได้รับมอบหมายให้ศึกษาความจริงจากข้อสังเกตนี้ จะใช้วิธีการวิจัยแบบใด</p> <p>ก. การวิจัยเชิงสำรวจ</p> <p>ข. การศึกษารายกรณี</p>	<p>3. ครูผู้สอนสังเกตพบว่า “นักเรียนที่มีความสามารถวิชาภาษาอังกฤษมากมักมีคะแนนความสามารถวิชาวิทยาศาสตร์น้อย และนักเรียนที่มีความสามารถทางคำนวณสูงมักมีความสามารถทางวิทยาศาสตร์สูงด้วย” หากท่านได้รับมอบหมายให้ศึกษาความจริงจากข้อสังเกตนี้ จะใช้วิธีการแบบใด</p> <p>ก. การวิจัยเชิงสำรวจ</p> <p>ข. การศึกษารายกรณี</p>

ข้อคำถามเดิม	ข้อคำถามหลังปรับปรุง
สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม	สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม
ค. การวิจัยเชิงคุณภาพ ง. การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	ค. การวิจัยเชิงคุณภาพ ง. การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์
5. หัวข้อวิจัย “ความพึงพอใจของครูต่อ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ โรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้ เครื่องมือชนิดใดในการเก็บรวบรวม ข้อมูล	5. ในงานวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของ ครูต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้เครื่องมือชนิดใดในการเก็บ รวบรวมข้อมูล
ก. แบบสัมภาษณ์ ข. แบบสังเกตพฤติกรรม ค. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ ง. แบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า	ก. แบบสัมภาษณ์ ข. แบบสังเกตพฤติกรรม ค. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ ง. แบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า
6. ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดควรมีค่า เท่าใด	6. ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามในแบบวัด ควรมีค่าเท่าใด
ก. .20-.80 ข. .05-.80 ค. .20-1.00 ง. .05-1.00	ก. .20-.80 ข. .05-.80 ค. .20-1.00 ง. .05-1.00
7. ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ “สภาพการ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญของครูโรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้สถิติข้อใดในการนำเสนอ	7. ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ “สภาพการ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญของครูโรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้สถิติใดในการนำเสนอ
ก. การทดสอบที	ก. การทดสอบที

ข้อคำถามเดิม สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม	ข้อคำถามหลังปรับปรุง สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม
ข. ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ค. การทดสอบไคว์สแควร์ ง. การวิเคราะห์ความแปรปรวน	ข. ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ค. การทดสอบไคว์สแควร์ ง. การวิเคราะห์ความแปรปรวน
9. จงเรียงลำดับการเขียนรายงานวิจัย ก. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > เอกสาร และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ข. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	9. ลำดับการเขียนรายงานวิจัยเป็น อย่างไร ก. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > เอกสาร และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ข. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
ค. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ง. บทนำ > เอกสารและรายงาน วิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการ วิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	ค. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ง. บทนำ > เอกสารและรายงาน วิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการ วิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
11. ข้อใดเป็นตัวแปรต้น ก. วิธีการสอนแบบปกติ ข. วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี	11. ตัวแปรต้นคืออะไร ก. วิธีการสอนแบบปกติ ข. วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี

ข้อคำถามเดิม	ข้อคำถามหลังปรับปรุง
สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม	สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม
ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ง. วิธีการสอนแบบสถานการณ์ จำลอง	ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ง. วิธีการสอนแบบสถานการณ์ จำลอง
14. ประชากรที่เป็นกลุ่มทดลองในการวิจัย ครั้งนี้คือใคร ก. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ข. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ค. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ง. นักเรียนทั้งโรงเรียน	14. ใครเป็นประชากรกลุ่มทดลองในการ วิจัยครั้งนี้ ก. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ข. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ค. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ง. นักเรียนทั้งโรงเรียน
15. การวิจัยครั้งนี้ควรใช้สถิติใดในการ ทดสอบจึงมีความเหมาะสมที่สุด ก. Mean ข. Dependent t-test ค. Independent t-test ง. One-way ANOVA	15. การวิจัยครั้งนี้ควรใช้สถิติใดในการ ทดสอบ ก. Mean ข. Dependent t-test ค. Independent t-test ง. One-way ANOVA
16. ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ก. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน ข. แบบทดสอบก่อนเรียน ค. แบบทดสอบหลังเรียน ง. แผนการจัดการเรียนรู้	16. สิ่งใด <u>ไม่ใช่</u> เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ก. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน ข. แบบทดสอบก่อนเรียน ค. แบบทดสอบหลังเรียน ง. แผนการจัดการเรียนรู้
17. ข้อความใดคือความหมายที่ถูกต้องของ การบูรณาการเนื้อหาในการจัด การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การบูรณาการเนื้อหาระหว่างบท ข. การบูรณาการเนื้อหาระหว่าง	17. การบูรณาการเนื้อหาในการจัด การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมเป็น อย่างไร ก. การบูรณาการเนื้อหาระหว่างบท ข. การบูรณาการเนื้อหาระหว่าง

ข้อความเดิม สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม	ข้อความหลังปรับปรุง สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม
วิชาต่าง ๆ ค. การบูรณาการเนื้อหาระหว่าง วิชากับวัฒนธรรมไทย ง. การบูรณาการเนื้อหาระหว่าง วิชากับวัฒนธรรมในสังคมนั้น ๆ	วิชาต่าง ๆ ค. การบูรณาการเนื้อหาระหว่าง วิชากับวัฒนธรรมไทย ง. การบูรณาการเนื้อหาระหว่าง วิชากับวัฒนธรรมในสังคมนั้น ๆ
18. วิธีการสอนที่สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างชาติ ต่างวัฒนธรรมประสบความสำเร็จในการเรียน ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้	18. วิธีการสอนที่สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างชาติ ต่างวัฒนธรรมประสบความสำเร็จในการเรียน ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. หลักความเสมอภาค ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้
19. ครูพลใช้วิธีการสอนแบบวิจัยเป็นฐาน ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้	19. ครูพลใช้วิธีการสอนแบบวิจัยเป็นฐาน ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. หลักความเสมอภาค ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้
20. การสอนโดยให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบ	20. การสอนโดยให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม ตรงกับมิติใดของการจัด

ข้อคำถามเดิม สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม	ข้อคำถามหลังปรับปรุง สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม
พหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้	การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม ก. การลดอคติ ข. การบูรณาการเนื้อหา ค. หลักความเสมอภาค ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้
สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม	สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ในสังคม พหุวัฒนธรรม
14. ความสามารถเขียนโครงร่างวิจัย	14. ความสามารถในการเขียนโครงร่างวิจัย
15. ความสามารถเขียนรายงานการวิจัย	15. ความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัย
16. ความสามารถประยุกต์ใช้ผลการวิจัย ได้อย่างเหมาะสม	16. ความสามารถในการประยุกต์ใช้ ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม
17. ความสามารถนำเสนอผลการวิจัย	17. ความสามารถในการนำเสนอ ผลการวิจัย

4. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม (N=60)

ข้อคำถาม	p	r	ผลการพิจารณา
ข้อที่ 1	.40	.37	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 2	.40	.40	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 3	.37	.33	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 4	.50	.30	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 5	.35	.27	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 6	.38	.30	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 7	.57	.27	นำไปใช้ได้

ข้อคำถาม	p	r	ผลการพิจารณา
ข้อที่ 8	.68	.23	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 9	.70	.37	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 10	.37	.30	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 11	.63	.30	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 12	.85	.13	-
ข้อที่ 13	.32	-.10	-
ข้อที่ 14	.32	.13	-
ข้อที่ 15	.35	.27	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 16	.72	.17	-
ข้อที่ 17	.67	.33	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 18	.20	-.13	-
ข้อที่ 19	.62	.30	นำไปใช้ได้
ข้อที่ 20	.55	.23	นำไปใช้ได้

5. ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคม
พหุวัฒนธรรม (N=60)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	Corrected Item-Total Correlation
ข้อที่ 1	3.72	.613	.588
ข้อที่ 2	3.82	.725	.716
ข้อที่ 3	3.92	.743	.479
ข้อที่ 4	3.65	.633	.599
ข้อที่ 5	3.67	.752	.613
ข้อที่ 6	3.97	.780	.407
ข้อที่ 7	4.10	.775	.556
ข้อที่ 8	3.80	.777	.519
ข้อที่ 9	3.73	.800	.735
ข้อที่ 10	3.80	.755	.682
ข้อที่ 11	3.85	.732	.717
ข้อที่ 12	3.75	.773	.653
ข้อที่ 13	3.88	.739	.789
ข้อที่ 14	3.73	.660	.717
ข้อที่ 15	3.80	.684	.666
ข้อที่ 16	3.73	.733	.751
ข้อที่ 17	3.83	.717	.626

6. ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (N=60)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	Corrected Item-Total Correlation
ข้อที่ 1	4.22	.613	.662
ข้อที่ 2	3.80	.755	.751
ข้อที่ 3	4.05	.675	.677
ข้อที่ 4	4.10	.656	.608
ข้อที่ 5	4.25	.680	.642
ข้อที่ 6	4.32	.651	.731
ข้อที่ 7	3.95	.811	.736
ข้อที่ 8	4.27	.686	.657
ข้อที่ 9	4.10	.573	.648
ข้อที่ 10	3.93	.756	.700
ข้อที่ 11	3.98	.833	.683
ข้อที่ 12	3.93	.710	.727
ข้อที่ 13	3.97	.637	.806
ข้อที่ 14	4.10	.630	.684
ข้อที่ 15	3.93	.710	.645

7. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างแบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

Mplus VERSION 7.11
MUTHEN & MUTHEN
02/11/2021 6:14 AM

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: 05.73 phase 1 64

DATA:

FILE IS "C:\Users\Owner\Desktop\thesis analysis\05.72 phase 1 64.txt";

VARIABLE:

NAMES ARE 11-113;
USEVARIABLES ARE 11-113;

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;
ESTIMATOR IS ML;
ITERATIONS = 1000;
CONVERGENCE = 0.00005;

model:

r1 by 11-15;
r2 by 16-110;
r3 by 111-113;
c by r1 r2 r3;
L3 WITH L1;
L9 WITH L8;
L7 WITH L2;
L12 WITH L8;
L11 WITH L8;
L12 WITH L7;

OUTPUT: SAMPSTAT MODINDICES(3.84) STANDARDIZED;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

05.73 phase 1 64

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	320
Number of dependent variables	13
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	4

Observed dependent variables

Continuous					
L1	L2	L3	L4	L5	L6
L7	L8	L9	L10	L11	L12
L13					

Continuous latent variables

R1	R2	R3	C
----	----	----	---

Estimator	ML
-----------	----

Page: 1

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

Information matrix OBSERVED
 Maximum number of iterations 1000
 Convergence criterion 0.500D-04
 Maximum number of steepest descent iterations 20

Input data file(s)
 C:\Users\Owner\Desktop\thesis analysis\05.72 phase 1 64.txt

Input data format FREE

SAMPLE STATISTICS

SAMPLE STATISTICS

Means					
	L1	L2	L3	L4	L5
1	0.353	0.371	0.387	0.415	0.613

Means					
	L6	L7	L8	L9	L10
1	3.746	3.787	3.699	3.685	3.642

Means			
	L11	L12	L13
1	4.088	4.027	4.012

Covariances					
	L1	L2	L3	L4	L5
L1	0.065				
L2	0.060	0.072			
L3	0.062	0.061	0.078		
L4	0.035	0.039	0.035	0.085	
L5	0.032	0.035	0.036	0.029	0.104
L6	0.013	0.013	0.016	0.013	0.004
L7	0.019	0.029	0.024	0.025	0.024
L8	0.027	0.026	0.029	0.034	0.017
L9	0.027	0.027	0.024	0.028	0.004
L10	0.015	0.009	0.012	0.022	0.003
L11	0.016	0.019	0.011	0.028	0.025
L12	0.010	0.009	0.006	0.016	0.010
L13	0.008	0.010	0.006	0.027	0.025

Covariances					
	L6	L7	L8	L9	L10
L6	0.379				
L7	0.250	0.429			
L8	0.241	0.270	0.418		
L9	0.268	0.309	0.341	0.528	
L10	0.258	0.288	0.283	0.332	0.440
L11	0.104	0.141	0.156	0.132	0.137
L12	0.117	0.156	0.160	0.118	0.138
L13	0.109	0.141	0.143	0.127	0.142

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

Covariances					
	L11	L12	L13		
L11	0.270				
L12	0.129	0.266			
L13	0.143	0.138	0.271		

Correlations					
L1	L2	L3	L4	L5	
L1	1.000				
L2	0.883	1.000			
L3	0.869	0.816	1.000		
L4	0.465	0.497	0.436	1.000	
L5	0.386	0.409	0.406	0.303	1.000
L6	0.084	0.076	0.095	0.075	0.022
L7	0.115	0.163	0.131	0.132	0.115
L8	0.162	0.151	0.158	0.181	0.080
L9	0.144	0.140	0.118	0.132	0.016
L10	0.087	0.051	0.063	0.113	0.015
L11	0.120	0.138	0.073	0.187	0.151
L12	0.073	0.068	0.043	0.108	0.061
L13	0.058	0.071	0.043	0.179	0.151

Correlations					
L6	L7	L8	L9	L10	
L6	1.000				
L7	0.620	1.000			
L8	0.606	0.637	1.000		
L9	0.599	0.650	0.727	1.000	
L10	0.632	0.663	0.660	0.689	1.000
L11	0.324	0.415	0.465	0.349	0.399
L12	0.367	0.461	0.480	0.314	0.402
L13	0.339	0.413	0.425	0.337	0.412

Correlations			
L11	L12	L13	
L11	1.000		
L12	0.483	1.000	
L13	0.530	0.514	1.000

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters	48
Loglikelihood	
H0 Value	-1363.326
H1 Value	-1327.201

Information Criteria

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

Akaike (AIC)	2822.652
Bayesian (BIC)	3003.532
Sample-Size Adjusted BIC	2851.284
(n* = (n + 2) / 24)	

Chi-Square Test of Model Fit

Value	72.251
Degrees of Freedom	56
P-Value	0.0708

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.030
90 Percent C.I.	0.000
Probability RMSEA <= .05	0.963

CFI/TLI

CFI	0.993
TLI	0.991

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	2516.890
Degrees of Freedom	78
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.039
-------	-------

MODEL RESULTS

		Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
R1	BY				
	L1	1.000	0.000	999.000	999.000
	L2	1.081	0.047	22.825	0.000
	L3	1.006	0.034	29.382	0.000
	L4	0.640	0.063	10.087	0.000
	L5	0.582	0.072	8.029	0.000
R2	BY				
	L6	1.000	0.000	999.000	999.000
	L7	1.147	0.078	14.658	0.000
	L8	1.104	0.078	14.088	0.000
	L9	1.254	0.088	14.211	0.000
	L10	1.196	0.080	15.034	0.000
R3	BY				
	L11	1.000	0.000	999.000	999.000
	L12	0.952	0.100	9.558	0.000
	L13	1.040	0.103	10.120	0.000
C	BY				
	R1	1.000	0.000	999.000	999.000
	R2	10.544	5.528	1.908	0.056
	R3	7.178	3.069	2.339	0.019
L3	WITH				

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

L1		0.006	0.002	2.672	0.008
L9	WITH				
L8		0.046	0.013	3.401	0.001
L7	WITH				
L2		0.009	0.003	3.027	0.002
L12	WITH				
L8		0.037	0.010	3.815	0.000
L7		0.026	0.010	2.565	0.010
L11	WITH				
L8		0.027	0.010	2.796	0.005
Intercepts					
L1		0.353	0.014	24.709	0.000
L2		0.371	0.015	24.837	0.000
L3		0.387	0.016	24.842	0.000
L4		0.415	0.016	25.427	0.000
L5		0.613	0.018	34.049	0.000
L6		3.746	0.034	108.785	0.000
L7		3.787	0.037	102.988	0.000
L8		3.699	0.036	102.268	0.000
L9		3.685	0.041	90.727	0.000
L10		3.642	0.037	98.213	0.000
L11		4.088	0.029	141.363	0.000
L12		4.027	0.029	140.872	0.000
L13		4.011	0.029	137.902	0.000
Variances					
C		0.002	0.001	1.194	0.232
Residual Variances					
L1		0.010	0.002	4.711	0.000
L2		0.006	0.002	2.710	0.007
L3		0.021	0.003	7.665	0.000
L4		0.062	0.005	12.388	0.000
L5		0.085	0.007	12.470	0.000
L6		0.164	0.015	10.690	0.000
L7		0.149	0.015	9.728	0.000
L8		0.156	0.016	9.681	0.000
L9		0.189	0.020	9.637	0.000
L10		0.132	0.015	9.062	0.000
L11		0.134	0.015	8.947	0.000
L12		0.141	0.015	9.406	0.000
L13		0.127	0.015	8.461	0.000
R1		0.054	0.005	10.164	0.000
R2		0.048	0.074	0.640	0.522
R3		0.055	0.036	1.554	0.120

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
R1	BY				
L1		0.924	0.018	52.389	0.000
L2		0.955	0.017	55.625	0.000
L3		0.853	0.022	38.000	0.000

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

L4		0.518	0.043	12.184	0.000
L5		0.427	0.048	8.982	0.000
R2	BY				
L6		0.754	0.028	26.846	0.000
L7		0.810	0.024	34.381	0.000
L8		0.792	0.026	30.544	0.000
L9		0.801	0.025	32.050	0.000
L10		0.837	0.022	38.615	0.000
R3	BY				
L11		0.706	0.040	17.783	0.000
L12		0.679	0.041	16.482	0.000
L13		0.730	0.038	19.004	0.000
C	BY				
R1		0.164	0.068	2.429	0.015
R2		0.883	0.195	4.521	0.000
R3		0.764	0.172	4.432	0.000
L3	WITH				
L1		0.404	0.093	4.349	0.000
L9	WITH				
L8		0.265	0.064	4.154	0.000
L7	WITH				
L2		0.291	0.099	2.940	0.003
L12	WITH				
L8		0.251	0.061	4.141	0.000
L7		0.179	0.066	2.707	0.007
L11	WITH				
L8		0.186	0.063	2.932	0.003
Intercepts					
L1		1.381	0.078	17.677	0.000
L2		1.388	0.078	17.767	0.000
L3		1.389	0.078	17.725	0.000
L4		1.421	0.079	17.934	0.000
L5		1.903	0.094	20.307	0.000
L6		6.081	0.247	24.641	0.000
L7		5.757	0.234	24.655	0.000
L8		5.717	0.232	24.595	0.000
L9		5.072	0.208	24.369	0.000
L10		5.490	0.224	24.499	0.000
L11		7.902	0.315	25.063	0.000
L12		7.875	0.312	25.213	0.000
L13		7.709	0.310	24.883	0.000
Variances					
C		1.000	0.000	999.000	999.000
Residual Variances					
L1		0.146	0.033	4.495	0.000
L2		0.087	0.033	2.664	0.008
L3		0.272	0.038	7.094	0.000
L4		0.732	0.044	16.623	0.000
L5		0.818	0.041	20.173	0.000
L6		0.432	0.042	10.205	0.000
L7		0.344	0.038	9.015	0.000
L8		0.373	0.041	9.084	0.000
L9		0.358	0.040	8.929	0.000

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

L10	0.299	0.036	8.252	0.000
L11	0.502	0.056	8.966	0.000
L12	0.539	0.056	9.623	0.000
L13	0.467	0.056	8.341	0.000
R1	0.973	0.022	43.682	0.000
R2	0.221	0.345	0.642	0.521
R3	0.416	0.264	1.578	0.114

STDY Standardization

		Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
R1	BY				
L1		0.924	0.018	52.389	0.000
L2		0.955	0.017	55.625	0.000
L3		0.853	0.022	38.000	0.000
L4		0.518	0.043	12.184	0.000
L5		0.427	0.048	8.982	0.000
R2	BY				
L6		0.754	0.028	26.846	0.000
L7		0.810	0.024	34.381	0.000
L8		0.792	0.026	30.544	0.000
L9		0.801	0.025	32.050	0.000
L10		0.837	0.022	38.615	0.000
R3	BY				
L11		0.706	0.040	17.783	0.000
L12		0.679	0.041	16.482	0.000
L13		0.730	0.038	19.004	0.000
C	BY				
R1		0.164	0.068	2.429	0.015
R2		0.883	0.195	4.521	0.000
R3		0.764	0.172	4.432	0.000
L3	WITH				
L1		0.404	0.093	4.349	0.000
L9	WITH				
L8		0.265	0.064	4.154	0.000
L7	WITH				
L2		0.291	0.099	2.940	0.003
L12	WITH				
L8		0.251	0.061	4.141	0.000
L7		0.179	0.066	2.707	0.007
L11	WITH				
L8		0.186	0.063	2.932	0.003
Intercepts					
L1		1.381	0.078	17.677	0.000
L2		1.388	0.078	17.767	0.000
L3		1.389	0.078	17.725	0.000
L4		1.421	0.079	17.934	0.000
L5		1.903	0.094	20.307	0.000
L6		6.081	0.247	24.641	0.000
L7		5.757	0.234	24.655	0.000
L8		5.717	0.232	24.595	0.000
L9		5.072	0.208	24.369	0.000

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

L10	5.490	0.224	24.499	0.000
L11	7.902	0.315	25.063	0.000
L12	7.875	0.312	25.213	0.000
L13	7.709	0.310	24.883	0.000
Variances				
C	1.000	0.000	999.000	999.000
Residual Variances				
L1	0.146	0.033	4.495	0.000
L2	0.087	0.033	2.664	0.008
L3	0.272	0.038	7.094	0.000
L4	0.732	0.044	16.623	0.000
L5	0.818	0.041	20.173	0.000
L6	0.432	0.042	10.205	0.000
L7	0.344	0.038	9.015	0.000
L8	0.373	0.041	9.084	0.000
L9	0.358	0.040	8.929	0.000
L10	0.299	0.036	8.252	0.000
L11	0.502	0.056	8.966	0.000
L12	0.539	0.056	9.623	0.000
L13	0.467	0.056	8.341	0.000
R1	0.973	0.022	43.682	0.000
R2	0.221	0.345	0.642	0.521
R3	0.416	0.264	1.578	0.114

STD Standardization

		Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
R1	BY				
L1		0.236	0.012	20.478	0.000
L2		0.255	0.012	21.651	0.000
L3		0.238	0.013	17.947	0.000
L4		0.151	0.016	9.719	0.000
L5		0.137	0.018	7.782	0.000
R2	BY				
L6		0.464	0.030	15.250	0.000
L7		0.533	0.031	17.055	0.000
L8		0.512	0.031	16.284	0.000
L9		0.582	0.035	16.543	0.000
L10		0.555	0.031	17.764	0.000
R3	BY				
L11		0.365	0.029	12.653	0.000
L12		0.347	0.029	12.096	0.000
L13		0.380	0.029	13.139	0.000
C	BY				
R1		0.164	0.068	2.429	0.015
R2		0.883	0.195	4.521	0.000
R3		0.764	0.172	4.432	0.000
L3	WITH				
L1		0.006	0.002	2.672	0.008
L9	WITH				
L8		0.046	0.013	3.401	0.001
L7	WITH				
L2		0.009	0.003	3.027	0.002

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

L12	WITH				
L8		0.037	0.010	3.815	0.000
L7		0.026	0.010	2.565	0.010
L11	WITH				
L8		0.027	0.010	2.796	0.005
Intercepts					
L1		0.353	0.014	24.709	0.000
L2		0.371	0.015	24.837	0.000
L3		0.387	0.016	24.842	0.000
L4		0.415	0.016	25.427	0.000
L5		0.613	0.018	34.049	0.000
L6		3.746	0.034	108.785	0.000
L7		3.787	0.037	102.988	0.000
L8		3.699	0.036	102.268	0.000
L9		3.685	0.041	90.727	0.000
L10		3.642	0.037	98.213	0.000
L11		4.088	0.029	141.363	0.000
L12		4.027	0.029	140.872	0.000
L13		4.011	0.029	137.902	0.000
Variances					
C		1.000	0.000	999.000	999.000
Residual Variances					
L1		0.010	0.002	4.711	0.000
L2		0.006	0.002	2.710	0.007
L3		0.021	0.003	7.665	0.000
L4		0.062	0.005	12.388	0.000
L5		0.085	0.007	12.470	0.000
L6		0.164	0.015	10.690	0.000
L7		0.149	0.015	9.728	0.000
L8		0.156	0.016	9.681	0.000
L9		0.189	0.020	9.637	0.000
L10		0.132	0.015	9.062	0.000
L11		0.134	0.015	8.947	0.000
L12		0.141	0.015	9.406	0.000
L13		0.127	0.015	8.461	0.000
R1		0.973	0.022	43.682	0.000
R2		0.221	0.345	0.642	0.521
R3		0.416	0.264	1.578	0.114

R-SQUARE

Observed Variable	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
L1	0.854	0.033	26.194	0.000
L2	0.913	0.033	27.812	0.000
L3	0.728	0.038	19.000	0.000
L4	0.268	0.044	6.092	0.000
L5	0.182	0.041	4.491	0.000
L6	0.568	0.042	13.423	0.000
L7	0.656	0.038	17.191	0.000
L8	0.627	0.041	15.272	0.000
L9	0.642	0.040	16.025	0.000
L10	0.701	0.036	19.308	0.000
L11	0.498	0.056	8.892	0.000
L12	0.461	0.056	8.241	0.000
L13	0.533	0.056	9.502	0.000

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.out

Latent Variable	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
R1	0.027	0.022	1.214	0.225
R2	0.779	0.345	2.260	0.024
R3	0.584	0.264	2.216	0.027

QUALITY OF NUMERICAL RESULTS

Condition Number for the Information Matrix (ratio of smallest to largest eigenvalue) 0.175E-07

MODEL MODIFICATION INDICES

NOTE: Modification indices for direct effects of observed dependent variables regressed on covariates may not be included. To include these, request MODINDICES (ALL).

Minimum M.I. value for printing the modification index 3.840

		M.I.	E.P.C.	Std E.P.C.	StdYX E.P.C.
BY Statements					
R3	BY L4	7.310	0.119	0.043	0.149
R3	BY L8	4.301	0.289	0.105	0.163
R3	BY L9	7.750	-0.356	-0.130	-0.179
C	BY L4	4.824	0.939	0.036	0.125
C	BY L8	5.245	9.423	0.366	0.566
C	BY L9	6.898	-10.023	-0.389	-0.536
WITH Statements					
L5	WITH L3	3.979	0.004	0.004	0.106
L7	WITH L5	5.214	0.016	0.016	0.141
L9	WITH L5	4.127	-0.015	-0.015	-0.116
L13	WITH L4	4.137	0.012	0.012	0.132
L13	WITH L5	5.074	0.015	0.015	0.146
L13	WITH L8	3.953	0.021	0.021	0.149

DIAGRAM INFORMATION

Use View Diagram under the Diagram menu in the Mplus Editor to view the diagram. If running Mplus from the Mplus Diagrammer, the diagram opens automatically.

Diagram output

c:\users\owner\desktop\thesis analysis\05.73 phase 1 64.dgm

Beginning Time: 06:14:26
Ending Time: 06:14:27
Elapsed Time: 00:00:01

MUTHEN & MUTHEN
3463 Stoner Ave.
Los Angeles, CA 90066

Tel: (310) 391-9971
Fax: (310) 391-8971
Web: www.StatModel.com

8. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความสอดคล้อง	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5		
1. หลักการ							
1.1 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์ครอบคลุมส่วนประกอบอื่น ๆ ทั้งหมดในรูปแบบ	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
1.2 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
1.3 หลักการของรูปแบบสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา	1	1	0	1	1	.80	นำไปใช้ได้
2. วัตถุประสงค์							
2.1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
3. วิธีการจัดการเรียนรู้							
3.1 วิธีการจัดการเรียนรู้มีสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 วิธีการจัดการเรียนรู้มีสัมพันธ์กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา	1	1	0	1	1	.80	นำไปใช้ได้
3.3 วิธีการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
4. การวัดและประเมินผล							
4.1 การวัดผลในรูปแบบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
4.2 การวัดผลในรูปแบบมีความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
4.3 การวัดผลในรูปแบบทั้งสามครั้งมีความสอดคล้องกัน	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
4.4 การประเมินผลในรูปแบบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
4.5 การประเมินผลในรูปแบบมีความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
4.6 การประเมินผลในรูปแบบทั้งสามครั้งมีความสอดคล้องกัน	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
5. ผลลัพธ์							
5.1 ผลลัพธ์ของรูปแบบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
6. เงื่อนไข							
6.1 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
6.2 เกณฑ์ผู้เข้ารับการพัฒนาสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
6.3 ระยะเวลาการใช้รูปแบบมีความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้

9. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความสอดคล้อง	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5		
1. ระยะเวลาของการใช้รูปแบบการพัฒนาที่มีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
2. แนวคิดที่ใช้ในรูปแบบการพัฒนาเน้นทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในรูปแบบการพัฒนาครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
4. เกณฑ์การประเมินโครงร่างวิจัยมีความยุติธรรม	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
5. ตัวบ่งชี้สมรรถนะวิจัยครอบคลุมวัตถุประสงค์ของรูปแบบการพัฒนา	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
6. ช่วงเวลาในการประเมินมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
7. รูปแบบการพัฒนาสามารถนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนได้	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
8. รูปแบบการพัฒนาช่วยแก้ไขปัญหাজังหวัดชายแดนใต้ในระยะยาวได้	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
9. คู่มือรูปแบบการพัฒนาครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การพัฒนา	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้
10. นักศึกษาสามารถเขียนโครงร่างวิจัยได้ดีกว่าก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนา	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ได้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
11. ความพึงพอใจในภาพรวมของการ ได้รับการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ ได้
12. ประโยชน์ที่ได้รับในภาพรวมของใช้ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ ได้

10. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาแบบสัมภาษณ์ผู้สอนด้านการใช้ประโยชน์และ
ด้านความเป็นไปได้ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5		
1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้รูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูใน สังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดน ใต้ คืออะไร	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ ได้
2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูใน สังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดน ใต้ ความเป็นไปได้ในการจัดการ เรียนรู้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไข ปัญหาจังหวัดชายแดนใต้ ได้หรือไม่	1	1	1	1	1	1.00	นำไปใช้ ได้

ภาคผนวก ง คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

พัฒนาโดย
พล เหลืองรังษี

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.กฤษยาภาณุจณ์	โตพิทักษ์	ประธานที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.เอี่ยมพร	หลินเจริญ	กรรมการที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2564

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคม
พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ พัฒนาขึ้นตามหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้
โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคม
พหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และทีมนักออกแบบที่ให้ความ
อนุเคราะห์ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนา
การเรียนรู้ โดยใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน แบบให้ผู้เรียนลงมือทำวิจัยด้วย
ตนเอง และแนวคิดการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา ตลอดจนได้รับความอนุเคราะห์จาก
ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบเพื่อพัฒนาให้มีความถูกต้องและ
ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

พล เหลืองรังษี
ผู้วิจัย

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลลัพธ์ และเงื่อนไข ดังนี้

หลักการ	วัตถุประสงค์
เป็นรูปแบบการพัฒนาจากการปฏิบัติด้วยความร่วมมือและยอมรับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างหลากหลาย	เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้
วิธีการจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
 <p>← ขั้นตอนที่ 1 เรียนเนื้อหาวิจัยและการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา</p> <p>← ขั้นตอนที่ 2 เติมนักกระบวนการวิจัยด้วยตนเองโดยการศึกษารายงานงานการวิจัย</p> <p>← ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานวิจัยด้วยตนเอง</p> <p>← ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัย</p>	การประเมินตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม อย่างหลากหลาย
ผลลัพธ์	เงื่อนไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม 2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เข้าร่วมพัฒนาเป็นผู้ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 2. ระยะเวลาการพัฒนาไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

ภาพ 1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

หลักการ

เป็นรูปแบบการพัฒนาจากการปฏิบัติด้วยความร่วมมือและยอมรับในการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ ที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างหลากหลาย

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

การจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 เรียน (Learn) คือ การเรียนเนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การเรียนเนื้อหาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ดังนี้ การกำหนดปัญหาของการวิจัย การตั้งชื่อเรื่องวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 8 ชั่วโมง ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ดังนี้ ตัวแปร ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 8 ชั่วโมง ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ดังนี้ การเลือกใช้สถิติเบื้องต้น และการอ่านผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย จำนวน 4 ชั่วโมง ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ดังนี้ การเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย

2. การเรียนเนื้อหาการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา 1 แผนการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ดังนี้ การบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค

ขั้นตอนที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-study) คือ การเรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเอง โดยการศึกษาจากรายงานการวิจัย จำนวน 20 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้ (Exchange Knowledge) คือ การแลกเปลี่ยนความรู้จากการศึกษารายงานการวิจัยด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 ฝึกปฏิบัติ (Practice) คือ การฝึกปฏิบัติเขียนโครงร่างวิจัยด้วยตนเอง

การวัดและประเมินผล

การประเมินตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1.1 ตอบตรงตามที่เฉลยให้ 1 คะแนน

1.2 ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และผลการประเมินโครงร่างวิจัย ซึ่งเป็นการประเมินจากผู้สอน

2.1 คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 75 คะแนน

2.2 การประเมินโครงร่างวิจัย เป็นการประเมินแบบแยกเป็นรายด้าน (Analytical Approach)

3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 9 ข้อ คะแนนเต็ม 45 คะแนน

ผลลัพธ์

สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

เงื่อนไข

1. ผู้เข้าร่วมพัฒนาเป็นผู้ผ่านการลงทะเบียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้และรายวิชาการวัดและประเมินผลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
2. ระยะเวลาการพัฒนาไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง

ความเป็นมาของรูปแบบ

สังคมไทยมีความคาดหวังว่าครูเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ดังคำกล่าวที่ว่าครูเป็นบุคคลที่ควรเคารพเทิดทูน มีความเสียสละ เพื่อความเจริญงอกงามของศิษย์ ครูมีความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติ ชาติบ้านเมืองจะเจริญได้เพราะประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีจากครูที่มีคุณภาพ การพัฒนาครูให้มีคุณภาพต้องเริ่มจากการพัฒนาผู้กำลังศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต เพราะบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทั้งสองหลักสูตรนี้ย่อมคาดหวังที่จะเป็นครู

คุรุสภาได้ประกาศมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 จำนวน 6 ด้าน โดยแต่ละด้านได้กำหนดสมรรถนะความรู้และสมรรถนะไว้ควบคู่กัน เช่น ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยสาระความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน โดยมีสมรรถนะที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 สมรรถนะคือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ (สำนักนายกรัฐมนตรียุคใหม่, 2563a)

ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิจัย และบูรณาการวิธีการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Banks (2001) เพื่อให้ นักศึกษาครูได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกที่สอดคล้องกับบริบทของสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ได้อย่างเหมาะสม โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน แบบให้ผู้เรียนลงมือทำวิจัยด้วยตนเอง ร่วมกับแนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา เพื่อออกแบบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง องค์ความรู้ของนักศึกษาครูที่มีต่อการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกในสังคมพหุวัฒนธรรม มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออก การจัดการเรียนรู้ออกในสังคมพหุวัฒนธรรม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนโครงร่างวิจัยหรือรายงานการวิจัย

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกในสังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาครูในการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะในการปฏิบัติด้านวิจัยตั้งแต่มีความสามารถวิเคราะห์

สภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล ความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล และความสามารถเขียนโครงร่างวิจัยหรือรายงานการวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาครูแสดงออกซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการมีจรรยาบรรณนักวิจัย มีความมุ่งมั่น มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมสามารถแก้ปัญหาชายแดนใต้ได้ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อจะดำเนินการวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

แนวคิดที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน (2557) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning: RBL) หรือการจัดการเรียนสอนที่เน้นการวิจัย (Research-Based Approach) เป็นเทคนิคหนึ่งในการสอนเชิงสร้างสรรค์ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจาก การวิจัยเป็นกระบวนการพัฒนาคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกล้าซักถาม ตั้งคำถามเป็น ใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเต็ม (2537) ผู้เรียนต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพิจารณาประเด็น หรือข้อมูลต่าง ๆ ผลจากการกระทำเช่นนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความใฝ่รู้ มีความกระตือรือร้น มีเหตุมีผล เป็นผู้ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ เพราะผลของการวิจัยหรือความรู้ที่ได้ทำให้สามารถเข้าใจ ทำนาย หรือควบคุมปรากฏการณ์ได้ และเป็นการเพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหา ดังนั้น RBL จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกระบวนการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนทำให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง หรืออีกลักษณะหนึ่งเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการวิจัย มีการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยหรือผลการวิจัยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาสาระ (ทศนา แคมมณี, 2558)

จากนิยามและคำอธิบายของนักการศึกษาเกี่ยวกับ RBL ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า RBL เป็นเทคนิคการจัดการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่คุณสอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนโดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการที่น่าเชื่อถือ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการดำเนินการวิจัยจริง หรือจำลองสถานการณ์ หรือเรียนรู้จากการศึกษาผลการวิจัยที่ผ่านมา

แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

พวงพกา ปวีณบําเพ็ญ (2560) ได้สังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน จากนักวิชาการและนักการศึกษา สรุปได้ว่า RBL เป็นโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบในการสอนได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล ระบบปฏิสัมพันธ์ และผลที่เกิดกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีระดับ การจัดการเรียนการสอน 7 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 ผู้เรียนศึกษาหลักการความรู้เบื้องต้นจากตำรา เอกสาร สื่อต่าง ๆ หรือจากคำ บรรยายของผู้สอน แต่มีใช้ลักษณะเพียงแค่การอ่านหรือฟังแล้วจบไป แต่ต้องถกแถลง พุดคุย สนทนา กันอย่างนักวิชาการ อ่านแล้วคิดอย่างไร เห็นอย่างไร เพราะเหตุใด อาจต้องมีตำราพื้นฐาน ใน สาขาวิชานั้น ๆ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แล้วนำมาอภิปรายเชิงวิชาการในชั้นเรียนต่อไป

ระดับที่ 2 เป็นการเรียนรู้ผลการวิจัยจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือจากคำบอกเล่า ของผู้สอน การเรียนการสอนในระดับนี้เริ่มเกี่ยวข้องกับงานวิจัย ผู้เรียนต้องศึกษาข้อความรู้จาก ผลงานวิจัยของผู้อื่นแล้ววิเคราะห์ วิจารณ์ ถกแถลง อภิปราย พุดคุยแลกเปลี่ยนกับนักวิชาการ

ระดับที่ 3 เป็นการเรียนรู้โดยการศึกษาจากงานวิจัยโดยตรง การเรียนรู้ในลักษณะนี้ทำให้ ผู้วิจัยจำได้มากกว่าการเรียนแบบเตรียมสอบ การเรียนการสอนในระดับนี้เป็นการทำให้เนื้อหาวิชา และกระบวนการวิจัยผสมผสานไปด้วยกันได้ ผู้เรียนจะได้ศึกษาว่าในศาสตร์ของตานั้นมีวิธีการทำวิจัย หรือการหาความรู้ได้อย่างไร

ระดับที่ 4 เป็นการทำรายงานเชิงวิจัย เมื่อผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการวิจัยในศาสตร์ของตน โดยศึกษาจากตัวอย่างในงานวิจัยระดับที่ 3 แล้ว ผู้เรียนควรสามารถทำรายงานเชิงวิจัยด้วยตนเองได้ อาจเป็นการทำกรณีศึกษา การสำรวจ หรือการวิจัยเอกสาร

ระดับที่ 5 เป็นการทำวิจัยขนาดเล็ก (Baby Research) เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับ กระบวนการวิจัยในลักษณะของการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ขั้นนี้ถือว่าเป็นแบบฝึกหัดในการทำวิจัย ยังไม่เน้นความใหม่หรือความเป็นประโยชน์ของข้อความรู้จากผลงานวิจัย

ระดับที่ 6 เป็นการวิจัยภายใต้การนิเทศและ/ หรือการเป็นผู้ช่วยนักวิจัยในโครงการวิจัยของ อาจารย์ ผู้เรียนมีโอกาสสัมผัสการทำวิจัยจริงภายใต้การนิเทศของอาจารย์เจ้าของโครงการ จะได้ เรียนรู้ขั้นตอนการวิจัยด้วยการลงมือปฏิบัติและยังได้ศึกษากระบวนการจัดโครงการวิจัยอีกด้วย

ระดับที่ 7 เป็นการทำวิจัยด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยถึงระดับ หนึ่งจะสามารถทำวิจัยได้ด้วยตนเอง ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็น ฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานที่ใช้ในรูปแบบการพัฒนาครั้งนี้ เป็นแบบให้ผู้เรียน ลงมือทำวิจัยด้วยตนเอง โดยดำเนินการถึงระดับที่ 4 และเป็นการจัดทำโครงร่างวิจัย 3 บท

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา

นักวิชาการและนักการศึกษาได้อธิบายแนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาไว้ อย่างหลากหลาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้นำเสนอเฉพาะที่สอดคล้องกับบริบทของสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ โดย Banks (2001) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา ดังนี้

1. การบูรณาการเนื้อหา (Content Integration) คือ การที่ครูผู้สอนยังคงสอนวิชาต่าง ๆ เหมือนที่เคยสอนมา ขณะเดียวกันได้นำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่าง ๆ มาสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาเดิมที่กำลังสอนอยู่ โดยครูอาจนำข้อมูลสารสนเทศจากกลุ่มวัฒนธรรมของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน โรงเรียน หรือชุมชนมายกตัวอย่างหรืออภิปรายร่วมกัน ซึ่งวิธีนี้นอกจากจะเหมาะสมกับการสอนวิชาทางด้านภาษาและสังคมศึกษาแล้ว ยังสามารถสอดแทรกในวิชาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ได้ด้วย เช่น การสอดแทรกประวัติศาสตร์ของบุคคลสำคัญที่คิดค้นทฤษฎี ความรู้ต่าง ๆ จากกลุ่มคนสีผิว

2. กระบวนการสร้างองค์ความรู้ (The Knowledge Construction Process) มิตินี้ครูจะมีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่าความรู้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร องค์ประกอบทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ชนชั้นทางสังคมของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลมีอิทธิพลต่อการก่อเกิดความรู้นั้น ๆ อย่างไร ข้อสรุป กรอบการอ้างอิง ทรรศนะ และความลำเอียงของคนในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ เกิดขึ้นจากปัจจัยใด ดังนั้นการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาในมิตินี้สถานศึกษาและครูจะต้องเปลี่ยนจากการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนจดจำเป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้า จากการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนอภิปรายความคิดเห็นเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตัดสินใจ เกิดความเข้าใจผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างจากตน เข้าใจถึงทรรศนะการมองโลกของพวกเขา

3. การลดอคติ (Prejudice Reduction) มิตินี้เชื่อว่าเด็กส่วนใหญ่ที่เข้าโรงเรียนมาพร้อมกับเจตคติต่อเชื้อชาติ ชาติพันธุ์อื่น ๆ ในทางลบ ซึ่งสะท้อนถึงเจตคติของพ่อแม่ ผู้ปกครองของพวกเขาเช่นกัน ดังนั้นแนวคิดสำคัญคือทำอย่างไรที่สถานศึกษาและครูจะปลูกฝังเจตคติทางเชื้อชาติในทิศทางบวกและปลูกฝังเจตคติค่านิยมความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียนโดยการจัดหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติต่อเชื้อชาติในทางบวกและมีค่านิยมแบบประชาธิปไตยด้านกิจกรรม 4 ประการ ดังนี้ การให้การเสริมแรงนักเรียน การให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างของทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม การปรับเปลี่ยนหลักสูตร และการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความร่วมมือและมีการติดต่อสัมพันธ์กัน

4. หลักความเสมอภาค (Equity Pedagogy) มิตินี้มุ่งเน้นให้ครูปรับวิธีการสอนที่จะเอื้ออำนวย สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างชาติ ต่างวัฒนธรรมประสบความสำเร็จในการเรียน โดยครูส่งเสริมให้นักเรียนจากกลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง ทั้งการอภิปรายแสดงความคิดเห็น การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของคู่มือ

เพื่อให้ผู้สอนรายวิชาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบมีความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้ เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ผ่านการเรียนรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่ครอบคลุมสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1.1 ตอบตรงตามที่เฉลยให้ 1 คะแนน

1.2 ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

2. สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และผลการประเมินโครงร่างวิจัย ซึ่งเป็นการประเมินจากผู้สอน ดังนี้

2.1 คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 75 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับมาก

- 3 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมหรือทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรมในระดับน้อยที่สุด

2.2 การประเมินโครงร่างวิจัย เป็นการประเมินแบบแยกเป็นรายด้าน (Analytical Approach) มีเกณฑ์การให้คะแนนโครงร่างวิจัย ดังตาราง 1

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนโครงร่างวิจัย

ประเด็นประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5
1. การกำหนด ปัญหาการวิจัย	กำหนดปัญหา วิจัยโดยไม่ อ้างอิงผลที่ ผ่านมา	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้ และมี องค์ประกอบ ของชื่อเรื่อง อย่างน้อย 1 ใน 3	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้ และมี องค์ประกอบ ของชื่อเรื่อง อย่างน้อย 2 ใน 3	กำหนดปัญหา โดยการศึกษา ข้อมูลจาก แหล่งที่เชื่อถือ ได้ และมี องค์ประกอบ ของชื่อเรื่อง ครบถ้วน
2. การกำหนด วัตถุประสงค์การ วิจัย	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัยไม่ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง และ สภาพปัญหา	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง และ สภาพปัญหา แต่ต้อง ปรับปรุงภาษา ที่ใช้	กำหนด วัตถุประสงค์ การวิจัย สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง สภาพ ปัญหา และมี ความกระชับ ชัดเจน
3. การสืบค้นข้อมูล	รู้จักแหล่งที่ใช้ ในการสืบค้น ข้อมูลการวิจัย แต่ไม่สามารถ สืบค้นได้	สืบค้นข้อมูล การวิจัย แต่ สิ่งที่สืบค้นยัง ไม่สอดคล้อง กับชื่อเรื่อง	สืบค้นข้อมูล การวิจัย และ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง 1-3 เรื่อง	สืบค้นข้อมูล การวิจัย และ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง 4-5 เรื่อง	สืบค้นข้อมูล การวิจัย และ สอดคล้องกับ ชื่อเรื่อง 4-5 เรื่อง ย้อนหลัง ไม่เกิน 7 ปี
4. การบูรณาการ เนื้อหาระหว่าง วิชา	ไม่มีการบูรณา การเนื้อหาวิจัย กับวิชาอื่น	มีการบูรณา การเนื้อหา วิจัยกับวิชา	มีการบูรณา การเนื้อหา วิจัยกับ วิชาเอกอื่นที่ ไม่ใช่วิชาเอก	มีการบูรณา การเนื้อหา วิจัยกับ วิชาเอก และ วิชาอื่น	มีการบูรณา การเนื้อหาวิจัย กับวิชาเอก และวัฒนธรรม ตามบริบท สังคมของ สถานศึกษา

	ประเด็นประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
		1	2	3	4	5
5.	กระบวนการ สร้างองค์ความรู้	ไม่มี กระบวนการที่ แสดงให้เห็นถึง การสร้างองค์ ความรู้	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนจำ เนื้อหา	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนค้นคว้า ข้อมูล	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนค้นคว้า ข้อมูล และ นำเสนอ	มีกระบวนการ สร้างองค์ ความรู้ โดยให้ ผู้เรียนค้นคว้า ข้อมูล และ ร่วมกัน อภิปราย
6.	การจัดการ เรียนรู้มีความ เสมอภาค	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนไม่มีส่วน เกี่ยวข้อง	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้องต่ำ กว่าร้อยละ 50 ของผู้เรียน ทั้งหมด	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้อง ระหว่างร้อยละ 51-80 ของผู้เรียน ทั้งหมด	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้องสูง กว่าร้อยละ 80	วิธีการ เรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีส่วน เกี่ยวข้องสูง กว่าร้อยละ 80 และยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง
7.	การเลือก ตัวอย่าง เพื่อการวิจัย	ไม่ระบุจำนวน ประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้ และจำนวน กลุ่มตัวอย่าง	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้ และจำนวน กลุ่มตัวอย่าง ได้ถูกต้อง	ระบุจำนวน ประชากรจาก แหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้ จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างได้ ถูกต้อง และมี วิธีการเลือก กลุ่มตัวอย่าง
8.	การสร้างและหา คุณภาพ เครื่องมือการ วิจัย	ระบุเครื่องมือ การวิจัย	ระบุเครื่องมือ การวิจัย และ วิธีการสร้าง เครื่องมือ แต่ มีประเด็นต้อง แก้ไข	ระบุเครื่องมือ การวิจัย และ วิธีการสร้าง เครื่องมือได้ ถูกต้อง	ระบุเครื่องมือ การวิจัย วิธีการสร้าง เครื่องมือได้ ถูกต้อง และ วิธีการหา คุณภาพของ เครื่องมือ แต่ ไม่ครบถ้วน	ระบุเครื่องมือ การวิจัย วิธีการสร้าง เครื่องมือได้ ถูกต้อง และ วิธีการหา คุณภาพของ เครื่องมือ ครบถ้วน

ประเด็นประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5
9. การเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	ไม่ระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย แต่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย และการวิจัยไม่ครบทุกข้อ	มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย และการวิจัยทุกข้อ แต่มีประเด็นต้องแก้ไข	มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย และการวิจัยทุกข้อ
10. การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย	ไม่ระบุวิธีการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	-	-	ระบุวิธีการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ถูกต้อง แต่ไม่ครบตามวัตถุประสงค์การวิจัย	ระบุวิธีการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ถูกต้องและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย
11. การใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	รู้จักโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน แต่ไม่สามารถใช้ได้	ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้เฉพาะการตั้งค่าตัวแปร	ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการตั้งค่าตัวแปร และบันทึกข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้	ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการตั้งค่าตัวแปร บันทึกข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลได้ แต่ไม่ครบตามวัตถุประสงค์การวิจัย	ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการตั้งค่าตัวแปร บันทึกข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้

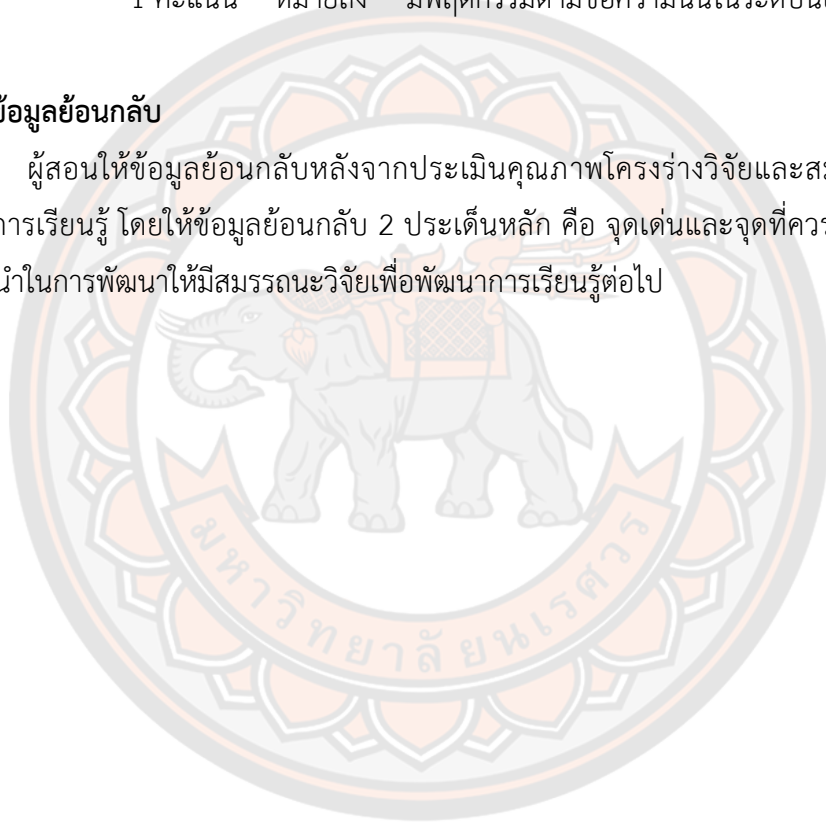
ประเด็นประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5
12. การแปลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย	-	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้บางประเด็น	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ได้ถูกต้อง แต่ไม่สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ได้	แปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และอธิบายผลการวิเคราะห์ได้ถูกต้อง
13. การเขียนโครงร่างวิจัย	เขียนโครงร่างวิจัยได้เฉพาะต่ำกว่า 2 บท และมีประเด็นการแก้ไข	-	เขียนโครงร่างวิจัยได้ 2 บท โดยมีประเด็นการแก้ไขระหว่าง 1-20 จุด	เขียนโครงร่างวิจัยได้ 3 บท โดยมีประเด็นการแก้ไขระหว่าง 11-20 จุด	เขียนโครงร่างวิจัยได้ 3 บท โดยมีประเด็นการแก้ไขต่ำกว่า 10 จุด
14. การเขียนรายงานการวิจัย	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาไม่ครบถ้วน และส่งช้ากว่าที่กำหนด 1-2 วัน	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาไม่ครบถ้วน แต่ส่งภายในวันที่วันที่กำหนด	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาครบถ้วน มีประเด็นการแก้ไข 11-20 จุด แต่ส่งช้ากว่าวันที่กำหนด 1-2 วัน	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาครบถ้วน มีประเด็นการแก้ไขระหว่าง 11-20 จุด และส่งภายในวันที่กำหนด	รายงานการวิจัยมีเนื้อหาครบถ้วน โดยมีประเด็นการแก้ไขต่ำกว่า 10 จุด และส่งภายในวันที่กำหนด
15. การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม	-	มีการศึกษาผลการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	มีการนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเขียนโครงร่างวิจัย แต่มีประเด็นต้องแก้ไข	มีการนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเขียนโครงร่างวิจัย หรือใช้ในการจัดการเรียนรู้	มีการนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเขียนโครงร่างวิจัยและการจัดการเรียนรู้

3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นการตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นแบบมาตราประมาณค่าชนิด 5 ระดับความคิดเห็น จำนวน 9 ข้อ คะแนนเต็ม 45 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

การให้ข้อมูลย้อนกลับ

ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากประเมินคุณภาพโครงสร้างวิจัยและสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยให้ข้อมูลย้อนกลับ 2 ประเด็นหลัก คือ จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา พร้อมให้คำแนะนำในการพัฒนาให้มีสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560) *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์.
- ทศนา แคมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ. (2560) การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 1(2), 62-71.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2557). *หลักและเทคนิคการสอนระดับอุดมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วี.พรีน (1991).
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเติม. (2537). การสอนแบบ Research Based Learning. *วิธีวิทยาการวิจัย*, 6(1), 1-14.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2563). ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 137(ตอนพิเศษ 109 ง), สืบค้น 9 พฤษภาคม 2563 จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2563/E/109/T_0010.PDF
- สุวิมล ว่องวานิช. (2559). *วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา จุดประกายความคิดใหม่*. กรุงเทพฯ: ไอคอนพรีนติ้ง.
- Banks, J. A. (2001). *Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum and Teaching*. Boston: Routledge.

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

จำนวน 4 ชั่วโมง

1. นิยามที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

การศึกษาสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง สมรรถนะในการระบุปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และระบุปัญหาการวิจัยได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่ส่งผลการเรียนรู้ได้ถูกต้อง
- 2.2 กำหนดปัญหาและชื่อการวิจัยได้ถูกต้อง
- 2.3 กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้ถูกต้อง

3. สารการเรียนรู้

- 3.1 การกำหนดปัญหาของการวิจัย
- 3.2 การตั้งชื่อเรื่องวิจัย
- 3.3 การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย

4. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 4.1 หนังสือและตำราเกี่ยวกับการวิจัย
 - 4.1.1 พิเชิต ฤทธิ์จรูญ. เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.
 - 4.1.2 สุวิมล ว่องวานิช. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.
- 4.2 เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลวิจัย
 - 4.2.1 <https://www.tci-thaijo.org/>
 - 4.2.2 <http://www.graduate.su.ac.th/dspace/index.php>

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

- 5.1 ขั้นเตรียมการ
 - 5.1.1 ผู้สอนสืบค้นแหล่งข้อมูลและตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน

5.1.2 รวบรวมแหล่งข้อมูล เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลงานวิจัย

5.2 ขั้นตอนการสอน

5.2.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

1) ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนด้วยการสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้อันกระตุ้นให้เกิดความสนใจใฝ่รู้ เกิดข้อสงสัย อยากแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา

2) ผู้สอนยกตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียน

3) แนะนำวิธีการเรียนรู้ และเว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลงานวิจัย

5.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1) การเรียนเนื้อหา เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียน และฟังบรรยายสรุปสาระสำคัญของเนื้อหา

2) การเรียนรู้กระบวนการวิจัย โดยมอบหมายให้ผู้เรียนสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้อิงฐานข้อมูล Thaijo จากเว็บไซต์ <https://www.tci-thaijo.org/> เพื่อศึกษาวิธีการตั้งชื่อเรื่องวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย คนละ 1 เรื่อง จากนั้น ให้ผู้เรียนทุกคนนำเสนอด้วยวาจาโดยสรุป ในเวลาไม่เกิน 5 นาที โดยผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นที่สนใจ

3) ทดลองทำวิจัย เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างวิจัย โดยเริ่มจากการตั้งชื่อเรื่องวิจัยและกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย

5.2.3 การสรุปองค์ความรู้

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ประกอบของชื่อเรื่องวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย

5.3 ขั้นวัดและประเมินผล

5.3.1 ผู้สอนวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสืบค้นและศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย การตั้งชื่อเรื่อง และการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย โดยตรวจผลงานนักศึกษา

5.3.2 ผู้สอนสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียน

6. สาระสำคัญ

6.1 การกำหนดปัญหาของการวิจัย

ผู้วิจัยต้องถามตัวเองว่าสนใจที่จะศึกษาเรื่องใด เพราะความสนใจเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความคิดและความต้องการ ความสนใจอาจเกิดจากประสบการณ์การทำงาน การเรียน ความคิด

สร้างสรรค์ การอ่านหนังสือ การฟัง แล้วจึงศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อขยายความสนใจ มีวิธีการดังนี้

6.1.1 ประสบการณ์ของตัวเอง อาจเป็นเหตุการณ์หรือปัญหาที่ตนเองประสบอยู่ในการทำงานในชีวิตประจำวัน รวมทั้งจากความเคลื่อนไหวของสังคมทั้งอดีตและปัจจุบันแล้วนำประสบการณ์มาสร้างเป็นปัญหาการทำวิจัย

6.1.2 การอ่านเอกสาร เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญ เพราะการอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นการทบทวนความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ของปัญหาที่สนใจ เป็นการปูพื้นฐานว่ามีความเป็นมาอย่างไร มีวิธีการศึกษาลักษณะใด มีตัวแปรอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง

6.1.3 การใช้ทฤษฎี การได้ปัญหาวิจัยลักษณะนี้ส่วนใหญ่เป็นการทดสอบทฤษฎี โดยการประยุกต์ทฤษฎีในลักษณะที่แตกต่างกันไป ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละสถานที่

6.1.4 การทำวิจัยซ้ำกับผู้อื่น การทำวิจัยบางเรื่องผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ผลการวิจัยขาดการยอมรับ ลักษณะเช่นนี้ผู้วิจัยสามารถทำวิจัยซ้ำเพื่อควบคุมตัวแปรที่เกิดความคลาดเคลื่อน ซึ่งผู้วิจัยต้องหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างระมัดระวังเพื่อจะได้เป็นเหตุผลของการทำวิจัยซ้ำ การทำวิจัยซ้ำกับผู้อื่นสามารถทำซ้ำได้ด้วยเหตุผลดังนี้

- 1) เพื่อตรวจสอบผลข้อค้นพบที่เป็นหัวใจของการวิจัย
- 2) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของผลงานวิจัยกับกลุ่มประชากรที่ต่างจากการวิจัยเดิม
- 3) เพื่อตรวจสอบความโน้มเอียงและการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา

6.2 การตั้งชื่อเรื่องวิจัย

การตั้งชื่อเรื่องวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยควรให้ความสำคัญ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของคุณภาพงานวิจัยและความน่าเชื่อถือที่จะได้รับการยอมรับมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยควรพิจารณาชื่อเรื่องวิจัยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- 6.2.1 ระบุชื่อตัวแปรสำคัญ
- 6.2.2 ระบุกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแหล่งข้อมูล
- 6.2.3 บอกวิธีวิจัยอย่างคร่าว ๆ

6.3 การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีวิธีการเขียนที่สำคัญ คือ สะท้อนจุดมุ่งหมายของการวิจัย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและกระชับ และสอดคล้องกับชื่อเรื่องที่จะศึกษาวิจัย โดยทั่วไปแล้วนิยมเขียนเป็นประโยคบอกเล่า

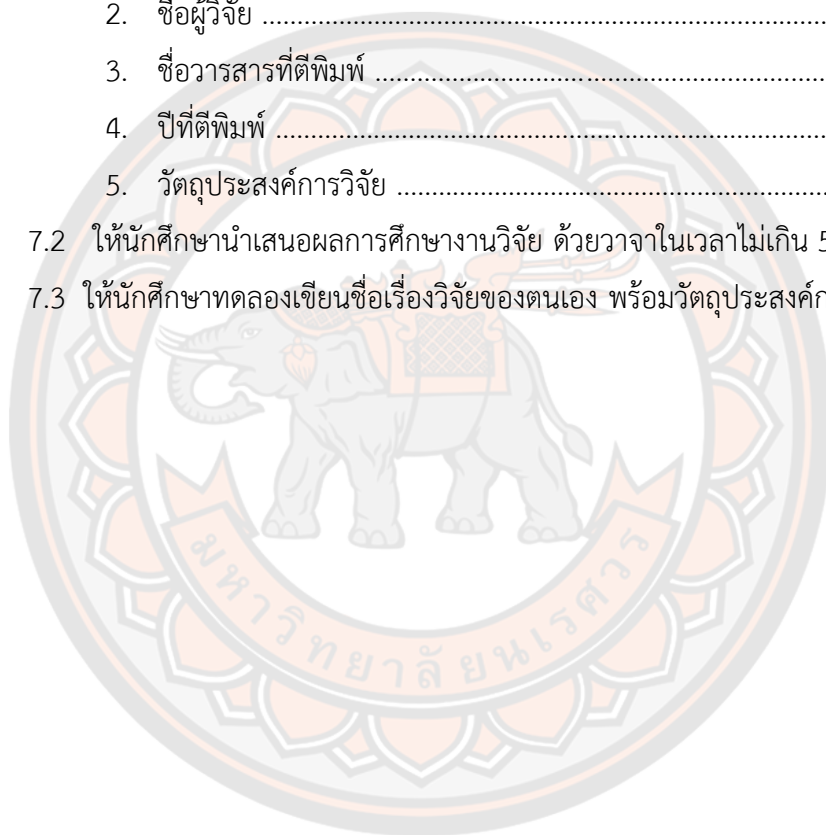
7. ฝึกปฏิบัติ

7.1 ให้นักศึกษาเขียนบันทึกผลการศึกษาค้นคว้าการตั้งชื่อเรื่องวิจัย และกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยที่สนใจ จากการสืบค้นข้อมูลในฐานข้อมูลออนไลน์

1. ชื่อเรื่องวิจัย
- ตัวแปรที่ศึกษา
- กลุ่มเป้าหมาย
- วิธีการศึกษา
2. ชื่อผู้วิจัย
3. ชื่อวารสารที่ตีพิมพ์
4. ปีที่ตีพิมพ์
5. วัตถุประสงค์การวิจัย

7.2 ให้นักศึกษานำเสนอผลการศึกษางานวิจัย ด้วยวาจาในเวลาไม่เกิน 5 นาที

7.3 ให้นักศึกษาทดลองเขียนชื่อเรื่องวิจัยของตนเอง พร้อมวัตถุประสงค์การวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา

เวลา 4 ชั่วโมง

1. นิยามที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษาตามแนวความคิดของ Banks (2001) ได้แก่ การบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

3. สารการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา 4 มิติ คือ การบูรณาการเนื้อหา กระบวนการสร้างองค์ความรู้ การลดอคติ และหลักความเสมอภาค

4. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

4.1 หนังสือและตำราเกี่ยวกับการวิจัย

4.1.1 พิเชิต ฤทธิ์จรูญ. เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.

4.1.2 ทรงศักดิ์ ปรารงค์วัฒนากุล และ สรัสวดี อ๋องสกุล . สังคมพหุวัฒนธรรม. เชียงใหม่ : ศูนย์ล้านนาศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2561.

4.1.3 รัฐิมติ อาพัทธนานนท. โรงเรียนหลากวัฒนธรรม : นโยบายการจัดการศึกษาของประเทศไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.

4.2 เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลวิจัย

4.2.1 <https://www.tci-thaijo.org/>

4.2.2 <http://www.graduate.su.ac.th/dspace/index.php>

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

5.1 ชั้นเตรียมการ

5.1.1 ผู้สอนข้อมูล และตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

5.1.2 รวบรวมหนังสือ แหล่งข้อมูล เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลตัวอย่างงานวิจัย

5.2 ขั้นตอนการสอน

5.2.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนด้วยการสัมภาษณ์ความรู้สึกจากประสบการณ์ของนักศึกษามุสลิมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้ในชั้นเรียน อันเนื่องมาจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- 2) ผู้สอนยกตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียน
- 3) แนะนำหนังสือ และแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม

5.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานมี 3 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การเรียนเนื้อหา เป็นการเรียนเนื้อหาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษาตามแนวความคิดของ Banks (2001)
- 2) การเรียนรู้กระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นที่น่าสนใจ ได้แก่ ความเสมอภาคในการจัดการเรียนรู้ สอนอย่างไรบนความหลากหลายชาติพันธุ์ มองที่หัวใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ครูไทยหัวใจไร้อคติ ในเวลาไม่เกิน 30 นาที ให้แต่ละกลุ่มสรุปผลการอภิปรายนำเสนอหน้าชั้น
- 3) ทดลองทำวิจัย เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์แนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา

5.2.3 การสรุปองค์ความรู้

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา

5.3 ชั้นวัดและประเมินผล

5.3.1 ผู้สอนวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมศึกษา โดยตรวจผลงานนักศึกษา

5.3.2 ผู้สอนสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียน

6. สารสำคัญ

แนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา

1. การบูรณาการเนื้อหา (Content Integration) คือ การที่ครูผู้สอนยังคงสอนวิชาต่าง ๆ เหมือนที่เคยสอนมา ขณะเดียวกันได้นำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่าง ๆ มาสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาเดิมที่กำลังสอนอยู่ โดยครูอาจนำข้อมูลสารสนเทศจากกลุ่มวัฒนธรรมของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน โรงเรียน หรือชุมชนมายกตัวอย่างหรืออภิปรายร่วมกัน ซึ่งวิธีนี้นอกจากจะเหมาะสมกับการสอนวิชาทางด้านภาษาและสังคมศึกษาแล้ว ยังสามารถสอดแทรกในวิชาด้านคณิตศาสตร์และ

วิทยาศาสตร์ได้ด้วย เช่น การสอดแทรกประวัติศาสตร์ของบุคคลสำคัญที่คิดค้นทฤษฎี ความรู้ต่าง ๆ จากกลุ่มคนสีผิว

2. กระบวนการสร้างองค์ความรู้ (The Knowledge Construction Process) มิตินี้ครูจะมีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่าความรู้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร องค์ประกอบทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ชนชั้นทางสังคมของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลมีอิทธิพลต่อการก่อเกิดความรู้ นั้น ๆ อย่างไร ข้อสรุป กรอบการอ้างอิง ทรรศนะ และความลำเอียงของคนในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ เกิดขึ้นจากปัจจัยใด ดังนั้นการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษาในมิตินี้สถานศึกษาและครูจะต้องเปลี่ยนจากการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนจดจำเป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้า จากการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนอภิปรายความคิดเห็นเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตัดสินใจ เกิดความเข้าใจผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างจากตน เข้าใจถึงทรรศนะการมองโลกของพวกเขา

3. การลดอคติ (Prejudice Reduction) มิตินี้เชื่อว่าเด็กส่วนใหญ่ที่เข้าโรงเรียนมาพร้อมกับเจตคติต่อเชื้อชาติ ชาติพันธุ์อื่น ๆ ในทางลบ ซึ่งสะท้อนถึงเจตคติของพ่อแม่ ผู้ปกครองของพวกเขาเช่นกัน ดังนั้นแนวคิดสำคัญคือทำอย่างไรที่สถานศึกษาและครูจะปลูกฝังเจตคติทางเชื้อชาติในทิศทางบวกและปลูกฝังเจตติค่านิยมความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียนโดยการจัดหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติต่อเชื้อชาติในทางบวกและมีค่านิยมแบบประชาธิปไตยด้านกิจกรรม 4 ประการ ดังนี้ การให้การเสริมแรงนักเรียน การให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างของทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม การปรับเปลี่ยนหลักสูตร และการใช้กิจกรรมการเรียนที่เน้นความร่วมมือและมีการติดต่อสัมพันธ์กัน

4. หลักความเสมอภาค (Equity Pedagogy) มิตินี้มุ่งเน้นให้ครูปรับวิธีการสอนที่จะเอื้ออำนวย สนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างชาติ ต่างวัฒนธรรมประสบความสำเร็จในการเรียน โดยครูส่งเสริมให้นักเรียนจากกลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง ทั้งการอภิปรายแสดงความคิดเห็น การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

7. ฝึกปฏิบัติ

เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์แนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษานักศึกษาเลือกวิธีการแบบใดแบบหนึ่งจากวิธีการดังต่อไปนี้

- 7.1 การบูรณาการเนื้อหา หรือ
- 7.2 กระบวนการสร้างองค์ความรู้ หรือ
- 7.3 การลดอคติ หรือ
- 7.4 หลักความเสมอภาค

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเก็บรวบรวมข้อมูล

จำนวน 8 ชั่วโมง

1. นิยามที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง สมรรถนะในการออกแบบตัวแปร กลุ่มตัวอย่าง และการเก็บรวบรวมข้อมูลได้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์การวิจัย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 กำหนดขอบเขตของการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรได้
- 2.2 กำหนดขอบเขตของการวิจัยเกี่ยวกับประชากรได้
- 2.3 ออกแบบกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้อง
- 2.4 เลือกเครื่องมือวิจัยและวิธีเก็บข้อมูลได้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์การวิจัย

3. สารการเรียนรู้

- 3.1 ตัวแปร
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 4.1 หนังสือและตำราเกี่ยวกับการวิจัย

4.1.1 พิชาติ ฤทธิ์จรูญ. เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ. พิมพ์ครั้งที่ 2 .
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.

4.1.2 สุวิมล ว่องวานิช. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

- 4.2 เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลวิจัย

4.2.1 <https://www.tci-thaijo.org/>

4.2.2 <http://www.graduate.su.ac.th/dspace/index.php>

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

5.1 ชั้นเตรียมการ

5.1.1 ผู้สอนสืบค้นแหล่งข้อมูลและตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน

5.1.2 รวบรวมแหล่งข้อมูล เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลตัวอย่างงานวิจัย

5.2 ชั้นดำเนินการสอน

5.2.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

1) ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูลวิจัยในฐานข้อมูล Thaijo ด้วยการเชื่อมโยงเข้าสู่ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

2) ผู้สอนยกตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียน

5.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1) การเรียนเนื้อหา เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียน และฟังบรรยายสรุปสาระสำคัญของเนื้อหา

2) การเรียนรู้กระบวนการวิจัย โดยมอบหมายให้ผู้เรียนรวมกลุ่มกันวางแผนทำวิจัยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อศึกษาการออกแบบวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วหาข้อสรุปหัวข้อที่จะทำการวิจัยร่วมกัน

3) ทดลองทำวิจัย เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างวิจัยต่อจากชื่อเรื่องวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย โดยเป็นการออกแบบประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2.3 การสรุปองค์ความรู้

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้

5.3 ชั้นวัดและประเมินผล

5.3.1 ผู้สอนวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยตรวจโครงร่างวิจัยของนักศึกษา

5.3.2 ผู้สอนสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียน

6. สารสำคัญ

ตัวแปร

ตัวแปร หมายถึง ลักษณะหรือคุณสมบัติอะไรบางอย่างที่ผู้วิจัยสนใจ ซึ่งลักษณะหรือคุณสมบัติจะต้องวัดได้ และเมื่อวัดออกมาแล้วจะได้ผลการวัดที่แตกต่างกันออกไปหลายค่าหรือหลายลักษณะแบ่งตัวแปรได้ 2 ชนิด ได้แก่ ตัวแปรเชิงปริมาณ คือ ตัวแปรที่มีค่าในรูปของจำนวนหรือขนาด เช่น อายุ ความสูง รายได้ จำนวนประชากร และตัวแปรเชิงคุณภาพ คือ ตัวแปรที่มีค่าที่ไม่อยู่ในรูปของจำนวนหรือขนาด ส่วนใหญ่จะอยู่ในลักษณะของคุณลักษณะ เช่น เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ตัวแปรที่มักพบในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจมีดังนี้

1. ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น (Independent Variable) เป็นตัวที่จะทำให้เกิดสิ่งอื่นตามมา กล่าวคือ เป็นตัวเร้าให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตัวแปรอิสระอาจกำหนดหรือเลือกโดยผู้ทดลองก็ได้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ เช่น คนที่ขยันมากมักจะเรียนเก่ง คนขยันน้อยเรียนไม่เก่ง ความขยันจึงเป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นตัวทำให้เกิดผลการเรียน (เก่ง-ไม่เก่ง)
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) เป็นตัวแปรที่เป็นผลจากการกระทำของตัวแปรอิสระ จากตัวอย่างข้อ 1 ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนซึ่งมาจากความขยัน แม้ยังพิสูจน์ไม่ได้ว่าตัวแปรใดเป็นเหตุหรือเป็นผล ผู้วิจัยอาจกำหนดให้ตัวแปรใดเป็นตัวแปรอิสระหรือตัวแปรตามก็ได้ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
3. ตัวแปรแทรกซ้อน (Extraneous Variable) เป็นตัวแปรที่ไม่ได้จัดกระทำโดยผู้วิจัย แต่เป็นตัวแปรนี้มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมาก การสรุปผลวิจัยอาจขาดความตรงเพราะตัวแปรแทรกซ้อนก็เป็นได้
4. ตัวแปรสอดแทรก (Intervening Variable) เป็นตัวแปรที่ส่งผลร่วมกับตัวแปรอิสระไปยังตัวแปรตาม โดยที่เราไม่สามารถควบคุมหรือจัดตัวแปรนี้ออกได้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) หมายถึง กลุ่มของสิ่งต่าง ๆ ที่สมาชิกทุกหน่วยของสิ่งนั้นเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ประชากรที่มีจำนวนจำกัด หมายถึง ประชากรที่สามารถนับจำนวนได้อย่างครบถ้วน เช่น จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่
2. จำนวนประชากรที่มีจำนวนไม่จำกัด หมายถึง จำนวนประชากรที่ไม่สามารถนับจำนวนได้ หรือนับได้ไม่แน่ชัด เนื่องจากมีจำนวนมากจนไม่อาจนับจำนวนได้ เช่น จำนวนรถยนต์บนถนน จำนวนปลาในแม่น้ำ

ตัวอย่าง (Sample) หมายถึง ส่วนหนึ่งของประชากรที่ใช้ศึกษา ในงานวิจัยจะเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรได้หรือไม่ต้องคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้

1. ขนาดตัวอย่างในงานวิจัย หากขนาดตัวอย่างในงานวิจัยมีจำนวนใกล้เคียงกับจำนวนประชากรที่ผู้วิจัยศึกษาย่อมเป็นตัวแทนที่ดีมากเท่านั้น โดยมีวิธีที่นิยมใช้ทั่วไปในงานวิจัย 3 วิธีดังนี้

- 1.1 การใช้เกณฑ์ค่าร้อยละ
- 1.2 วิธีคำนวณตามสูตร
- 1.3 วิธีเปิดตารางสำเร็จ

2. วิธีการได้มาซึ่งตัวอย่าง การพิจารณาตัวอย่างในงานวิจัยอย่างเหมาะสมจะทำให้ได้ตัวอย่างในงานวิจัยที่มีลักษณะความเป็นตัวแทนของประชากรได้ยิ่งขึ้น แบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก คือ วิธีการแบบใช้โอกาสความน่าจะเป็น และวิธีการแบบไม่ใช้โอกาสความน่าจะเป็น ในแต่ละประเภท ดังนี้

2.1 วิธีการแบบใช้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability Sampling) หมายถึง วิธีการพิจารณาตัวอย่างในงานวิจัยโดยคำนึงถึงโอกาสที่ทุกหน่วยของประชากรจะถูกพิจารณาอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งผลการพิจารณาจะมีความเป็นตัวแทนของประชากร แบ่งเป็น 5 วิธีการได้แก่

- 2.1.1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)
- 2.1.2 การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling)
- 2.1.3 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)
- 2.1.4 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
- 2.1.5 การพิจารณาตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

2.2 วิธีการแบบไม่ใช้โอกาสความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) เป็นการพิจารณาตัวอย่างในงานวิจัยแบบไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน และไม่สามารถอ้างอิงผลการวิจัยไปยังประชากรที่ศึกษาได้ การพิจารณาตัวอย่างประเภทนี้ที่ได้รับความสนใจมี 4 วิธีได้แก่

- 2.2.1 การเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)
- 2.2.2 การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
- 2.2.3 การเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling)
- 2.2.4 การเลือกตัวอย่างแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling)

เครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการหนึ่ง que ผู้วิจัยต้องศึกษาเพื่อวัดตัวแปร และผลที่ได้จากการวัดตัวแปร เรียกว่า ข้อมูล (Data) หมายถึง สัญลักษณ์หรือตัวเลขที่บอกลักษณะอาการหรือปริมาณของตัวแปรที่ต้องการศึกษาประเภทของข้อมูลแบ่งตามที่มาของข้อมูลได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูล que ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองทั้งจากเครื่องมือที่สร้างขึ้นเอง หรือได้จากการปรับปรุงเครื่องมือของผู้อื่น

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยไม่ได้รวบรวมด้วยตนเอง แต่เป็นการใช้ข้อมูลที่ผู้อื่นจัดเก็บไว้แล้ว

คุณลักษณะหรือคุณสมบัติของเครื่องมือวิจัยที่ดี อย่างน้อย 5 ประการดังนี้

1. ความตรง (Validity) หมายถึง เครื่องมือวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์และพฤติกรรมที่ต้องการวัด วัดได้ครอบคลุม ครบถ้วนตามเนื้อหา และวัดได้ถูกต้องตามความเป็นจริง

2. ความเที่ยง (Reliability) หมายถึง ผลของการวัดว่ามีความคงเส้นคงวา ถ้าวัดซ้ำจะได้ผลเหมือนเดิมหรือใกล้เคียงเดิม

3. ความยากง่าย (Difficulty) หมายถึง อัตราส่วนของจำนวนผู้เรียนตอบถูกต้องจำนวนผู้เรียนที่วัดความรู้ทั้งหมด โดยทั่วไปความยากง่ายควรมีค่าระหว่าง .20-.80 และแต่ละข้อคำถามควรมีค่าระหว่าง .40-.60 จำนวนมาก

4. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดสามารถจำแนกความสามารถแตกต่าง หรือคุณลักษณะของผู้ตอบออกจากกัน คำถามที่ดีจะต้องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

5. ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นคุณลักษณะของแบบทดสอบ โดยมีคุณสมบัติ 3 ประการได้แก่

5.1 ความถูกต้องทางวิชาการ

5.2 มีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่แน่นอน

5.3 ภาษาที่ใช้ต้องมีความชัดเจน อ่านเข้าใจตรงกันทุกคนและทุกครั้งที่อ่าน

เครื่องมือวิจัยที่นิยมใช้ในงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้กันมากในงานวิจัย เพราะเป็นวิธีที่ค่อนข้างสะดวกและไม่กดดันกลุ่มเป้าหมายในการตอบคำถาม แต่ขณะเดียวกันแบบสอบถามต้องมีความชัดเจน เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าใจได้ง่ายและตอบตรงประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการ

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในงานวิจัยทางการศึกษาเชิงทดลอง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตัวแปรตามที่เป็นผลมาจากการเรียนการสอน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการประเมินความสามารถด้านพุทธิพิสัยภายใต้เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด

3. แบบสังเกต เป็นแบบบันทึกการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมโดยอาศัยประสาทสัมผัสของผู้สังเกต หลักการสังเกตจะต้องทำในขณะที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ว่ากำลังถูกเก็บข้อมูล

4. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบบันทึกการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสัมภาษณ์อาจคล้ายคลึงกับแบบสอบถาม ในขณะที่ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้วิจัยอาจบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์ เพื่อใช้สรุปข้อมูลได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอีกหนึ่งขั้นตอนที่มีความสำคัญในการวิจัย โดยเฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ไม่ใช่ให้กลุ่มตัวอย่างเขียนตอบด้วยตนเอง เพราะผู้เก็บข้อมูลจะต้องมีประสบการณ์หรือมีเทคนิคการในการถาม-ตอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่นิยมใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คือ การสัมภาษณ์ การสังเกต และการสนทนากลุ่ม มีดังนี้

การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการสื่อสารสองทางมีการสนทนากันระหว่างผู้ที่มีข้อมูลกับผู้ต้องการทราบข้อมูล เป็นการถาม-ตอบกันโดยตรง หากไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัยก็สามารถถามซ้ำได้และทำความเข้าใจได้ทันที แบ่งการสัมภาษณ์ได้ 3 ประเภทได้แก่

1. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Structured Interview or Formal Interview) มีลักษณะคล้ายกับการใช้แบบสอบถาม และเป็นวิธีที่ค่อนข้างง่ายสำหรับผู้สัมภาษณ์ เพราะคำถามต่าง ๆ ได้ถูกกำหนดเป็นแบบสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าแล้ว

2. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non Structure Interview) การสัมภาษณ์แบบนี้ เป็นวิธีการที่ใช้ในงานวิจัยเชิงคุณภาพและมานุษยวิทยา และเป็นแบบที่มักจะควบคู่กับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมมักจะใช้ในงานวิจัยทางชาติพันธุ์วรรณา

3. แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ใช้กับการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะการสัมภาษณ์ที่อยู่ระหว่างการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ดังนั้นการสัมภาษณ์แบบนี้จึงมักไม่มีรูปแบบที่แน่นอน แต่มีลักษณะผสมผสานระหว่างโครงสร้างข้อคำถามและการกำหนดประเด็นคำถามล่วงหน้า การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างนิยมใช้กับการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งต้องการความยืดหยุ่นของข้อคำถามเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขณะที่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมประเด็นศึกษาอย่างครบถ้วน

การสังเกต

การสังเกต เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นธรรมชาติ ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมีความถูกต้องและตรงกับความเป็นจริง เพราะเป็นการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมมนุษย์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ การแบ่งประเภทการสังเกตตามลักษณะการใช้เครื่องมือและตามบทบาทของผู้สังเกตได้ดังนี้

1. การใช้เครื่องมือ

1.1 การสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) เป็นการสังเกตโดยมีรายการและการสังเกตที่ถูกจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ

1.2 การสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Observation) เป็นการสังเกตที่ไม่มีหัวข้อการสังเกต แต่ไม่มีรายละเอียดต้องอาศัยผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกข้อมูลที่ได้เอง

2. บทบาทของผู้สังเกต

2.1 การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) ผู้วิจัยจะเข้าไปอยู่ร่วมกับกลุ่มผู้ถูกสังเกตและทำการสังเกตโดยไม่ให้กลุ่มเป้าหมายรู้ตัว

2.2 การสังเกตอย่างไม่มีส่วนร่วม (Nonparticipant Observation) ผู้วิจัยจะไม่เข้าไปอยู่ในกลุ่มผู้ถูกสังเกตและทำการสังเกตโดยกลุ่มเป้าหมายรู้ตัวว่ากำลังถูกสังเกต

แบบการสังเกต คือ แบบบันทึกที่ใช้เป็นเครื่องมือจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสังเกต แบบการสังเกตที่นิยมใช้ในงานวิจัยมี 4 ชนิดดังนี้

1. แบบตรวจรายการ (Check List) คือ หัวข้อหรือประเด็นที่ต้องการสังเกต ซึ่งลำดับตามเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ผู้วิจัยคาดว่าจะเกิดขึ้นก่อน-หลัง

2. แบบประเมินค่า (Rating Scale) เป็นการรวบรวมข้อมูลและแปลงค่าเชิงคุณภาพให้เป็นค่าเชิงปริมาณด้วยการประเมินค่าเชิงเปรียบเทียบ โดยเรียงลำดับความมากน้อย เช่น มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3. แบบบัตรคะแนน (Score Card) แบบสังเกตลักษณะนี้มีลักษณะผสมผสานระหว่างแบบตรวจรายการกับแบบประเมินค่า โดยส่วนใหญ่ใช้กับการประเมินคุณลักษณะที่มีลักษณะใหญ่

4. แบบเทียบตัวอย่าง (Specimen) เป็นการสร้างตัวอย่างไว้เป็นต้นแบบจากนั้นจึงเปรียบเทียบพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับแบบตัวอย่างนั้น

การสนทนากลุ่ม

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การให้กลุ่มบุคคลหนึ่งที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาทำการสนทนาโต้ตอบแสดงความรู้สึก ความเห็นประเด็นต่าง ๆ ตามที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมการสนทนากลุ่มว่ามีความรู้ความสามารถและให้ความเห็นต่อประเด็นที่ต้องการ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. สร้างกรอบความคิดและประเด็นการสนทนา
2. นัดหมายผู้ร่วมสนทนา
3. ดำเนินการสนทนาตามกรอบความคิดและประเด็นที่กำหนด
4. ถอดเทปและวิเคราะห์ข้อมูล

7. ฝึกปฏิบัติ

7.1 ให้นักศึกษาเขียนโครงร่างวิจัย

1. ชื่อเรื่องวิจัย
- ตัวแปรที่ศึกษา
- กลุ่มเป้าหมาย

- วิธีการศึกษา
2. วัตถุประสงค์การวิจัย
 3. ประชากร
 4. กลุ่มตัวอย่าง
 5. เครื่องมือวิจัย
 6. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
 7. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 7.2 ให้นักศึกษานำเสนอผลการศึกษางานวิจัย ด้วยวาจาในเวลาไม่เกิน 10 นาที

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูล

จำนวน 8 ชั่วโมง

1. นิยามที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง สมรรถนะในการเลือกใช้สถิติวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและสามารถอธิบายผลการวิจัยได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 เลือกใช้สถิติได้เหมาะสม
- 2.2 อ่านผลการวิจัยได้ถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 การเลือกใช้สถิติเบื้องต้น
- 3.2 การอ่านผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

4. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 4.1 หนังสือและตำราเกี่ยวกับการวิจัย
 - 4.1.1 พิชิต ฤทธิ์จรูญ. เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.
 - 4.1.2 สุวิมล ว่องวานิช. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.
 - 4.1.3 กัลยา วานิชย์บัญชา. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.
- 4.2 เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลวิจัย
 - 4.2.1 <https://www.tci-thaijo.org/>
 - 4.2.2 <http://www.graduate.su.ac.th/dspace/index.php>

5. กิจกรรมการเรียนรู้

- 5.1 ขั้นเตรียมการ
 - 5.1.1 ผู้สอนเตรียมข้อมูลและหนังสือตำราที่เกี่ยวข้องกับสถิติเพื่อการวิจัย
 - 5.1.2 รวบรวมแหล่งข้อมูล เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลตัวอย่างงานวิจัย

5.2 ขั้นตอนดำเนินการสอน

5.2.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนด้วยการสอบถามเกี่ยวกับสถิติพื้นฐาน
- 2) ผู้สอนยกตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียน ดูสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การเรียนเนื้อหา เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียน และฟังบรรยายสรุปสาระสำคัญของเนื้อหา
- 2) การเรียนรู้กระบวนการวิจัย โดยมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาโครงร่างวิจัย และรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เกี่ยวกับเรื่องการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย จากนั้นเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องสถิติที่ใช้บ่อยในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการแปลผล
- 3) ทดลองทำวิจัย เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างวิจัย โดยออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลและระบุผลผลิตที่ได้รับจากการวิจัยที่สอดคล้องกับประเด็นวิจัยที่ส่งก่อนนี้

5.2.3 การสรุปองค์ความรู้

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

5.3 ขั้นวัดและประเมินผล

5.3.1 ผู้สอนวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย โดยตรวจโครงร่างวิจัยของนักศึกษา

5.3.2 ผู้สอนสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียน

6. สาระสำคัญ

การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง เป็นการหาค่าที่เป็นตัวแทนของข้อมูล สถิติที่นิยมใช้ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) คือ ค่าที่ได้จากการนำข้อมูลทั้งหมดมารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่ามัธยฐาน (Median) คือ ค่าของคะแนนหรือข้อมูลที่อยู่ตรงกลาง

3. ค่าฐานนิยม (Mode) คือ ค่าที่เกิดขึ้นบ่อยหรือซ้ำกันมากที่สุดในข้อมูลชุดนั้น ๆ

การวัดการกระจาย สถิติที่ใช้วัดการกระจายของข้อมูลมี 4 ชนิดได้แก่

1. พิสัย (Range) เป็นการวัดการกระจายของข้อมูลที่หยาบที่สุด โดยดูข้อมูลจากความห่างระหว่างข้อมูลที่มีค่าน้อยที่สุดกับข้อมูลที่มีค่ามากที่สุด

2. ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation: Q.D.) คือ ค่าครึ่งหนึ่งของผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ใช้สำหรับวัดการกระจายของข้อมูลเมื่อข้อมูลนั้นมีการวัดแนวโน้มเข้าสู่กลางด้วยค่ามัธยฐาน

3. ค่าเบี่ยงเบนเฉลี่ย (Mean Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่ดูจากความแตกต่างระหว่างข้อมูลแต่ละตัวกับค่าเฉลี่ยของข้อมูล โดยนำค่าความแตกต่างที่ได้มาเฉลี่ยอีกครั้งหนึ่ง

4. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เป็นมาตรวัดการกระจายที่ได้รับความนิยมใช้อย่างกว้างขวางและมักใช้คู่กับค่าเฉลี่ย

การทดสอบความแตกต่าง

1. t-test ใช้ในกรณีที่ตัวแปรอยู่ในมาตรวัดระดับอันตรภาค (Interval Scale) ขึ้นไป โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากตัวอย่างในงานวิจัยทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกัน การคำนวณค่า t-test แบ่งเป็น 2 ประเภทหลักได้แก่

1.1 แบบสองกลุ่มสัมพันธ์ (Dependent Sample)

1.2 แบบสองกลุ่มอิสระ (Independent Sample)

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) ใช้กรณีเดียวกับ t-test ต่างกันตรงที่ตัวแปรอิสระมากกว่า 2 กลุ่ม

7. ฝึกปฏิบัติ

ออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลและระบุผลผลิตที่ได้รับจากการวิจัยที่สอดคล้องกับ ประเด็นวิจัยที่ส่งก่อนนี้ (นักศึกษาสามารถเปลี่ยนประเด็นวิจัยที่สนใจได้)

ชื่อเรื่องวิจัย:

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/ วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลผลิต

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย

จำนวน 4 ชั่วโมง

1. นิยามที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

การเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย หมายถึง สมรรถนะในการลำดับหัวข้อของโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ลำดับหัวข้อของโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัยได้ถูกต้อง
2. เขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัยได้ถูกต้อง

3. สารการเรียนรู้

การเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัย

4. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

4.1 หนังสือและตำราเกี่ยวกับการวิจัย

4.1.1 ชิต ฤทธิ์จรูญ. เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.

4.1.2 สุวิมล ว่องวานิช. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

4.2 เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลวิจัย

4.2.1 <http://www.graduate.su.ac.th/dspace/index.php>

4.2.2 <https://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

5.1 ชั้นเตรียมการ

5.1.1 ผู้สอนสืบค้นแหล่งข้อมูลและตัวอย่างงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

5.1.2 รวบรวมแหล่งข้อมูล เว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูลตัวอย่างงานวิจัย

5.2 ชั้นดำเนินการสอน

5.2.1 การนำเข้าสู่บทเรียน

1) ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนด้วยการสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการวิจัย

- 2) ผู้สอนยกตัวอย่างรายงานการวิจัย 5 บท
- 3) แนะนำฐานข้อมูล Thailis เพื่อการสืบค้นรายงานการวิจัย 5 บท

5.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การเรียนเนื้อหา โดยผู้สอนแนะนำให้เรียนรู้ถึงส่วนประกอบของรายงานการวิจัย 5 บท จากตัวอย่างในฐานข้อมูล Thailis และฐานข้อมูลอื่นที่น่าสนใจ เป็นการจัดการเรียนรู้ โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียน และฟังบรรยายสรุปสาระสำคัญของเนื้อหา

2) การเรียนรู้กระบวนการวิจัย โดยมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาโครงร่างวิจัย และรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในฐานข้อมูลอื่น ๆ จากนั้นให้ผู้เรียนเขียนหัวข้อของรายงานการวิจัย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเขียนแต่ละหัวข้อแต่ละบท

3) ทดลองทำวิจัย เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียนร่างรายงานการวิจัย โดยบทที่ 1-3 เป็นโครงร่างเสมือนจริง และเนื้อหาส่วนอื่น ๆ เขียนให้สัมพันธ์กันตลอดทั้งรายงาน

5.2.3 การสรุปองค์ความรู้

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้

5.3 ชั้นวัดและประเมินผล

5.3.1 ผู้สอนวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเขียนรายงานการวิจัย โดยตรวจผลงานนักศึกษา

5.3.2 ผู้สอนสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียน

6. สาระสำคัญ

รายงานการวิจัย (Research Report) ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ จำนวน 3 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนอ้างอิง ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่

6.1 ส่วนนำอยู่ในเนื้อหาส่วนแรกของรายงานการวิจัย มีส่วนประกอบที่สำคัญตามลำดับก่อน-หลัง คือ ปกนอก ใบบรองปก ปกใน บทคัดย่อ กิตติกรรมประกาศ และสารบัญ

6.2 ส่วนเนื้อเรื่อง คือ เนื้อหาทั้งหมดของการวิจัย โดยทั่วไปแบ่งเนื้อหาเป็น 5 บทและมีหัวข้อประจำบทแตกต่างกันดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย สมมุติฐาน ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในงานวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิจัย การเขียนผลวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยตามที่ได้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ตามกระบวนการวิจัย โดยทั่วไปการเขียนรายงานบทที่ 4 จะเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ การวิจัย ส่วนใหญ่จะนำเสนอรูปแบบของตารางและมีคำอธิบายด้านล่างของตาราง

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

6.3 ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วยข้อมูล 2 ชนิด คือ บรรณานุกรม และภาคผนวก

หลักการเขียนรายงาน

รายงานการวิจัยเป็นการเขียนในลักษณะของเอกสารวิชาการประเภทหนึ่ง ผู้วิจัยต้องเขียนตามข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษา เขียนให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย มีหลักการเขียนดังนี้

1. การจัดรูปแบบ ก่อนเขียนจะต้องจัดรูปแบบการวางหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้แน่นอนว่าจะจัดรูปแบบอย่างไร และเขียนรูปแบบเดียวกันทั้งหมด

2. ความเป็นเอกภาพของเนื้อเรื่อง เนื้อหาในรายงานการวิจัยจะต้องความเชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นบทหรือหัวข้อต่าง ๆ ไม่ใช่การนำหัวข้อต่าง ๆ มาปะติดปะต่อกัน

3. ความชัดเจน ข้อความทุกประโยค ทุกหัวข้อจะต้องชัดเจนและอ่านได้ใจความ เข้าใจง่าย เขียนให้เป็นประโยคสมบูรณ์

4. ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ข้อความทุกตอนต้องถูกต้องตามหลักวิชาการและมีเหตุผล กล่าวคือ การเขียนโครงร่างวิจัยและรายงานการวิจัยต้องแสดงข้อเท็จจริงต่าง ๆ และสรุปความเห็นบนรากฐานของข้อเท็จจริงอย่างมีเหตุผล

5. ความสำรวม ข้อความทุกข้อความ ประโยคทุกประโยค ควรระมัดระวังอย่างถี่ถ้วนว่าเป็นข้อความหรือประโยคที่มีความเป็นเหตุผลมากเพียงพอ และไม่เขียนโดยยึดเหตุผลของผู้วิจัยเป็นสำคัญ

6. การอ้างอิง หากข้อความและข้อคิดเห็นไม่ใช่ของผู้วิจัย จะต้องอ้างอิงแหล่งที่มา และชื่อผู้ให้ความเห็นนั้น ๆ อย่างชัดเจนและถูกต้องตามรูปแบบการเขียน

7. ฝึกปฏิบัติ

เขียนโครงร่างวิจัย

ภาคผนวก ข
แบบวัดสมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู
ในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ตอนที่ 1 สมรรถนะด้านความรู้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

คำชี้แจง ขอให้ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย X ทับตัวเลือก ก ข ค ง ที่คิดว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

- ข้อ 1. “ด.ช.ทศพล ชาติเรียนเป็นประจำ” ควรตั้งคำถามการวิจัยว่าอย่างไร จึงเหมาะสมที่สุด
- โรงเรียนมีปัญหาอะไรทำไม ด.ช.ทศพล ชาติเรียน
 - จะแก้ปัญหาคาเรียนของ ด.ช.ทศพล อย่างไร
 - ทางบ้าน ด.ช.ทศพล มีปัญหาอะไร จึงต้องคาเรียน
 - เพราะเหตุใด ด.ช.ทศพล จึงคาเรียนเป็นประจำ
- ข้อ 2. ข้อความใดเหมาะสมที่จะเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัด้วยระบบดูแลช่วยเหลือ
- เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ
 - เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลัก่อนและหลังการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ
 - เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลั
 - เพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยาลั
- ข้อ 3. ครูผู้สอนสังเกตพบว่า “นักเรียนที่มีความสามารถวิชาภาษาอังกฤษมากมักมีคะแนนความสามารถวิชาวิทยาศาสตร์น้อย และนักเรียนที่มีความสามารถทางคำนวณสูงมักมีความสามารถทางวิทยาศาสตร์สูงด้วย” หากท่านได้รับมอบหมายให้ศึกษาความจริงจากข้อสังเกตนี้ จะใช้วิธีการแบบใด
- การวิจัยเชิงสำรวจ
 - การศึกษารายกรณี
 - การวิจัยเชิงคุณภาพ
 - การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์
- ข้อ 4. การบูรณาการเนื้อหาในการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมเป็นอย่างไร
- การบูรณาการเนื้อหาาระหว่างบท
 - การบูรณาการเนื้อหาาระหว่างวิชาต่าง ๆ
 - การบูรณาการเนื้อหาาระหว่างวิชาักับวัฒนธรรมไทย
 - การบูรณาการเนื้อหาาระหว่างวิชาักับวัฒนธรรมในสังคมนั้น ๆ

- ข้อ 5. ครูพลใช้วิธีการสอนแบบวิจัยเป็นฐานตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบ
พหุวัฒนธรรม
- ก. การลดอคติ
 - ข. การบูรณาการเนื้อหา
 - ค. หลักความเสมอภาค
 - ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้
- ข้อ 6. การสอนโดยให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นใน
ห้องเรียนและในสังคม ตรงกับมิติใดของการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม
- ก. การลดอคติ
 - ข. การบูรณาการเนื้อหา
 - ค. หลักความเสมอภาค
 - ง. กระบวนการสร้างองค์ความรู้
- ข้อ 7. “ด.ญ.ปรารณา ไม่ชอบ ทำงานรวมกลุ่มกับเพื่อน” ควรใช้วิธีการใดในการรวบรวมข้อมูล
เพื่อแก้ปัญหา
- ก. การสังเกต
 - ข. การทดสอบ
 - ค. การสัมภาษณ์
 - ง. การใช้แบบสอบถาม
- ข้อ 8. ในงานวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของครูต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
โรงเรียนรังษีพิทยาลัย” ควรใช้เครื่องมือชนิดใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ก. แบบสัมภาษณ์
 - ข. แบบสังเกตพฤติกรรม
 - ค. แบบทดสอบอิงเกณฑ์
 - ง. แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
- ข้อ 9. ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามในแบบวัดควรมีค่าเท่าใด
- ก. .20-.80
 - ข. .05-.80
 - ค. .20-1.00
 - ง. .05-1.00

ข้อ 10. ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ “สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูโรงเรียนรังษีวิทยาลัย” ควรใช้สถิติใดในการนำเสนอ

- ก. การทดสอบที
- ข. ค่าเฉลี่ย และร้อยละ
- ค. การทดสอบไคว์สแควร์
- ง. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

ข้อ 11. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ไม่จำเป็น ต้องมีสิ่งใด

- ก. งบประมาณที่ใช้ในการวิจัย
- ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ค. สภาพปัญหา
- ง. บทคัดย่อ

ข้อ 12. ลำดับการเขียนรายงานวิจัยเป็นอย่างไร

- ก. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
- ข. บทนำ > วิธีดำเนินการวิจัย > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
- ค. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ง. บทนำ > เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง > วิธีดำเนินการวิจัย > ผลการวิเคราะห์ข้อมูล > สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

กรณีศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบวิธีการสอน 2 วิธี ได้แก่ วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง และวิธีการสอนแบบปกติ โรงเรียนแห่งนี้มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,200 คน โดยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน และนักเรียน 170 คน ผู้สอนเลือกห้องป.2/1 มีนักเรียนจำนวน 32 คน ใช้วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง และห้องป.2/2 มีนักเรียนจำนวน 36 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติ นักเรียนทั้งสองห้องเป็นห้องที่ผู้วิจัยสอน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังเรียน จงตอบคำถามข้อที่ 13-15 จากกรณีศึกษานี้

ข้อ 13. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีกี่คน

- ก. 32 คน
- ข. 68 คน

ค. 170 คน

ง. 1,200 คน

ข้อ 14. ตัวแปรต้นคืออะไร

ก. วิธีการสอนแบบปกติ

ข. วิธีการสอนทั้ง 2 วิธี

ค. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ง. วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง

ข้อ 15. การวิจัยครั้งนี้ควรใช้สถิติใดในการทดสอบ

ก. Mean

ข. Dependent t-test

ค. Independent t-test

ง. One-way ANOVA

ตอนที่ 2 สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

คำชี้แจง ขอให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

- 5 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมมาก
- 3 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมปานกลาง
- 2 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมน้อย
- 1 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ความสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้					
1. ความสามารถกำหนดปัญหาการวิจัย					
2. ความสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย					
3. ความสามารถสืบค้นข้อมูล					
ความสามารถจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม					
4. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหา ระหว่างวิชา					
5. ความสามารถจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการสร้าง					

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
องค์ความรู้					
6. ความเสมอภาคในการจัดการเรียนรู้					
ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล					
7. ความสามารถเลือกตัวอย่างเพื่อการวิจัย					
8. ความสามารถสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย					
9. ความสามารถเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย					
ความสามารถวิเคราะห์ข้อมูล					
10. ความสามารถเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับการวิจัย					
11. ความสามารถใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน					
12. ความสามารถแปลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย					
ความสามารถเขียนโครงร่างและรายงานการวิจัย					
13. ความสามารถในการเขียนโครงร่างวิจัย					
14. ความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัย					
15. ความสามารถในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยได้อย่างเหมาะสม					

ตอนที่ 3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง ขอให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

- 5 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมมากที่สุด
 4 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมมาก
 3 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมปานกลาง
 2 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมน้อย
 1 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
จรรยาบรรณนักวิจัย					
1. มีคุณธรรมทางวิชาการ เช่น ไม่ลอกเลียนงานวิจัยผู้อื่น และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลที่ได้จากการวิจัย					
2. มีพื้นฐานความรู้ในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม					
3. อุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย					
คุณลักษณะนักวิจัย					
4. ยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน					
5. มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม					
6. มีความรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย					
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การวิจัย					
7. มีความใฝ่รู้เรื่องการวิจัย					
8. เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย					
9. มีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมสามารถแก้ปัญหาชายแดนใต้ได้					

ภาคผนวก จ ตัวอย่างโครงร่างวิจัยของนักศึกษาที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา สมรรถนะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในสังคมพหุวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนใต้

ชื่อเรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ร่วมกับนิทาน
พื้นบ้าน และเกม Kahoot สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม

ผู้วิจัย

นางสาวสมฤทัย มีสุข (นามสมมติ)

ความเป็นมาของปัญหา

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจะต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วย
พัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ รู้เท่าทันการใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีแนวโน้มจะเติบโตอย่างไม่มีที่สิ้นสุดนี้
เนื่องจากเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีและสื่อที่มีบทบาทอย่างมากต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่พัฒนาจนมีความก้าวหน้า ทำให้สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่ง
การสื่อสารไร้พรมแดน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญมาก เพราะเป็น
เครื่องมือในการสื่อสารที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญาให้เกิดการ
คิดวิเคราะห์ พัฒนาด้านการรู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา รวมทั้งสามารถนำผลจากการอ่านไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้ (เอม อรเนียมน้อย, 2551)

ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์การสอนที่เหมาะสมมาใช้พัฒนาทักษะการ
อ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน ดังที่วิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่า การอ่านหนังสือไม่แตกฉาน
เป็นอุปสรรคอันดับแรกของผู้เรียนในการเรียนรู้ ซึ่งจริง ๆ แล้วธรรมชาติของผู้เรียนในวัยเด็กนั้นอยาก
รู้ อยากเห็น แต่เมื่อถูกบังคับให้อ่าน การอ่านจึงเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับผู้เรียน ด้วยเหตุนี้อาจทำให้
ผู้เรียนส่วนใหญ่เกลียดการอ่านหนังสือ การอ่านเป็นทักษะเริ่มต้นที่ใช้ในการเรียนรู้ หากผู้เรียน
สามารถเป็นผู้ที่ชอบอ่าน และอ่านเป็นประจำจนก่อให้เกิดทักษะที่ชำนาญ การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อ
เตรียมตัวสำหรับการเป็นคนในศตวรรษที่ 21 ย่อมจะได้ผลเร็วและไม่ใช่ว่าเรื่องยากอีกต่อไป

แม้หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ
การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การ
สร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ แต่จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ในเรื่องทักษะการอ่านอยู่
ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ของระดับจังหวัด ทั้งที่นักเรียนของโรงเรียนสงขลาวิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียน

ประจำอำเภอ นักเรียนมาจากพื้นที่ต่างถิ่น ทั้งไทยพุทธและมุสลิมรวมกัน ปัญหาสำคัญคือ ผู้เรียนไม่สามารถจับประเด็นเนื้อเรื่องได้ อ่านแล้วไม่สามารถตอบได้ว่าเรื่องที่อ่านกล่าวถึงใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำอย่างไร จึงทำให้คติวิเคราะห์เนื้อหาต่อไปไม่ได้

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนได้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ดังที่ จิตติกานต์ คามะสอน (2558) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของวิธีการสอนแบบ SQ5R เป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ส่งเสริมความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนสูงขึ้น ช่วยพัฒนาให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านทราบจุดมุ่งหมายในการอ่าน สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ สามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างดีและถูกต้องสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบ SQ5R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจรวมถึงสามารถนำความรู้ใหม่ไปประยุกต์ใช้กับความรู้เดิมที่มีอยู่และยังช่วยให้ผู้อ่านได้วิเคราะห์สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์ในเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้องสมเหตุสมผลเป็นวิธีที่ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านไปสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการฝึกฝนได้

นอกจากวิธีสอน SQ5R ข้างต้นแล้ว การเลือกใช้สื่อและเนื้อหาที่จะนำมาเป็นแบบฝึกสำหรับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก็สำคัญมาก ควรเลือกใช้สื่อใกล้ตัวผู้เรียน อย่าง นิทานพื้นบ้าน ดังที่ ธวัช ปุณโณทก (2552) ได้กล่าวไว้ว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาด้วยปากต่อปาก และไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่งหรือผู้เล่าครั้งแรก เรื่องราวของนิทานพื้นบ้านจะแพร่กระจายอยู่ในสังคมและเล่าสืบทอดกันมาจากรุ่นปู่ผ่านสู่รุ่นพ่อรุ่นลูกรุ่นหลาน ต่อไปไม่รู้จบสิ้น ถึงแม้ว่าภายหลังจะมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง โดยนำเค้าโครงเรื่องจากนิทานเดิมที่เล่าสืบทอดกันมา ซึ่งได้มีผู้นำนิทานพื้นบ้านศึกษาวิจัยและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ดังเช่น นิพาภรณ์ ยอดราช (2561) ได้ศึกษาผลของการใช้นิทานพื้นบ้านชุมชนต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและเจตคติต่อท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านในหุบ จังหวัดชุมพร พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านชุมชนเป็นสื่อ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีเจตคติต่อท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนดีขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะบูรณาการปรับเนื้อหา และวิธีสอนจากเดิมเป็นการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และใช้เกม Kahoot กระตุ้นความสนใจก่อนดำเนินการสอน ซึ่งประกอบด้วย การอ่าน 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 คือ S (Survey) สสำรวจเนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 คือ Q (Question) การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ขั้นตอนที่ 3 คือ R (Read) การอ่านเพื่อหาคำตอบ ขั้นตอนที่ 4 คือ R (Record) การจดบันทึก ขั้นตอนที่ 5 คือ R (Recite) การสรุปใจความสำคัญ ขั้นตอนที่ 6 คือ R (Review) การทบทวนประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อเรื่องจากสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล และขั้นตอนที่ 7 คือ R (Reflect) การวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นเป็นการแสดงความคิดเห็น เพื่อสะท้อนว่าผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน (Pauk, 2001) เพื่อให้มีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นนิทานพื้นบ้านที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเรื่องที่อ่านตามความสนใจของตน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยการใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 207 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนสงขลาวิทยาคม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

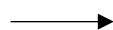
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 1.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 1.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 1.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 1.4 แนวการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน
 - 2.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน
 - 2.2 ความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน
 - 2.3 ประโยชน์ของนิทานพื้นบ้าน
 - 2.4 ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน
 - 2.5 หลักการแบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้าน
 - 2.6 ขั้นตอนการสร้างนิทานพื้นบ้าน
3. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3
 - 3.1 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้
 - 3.2 คุณภาพของผู้เรียน
 - 3.3 ตัวชี้วัดและการเรียนรู้
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม Kahoot
 - 4.1 ความหมายของเกม Kahoot
 - 4.2 การใช้เกม Kahoot
 - 4.3 วิธีการเล่นเกม Kahoot
 - 4.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยเกม Kahoot
 - 4.5 การจัดการเรียนการสอนด้วยเกม Kahoot
5. แนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

วิธีการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ โดยใช้ SQ5R ร่วมกับ
 นิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณของนักเรียนที่เรียน
 โดยการใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับ
 นิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot
 2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่
 เรียนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
 โดยการใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับ
 นิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม
 อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน
 207 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม
 อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 นักเรียนห้อง ม.3/1 จำนวน 1
 ห้องเรียน จำนวน 26 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จำนวน 5 แผน แบ่งเป็น 10
 คาบเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลา
 วิทยาคม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดย
 การใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่อง

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบในการเก็บรวบรวมเครื่องมือด้วยตนเอง ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาหลักการการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน จำนวน 10 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบ ภาษาและเนื้อหา ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และด้านการวัดและการประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยการใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงขลาวิทยาคม

2. แบบทดสอบเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอน การสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ

2.3 กำหนดจุดประสงค์ของแบบฝึกที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจุดประสงค์มีดังนี้

2.3.1 เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้

2.3.2 เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้อย่างถูกต้อง

2.4 กำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบทดสอบนั้น ยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบทดสอบ แบ่งเป็นจำนวน 2 ชุด ดังนี้

2.4.1 แบบทดสอบที่ 1 ก่อนเรียน

2.4.2 แบบทดสอบที่ 2 หลังเรียน

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ประจำวิชาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

2.7 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

2.8 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามแผนการวิจัย

3. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Rating Scale) มี 5 ระดับความคิดเห็นดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ประจำวิชาตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา และความถูกต้องของเนื้อหาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

3.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบประเมินความพึงพอใจ

3.6 นำผลการตอบแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนพิจารณาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลการประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.7 ตรวจสอบคำตอบที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ข้อที่ถูกต้องให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน ข้อที่ไม่ได้ทำและข้อที่ตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

3.8 นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543: 249) ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน วิธีการจัดการรู้โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัย

1.1 ดำเนินการรวบรวมนิทานพื้นบ้านในท้องถิ่นภาคใต้ จำนวน 12 เรื่อง

1.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัย และ

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยในปีการศึกษา 2563 เป็นเวลา 14 วัน และมีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน และเก็บคะแนนการทดสอบ

2.2 นำเข้าสู่บทเรียนด้วยเกม Kahoot เวลา 10 นาที

2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 26 คน โดยใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และใช้เกม Kahoot ในการนำเข้าสู่บทเรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แล้วดำเนินการสอนด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 คือ S (Survey) สัมภาษณ์
- ขั้นตอนที่ 2 คือ Q (Question) การตั้งคำถามจากเรื่องี่อ่าน
- ขั้นตอนที่ 3 คือ R (Read) การอ่านเพื่อหาคำตอบ
- ขั้นตอนที่ 4 คือ R (Record) การจดบันทึก
- ขั้นตอนที่ 5 คือ R (Recite) การสรุปใจความสำคัญ
- ขั้นตอนที่ 6 คือ R (Review) การทบทวนประเด็นสำคัญ และสรุป
- ขั้นตอนที่ 7 คือ R (Reflect) การวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น

2.4 ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน และเก็บคะแนนการทดสอบ

2.5 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิค SQ5R ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน และเกม Kahoot กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.6 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คือ การทดสอบทีแบบสองกลุ่มสัมพันธ์ (t-test Dependent Samples) ด้วยโปรแกรม SPSS

ความเชื่อมโยงระหว่างวิธีการวิจัยกับการจัดการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม

1. จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีและวัฒนธรรมในชุมชน ผ่านนิทานพื้นบ้าน ซึ่งใช้เป็นสื่อการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเนื้อเรื่องของนิทานพื้นบ้านจะมีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นวิถีชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียน มาแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

2. เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วย SQ5R เป็นกระบวนการที่เอื้อให้นักเรียนฝึกทักษะคิดวิเคราะห์ และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตัดสินใจ เกิดความเข้าใจผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างจากตน เข้าใจถึงทรงสนะการมองโลก

3. นักเรียนมีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถีชุมชนและวัฒนธรรมที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านร่วมกัน

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยสุรินทร์